

Revista de Medicină și Farmacie

Vol. 54
2008

Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș

Orvosi és Gyógyszerészeti Szemle

Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem

Revista de Medicină și Farmacie

Orvosi és Gyógyszerészeti Szemle

Publicație a
Universității de Medicină și
Farmacie
din Târgu Mureș
University Press

ISSN 1221-2229

Adresa
Gheorghe Marinescu nr. 38,
540139 Târgu Mureș
Tel (+40)-265-215551, Fax
(+40)-265-210407

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC

Prof. dr. Constantin
Copotoiu
Rector
Prof. dr. Örs Nagy
Conf. dr. Klara Brázánai
Prorectori
Prof. dr. Ioan Nicolaescu
Cancelar
Conf. dr. Virgil Gliga
Prof. dr. Sorin Popșor
Prof. dr. Maria Dogaru
Decani
Prof. dr. Gyöngyi Dudutz
Prof. dr. Galafteon Oltean
Prof. dr. Dezső Kovács
Secretari științifici

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. dr. Marius Sabău
Redactor șef
Șef lucr. dr. Carmen Căldăraru
Secretar de redacție
Prof. dr. Francis Schneider
Prof. dr. Toru Shimizu
Prof. dr. Nicole Berger
Prof. dr. György Benedek
Prof. dr. Miklós Káster
Prof. dr. Zoltan Szenfornay
Prof. dr. Dan Teodor Simionescu

Prof. dr. Angela Borda
Prof. dr. Carol Csedő
Prof. dr. Radu Deac
Conf. dr. Dan Dobreanu
Conf. dr. Grigore Dogaru
Prof. dr. Imre Egyed
Prof. dr. Ștefan Hobai
Șef. lucr. dr. Silvia Imre
Conf. dr. Monica Monea Pop
Prof. dr. Ioan Muntean
Prof. dr. Monica Sabău
Prof. dr. Béla Szabo
Conf. dr. Tibor Szilágyi
Șef. lucr. dr. Camil E. Vari
Redactor

Tehnoredactare Deak Vasile
Coperta: MasterDruck Târgu Mureș

Supliment la revista Universitatii de Medicina si
Farmacie Tg. Mures
Supliment nr.2, volumul 54, an 2008

Cuprins:

Program	5
Sectiunea I (discipline preclinice)	7
Sectiunea II (discipline medicale)	70
Sectiunea III (discipline chirurgicale)	128
Sectiunea IV (farmacie)	180
Sectiunea V (medicina dentara)	186

Comitet Stiintific de Onoare

Prof. Dr. Constantin Copotoiu,
Rector al Universitatii de Medicina si Farmacie Tg.Mures
Presedinte al Congresului,

Conf. Dr. Klara Branzaniuc
Presedinte de Onoare al Congresului
Prorector

Prof. Dr. Aurel Nirestean
Cancelar al UMF Tg.Mures

Prof. Dr. Dan Dobreanu
Decan al Facultatii de Medicina, UMF Tg. Mures

Conf. Dr. Mircea Suci,
Decan al Facultatii de Stomatologie, UMF Tg. Mures

Conf. Dr. Daniela Muntean,
Decan al Facultatii de Farmacie, UMF Tg. Mures

Comitetul de organizare

Membrii Organizatori

Alexandra Badescu
Ionel Marius Gabriel
Iulia Mihalache
Ana-Maria Grasu
Andrei Baluta
Daniel Joitaru
Radu Badita
Radu Vlaicu
Raul Ianos
Larisa Budau
Dan Nistor
Ruxandra Braic
Camelia Serban
Mariana Gheoarta
Daniela Burus
Alexandru Matei
Daniel Bruta
Laurentiu Iancu
Andrei Vacariu
Laura Campean
Bogdan Selean

Birou Executiv

Alexandru Vizitiu
Cristi Calimanescu
Radu Prisca
Vlad Golu
Mihai Pavel
Bogdan Haifa
Marius Hulub

Membrii Organizatori

Daniel Albu
Bogdan Stoica
Corina Campean
Stefan Mardale
Ana-Maria Catana
Monica Nedelcu
Roxana Latcu
Christian Palfi
Alin Cotfas
Vasile Costin
Sanda Cosarca
Marius Harpa
Petrescu Alexandru

Membrii Organizatori

Valentin Soldea
Mariana Cazan
Andrei Zaporajanu
Ioana Cioloboc
Ana Codreanu
Valentin Stroe
Emil Grajdeanu
Loredana Ciornohuz
Mădalin Guliciuc
Roxana Cucuruzac
Ramona Duca
Cristian Trambitas
Cristina Sirbu
Alina Deliu
Gheorghe Ciocan
Claudia Borosianu
Alexandra Comanici
Carmen Mirela Sava
Alexandra David
Sorina Negutescu
Silviu Axintoi

Liga Studentilor Tg.Mures prin organizarea Congresului de Comunicari Stiintifice pentru Studenti si Tineri Medici MARISIENSIS, doreste sa faca cunoscute ultimele rezultatele obtinute de studenti si tineri medici in munca de cercetare si sa promoveze imaginea Tg.Muresului si a valorilor autohtone in cadrul aquisului comunitar european.

Inca de la infiintare Liga Studentilor Tg.Mures a promovat activitatea stiintifica in randul studentilor, avand ca tel principal completarea, actualizarea si perfectionarea perpetua a cunostiintelor si deprinderilor specifice meseriei de medic.

Aceasta manifestare ofera si un prilej special sa omagiem cu respect dascalii medicinei romanesti, dascalii care si-au lasat pecetea asupra mai multor generatii de studenti, si care au vegheat la formarea noastra ca specialisti , dar si ca oameni.

Le multumim si pe aceasta cale, indrumatorilor nostrii pentru eforturile depuse in initierea studentilor medicinisti, stomatologi si farmacisti precum si a tinerilor practicieni in munca de cercetare si speram ca talentul si experienta lor sa fie si in continuare puse in valoare cu prilejul organizarii altor manifestari stiintifice similare cu aceasta.

Dorim ca aceasta manifestare sa fie o realizare pe toate planurile si sa reprezinte un pas in fata pentru tineretul apartinand lumii medicale romanesti, in vederea stimulării cercetării stiintifice .

Uram succes tuturor participantilor si speram ca pe parcursul manifestarii sa va simti bine alaturi de colegi.

Comitetul de organizare

“Stiinta este adevarul, este cunoasterea si intrebuintarea fortelor naturii spre fericirea omului”- Victor Babes

**Congresul de
Comunicari Stiintifice pentru Studenti si Tineri Medici
MARISIENSIS 2008
are loc sub auspiciile urmatoarelor :**

Ministerul Educatiei si Cercetarii
Universitatea de Medicina si Farmacie Tg.Mures
Primaria Municipiului Tg.Mures
Directia de Sanatate Publica Mures
Spitalul Clinic de Urgenta Tg.Mures
Colegiul Judetean al Medicilor Mures
Alianta Nationala a Organizatiilor Studentesti din Romania
Casa de Cultura Studenteasca Tg.Mures
Liga Studentilor Tg.Mures

Cu sprijinul deosebit al oficialitatilor locale:

Rector
Prof. Univ. Dr. Copotoiu Constantin
Prorector stiintific
Conf. Dr. Klara Brinzianuc
Prorector Didactic
Prof. Dr. Nagy Ors
Cancelar
Prof. Dr. Aurel Nirestean
Decan Medicină Generală:
Prof. Dr. Dan Dobreanu
Decan Medicină Dentară:
Conf. Dr. Mircea Suciu
Decan Farmacie:
Conf. Dr. Daniela Muntean
Primar al Municipiului Targu Mures
Dr. Dorin Florea

Program

JOI 17 APRILIE

18:00-19:00 - Festivitatea de deschidere
20:00 - Cocktail

VINERI 18 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
9:30-11:30 - Prezentare Lucrari
11:30-12:00 - Coffee-break
12:00-14:00 - Prezentare Lucrari
14:00-15:30 - Pranz
15:30-17:30 - Prezentare Lucrari, Curs SMURD - BLS
17:30-18:00 - Coffee-break
18:00-20:00 - Prezentare Lucrari
20:00-21:00 - Cina
21:30 - Program social

SAMBATA 19 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
9:30-11:30 - Prezentare Lucrari, Concurs "Comunicarea cu Pacientul"
11:30-12:00 - Coffee-break
12:00-14:00 - Prezentare Lucrari, Concurs "Comunicarea cu Pacientul"
14:00-15:30 - Pranz
15:30-17:30 - Prezentare Lucrari, Concurs "Comunicarea cu Pacientul"
- Curs Prof. Dr. Dan Dobreanu, Curs Prof. Dr. Radu Deac
17:30 - Seara Medievala

DUMINICA 20 APRILIE

8:00-8:30 - Mic Dejun
11:00-12:00 - Festivitatea de Inchidere
12:00 - Plecarea participantilor

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008

a XII – a Editie

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

SECTIUNEA I

DISCIPLINE PRECLINICE

Actualitati cu privire la implicarea homocisteinei intr-o serie de patologii asociate cu sarcina

Autori: Mihaila Cristina Elena, Bejinariu Alexandru Gabriel

Coautor: Pavel Mariana

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Elena Albu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Homocisteina este un aminoacid implicat in metabolismul metioninei. Concentratiile sale plasmatice sunt influentate de factori genetici, prin variatii ale activitatii enzimelor din diferite etape ale metabolismului ca rezultat al unui polimorfism genetic, factori anatomopatologici - disfunctii renale si factori nutritionali - deficitul de acid folic sau vitamina B12. Valori crescute plasmatice ale homocisteinei sunt asociate cu bolile cardiovasculare precoce, dar ramane inca necunoscut daca reprezinta o cauza sau un efect al acestora. In mod normal, in timpul sarcinii concentratia homocisteinei scade. Recent insa a fost descoperit ca dezechilibrul matern si fetal al metabolismului homocisteinei este asociat cu defecte de tub neural, vasculopatii placentare ca pre-eclampsia sau placenta abruptio si cu avorturi spontane recurente. Acidul folic si vitaminele B6 si B12 iau parte la metabolismul homocisteinei, administrarea lor preventiva fiind singura strategie dovedita eficienta in micșorarea riscului aparitiei acestor frecvente complicatii obstetricale. Prin urmare, este necesara cunoasterea posibilei implicari a homocisteinei in aceste patologii pentru a o putea include intr-o schema de diagnostic si conduita terapeutica.

Actualitati in sustinerea necesitatii terapiei genice

Autori: Dinca Elena Alexandra, Popescu Daniel Octavian

Coautori: Damian Roni Octavian, Covei Simona, Jianu Cosmina Lucia, Tioreanu Cristian George

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Amelia Dobrescu

UMF Craiova

Terapia genica reprezinta metoda terapeutica ce utilizeaza genele si informatia pe care ele o poarta pentru a trata o boala genetica sau pentru a modifica un comportament celular. Prima terapie genica a fost realizata in 1990, fiind aplicata cu succes pentru un copil de 4 ani ce suferea de imunodeficienta combinata severa.

Actualmente, cercetatorii cauta o metoda sigura pentru aceasta terapie, ea gasindu-si aplicabilitate atat in boli ereditare, cum ar fi fibroza cistica, mucoviscidoza, hemofilia, talasemia, distofia musculara sau diabetul zaharat, cat si in boli ne-ereditare, ca SIDA, diferite tipuri de cancere sau boli infectioase si degenerative.

Terapia genica are la baza doua metode: terapia genelor (corectarea genei mutante) si terapia prin gene (transferarea in genomul pacientilor a alelelor normale). In functie de tipul celulelor care vor beneficia de acest tratament, terapia genica se clasifica in doua categorii: terapia liniei germinale (inaplicabila la om) si terapia liniei somatice (implica alterarea celulelor somatice, fara a afecta patrimoniul genetic constitutional al individului). Modalitatea de transport catre celulele tinta a transgenelor nu este lipsita de riscuri, vectorii utilizati fiind reprezentati de retrovirusuri, adenovirusuri sau virusuri adenoasociate.

Pana acum s-au realizat mai mult de 1000 de experimente care includ terapia genica, o parte dintre ele dovedindu-se a fi un succes. Cu toate acestea cercetatorii inca urmaresc gasirea unui vector inofensiv pentru organismul uman, dar si dezvoltarea unor sisteme care sa permita o expresie prelungita, astfel incat

bolnavii sa repete tratamentele la distante de timp cat mai mari sau sa fie supusi unei singure sedinte de tratament.

Terapia genica experimentală a reusit un succes notabil, vindecand soareci diabetici si cercetatorii spera ca tehnica intrebuintata in cazul soarecilor va putea fi aplicata cu succes si la oameni. Oamenii de stiinta americani au introdus in organismul soarecilor o gena care permite ficatului sa genereze insulina. In cazul virusului HIV s-a descoperit un circuit responsabil pentru activarea sau inactivarea virusului in celula tinta. Terapia cu gena Sir T1, gena responsabila cu procesul de imbatranire, s-a dovedit eficace scurtand durata de viata a HIV si scazandu-i rata de distrugere celulara.

Si totusi, in ciuda rezultatelor incurajatoare obtinute experimental, necesitatea si legalitatea morala a folosirii terapiei genice ramane, inca, un subiect intens controversat.

Cuvinte cheie: terapie genica, transfer de gene, cancer, diabet, virusuri.

Aditivi alimentari consumati de studenti

Autor: Vida Gabor

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Fazakas Zita
UMF Tg. Mures

Introducere

Majoritatea produselor alimentare contin aditivi care conserva, dau culoare, forma, spumeaza si mai ales dau aroma in mod artificial, facand produsul atragator si vandabil timp indelungat

Material si metoda

Se noteaza consumul alimentar medie pe zi, timp de o saptamana.

Media lor fiind urmatoarele:

– 350 g paine, 70 g pateu de ficat, 150 g mezeluri, 50 g margarina, 250 ml lapte, un litru de bautura racoritoare, 50 g ciocolata.

Aceste alimente contin:

E211: Benzoatul de sodiu, conservant, are are valoarea admisa $< 0,1 \%$ / produs ; 5 mg / kgcorp/zi . La consumul unui litru de bautura racoritoare (1 litru = ± 1000 g),consumul maxim al acestui aditiv este de $0,1 \%$ (in cazul nostru < 1 gr= 1000 mg).

Un student de 70 kg , (carre tolereaza 350 mg / zi E211)numai prin consumul unui litru de bautura racoritoare intr-o zi, a baut 1000mg E211, deci de 3x (de trei ori) a depasit maximul admis. Daca adaugam si celelalte alimente , obtinem 1670mg E211/ zi, adica o depasire de 3,77x (ori)

Ceilalti aditivi alimentari din aceste produse sunt:

- paine: E923 Persulfat de amoniu- (Ameliorator paine) sau poate sa apara si E926 : Peroxid de clor – (Agent de albire si conservant), E925 : Clor (Agent de albire al fainii)

- pateuri, mezeluri : E250: Nitrit de sodiu; E450 : Polifosfati; E407 Carrageenan; E412 Guma Guar; E621 Glutamat monosodic;

- margarina : E476: Poliglicerol poliricinoleat; E202 : Sorbat de potasiu; E160b : Annatto; E100 : Curcumina;

- sucuri: E211 Benzoat de sodiu ; E104 Galben de quinoleina; E160a: Beta Caroten; ; 412 Guma Guar

- ciocolata : E322: Lecitina de soia;

- biscuiti, snacksuri: E223 Metabisulfat de sodiu; E503:Carbonat de amoniu;E322: Lecitina; atmosfere protectoare(nitrogen)

Concluzie

In urma acestei analize si a calculelor efectuate putem afirma cu siguranta ca intr-o zi in medie am consumat cel putin 20 de adaosuri si aditivi alimentari, acestia avand efecte diferite asupra organismului, efecte care pe moment nu sunt vizibile. Tocmai de aceea , pe cat posibil, este recomandat evitarea consumului excesiv al acestor alimente sau a celor asemanatoare si stabilirea unui regim alimentar sanatos bazat pe cruditati (legume, fructe).

Aditivii alimentari sunt substante chimice de sinteza si, deoarece ele nu se gasesc in mod natural , nu ar trebui sa faca parte din alimentatia noastra. Impactul E-urilor asupra organismului este devastator, deoarece ele nu sunt recunoscute si acceptate de catre acesta, nu poate fi administrata timp indelungat fara a produce efecte secundare: provoaca distrugerea sistemului imunitar, boli cardiovasculare, bolile tubului digestiv si a alergiilor.

Analiza spitalizarilor in plan national pentru bolile aparatului digestiv

Autor: Patronea Adrian Sorin

Coautor: Crisan Ieronim Ovidiu

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Obiective

Evaluarea caracteristicilor epidemiologice si de management pentru cazurile diagnosticate cu boli si tulburari ale aparatului digestiv, internate la nivel national in 2006.

Material si metoda

Datele monitorizate se refera la toate cazurile internate in plan national, raportate la casele de asigurari pentru sanatate.

Rezultate

La nivel national, internarile din aceasta categorie de diagnostic se situeaza pe locul trei ca numar de cazuri (8% din totalul cazurilor spitalizate). 85% din spitale au avut astfel de cazuri. Aproape jumatate dintre cazuri apartin la numai 3 grupe de diagnostic (esofagita, gastroenterite, apendicectomie). Majoritatea cazurilor sunt nechirurgicale. Pentru unele spitale patologia digestiva reprezinta o pondere insemnata in structura morbiditatii spitalizate (in patru spitale bolile digestive reprezinta peste un sfert din cazuistica). Multi dintre pacienti sunt tineri (o treime au varsta sub 20 de ani). Marea majoritate a pacientilor (93%) sunt vindecati sau ameliorati la externare, mortalitatea fiind mai mica de 1%.

Concluzia

Implementarea managementului de spital este importanta in vederea administrarii mai eficiente a sistemului sanitar in intregime si prioritar spitalele, pentru de-birocratizarea sistemului si cresterea atributiilor si competentelor managerilor de spital pentru imbunatatirea eficientei si calitatii serviciilor de spital, prin imbunatatirea indicatorilor de calitate.

Analiza Spitalizarilor Pentru Boli Ale Sistemului Circulator, in Romania

Autor: Panturu Radu Andrei

Coautori: Barba Iulian Alexandru, Isaila Radu

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Scop

Am urmarit analiza sub diverse aspecte a cazurilor spitalizate sub diagnosticul de „Boli si tulburari ale sistemului circulator”, in anul 2006, la noi in tara.

Metodologie

Este un studiu epidemiologic prospectiv in care s-au analizat cazurile externate in perioada anului 2006, din toate spitalele din tara. Datele provin de la Institutul de Statistica nationala.

Rezultate

Categoria „Boli si tulburari ale sistemului circulator” are o pondere mare in totalul cazurilor spitalizate, la noi in tara. Sunt afectate in special persoanele de varsta inaintata (categoria cea mai afectata este de 70 de ani si peste). Intre pacientii spitalizati, barbatii sînt mai multi decît femeile. Spitalizarea dureaza in general 3-14 zile. Spitalele de specialitate cardiologie au un procent de peste 90% pacienti cu BCV. In judetul Covasna ponderea cazurilor din totalul cazurilor este cea mai ridicata, atît in ceea ce priveste judetul in care se situeaza spitalul, cit si in ceea ce priveste domiciliul pacientului. Ratele cele mai mici le au judetele Gorj, Botosani si Iasi (regiunea NE). Cel mai adesea internarea se face in regim de urgenta, avînd diagnostice principale dominante „Insuficienta cardiaca congestiva” si „HTA primara”. Cele mai multe cazuri sunt externate ameliorate sau vindecate.

Concluzii

Bolile cardio-circulatorii reprezinta o problema de sanatate publica, in plan mondial, iar modalitatile de prevenire si monitorizare au o importanta crescînd, alaturi de imbunatatirea calitatii vietii.

**Apreclerea igienico-sanitara a iluminatului in salile de lectura ale
studentilor**

Autor: Iancu Laurentiu

Coautor: Bruta Daniel

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Aprecierea iluminatului natural si artificial din salile de lectura ale studentilor din UMF Targu-Mures.

Material si metoda

S-au efectuat masuratori ale intensitatii luminoase in salile de lectura din cadrul caminelor studentesti ale studentilor UMF Targu-Mures.

Masuratorile au fost efectuate dupa metodele de cercetare specifice, cu ajutorul luxmetrului PU 150.

Au fost incluse in studiu salile de lectura situate in mai multe camine studentesti, la etaje diferite, cu expunere diferita fata de sursa de lumina naturala, masurandu-se atat iluminarea naturala cat si cea artificiala.

In fiecare sala au fost efectuate masuratori ale luminozitatii in mai multe puncte, calculandu-se coeficientul de luminozitate, coeficientul de adancime al incaperii, unghiul de incidenta, unghiul de umbrire, unghiul de deschidere, precum si indicii luxmetrici de apreciere a iluminatului.

Datele au fost prelucrate statistic cu ajutorul programului Graph Pad Prism 4, fiind comparate cu valorile considerate de referinta conform legislatiei in vigoare in ceea ce priveste normele igienico-sanitare.

Rezultate si concluzii

Iluminatul in salile de lectura luate in studiu prezinta abateri de la valorile normale in functie de amplasarea salii de lectura, amplasarea bancilor de studiu, prezenta sau absenta luminii artificiale.

De asemenea s-a constatat nerespectarea normelor igienico-sanitare in ceea ce priveste proiectarea salilor de lectura, obiectivate prin modificari ale coeficientilor, unghiurilor si indicilor luxmetrici.

Aspecte actuale privind calitatea apei in teritoriul Moldovei

Autor: Tiplica Dinu

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop

Evidentierea unor aspecte actuale privind calitatea apei de baut in teritoriul Moldovei, in conditiile cresterii nivelului de poluare a mediului.

Metodologie

Am evaluat datele raportate in ultimii ani de catre Institutul de Sanatate Publica Iasi, privind calitatea apei din arealul Moldovei, prin date de laborator efectuate dupa standardele in vigoare.

Rezultate

S-au observat modificari semnificative in compozitia chimica a apelor subterane utilizate in scop potabil ca o consecinta a utilizarii intensive a substantelor chimice in agricultura, astfel, folosirea ingrasamintelor azotoase a condus la cresterea concentratiei nitratilor (NO_3) in sol si apa. In judetul Botosani 16,67% din probele analizate in 2005 au un continut de nitrati in concentratii ce depasesc limita admisa de 50 mg/dm³ si respectiv 38,09% din probele in Neamt. Acumularea persistenta a pesticidelor, in special a DDT-ului si HCH-ului la nivelul diferitelor verigi din lantul trofic, a condus la contaminarea organismului uman, si in apa de baut a unor centre populate din teritoriul Moldovei s-au pus in evidenta concentratii mici de DDT si HCH (Iasi 1-1,2 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$ si Botosani 0,6-0,8 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$) in 2005. Analiza valorilor pentru metalele grele investigate (cu efecte toxice), Cu, Pb, Ni, Cd, in apa distribuita in mediul rural, evidentiaza depasiri ale CMA in unele teritorii ale Moldovei (Suceava: Cr 0,05-0,06 mg/l; Iasi, Vrancea si Galati pentru Cd valori peste 0,005 mg/l) in 2005. Aproape 50% din probele analizate au duritatea cuprinsa intre 12-20oG, 42% in intervalul 5-12oG si 8% peste 20oG.

Concluzii

Aprovizionarea colectivitatilor umane cu apa potabila de buna calitate trebuie sa reprezinte, in conditiile actuale de crestere a gradului de poluare a mediului, o preocupare majora a sectorului de medicina preventiva.

Aspecte legate de starea de sanatate a mamei si copilului, in Romania in ultimii zece ani

Autor: Baicu Alina

Coautor: Oniga Olimpia

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

In acest studiu am urmarit principalele aspecte legate de starea de sanatate a mamei si copilului, precum si perceptia acestora privind importanta acordata sanatatii personale si a familiei in general pe o perioada de zece ani, la noi in tara.

Metodologie

Am luat in evaluare 3 rapoarte de Studiu privind Sanatatea Reproductiei realizate in Romania in anii 1993, 1999 si 2004, din care am extras aspecte privind starea de sanatate a mamei si copilului, comparativ si evolutiv in perioada 1993-2004. Cei inclusi in studiu au completat un chestionar complex de monitorizare, referitor la principalele caracteristici legate de stilul de viata, starea de sanatate si atitudinea fata de acestea.

Rezultate

Majoritatea femeilor (94%) au primit ingrijiri prenatale si aproape trei sferturi (74%) au beneficiat de prima consultatie prenatala in primul trimestru de sarcina, totusi femeile din mediul rural, femeile care nu au studii secundare complete sau au un nivel socio-economic scazut, precum si cele care au raport trei sau mai multe nasteri au beneficiat de mai putine consultatii prenatale.

Una din cinci femei din mediul urban si aproape doua din cinci femei din mediul rural au fost asistate la nastere numai de catre moase. Din femeile care au primit asistenta postnatala majoritatea au raportat ca au fost sfatuite in privinta imunizarilor care trebuie efectuate copilului (85%), ingrijirea nou-nascutului (78%), alimentatie (66%), alaptare (77%) si ingrijirea sanilor (74%). Doar o femeie din sase a afirmat ca a fost supusa unei proceduri screening pentru cancerul cervical, aceasta reprezentand doar o mica modificare fata de anul 1999.

Nu exista diferente importante in gradul de inscriere pe listele medicilor de familie intre mediul urban si rural. In randul femeilor utilizarea tuturor tipurilor de servicii medicale, cu exceptia serviciilor spitalicesti si de urgenta s-a realizat in masura mai mare in mediul urban decat in mediul rural.

Concluzie

Pe baza rezultatelor evidentiate in acest studiu comparativ, am retinut ca principal aspect o imbunatatire a calitatii vietii femeii din Romania pe parcursul a 10 ani, cu o sanatate mai atent monitorizata, cu o mortalitate infantila mai mica si cu o baza educationala preventionala in sanatatea reproductiei mai bine pusa la punct.

Aspecte privind investigarea invaziei mugurelui ureteral in mezenchimul metanefrogen la embrionul uman

Autor: Simon Ionut Valentin

Coautori: Ibanescu Irina Magdalena, Bujoreanu Anamaria, Marta Petronela Circiu

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Carmen Cotrutz, Prof. Univ. Dr. Constantin Cotrutz, Sef. Lucr. Dr.

Tudor Petreus

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Asa cum s-a confirmat deja la murine, avansul rapid al mugurelui ureteral in mezenchimul metanefrogen se face prin dilacerarea si remodelarea matricei extracelulare, urmata de o inductie controlata a celulelor mezenchimale. Am demonstrat prezenta la nivelul structurilor invazive (care, de ce sa nu recunoastem, respecta modelele cunoscute de invazie tumorală) a enzimelor responsabile de degradarea si remodelarea matricei extracelulare, prin metode combinate, de imunohistochimie si histozimografie. Cuvinte cheie: metanefros, MMP, mugure ureteral.

Boli transmise prin alimente - date epidemiologice si igienico - sanitare

Autor: Lavinia Grajdeanu

Coautor: Ardelean Maghiar Alina

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan
UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea caracteristicilor focarelor de toxinfecție alimentară izbucnite pe teritoriul României în anul 2006 și măsurile prevenționale implicate.

Metodologie

Datele au fost înregistrate prin ancheta epidemiologică de către colectivele din cadrul ASP județene și au fost raportate Ministerului Sănătății și Institutului de Sănătate Publică București prin fișele de raportare a focarului TIA.

Rezultate

În cadrul celor 91 de focare TIA izbucnite în anul 2006 în România, a fost raportat un număr de 7156 consumatori de alimente suspectate a fi contaminate, care au condus la apariția a 1094 îmbolnăviri, dintre care 561 internati în spitale de specialitate. Agentul etiologic cel mai frecvent implicat în izbucnirile TIA din anul 2006 a fost *Salmonella* (42,85%). Repartiția pe grupe de vârstă a evidențiat predominanța grupei 16-60 de ani în cadrul bolnavilor internati în spital. Vârful numeric a fost înregistrat în luna mai, 18 focare TIA în care s-au înregistrat 1552 consumatori, dintre care 126 bolnavi, 104 necesitând internare în spital. Se remarcă proporția net mai mare a focarelor TIA aparute ca focare familiale (74,73%) față de cele aparute în unitățile de alimentație colectivă.

Concluzii

Un număr mare de îmbolnăviri s-a înregistrat ca urmare a consumului de alimente nesigure, a preparării și gătirii neadecvate a produselor, a pastrării și depozitării improprie a alimentelor prelucrate, cât și a prezentei la prepararea/manipularea alimentelor a persoanelor care au contaminat alimentele, de asemenea datorită nerespectării și probabil necunoașterii regulilor de igienă alimentară, s-au produs focare cu un număr mare de bolnavi, a căror evoluție a necesitat spitalizare, cu costurile aferente.

Caracterizarea celulelor stem placentare: morfologie și capacitate de diferențiere

Autori: Rosler Beatrix Helga, Salca Amalia Sorana, Sacarea Ilinca, Soboh Rima, Tamas Maria
Victoria Ioana

Coordonatori: Medic Rez. Rus Ciuca Dan, Asist. Univ. Dr. Susman Sergiu
UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Celulele stem pot constitui cheia către vindecarea multor boli. De actualitate este cercetarea atât a modului în care aceste celule pot fi diferențiate *in vitro*, cât și studiile pentru găsirea sau optimizarea metodelor de utilizare a celulelor stem în diverse tratamente. În această lucrare sunt comparate caracteristicile morfologice și capacitatea de diferențiere a celulelor stem placentare mezenchimale și hematopoietice, prelevate din diferite componente: corion, amnion, decidua basala, decidua parietală, cordonul ombilical, maduva osoasă prelevată de la adult (ca termen de comparație pentru a demonstra potențialul net superior al celulelor stem placentare). Au fost luate în considerare numai celulele stem placentare datorită avantajelor ce

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

le prezinta. Am analizat pe rand: rata de proliferare; modul de diferentiere al celor de provenienta materna fata de cele fetale; diferitele raspunsuri in conditii sau medii speciale, markerii de suprafata, genele exprimate si capacitatea de diferentiere a acestor celule. In final, s-a ajuns la concluzia ca celulele se diferentiaza si actioneaza specific in functie de: tipul celulei, de anumite medii/conditii de dezvoltare, de provenienta lor. Datele care stau la baza acestei analize comparative, provin din articole publicate pe aceasta tema in ultima perioada (2006-2007). Astfel de studii ajuta la caracterizarea celulelor stem, inclusiv in cercetarile mai avansate si la anticiparea potentialului lor in tratamentele regenerative.

Cercetari asupra efectului antihiperalgezic al leucin-enkefalinei pe un model de durere inflamatorie

Autori: Dumitrof Luiza, Diaconu Iulia Elena

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Irina M. Jaba

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Studiul a fost proiectat pentru a investiga rolul leucin-enkefalinei asupra receptorilor opioizi localizati periferic, in inflamatie acuta.

Material si metoda

Modelul de inflamatie a fost realizat pentru administrarea de carrageenan intraplantar. Leucin-enkefalina a fost administrata in doza de 0,5 mg/ sobolan sau 0,7 mg/ sobolan intraplantar (i.pl.) in volum de 0,1 ml/ sobolan in solutie salina de 0,9%.

Rezultate

Administrarea locala de leucin-enkefalina la nivelul inflamatiei a determinat o antihiperalgezie semnificativa. Doza unica de leucin-enkefalina a avut efect antihiperalgezic, fara a influenta semnificativ edemul. Discutii: Deoarece nu exista date concludente asupra penetrarii prin bariera hematoencefalica a peptidelor opioide, efectele observate la administrarea periferica, intraplantara a leucin-enkefalinei determina cel mai probabil activarea receptorilor opioizi localizati periferic. Rezultatele noastre sustin ideea ca receptorii opioizi periferici la nivelul inflamatiei, sau de la nivelul celulelor imune locale sau circulante, nu sunt implicati in formarea edemului determinat de inflamatie acuta. Mai mult, efectele antihiperalgezice al peptidului opioid administrat, leucin-enkefalina, nu sunt secundare reducerii edemului, intrucat edemul nu a regresat la momentul respectiv.

Concluzii

Toate acestea constituie argumente pentru o actiune a leucin-enkefalinei la nivelul receptorilor opioizi de la nivelul terminatiilor nervoase senzoriale primare, si mai probabil decat o actiune asupra celulelor sistemului imun. Cercetari ulterioare vor fi necesare pentru demonstrarea acestui fapt.

Cercetari experimentale privind efectele antinociceptive ale trazodonului la soarece

Autor: Miron Mihaela

Coautori: Makkai Popa Mihai Vladimir, Alexa Alice Alexandra

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scop

Cercetarile experimentale ale efectului antinociceptiv al trazodonului asupra modelelor somatice si viscerale ale animalelor. Efectele analgezice ale trazodonului (un agent antidepresiv derivat din triazolopiridina) au fost evaluate.

Material si metoda

Experimentul s-a efectuat pe soareci albi Swiss (20-25 g), repartizati in 3 grupe de cate 7 animale si alte 4 grupuri de cate 7 animale, carora li s-a administrat subcutanat, timp de 2 zile, acelasi volum de solutie cu urmatoarul continut: Grup I (AD) – 0,1 ml apa distilata ; Grup II (MTZ) – metamizole 10mg/kgc ; Grup III(TZD) – trazodone(1mg/kgc); si un alt lot: Grup I (AD) – 0,1 ml apa distilata ; Grup II (MTZ) – metamizole 10mg/kgc ; Grup III(TZD) – trazodone(1mg/kgc) si Grup IV (IMC) – indometacin 30 mg/kgc. Testul hot-plate a fost utilizat pentru a evalua eficacitatea efectului antinociceptiv somatic-indus al trazodonului. Modelul clasic al durerii viscerale a fost realizat printr-un model de contorsiune la acid acetic (0,6%). De asemenea s-a folosit modelul cistitei cyclofosamid-indusa, acest model fiind reprezentativ pentru durerea viscerală si pentru hiperalgezie. Datele obtinute au fost analizate cu ajutorul testelor Fisher-Tackey.

Rezultate si concluzii

Trazodone (1mg/kgc) a demonstrat efecte antinociceptive in testele hot-plate. In administrare subcutana trazodone (1mg/kgc) determina un effect antinociceptiv semnificativ si dependent de doza in testele de contorsiune ($p < 0,5$). De asemena el isi demonstreaza potentia antinociceptiva si in testele cu cyclofosfamida care reprezinta un nou model de durere visceral de cauza inflamatorie.

Cuvinte cheie: trazodone, cyclofosfamida, cistita, antinociceptie, durere viscerală, test hot-plate, test de contorsiune.

Compozitia in minerale a unor surse de apa subterana din judetul Mures

Autor: Gal Kinga

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Obiective

Evaluarea continutului mineral al apei din surse subterane localizate in diverse zone ale judetului Mures.

Metologie

Este un studiu de laborator, ce urmareste continutul in minerale si nitrati pentru 30 de probe de apa din diverse surse de apa subterana din judetul Mures, caracterizate prin variate compozitii ale solului si surse de poluare existente. S-a utilizat un colorimetru multiparametric Hanna Instruments tip C99, iar limitele maxim admise corespund legii nr. 458 din 2002 privind calitatea apei potabile.

Rezultate

Am investigat urmatoarii parametrii chimici: concentratia de fier, fluor, iod, duritatea apei data de compozitia principala in saruri de calciu si magneziu, completate de azotatii din apa si pH-ul apei. S-au observat diferente semnificative de la o sursa la alta, referitor la continutul in minerale si comparativ cu concentratiile maxime admise de legislatie. Cele mai variate date sunt legate de compozitia scazuta de fluor si iod din apa lapeste doua treimi din probele analizate, cu risc de expunere populationala.

Concluzie

Subliniem importanța monitorizării surselor de apă ale populației, atât pentru parametrii de calitate cât și referitor la compoziția minerală și cea organică, în vederea evaluării influenței acestora asupra stării de sănătate a consumatorului pe perioade lungi de timp.

Cuvinte cheie

apa potabilă, fluor, iod, duritate, nitrati.

Consecințele rezistenței bacteriene la antibiotice asupra actului terapeutic în sinuzită

Autori: Raluca Maria Ognean, Raluca Proorocu

Coordonator: Dr. Oana Iulia Serban

UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Obiectivele urmărite sunt evidențierea importanței diagnosticului bacteriologic al infecției sinusale și de asemenea cea a intervenției chirurgicale atunci când tratamentul cu antibiotice sau antiinflamatoare nu reprezintă o alternativă viabilă.

S-au luat în vedere 58 cazuri de sinuzită acută și cronică în perioada oct. 2007 - feb. 2008. Pentru diagnostic s-au efectuat: frotiu din produs patologic- colorat Gram, izolare pe medii de cultură, identificarea agentului patogen și nu în ultimul rând antibiograma.

Rezultatele obținute constau în faptul că în cazurile de sinuzită acută au fost izolate tulpini de *S. pneumoniae* (66,6 %) *Haemophilus* (33,3 %). În cazurile de sinuzită cronică au fost identificate specii aparținând familiei Enterobacteriaceae, *S. aureus*, *S. epidermidis*, *Haemophilus*, *P.aeruginosa*, *S. pneumoniae*, *S. viridans*. Rezistența tulpinilor de *Haemophilus* la ampicilină s-a situat la un nivel de 37,5 % din tulpinile izolate, iar la bisepтол 25 %. Tulpinile de *Stafilococ* izolate din cazurile de sinuzită cronică au fost MRSA 44, 4 % , MRSE 16,66 % . Tulpinile de *P. aeruginosa* secretoare de beta lactamaze inductibile 66,6% .

Terapia cu antibiotice previne efectele secundare ale sinuzitei și totodată evoluția acesteia. În sinuzita cronică tratamentul chirurgical este eficient în dispariția simptomelor și semnelor.

Tratamentul cu antibiotice nu trebuie realizat fără un prealabil diagnostic bacteriologic mai ales în condițiile creșterii incidenței rezistenței bacteriene la antibiotice.

Considerații clinice asupra unui caz studiat de Neurofibromatoza tip

2

Autor: Grecu Irina Lucia

Coordonator: Dr. Lacramioara Butnariu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Neurofibromatoza tip 2 este o boală ereditară transmisă autozomal dominant. Aceasta prezintă o etiologie legată de o nouă mutație monogenică localizată pe cromosomul 22q12 în aproximativ jumătate din cazuri. Semnele clinice majore ale bolii sunt: tumori benigne intracerebrale, surditate, cataractă, opacifiere corneene, diminuarea acuității vizuale, noduli subcutanați, pete cafe-au-lait.

Lucrarea de față urmărește evoluția și gravitatea complicațiilor apărute într-un caz de neurofibromatoza tip 2.

Prezentăm pacientul T.A.S., în vârstă de 11 ani, al doilea copil al unui cuplu sănătos. Anamneza familială a fost negativă. Examenul clinic la vârsta de 11 ani releva: hipertrofie ponderală, cecitate ochi stâng,

tumora de nerv optic stang operata, facies si craniu rotund, urechi jos inserate, pete cafe-au-lait pe trunchi, membre si abdomen.

Explorările paraclinice

Audiograma a relevat o hipoacuzie a urechii stangi; CT si IRM cranian au relevat prezenta unor hematoame la nivelul pedunculului cerebelos drept; parietal posterior si superior de cornul occipital al ventricolului lateral stang in substanta alba se identifica o leziune rotunda bine delimitata; examenul psihologic releva un intelect relativ normal cu posibile dificultati de adaptabilitate scolara.

In concluzie, este necesar un diagnostic clinic corect si precoce al pacientilor cu neurofibromatoza tip2, pentru prevenirea complicatiilor bolii si pentru imbunatatirea calitatii vietii.

Cuvinte cheie: pete cafe-au-lait, cecitate, hipoacuzie.

Consideratii patologice in carcinoamele bronhopulmonare

Autor: Tompa Ionela

Coordonator: Dr. Chira Liliana
UMF Tg. Mures

Carcinomul bronhopulmonar a crescut ca frecventa in ultimii 60 de ani. Aceasta crestere se observa atat la barbati dar mai ales la femei si priveste toate tipurile microscopice.

Material si metoda

Am studiat cazistica Laboratorului de Anatomie Patologica a Spitalului Clinic Judetean Targu Mures pe anii 2006-2007, referitoare la cancerul bronhopulmonar.

Prelucrarea materialului prelevat s-a facut dupa metode standard de histopatologie: deshidratare in serii concentrate de alcool, clarificare cu xilol, includere in parafina, sectionare si colorare cu Hematoxilina-Eozina. In cazuri speciale s-a utilizat si coloratie PAS-Alcian. Interpretarea rezultatelor histopatologice a fost facuta conform clasificarii Organizatiei Mondiale a Sanatatii a carcinomului bronhopulmonar, iar stadializarea, conform sistemului international de stadializare TNM.

Rezultate

Din prelucrarea datelor am obtinut 80 de carcinoame bronhopulmonare, 67 la barbati si 13 la femei. Din carcinoamele studiate, am observat o frecventa usor crescuta a carcinoamelor epidermoide (43%), urmata de adenocarcinoame (33%). In cazul distributiei separate in functie de sex, se observa insa o predominanta a carcinoamelor epidermoide (48%) la barbati si a adenocarcinoamelor (54%) la femei. Aceste date corespund cu cele din literatura, in care este prezentat ca, de departe, cel mai frecvent tip histologic de carcinom pulmonar la cei care nu au fumat niciodata, si la pacientii tineri, este adenocarcinomul. Am remarcat de asemenea, prezenta a 2 cazuri de carcinoame cu celule mari si a 2 cazuri de carcinoame cu celule gigante, variante rare de carcinoame pulmonare.

Concluzii

Prognosticul nefavorabil pentru majoritatea pacientilor cu cancer pulmonar, sublineaza necesitatea unor studii clinice mai bine concepute pentru testarea unor noi metode terapeutice. De asemenea, se fac studii prospective privind sensibilitatea tumorală la medicamente, iradiere, precum si aplicarea unor metode mai noi pentru detectare precoce si chimioprofilaxie. Solutia cheie consta in prevenire si continuarea eforturilor de reducere a fumatului. Rolul anatomopatologului in diagnosticarea carcinomului bronhopulmonar este de o deosebita importanta, deoarece, prin precizarea tipului microscopic, al gradului si al extinderii tumorii, se va formula prognosticul cazului si protocolul terapeutic.

Contribuții la studiul macro- și microanatomic al vascularizației renale

Autori: Filip Roxana Maria, Moloman Anda Teodora, Rotarita Ioana

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Frincu Lucia Doina, Asist. Univ. Dr. Ghibirsina Claudia Cristina
UMF "Gr. T. Popa" Iași

Scop

Dat fiind importanța capitala a rinichiului la menținerea funcționalității normale a organismului, dar și în etiologia unor afecțiuni, considerăm utilă reactualizarea studiului anatomic al circulației sanguine renale și completarea lui cu cercetări microanatomice cantitative. Autorii și-au propus să studieze originea arterelor renale, eventualele artere accesorii, venele renale, inclusiv distribuția intrarenală a ramurilor lor, iar prin metode cantitative morfologia glomerulilor renali în diferite etape ale vieții, în scopul utilizării datelor în aprecierea funcționalității și diagnosticul precoce al unor afecțiuni renale.

Material și metode

Materialul utilizat a fost reprezentat de 136 piese de disecție și rinichi recoltați la necropsie de la copii și adulți decedați prin afecțiuni non-renale. S-au studiat anatomia rinichiului și a pediculului renal, insistând asupra elementelor vasculare, înregistrându-se normalitatea și anomaliile. S-au recoltat fragmente din corticala rinichiului care au fost prelucrate prin tehnici histopatologice, lamele fiind apoi examinate calitativ pentru aspectul de ansamblu pentru a depista eventualele leziuni. Secțiunile reprezentative au fost evaluate cantitativ folosind un program digital video-interactiv. S-a utilizat măsurătoarea standard prin care s-au cuantificat diferite variabile ale glomerulului (perimetrul, aria, diametrul, etc.) și stereologia cu paralele Weibel pentru aprecierea volumului procentual al glomerulilor renali.

Rezultate

Studiul anatomic al vaselor renale a relevat existența arterelor renale duble în 5 cazuri, în unul din cazuri artera ovariană lua naștere din artera renală stângă inferioară și 2 cazuri cu vene renale duble pe stânga, diferite ca traiect. Studiul cantitativ a relevat variații semnificative legate de vârstă și activitatea funcțională a rinichiului, dar mai ales de afectarea patologică. Suprafața glomerulară scade cu vârsta de la 164,03 mm² la 79,25 mm², diametrul glomerular scade de la 14,34 mm la 9,95 mm, iar volumul procentual al glomerulilor scade cu vârsta de la 72,7 mm³ la 68,3 mm³.

Concluzii

Au fost observate variații cantitative semnificative ale glomerulilor renali legate de vârstă și activitatea funcțională a rinichilor, dar și în diferite stări patologice, modificări cantitative utile în diagnosticul precoce al afecțiunilor glomerulare, dar și a altor afecțiuni, completate prin studii morfometrice ale structurilor renale adiacente, pentru a se asigura un grad mai înalt de acuratețe.

Cuvinte cheie: anomalii vasculare, glomerul renal, morfometrie, vase renale.

Cordul izolat perfuzat-metoda Langendorff

Autor: David Marieta Gabriela

Coautori: Lupascu Stelian, Goga Cristina

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Perian Marcel, Prof. Univ. Dr. Dobreanu Dan
UMF Tg. Mures

Cordul izolat perfuzat constituie un compromis ideal în conflictul dintre calitatea și cantitatea datelor ce pot fi obținute dintr-un model experimental versus relevanța clinică. Principiul de perfuzie coronariană

retrograda a cordului izolat de mamifer a fost elaborat de Oscar Langendorff in 1895, iar metoda care ii poarta numele reprezinta un pilon al cercetarilor experimentale din domeniul cardiologiei. In ciuda multiplelor beneficii, metoda nu a fost utilizata pana in prezent in Romania.

Scopul lucrarii

A fost implementarea unui model de ischemie-reperfuzie pe cord izolat de sobolan, dupa metoda Langendorff. Obiectivele propuse au fost insusirea tehnicilor chirurgicale de manipulare a cordului in vederea incanularii aortei, stabilirea solutiei perfuzabile optime si a presiunii de perfuzie, insusirea tehnicii de instrumentare a cordului pentru inregistrarea parametrilor functionali.

Material si metoda

Am utilizat sistemul de perfuzie a cordului izolat Experimetria Ltd. din dotarea Catedrei de Fiziologie UMF Targu Mures. Sobolani masculi, rasa Wistar (greutate medie 350g, n=10) au fost supusi urmatorului protocol: anestezie si heparinizare, excizia cordului, incanularea aortei ascendente, perfuzia coronariana retrograda cu solutie perfuzabila Krebs Henseleit sau Tyrode, instrumentarea cordului si inregistrarea parametrilor functionali: ECG, indici ai contractilitatii etc. Diferite grade de ischemie se pot obtine prin modificarea pana la oprire a fluxului coronarian.

Rezulate

Am reusit obtinerea unui model reproductibil si optimizarea tehnicilor experimentale.

Discutii: Cordul izolat perfuzat este un model experimental cu o larga utilizare la nivel mondial. Permite evaluarea unor indici de morfologie si anatomie cardiovasculara, masurarea unor parametrii biochimici, studii de electrofiziologie si farmacologie, investigarea functiei contractile a miocardului.

Concluzii

Cordul izolat perfuzat este o metoda fezabila, pe care preconizam a o utiliza ca model de ischemie-reperfuzie, in studiul cardioplegiei si al diferitelor substante farmacologice active.

Corelatii cito-histopatologice in leziunile displazice si carcinomul de col uterin

Autori: Onofras Ana Maria, Damian Lisandra

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Raluca Balan
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Cea mai larga aplicatie a citologiei clinice este diagnosticarea carcinomului cervical invaziv si a leziunilor sale precursorare. Modificarile histologice care apar la nivelul colului uterin nu pot fi intotdeauna stabilite prin frotiul cervico-vaginal conventional. Astfel, devine important ca orice anomalie citologica sa fie ulterior corelata cu biopsia cervicala pentru certificarea unei leziuni existente.

Scopul

Este de a evalua corelatia intre citodiagnostic si examenul histopatologic si de a identifica diferitele cauze ale rezultatelor fals pozitive sau fals negative.

Materiale si metode

Au fost investigate retrospectiv 850 de frotiuri conventionale Papanicolau, 50 biopsii si 8 histerectomii totale, pe o perioada de un an. Varsta pacientelor a fost cuprinsa intre 19 si 68 de ani. Frotiurile au fost selectate din categoria celor « satisfacatoare pentru rezultat ». Biopsiile si histerectomiile au fost realizate la pacientele cu anomalii citologice (celule scuamoase atipice de semnificatie nedeterminata (ASCUS), celule glandulare atipice (AGC), leziuni intraepiteliale scuamoase de grad scazut (LSIL), leziuni

intraepiteliale scuamoase de grad inalt (HSIL) si carcinom cervical). Frotiurile au fost fixate si colorate prin tehnica Papanicolau si speciemenle chirurgicale au fost colorate cu Hematoxilina Eozina.

Rezultate

Din 850 de frotiuri, 550 (64,70%) au fost "negative pentru leziuni intraepiteliale sau malignitate", dupa cum urmeaza: 20 (2,35%) "in limite normale", 440 (51,76%) au fost "frotiuri inflamatorii", 90 (10,58%) cu "modificari reactive celulare benigne"; 300 (35,30%) din frotiurile cervicale au prezentat anomalii celulare: 25 (2,94%) cu "ASCUS", 30 (3,52%) cu "AGC", 50 (5,88%) au fost "frotiuri atrofile", 120 (14,11%) au fost "LSIL" cu sau fara infectie cu virusul papilloma uman (HPV), 65 (7,64%) au fost "HSIL", si 10 (1,17%) au fost diagnosticate cu „carcinom cervical”. Din cele 250 (29,41%) frotiuri cu anomalii celulare (ASCUS, AGC, LSIL, HSIL, carcinom scuamos) au fost efectuate 50 (20%) biopsii, din care 43 (86%) au prezentat o concordanta totala intre citodiagnostic si examenul histopatologic iar 7 (14%) au prezentat diferente de diagnostic.

Concluzii

Neconcordanta intre citodiagnostic si examenul histopatologic este datorata uneori unor deficiente de prelucrare tehnica citologica si histologica. Testul Papanicolau ramane un test screening si va fi asociat inevitabil cu o rata de rezultate negative. Pentru a mai mare acuratete a diagnosticului se recomanda evitarea caracterului subiectiv al examinarii prin interpretarea frotiului si biopsiei corespunzatoare de catre anatomopatologi diferiti.

Cuvinte cheie: citodiagnostic, biopsii cervicale, testul Papanicolau, leziuni displazice, carcinom cervical.

Corelatie intre calitatea imaginii (scintigrama a ganglionului santinela) si puritatea radiofarmaceuticului (99mTc - Nanocis)

Autori: Mihoci Eduard Cristian, Mosescu Alexandra Laura

Coautori: Ibanescu Irina Magdalena, Pantea Ioana

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Valeriu Rusu, Sef.Lucr. Dr. Irena Raileanu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere:

Ganglionul santinela, din neoplasmul mamar, reprezinta primul ganglion limfatic care dreneaza nodulul tumoral. Fiind primul ganglion de drenaj, ganglionul santinela va fi si primul afectat de catre metastaze. In absenta micrometastazelor la nivelul ganglionului santinela inseamna ca, intr-un procent foarte crescut, nici ceilalti ganglioni ai caii limfatice nu sunt invadati. Exista mai multe tipuri de tehnici de administrare ale radiotrasorului: intradermal, subdermal, periareolar, peritumoral, subtumoral, intratumoral. In studiul efectuat, am considerat ca metoda de injectare peritumoral (patru injectii in jurul nodulului tumoral) este cea mai fiziologica.

Material si metoda:

Scopul studiului a fost cel de a corela intre calitatea imaginilor, scintigrame ale ganglionului santinela, cu puritatea radiofarmaceuticului injectat, 99mTc-nanocis. Scinti-gramele ganglionare au fost efectuate cu ajutorul unei Gamma camere dublu cap (Axis - Philips), la 1,5 ore de la administrarea peritumoral a 4 injectii, de cate 40 MBq fiecare, in prezinta interventiei chirurgicale. Examenul a constatat din trei tipuri de imagini statice, centrate: anterior, lateral (profil) si anterior cu amplasarea unei placi de cobalt (pentru realizarea conturului corpului). A doua zi, ganglionul santinela a fost reperat intraoperator cu ajutorul unei sonde de detectie gama, extirpat si analizat anatomopatologic extemporaneu. Prezenta sau absenta metastazelor a fost definitorie pentru completarea sau nu a tumorectomiei cu chiuraj axilar. Din noiembrie

2003 pana in octombrie 2004 au fost realizate 58 de scintigrame pentru vizualizarea ganglionului santinela, dar numai pentru 37 dintre ele s-a efectuat si controlul de calitate inainte de administrarea radiotrasorului. Varsta medie a pacientelor a fost de 57 de ani, iar diametrul mediu al nodulilor a fost de 11,27 mm (cu extremele de la 5 mm la 17 mm).

Rezultate:

Investigatia ofera date extrem de utile asupra diseminarii tumorale pe cale limfatica. In cadrul bilantului de extensie la 32 din cele 37 de cazuri a fost efectuata scintigrama osoasa „corp intreg”. Cu exceptia unui singur caz, in care scintigrama osoasa a fost echivoca, in toate celelalte 31 de cazuri pe imaginile scintigrafice nu au existat elemente care sa ateste o diseminare osoasa de origine metastatica. In singurul caz echivoc, investigatiile suplimentare au exclus diseminarea osoasa. Ca urmare a acestor rezultate se poate afirma ca in cazul nodulilor cu diametru sub 2 cm nu exista riscul diseminarii osoase metastatice.

Concluzii:

Din datele obtinute rezulta necesitatea respectarii cu strictete a instructiunilor de marcare intrucat de puritatea radiofarmaceuticului va depinde calitatea imaginii obtinute. In acest scop este absolut necesara efectuarea controlului de calitate inainte de administrarea la pacient a radiotrasorului, indeosebi pentru organele cu dimensiuni mici, cum ar fi ganglionii limfatici, glandele paratiroide. Calitatea vizualizarii ganglionului santinela depinde de o serie de factori, printre care mentionam: diametrul nanoparticulelor injectate, particularitatile hartii de distributie a limfaticelor, puritatea radiotrasorului injectat, varsta si greutatea corporala a pacientelor.

Criterii de cauzalitate in relatia dintre infectia cu HPV si cancerul de col uterin

Autor: Pavel Mihai

Coautori: Ciornohuz Anca Loredana, Cotfas Alin, Dr. Mare Anca

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Felicia Toma, Dr. Ciocan Mihaela
UMF Tg. Mures

In zilele noastre este stabilit faptul ca intre relatia dintre HPV si cancerul de col uterin exista anumite criterii de cauzalitate.

Printre acestea se numara:

- asocierea *etiologica* puternica si consistenta
- secventa temporala logica (HPV la nivelul colului uterin precede dezvoltarea *neoplaziilor cervicale intraepiteliale*)
- asocierea specifica intre anumite serotipuri de HPV si unele tipuri de carcinoame
- coerenta cu datele experimentale

Aceste argumente demonstreaza faptul ca infectia cu HPV dobandita prin contact sexual reprezinta agentul cauzal atat pentru dezvoltarea leziunilor intraepiteliale, cat si pentru cancerul cervical invaziv.

Date actuale privind medicatia durerii in sindromul colonului iritabil

Autori: Dorofte Costin, Craciun Georgiana, Joghiu Teodora

Coautori: Constantin Camelia Ioana, Andriescu Daniela

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Elena Albu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scopul lucrarii

Este prezentarea noutatilor privind medicatia in sindromul colonului iritabil si sistematizarea principalelor directii de diagnostic si tratament.

Sindromul colonului iritabil (SCI) defineste o afectiune intestinala functionala, caracterizata prin modificarea tranzitului intestinal cu durere sau disconfort abdominal in absenta unor leziuni structurale si biochimice detectabile a carei etiologie si factori de risc sunt greu de definit. Dintre factorii principali care intervin in producerea simptomelor mai importanti sunt de mentionat: motilitatea intestinala, perceptia viscerală, factori psiho-comportamentali. Influentearea acestor factori cu mijloace farmacologice poate imbunatati calitatea vietii acestor categorii de pacienti. Sunt identificate o multitudine de clase de medicamente ce influenteaza durerea in sindromul colonului iritabil, dar nici unul dintre acestea nu controleaza complet acest simptom la toti pacientii. Principalele clase de medicamente utilizate in tratamentul colonului iritabil sunt : antispastice musculotrope, anticolinergice, agonisti opioizi, enkefalinergice, antidepresive.

Concluzii

Identificarea unui mecanism patogenic al durerii in sindromul colonului iritabil este esential in cresterea incidentei succesului terapeutic prin mijloace farmacologice. De asemenea schimbarea modului de viata si corectia unor episoade depresive pot concura la imbunatatirea raspunsului terapeutic.

Date comparative pe sexe privind diagnosticul la internare

Autor: Predescu Emil Constantin

Coautor: Salceanu Mihai Cosmin

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop

Am urmarit diferentele pe sexe pentru principalele grupe de diagnostic, la pacientii internati in spital.

Material si metoda

Analiza se refera la toate spitalele din tara, corespunzator anului 2006, iar datele sunt luate de la Institutul national de statistica. Evaluarea cuprinde mai multe aspecte comparative pe sexe, printre care: Analiza structurii pe sexe a cazurilor spitalizate, a duratei medii de spitalizare pe sexe, a indicelui de complexitate a bolii pe sexe, a morbiditatii spitalizate.

Rezultate

Pacientele sunt ceva mai numeroase decat pacientii: la fiecare cinci cazuri de sex feminin se intalnesc patru cazuri de sex masculin internate. Durata medie de spitalizare este mai ridicata la pacienti (7,1 zile) fata de paciente (6,6 zile), dar nesemnificativ. Indicele de complexitate a cazurilor este ceva mai mare la pacienti (0,826) fata de paciente (0,749). Comparand ponderile categoriilor majore de diagnostic la cele doua sexe, se remarca faptul ca la barbati sunt mult mai frecvente fata de femei: Bolile legate de alcoolism si droguri (de 6,7 ori mai frecvente decat la femei), iar traumatismele majore, transplanturile, arsurile, leziunile, otravirile si efectele toxice ale drogurilor (de 2 pana la 4 ori mai frecvente decat la femei)

Concluzii

Primele 3 din cele mai frecvente grupe de diagnostice au fost aceleasi si la femei si la barbati, cu ponderi aproape egale. Acestea sunt: Insuficienta cardiaca si socul, Nou-nascutul cu alte probleme

semnificative, respectiv Infectiile respiratorii superioare si otita medie, la varsta 0-17 ani. Aceste aspecte trebuie monitorizate mai atent.

Date privind calitatea nutritiva si contaminarea microbiologica a laptelui din Romania

Autor: Oniga Olimpia

Coautor: Baicu Alina

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop:

Interpretarea datelor de monitorizare si inspectie a calitatii nutritive si a contaminarii microbiologice a produselor de lapte si derivate lactate, din tara noastra, pentru anul 2005.

Metodologie:

Ne-am bazat pe rezultatele analizelor efectuate in laboratoarele de chimie si microbiologie din cadrul Directiilor de Sanatate Publica judetene, corespunzatoare anului 2005, efectuate conform normelor in vigoare si pe baza legislatiei comunitare.

Rezultate

In ceea ce priveste testele de salubritate (de pe utilaje, suprafete de lucru, maini, ambalaje) ponderea probelor necorespunzatoare a fost de 12,35%. Nu toate produsele lactate se incadreaza in specificatiile tehnice pe eticheta. Indicatorii microbiologici cel mai des despasiti sunt: coliformii si E. Coli, respectiv procentul probelor bacteriologice necorespunzatoare a fost foarte ridicat in medie de 86% in aproape toate judetele. Dinamica probelor necorespunzatoare la nivel de tara, la lapte de consum pasteurizat, se prezinta astfel: la parametrul densitate 32,71%, substanta uscata pentru 41,38%, substantele proteice 40,89%, grasimea 4,91%, aciditatea 7,11%, iar reactia de control a pasteurizarii pentru 1,46% din probe.

Concluzie

Se evidentiaza o pondere insemnata de produse ca materie prima, necorespunzatoare din punct de vedere igienico-sanitar, ceea ce impune un control mai riguros al conditiilor de recoltare, depozitare, procesare si desfacere a acestora pentru protectia consumatorilor.

Diagnosticul sindromului de apnee in somn

Autori: Ibanescu Irina Magdalena, Bujoreanu Anamaria

Coautori: Pantea Ioana, Alexandra Tibuleac, Simon Ionut Valentin

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Boisteanu Daniela
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Etaplele somnului se pot recunoaste urmarind schimbarile ce se petrec in undele emise de creier. Cele cinci etape ale somnului se repeta de pana la cinci ori in timpul noptii. Pe masura ce noaptea se desfasoara, fiecare ciclu se lungeste, si somnul REM (Rapid eye movement), timp in care majoritatea visurilor au loc, se extinde si el, urmand dupa faza NREM (non rapid eye movement).ca

tulburare poate aparea apneea de somn reprezentand oprirea repetata a fluxului aerian naso-bucal > 10sec insotita de sforait, hipoxie si somnolenta diurna excesiva (treziri frecvente).

Materiale si metode

Ca metode s-au folosit inregistrarile polisomnografice (EMG, EKG, EOG, EEG) in diagnosticarea sindromului de apnee obstructiva la un pacient ce acuza sforait puternic, neregulat, intrerupt de pauze(apnei sau hipopnei), accentuat de consumul de bauturi alcoolice, somn neodihnitor, fragmentat, cefalee matinala, somnolenta diurna severa, tulburari de concentrare si de memorie.

Rezultate

Un SAOS (sindrom de apnee obstructive) sever, cu desaturari ale O₂ arterial severe si treziri frecvente cu predominanta stadiilor superficiale ale somnului.

Concluzii

Pacientii care sufera de apnee in somn se simt adesea extrem de obositi si somnolenti in timpul zilei iar capacitatea lor de concentrare si performanta diurna sufera drastic. Pe termen lung, desaturatiile repetate dauneaza grav organelor vitale. Apneea in somn netratata duce la complicatii ca tensiune arteriala, afectiuni cardiace sau atac cerebral. Apneea obstructiva in somn este cea mai comuna forma de apnee manifestata in timpul somnului; exista si alte tipuri de apnee in somn, mai rare, dar care pot cauza simptome similare.

Dileme etice privind definirea mortii in societatile pluraliste

Autori: Bujoreanu Anamaria, Bujoreanu Paul

Coautor: Cojocaru Alexandru

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Beatrice Ioan

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Dintotdeauna moartea a prilejuit numeroase polemici, atat din punct de vedere medical cat si deontologic. Pana in prezent, conceptul de "moarte" a avut numeroase definitii, mereu schimbate odata cu descoperirile tehnologice din lumea medicala. Una dintre cele mai incitante controverse consta in imposibilitatea caracterizarii mortii ca fiind un proces sau un eveniment.

Printre criteriile care s-au impus de-a lungul timpului se numara incetarea definitiva a functiilor cardiaca si pulmonara, incetarea totala si ireversibila a functionarii intregului creier (moartea cerebrala), incetarea functionarii emisferelor cerebrale (moartea corticala, starea vegetativa persistenta), cat si cele impuse de Universitatea Harvard ca solutie pentru prelevarea organelor menite transplantului.

Problema stabilirii momentului mortii devine una extrem de importanta in zilele noastre avand in vedere cresterea frecventei interventiilor de transplant si a beneficiilor aduse de acestea.

Cu toate acestea, in urma numeroaselor discutii purtate de specialistii in domeniu precum si ca rezultat al variatelor cercetari si experiente, moartea continua sa ramana o enigma.

Dinamica parazitozelor intestinale la asistatii handicapati locomotor si psihic ai Caminului Spital de la Brancovenesti

Autor: Szilagyi Fruzsina

Coautor: Sef Lucr. Dr. Barabas Hajdu Eniko

*Coordonator: Fara Coordonator
UMF Tg. Mures*

Introducere

Din literatura specifica reiese ca la persoanele din colectivitatile inchise, cum sunt orfelinatele, inchisorile, caminurile pentru bolnavi handicapati, susceptibilitatea fata de paraziti este mai crescuta. Acest fapt probabil se datoreaza conditiilor igienico-sanitare neadecvate, care favorizeaza raspandirea agentilor patogeni in colectivitatea respectiva.

Scop

In anii 1998 si 2003 s-au efectuat doua studii referitoare la frecventa parazitozelor intestinale in Caminul Spital pentru handicapati locomotor si psihic de la Brancovenesti din judetul Mures. Scopul lucrarii mele este efectuarea unui studiu comparativ privind frecventa parazitozelor intestinale fata de studiile amintite mai sus.

Mod de lucru

Pentru efectuarea studiului s-a recoltat de la fiecare persoana internata, respectiv de la personalul de la bucatarie, cate o proba de materii fecale care au fost examinate in ziua urmatoare prin metoda preparatului nativ.

Rezultate

Rezultatele obtinute ne arata o scadere semnificativa a parazitozelor intestinale la bolnavii Caminului de la Brancovenesti, fata de rezultatele anilor 1998, respectiv 2003. Toate probele examinate de la personalul de la bucatarie sunt negative, aceste date sunt corespunzatoare cercetarilor anterioare.

Concluzii

Putem afirma ca s-a redus substantial numarul parazitozelor la acesti bolnavi, aratand eficacitatea tratamentelor etiologice aplicate la pacientii infestati si a imbunatatirii conditiilor igienico sanitare.

Disectia aortica si particularitatile sale

Autor: Vasiliu Daniela

*Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Gurzu Simona, Prof. Univ. Dr. Jung Ioan
UMF Tg. Mures*

Introducere

Disectia aortica, numita si anevrism disecant de aorta, este una din bolile care, desi se intalneste destul de rar, prezinta o mortalitate de 75-90%, in lipsa tratamentului. Este intens studiata, se incearca aplicarea celor mai moderne tehnici de diagnostic si tratament dar prognosticul ramane in continuare nefavorabil.

Material si metoda

Am analizat protocoalele de necropsie pe opt ani (2000-2007) pentru a afla numarul disectiilor de aorta, localizarea acestora, patologiiile asociate, tratamentul efectuat, concordanta diagnosticului anatomopatologic cu cel clinic, varsta si sexul persoanelor decedate.

Rezultate

Din 2357 de necropsii un procent de 2,5% (59 de decese) a fost reprezentat de disectia aortica. Varsta medie a fost de 58 de ani la barbati si 62 de ani la femei, cu diferenta statistic semnificativa intre cele doua sexe ($p < 0,001$). Astfel, la femei am observat o crestere semnificativa a numarului deceselor post-disectie aortica dupa varsta de 51 de ani, crestere datorata, probabil, tulburarilor produse de aparitia menopauzei.

Efectele acizilor grasi omega-3 asupra functiei contractile a muschiului papilar izolat de sobolan

Autor: Lupascu Stelian

Coautori: Goga Cristina, David Marieta Gabriela

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Perian Marcel, Prof. Univ. Dr. Dobreanu Dan

UMF Tg. Mures

Studii epidemiologice si clinice recente au dovedit ca dieta bogata in acizi grasi (AG) polinesaturati (AGPN) omega-3 cu catena lunga reduce riscul aparitiei bolii cardiovasculare de origine coronariana si confera protectie impotriva mortii subite cardiace. AGPN omega-3 stabilizeaza electric miocardul prin modularea functiei canalelor ionice, efectul antiaritmice fiind considerat principalul mecanism al protectiei miocardice al AG omega-3. In contrast cu numarul impresionant al cercetarilor experimentale care sustin efectul antiaritmice, efectele AG omega-3 asupra functiei mecanice a miocardului au fost putin studiate, iar rezultatele prezentate in literatura sunt contradictorii.

Scop

Scopul acestei lucrari a fost evaluarea efectelor dietei imbogatite cu AGPN omega-3 asupra functiei contractile a miocardului de sobolan.

Material si metoda

Sobolani Wistar, masculi, in varsta de 12 saptamani, au fost hraniti cu o dieta imbogatita cu etil-esteri de AGPN omega-3 (Omacor 5g/kg hrana standard) (n=10) sau cu o dieta standard (n=10) timp de 30 de zile. Functia mecanica in conditii bazale (solutie de perfuzie Tyrode oxigenata, 37°C) a fost evaluata in muschi papilari izolati din ventricolul stang, in conditiile unei contractiei izometrice stimulate cu o frecventa de 1 Hz.

Rezultate

Parametrii studiati au fost: forta maxima a contractiei izometrice (+dF), timpul de atingere a fortei maxime de contractie (+dT), viteza de dezvoltare a fortei maxime de contractie (+dF/dT), viteza de descrestere a fortei (-dF/dT) pentru o presarcina de 1g/mm². Analiza datelor a evidentiat diferente statistice semnificative intre cele doua loturi. In lotul tratat cu AGPN-omega-3 +dF inregistrate a fost mai mare decat in lotul care a beneficiat de o dieta standard (p=0,0118) si valorile +dT au fost mai mari (p=0,0301). Analiza statistica a relevat modificari si pentru +dF/dT si -dF/dT.

Concluzii

Studiul de fata evidentiaza ca suplimentarea dietei cu AGPN omega-3 nu are numai un important rol antiaritmice, ea imbunatatind si functia mecanica a miocardului.

Efectele antiaritmice ale acizilor grasi omega-3 in cardioplegia cristaloidea hipotermica

Autor: Goga Cristina

Coautori: Lupascu Stelian, David Marieta Gabriela

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Perian Marcel, Prof. Univ. Dr. Dobreanu Dan

UMF Tg. Mures

Rafinarea tehnicilor operatorii din chirurgia cardiovasculara impune acordarea unei atentie sporite metodelor de prezervare a cordului in cursul by-pass-ului cardiopulmonar (CPB). Strategiile cardioplegie concepute pentru a ameliora toleranta la ischemia miocardica din timpul CBP si sa imbunatateasca recuperarea functionala ulterioara urmaresc stimularea mecanismelor de protectie miocardica endogena. Dovezi recente provenite din studii clinice si experimentale arata ca imbogatirea continutului miocardic in acizii grasi polinesaturati (AGPN) omega-3 are efect antiaritmice si previne moartea subita cardiaca.

Obiective

Evaluarea efectelelor si a mecanismelor antiaritmice ale AGPN omega-3 in cardioplegia cristaloidea hipotermica.

Material si metoda

Sobolani Wistar (greutate medie 350g), mascului, in varsta de 12 saptamani au beneficiat de o dieta cu etil-esteri de AGPN omega-3 (Omacor 5g/Kg hrana standard) (DAG, n=15) sau de o dieta standard (DS, n=15) pentru 30 de zile. Muschii papilari izolati, prelevati din ventricolul stang, au fost supusi la 30 de minute cardioplegie cristaloidea cu solutie St. Thomas Hospital No.2, rece ($T = 8^{\circ}\text{C}$) urmata de 20 de minute de perfuzie. Potentialele intracelulare, stimulate cu o frecventa de 1Hz, au fost inregistrate utilizand tehnica microelectrozilor pe toata durata experimentului.

Rezultate

Cardioplegia s-a instalat mai lent in grupul DAG (valori medii $\pm$ DS; $81,66 \pm 16,6\text{s}$, $21,68 \pm 2,29^{\circ}\text{C}$) fata de grupul DS ($60,3 \pm 9,23\text{s}$, $26,68 \pm 0,81^{\circ}\text{C}$) insa AGPN omega-3 au determinat o revenire mai rapida ($163,91 \pm 15,81\text{s}$) fata de grupul DS ($241,91 \pm 15,81\text{s}$). Post cardioplegie, in grupul DAG s-a inregistrat reducerea vitezei de depolarizare (dV/dt , $p=0,0025$) si scurtarea duratei potentialului de actiune (APD) prin reducerea APD la 50 % din repolarizare (APD50, $p=0,005$) si 90% (APD90, $p=0,0215$).

Discutii

In cursul cardioplegiei AGPN omega-3 au redus APD prin scurtarea duratei repolarizarii, determinand reducerea susceptibilitate miocardului la aritmii. Mecanismul stabilizarii electrice a miocardului consta in alterarea activitatii canalelor ionice: inhibarea I_{Na^+} responsabila de reducerea dV/dt , inhibarea $\text{I}_{\text{Ca,L}}$ si scurtarea APD50 si augmentarea I_{K} responsabila de scurtarea APD90. AGPN omega-3 moduleaza activitatea electrica a miocardului in cursul cardioplegiei cristaloide hipotermice printr-un mecanism similar efectelor antiaritmice asociate ischemiei si perfuziei miocardice.

Efectele benefice ale polifenolilor naturali asupra leziunilor din rinichiul diabetic

Autori: Dumitrof Luiza, Diaconu Iulia Elena
Coordonator: Conf. Univ. Dr. Ciocoiu Manuela
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Extractul polifenolic din samburii de struguri negri poate constitui o sursa importanta de antioxidanti in conditii de stres oxidativ.

Scopul studiului

Evidentierea eficacitatii suplimentarii cu polifenoli naturali asupra mecanismelor de aparare antioxidanta la sobolani diabetici, in vederea reducerii leziunilor cauzate de peroxidarea membranei si altor componente celulare. Am urmarit de asemenea interventia polifenolilor asupra modificarilor histopatologice specifice nefropatiei din diabetul experimental.

Material si Metoda

Cercetarea s-a efectuat pe sobolani albi Wistar, grupati in 4 loturi: lot M= martor; lot DZ= s-a realizat diabet zaharat prin injectarea de streptozotocin (STZ) 55 mg/Kg corp, in doza unica, intraperitoneal; lot P = s-au administrat polifenoli naturali sub forma de solutie, 0,028 g/Kg corp, la 2 zile interval, timp de 16 saptamani; lot DZ+ P= s-a administrat preparat polifenolic natural timp de 16 saptamani dupa producerea diabetului zaharat.

Rezultate si Discutii

Hiperglicemia medie la sobolanii cu DZ si fara protectie polifenolica, a prezentat o accentuare progresiva. Hiperglicemia lotului DZ+P a fost redusa semnificativ ($p<0,001$) comparativ cu lotul DZ. Diabetul streptozotocinic si cresterea consecutiva a nivelului glicemiei a fost redusa prin administrarea simultana de polifenoli naturali. Indicatorii functiei renale precum creatinina si ureea sanguina au fost de asemenea crescuti la sobolanii cu diabet streptozotocinic comparativ cu lotul martor. In comparatie cu lotul diabetic, nivelele crescute de uree sanguina au fost semnificativ reduse ($p<0,001$) la animalele tratate cu polifenoli naturali. La examenul microscopic al glomerulilor la lotul DZ se observa o crestere a incorporarilor lipidice in glomeruli dar si in interstitiu, precum si cresterea depozitului de LDL in membrana bazala glomerulara, odata cu progresia leziunilor renale.

Concluzii

Administrarea orala de polifenoli reduce nivelul glucozei sanguine la sobolanii cu diabet streptozotocinic. Efectele vasculare protectoare ale polifenolilor la lotul cu diabet experimental depind de doza administrata, precum si de durata administrarii. La lotul diabetic protejat polifenolic leziunile renale sunt aproape inexistente.

Efectele taurinei in nociceptia somatica si viscerală

Autor: Miron Mihaela

Coautori: Makkai Popa Mihai Vladimir, Rebenciuc Anda Ioana

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Taurina este un derivat al aminoacizilor care contin sulf. Chimic este acid 2-aminoetansulfonic. Este sintetizata in organism in ficat, provenind din metionina si cisteina, cu implicarea vitaminei B6. Date din literatura arata implicarea taurinei in numeroase procese biofizice, biochimice si fiziologice din organismul uman, aceasta avand rol de neurotransmitator sau de neuromodulator.

Scopul experimentului

Studierea efectelor taurinei pe modele de durere somatica si viscerală si asupra comportamentului spontan la soareci.

Material si metoda

Pentru experiment s-au utilizat soareci albi Swiss (greutate 20-25g), cu repartitie uniforma pe sexe, la care s-au administrat substantele intraperitoneal in acelasi volum:

Grupul I:

Lot 1. ser fiziologic 0,3ml

Lot 2. taurina 200mg/kg

Lot 3. taurina 1000mg/kg

Grupul II:

Lot 4. ser fiziologic 0,3ml

Lot 5. taurina 200mg/kg

Lot 6. taurina 1000mg/kg

Efectele taurinei au fost studiate la testele hot-plate si tail-flick, testul Activity Cage si la testul de contorsiune cu acid acetic 0,6%.

Analiza statistica s-a efectuat prin programul SPSS versiunea 9.0, cu ajutorul metodei ANOVA unifactoriala, urmata de testul post-hoc Bonferonni.

Rezultate

La testele de durere somatica, taurina manifesta efecte antinociceptive doar la doza de 1000mg/kg si numai dupa 60 minute dupa aplicare stimulului termic dureros. La testul de durere viscerală taurina administrata atat in doza de 200mg/kg cat si de 1000mg/kg produce efecte antinociceptive semnificative. In conditiile noastre experimentale, indiferent de doza administrata (200mg/kg si 1000mg/kg) taurina nu influenteaza comportamentul motor global al animalelor.

Cuvinte cheie: taurina, nociceptie, hot-plate, tail-flick, activity cage.

Efectul imunosupresiv al medicamentelor uzuale asupra imunitatii, stresului oxidativ si evolutiei tumoraie

Autor: Bucur Dana Ramona

Coordonatori: Prof. Univ. Univ. Dr. Adriana Muresan, Sef Lucr. Dr. Filip Adriana
UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

In prevenirea si tratarea bolilor cardiovasculare sunt utilizate in mod curent in medicatii pe termen lung :Blocanti ai canalelor de calciu (Verapamil,Diltiazem),Beta-Blocante (Captopril) si Statine (Ceri-,Pra-,Fluvastatin). Aceste medicamente au de asemenea actiune imunosupresoare datorita influentei lor asupra mobilitatii limfocitelor T,citokinelor (INF- γ , IL4,IL10),si asupra factorilor NFAT si NF-kB.

Scop

Folosind Verapamil ca si medicament de referinta,am analizat modificarile imunitatii non-specifice si ale statusului redox pe sobolani Wistar cu Walker 256 carcinosarcom ,urmarind efectul imunosupresiv al acestor medicamente.

Material si metode

Pentru partea experimentală am folosit, 18 sobolani masculi Wistar care au fost transplantati subcutan cu Walker 256 carcinosarcom.Dupa 50 de zile de la inoculare,animalele au fost impartite in 2 grupuri:

- Grupului 1(n=9) i s-a administrat prin gavaj 8mg/kg corp de Vrapamil zilnic;
- Grupul 2 (n=9) a primit aceeasi cantitate de ser fiziologic;

Dupa 11 zile de tratament cu Verapamil,animalele au fost sacrificate si li s-a analizat nivelul de hemoglobina, numarul de leucocite, si markerii stresului oxidativ (malondialdehida, peroxizii lipidici,proteinele carbonilate, donorii de hidrogen) din ser.De asemenea am analizat modificarile histopatologice din splina si parametrii stresului oxidativ din tumori si activitatea fagocitara in vitro.

Rezultate

Dupa administrarea de Verapamil ,activitatea fagocitara a scazut de la 25.75+/-3.84 la 15.25+/-1.16.Mai mult ,in ser si in tesutul tumoral, nivelul peroxizilor lipidici a crescut (2,33 $\pm$ 0,33 vs. 1,10 $\pm$ 0,18) si activitatea antioxidanta a scazut (donorii de hidrogen: 16,21 $\pm$ 9,93 vs. 30,78 $\pm$ 9,95), si se produce leucopenie,anemie,in timp ce greutatea corporala se mentine.

Concluzii

Verapamil reduce raspunsul imun in timpul evolutiei tumorale Walker 256 , iar parametrii stresului oxidativ cresc.

Aceste medicamente au un efect imunosupresiv, iar tratamentul pe termen lung la pacientii cu cancer ar trebui urmarit si studii viitoare sa cerceteze utilitatea lor in tratamentul post-transplant si in rejectele de grefa.

Efectul remediului homeopatic Tabacum CH 7 in tratamentul intoxicatiei acute cu nicotina

Autor: Petrut Mihai Cosmin

Coautori: Popa Ioana Madalina, Cojocaru Adriana, Ferent Izabel

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.

Monea Marioara

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

S-a dorit testarea efectul remediului homeopatic Tabacum CH 7 asupra manifestarilor intoxicatiei acute cu nicotina la animalele de experienta.

Material si metode

Am folosit un numar de 40 de soareci albi, linia AKR2, cu greutatea intre 30-45 grame impartiti in 2 loturi a cate 20 de soareci:

1. Lotului martor i s-a administrat nicotina 0,1% 1,5 ml/kg corp subcutanat si apoi imediat apa cu zahar prin gavaj;

2. Lotului tinta i s-a administrat nicotina 0,1% 1,5 ml/kg corp subcutanat si apoi imediat tratament oral prin gavaj cu remediul homeopatic Tabacum CH 7.

S-au urmarit urmatoarele manifestari ale fiecaruia din animalele din celor 2 loturi: tahipnee, defecatie, mioclonii, adinamie, convulsii tonico-clonice si sucombare prin asfixie.

Rezultate si discutii

La soarecii din lotul martor debutul manifestarilor a avut loc in primele 1-2 minute, decesul survenind in limita a 5-7 minute. La soarecii din lotul tinta manifestarile mult diminuate au debutat dupa 3-4 minute, durata de viata avand o crestere marcata post intoxicatie, comparativ cu lotul martor, decesul survenind intrun interval de 10-12 minute.

Concluzii

Remediul homeopatic Tabacum CH 7, administrat oral prin gavaj, prezinta un efect de combatere a manifestarilor intoxicatiei acute cu nicotina la soareci daca este administrat imediat dupa intoxicatie. ($p < 0,0001$).

Eficacitatea homeopatiei in tratamentul arsurilor experimentale de gradul I la sobolani de laborator

Autor: Cojocaru Adriana

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.

Monea Marioara, Dr. Mariana Alecu, Dr. Marcus Gabriela

UMF Tg. Mures

Scopul studiului

Evaluarea efectului tratamentului homeopatic in cazul arsurilor de gradul I la sobolani de laborator.

Material si metoda

Am folosit 3 loturi de cate 10 sobolani rasa Whistar la care dupa adormire cu eter am expus membrul posterior stang in apa incalzita la temperatura de 55°C timp de 20 de secunde. Fiecare sobolan a dezvoltat la acest nivel arsuri de gradul I manifestate obiectiv prin edem si eritem. Tratamentul s-a administrat prin gavaj cu incepere imediat dupa producerea arsurii si ulterior o data pe zi pana la vindecare. Lotul 1 a

primit placebo sub forma de apa cu zahar, lotul 2 Apis CH9 dizolvat in apa iar lotul 3 Belladonna CH9 dizolvat in apa. S-a urmarit numarul de sobolani vindecati in fiecare zi din fiecare lot si numarul de zile necesar vindecarii pentru fiecare sobolan.

Rezultate

Sobolanii tratati cu Apis CH9 au prezentat cel mai scurt timp de vindecare, urmati de sobolanii tratati cu Belladonna CH9. Cel mai lung timp necesar vindecarii au prezentat sobolanii tratati cu placebo.

Concluzii

Tratamentul homeopatic a fost mai eficient decat placebo in tratarea arsurilor de gradul I la sobolani. Din cele doua variante de tratament homeopatic, Apis CH9 s-a dovedit mai eficient decat Belladonna CH9.

**Eficacitatea remediului homeopatic Staphysagria CH7 in
tratamentul pagilor operatorii**

Autor: Ilie Alexandru

Coautor: Cojocaru Adriana

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.
Monea Marioara, Dr. Marcus Gabriela

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Verificarea tezei conform careia remediul homeopatic Staphysagria reduce timpul necesar vindecarii plagilor operatorii.

Material si metoda

Am utilizat 2 loturi de cate 20 sobolani la care am practicat o incizie in regiunea antero-laterala a coapsei, urmata de sutura, cu lungimea de 20 mm si adancime pana la nivelul femurului, sub anestezie cu eter.

Lotul 1 a fost tratat cu Staphysagria CH7 prin gavaj cu incepere imediat postoperator si administrare zilnica ulterior pana la vindecare.

Lotul 2 a constituit lotul martor si a primit placebo sub forma de apa cu zahar, administrata imediat post operator.

S-a masurat zilnic lungimea plagii si s-a urmarit evolutia ei.

Rezultate

Loturile tratate homeopatic cu Staphysagria CH 7 au prezentat un timp de vindecare mai scurt decat lotul martor, cu o diferenta semnificativa statistic ($p < 0,001$).

Concluzii

Remediul homeopatic Staphysagria in dilutia CH7 a avut un semnificativ efect de reducere a timpului de vindecare a plagii operatorii la sobolani.

Rezultatele obtinute in acest studiu pe animale, sustine oportunitatea administrarii cat mai precoce a tratamentului homeopatic postoperator.

**Evaluarea caracteristicilor epidemiologice ale cazurilor de urgenta
internate in 2006**

Autor: Crisan Ieronim Ovidiu

Coautor: Zdrob Simona Maria

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop

Am urmarit principalele aspecte epidemiologice ale cazurilor spitalizate in sistem de urgenta, la noi in tara, pentru identificarea principalelor cauze de internare, distributia acestora si ponderea in urgenta, cu distributie judeteana.

Material si metoda

Analiza se refera la toate spitalele din tara, corespunzator anului 2006, iar datele sunt luate de la Institutul national de statistica.

Rezultate

Urgentele reprezinta jumatate din totalul cazurilor. Ponderea cazurilor medicale/chirurgicale nu difera fata de ponderea generala. Femeile au o pondere superioara in internarile de urgenta in raport cu barbatii. Ponderea persoanelor de virsta 0-14 si 25-29 ani este mai mare decit in non-urgenta. Ponderea celor decedati este mai mare fata de alte tipuri de internari. In urgenta, cea mai bine reprezentata categorie de diagnostic este "Sarcina, nasterea si lauzia", avind o pondere mult mai mare fata de non-urgente. Cea mai mare pondere de urgente o au spitalele de Obstetrica-Ginecologie si cele de Urgenta. Procedura principala cea mai des intilnita este "Nasterea spontana in prezentatie craniana". Cazurile vindecate sint mai frecvente fata de non-urgenta. Zona geografica de Sud/Est are cea mai mare pondere de cazuri internate in urgenta.

Concluzie

Internarile in urgenta reprezinta o mare parte din spitalizari si au mortalitatea cea mai ridicata dintre toate tipurile de internari. Reorganizarea sistemului de asistenta de urgenta si un management corect poate evita spitalizarea excesiva datorata complicatiilor, adica costuri mai mici si resurse financiare sau umane folosite in mod eficient.

Evaluarea cunostintelor elevilor din Dragasani cu privire la parazitii intestinali

Autor: Ene Laurentiu

Coautori: Sef Lucr. Dr. Barabas Hajdu Eniko, Todea Alexandru, Prof. Greaca Marin

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Fazakas Bela

UMF Tg. Mures

Scopul acestei lucrari este evaluarea cunostintelor elevilor din clasele VI-XII de la o scoala generala si un colegiu national din municipiul Dragasani privind parazitozele intestinale. Am folosit un chestionar, ce contine intrebari deschise, semiinchise si inchise, emis pre si post mesaj educational. Rezultatele preliminare arata ca nivelul de cunostinte s-a imbunatatit simtitor la a doua testare (media notelor la prima testare fiind intre 7,14 si 7,57; iar la a doua testare media fiind intre 8,59 si 8,63). Se poate concluziona ca mesajul educational a fost bine primit de elevi si notiunile esentiale au fost retinute de catre acestia. Observand interesul aratat de elevi si profesori fata de acest subiect, si rezultatele testarilor, putem concluziona ca imbunatatirea educatiei sanitare si a informarii unui grup populational cu risc crescut de infectie, cum sunt copiii, printr-un program de informare aplicat constant si pe scara mult mai larga, va contribui la scaderea incidentei imbolnavirilor prin parazitoze intestinale.

Evaluarea raspunsului imun la soareci in cazul aplicarii cutanate a unui colorant utilizat in industria textila

Autor: Alexa Aurora Elena

Coautori: Istrate Ecaterina, Vatamanescu Georgiana, Raoul Vasile Lupusoru

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Lupusoru Catalina Elena, Sef Lucr. Dr. Cristina Ghiciuc, Asist. Univ.

Dr. Cristian Gavai

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scopul studiului

Evaluarea efectelor locale si a raspunsului sistemului imun, dupa aplicare la nivel cutanat la animalele de laborator, a unui colorant utilizat in industria textila.

Material si metoda

Experimentele s-au realizat pe cate 2 loturi de cate 7 soareci albi rasa Swiss tratate astfel:

- Lot 1 (martor): dimetilsulfoxid (DMSO)
- Lot 2 (colorant grena): colorant grena solutie 10% in DMSO .

In primul experiment, substantele au fost aplicate topic in regiunea posterioara a urechii stangi, o data pe zi, timp de 7 zile. In a 8-a zi a experimentului au fost recoltati ganglionii retroauriculari si laterocervicali stangi, masa lor raportandu-se procentual la masa corporala si probe de sange pentru determinarea formulei leucocitare, a capacitatii de fagocitoza a PMN din sangele periferic, a capacitatii opsonice a serului si a capacitatii fagocitare si bactericide a macrofagelor peritoneale, a limfocitelor T splenice cu capacitate de rozetare si a splenocitelor formatoare de plaje de hemoliza. In al doilea experiment, aplicarea colorantului, timp de 14 zile, s-a realizat dupa aceeasi schema ca mai sus. La sfarsitul experimentului s-au determinat aceiasi parametri.

Rezultate

Aplicarea cutanata a colorantului timp de 7 zile nu a determinat modificari semnificative statistice ale masei ganglionilor retroauriculari si laterocervicali, in schimb, aplicarea topica timp de 14 zile a determinat modificarile locale la nivelul ganglionilor.

Aplicarea cutanata a colorantului timp de 7 zile a determinat o crestere semnificativa statistic a procentelor de PMN, eozinofile si bazofile din sangele periferic si a scazut capacitatea de opsonizare a serului si capacitatea fagocitara si bactericida a macrofagelor peritoneale, fara a influenta limfocitele T splenice si plajele de hemoliza. Efectele deprimante asupra sistemului imun au fost mult mai puternice in cazul aplicarii cutanate a colorantului timp de 14 zile.

Concluzii

Aplicarea cutanata a colorantului timp de 7 zile nu a determinat modificari macroscopice locale si ganglionare, dar a determinat efecte deprimante asupra sistemului imun. In schimb, aplicarea timp de 14 zile a determinat efecte deprimante mult mai intense asupra sistemului imun.

Evaluarea starii de nutritie si a perceptiei corporale la un lot de adolescenti din judetul Prahova

Autor: Smoleanu Roxana Elena

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Studiul nostru si-a propus evaluarea starii de nutritie a unui lot de adolescenti si a problemelor legate de perceptia corporala, completat de evidentiarea frecventelor de consum pentru anumite alimente considerate nesanatoase.

Material si metode

Studiul s-a desfasurat pe un esantion reprezentativ de 2874 tineri din liceu mediul urban judetul Prahova, in anul scolar 2006-2007, plecand de la chestionare de evaluare a comportamentului alimentar si datele personale.

Rezultate

Am identificat unele riscuri nutritionale la o parte importanta a adolescentilor prin: consum scazut de lapte si produse lactate acide, in special la fete, rezultand un aport scazut de calciu si de proteine de calitate; consum scazut de carne si oua, rezultand aport scazut de fier si proteine de calitate; consum scazut de fructe si cruditati, rezultand aport scazut de vitamine, elemente minerale, fibre; consum crescut de mezeluri, rezultand valoare nutritiva scazuta, risc chimic; consum crescut de margarina, rezultand risc de ateroscleroza, risc chimic; consum crescut de dulciuri si bauturi racoritoare, rezultand aport energetic crescut, risc chimic; consum crescut de chips-uri, snacks-uri si cartofi prajiti, rezultand aport energetic crescut, valoare nutritiva scazuta, metoda de preparare nesanatoasa; neconsumarea micului dejun, rezultand randament fizic si intelectual scazut; consumarea frecventa a alimentelor prajite, rezultand afectarea tubului digestiv, risc chimic.

Nu am observat nici un raspuns semnificativ intre perioadele de utilizare a televizorului sau calculatorului, activitatea fizica moderata si valorile IMC-ului.

Concluzie

Programele educationale trebuie sa aiba drept obiectiv constientizarea tinerilor, sa aleaga ceea ce este mai util si mai sanatos dintre alimente si nu tot ceea ce se popularizeaza prin reclame. Alimentele tip fast food nu trebuie sa inlocuiasca mancarea obisnuita, chiar daca sunt mai facile ca preparate si ca pret.

Experienta sexuala si contraceptiva la adultii mureseni

Autor: Todor Cristina Florentina

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Interpretarea principalelor aspecte legate de experienta sexuala si contraceptiva la un lot de adulti din judetul Mures.

Metodologie

Ca metodologie am folosit chestionare de autoevaluare cu 90 de itemi, care s-au adresat separat sexului feminin si masculin, completate de 991 de subiecti. Este un studiu epidemiologic transversal, descriptiv.

Rezultate

In lotul nostru, comportamentul sexual este legat de debutul vietii sexuale, care este precoce, si atitudinea fata de actul sexual, riscurile implicate si planificarea familiala. Protejarea primului act sexual nu este o optiune pentru persoanele chestionate. Stabilitatea este considerata un element necesar in viata sexuala. Calitatea contactului sexual este direct proportionala cu calitatea vietii si cu durata activitatilor profesionale. Prima sarcina este cea neplanificata, iar a doua sarcina este cea planificata. Se deduce ca la prima sarcina cuplul a fost neinstruct si nu a stiut sa-si planifice viata familiala, pe cand cea de-a doua sarcina a fost dorita si a aparut la momentul oportun.. Metoda calendarului este cea mai utilizata metoda de abstinenta periodica. Femeile sunt mai putin instruite in ceea ce priveste modul de utilizare al prezervativului. Metodele contraceptive de bariera sunt mai putin cunoscute decat dispozitivele intrauterine. Metodele hormonale sunt

utilizate in siguranta si cu eficacitate de foarte multe persoane. Serviciile medicale nu se implica suficient in informarea populatiei privind efectele adverse ale contraceptivelor orale combinate.

Concluzii

Alegerea metodei de contraceptie este o sarcina destul de dificila pentru un cuplu din cauza riscurilor si beneficiilor, precum si a raportului dintre eficacitatea metodei de a preveni sarcina si efectele adverse, iar serviciile medicale ar trebui sa se implice mai mult in acest domeniu.

Expresia citokeratinei 8/18 in cancerul mamar

Autori: Miha Cristina Adriana, Titu Sorina Maria, Dumbuleu Corina Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Suciu Cristian

UMF "Victor Babes" Timisoara

Introducere

Filamentele intermediare, ca citokeratinele, sunt componente intracelulare esentiale ce pun in evidenta diferite proprietati celulare si stadii de diferentiere in organele epiteliale. In diferite organe, expresia diferitelor filamente intermediare este asociata cu prognosticul pacientului. Expresia citokeratinei 8/18 nu este tocmai comuna in epiteliul scuamos matur, dar este constanta dar heterogena in celulele epiteliale lumenale din glanda mamara normala.

Scop

In acest studiu am urmarit obtinerea unui potential pronostic in ceea ce priveste expresia citokeratinei in carcinomul celulelor scuamoase din cancerul mamar.

Materiale si metode

Au fost investigati 40 de pacienti carora le-au fost prelevate probe prin biopsie. Probele au fost introduse in parafina si colorate imunologic cu anticorpi monoclonali anti CK8/18. Folosind un aparat EnVision pentru detectarea polimerilor si folosind diaminobenzidin ca si cromogen, am studiat asocierea cu histopatologia si stadiul nucleului.

Rezultate:

Citokeratina 8/18 nu a fost gasita in stratul bazal si in celulele mioepiteliale. Din 40 de cazuri cu tumori infiltrate (cele mai multe fiind carcinoame ductale invazive), 36 (90%) au fost pozitive pentru CK8/18 si 4 (10%) nu au avut nici o reactie la acelasi marker. Peste 90% daca nu chiar toate celulele tumorale au exprimat CK 8/18. Nu a fost gasita nici o corelatie intre histopatologie, gradul nucleului si expresia imunohistochimica a CK 8/18.

Discutii

Mai bine de 20 de ani, citokeratinele au fost folosite doar ca markeri pentru identificarea carcinoamelor. Cele mai frecvente carcinoame sunt cele la nivelul sanului, plamanilor, gastrointestinal si epiteliului prostatei. Expresia CK 8 si CK 18 este gasita in mod normal in cancerul mamar, pe cand expresia altor keratine este scazuta.

Concluzie

Rezultatele noastre sugereaza mentinerea expresiei CK8/18 in marea majoritatea cancerelor mamare dar s-a observat o rearanjarea a filamentelor responsabile de 3 expresii diferite ale keratinei.

Expresia E-cadherinei in cancerul mamar

Autori: Minu Cristina Adriana, Titu Sorina Maria, Dumbuleu Corina Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Suciu Cristian

UMF "Victor Babes" Timisoara

Introducere

Cadherinele sunt o clasa de proteine transmembranare ce indeplinesc un rol important in adezivitatea celulara. Pentru a functiona, ele sunt dependente de calciu. E-cadherinele se gasesc in tesutul epitelial si au un domeniu extracelular ce contine 5 cadherine repetate EC1-EC5, un domeniu transmembranar si unul intracelular. E-cadherina se exprima prima data in timpul dezvoltarii glandei mamare, mai exact la stadiul de 2 celule si devine fosforilata la stadiul de 8 celule. Numeroase studii au asociat expresia aberanta a E-cadherinei cu dezvoltarea metastazelor in cancerul mamar. In cazul fenomenului de down-regulation, adezivitatea celulelor scade rezultand cresterea motilitatii celulelor, astfel celulele pot traversa membrana bazala si pot invada celulele vecine.

Scopuri

Se incearca gasirea unei corelatii intre expresia E-cadherinei si tipul, gradul si marimea carcinomului mamar.

Materiale si metode

Au fost selectati 22 de pacienti ce prezentau cancer mamar primar invaziv. 19 cazuri prezentau carcinom ductal invaziv, 2 carcinom papilar invaziv si unul carcinom mucos. Expresia E-cadherinei a fost pusa in evidenta imunohistochimic utilizand anticorpi anti-E-cadherina.

Rezultate

Din cele 22 de cazuri, 10(45,5%) au prezentat imunoreactie normala, iar restul de 12 cazuri (54,5%) au prezentat reactii aberante. Colorarea imunohistochimica a fost pusa in evidenta la nivel membranal cat si citoplasmatic in 17 cazuri, 4 cazuri au prezentat doar colorare la nivel citoplasmatic iar 1 caz a fost negativ.

Discutii

E-cadherina este responsabila de inhibitia de contact, astfel modificarea sa este asociata cu dezvoltarea cancerului mamar. Totodata, cancerul mamar cu metastaze la nivelul nodurilor limfatice au o expresie aberanta(scazuta) a E-cadherinei (in comparatie cu cele fara metastaze), moment in care celulele tumorale pot migra.

Concluzie

Cancerul mamar se caracterizeaza printr-o scadere a expresiei E-cadherinei, fapt ce a fost demonstrat la mai mult de jumatate dintre pacientii ce prezentau carcinom ductal invaziv. In cazul carcinoamelor bine diferentiate, procentul este mai ridicat.

Expresia mamoglobinei in cancerul mamar

Autori: Miha Cristina Adriana, Titu Sorina Maria, Dumbuleu Corina Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Suciu Cristian

UMF "Victor Babes" Timisoara

Introducere

In absenta modificarilor genetice a majoritatii tumorilor, markerii specifici sunt intens evaluati ca potentiale tinte moleculare pentru detectarea celulelor tumorale. Mamoglobina este un membru al familiei uteroglobine, situata pe cromozomul 11q.12.3-13.1, fiind un marker specific, exprimat in exclusivitate in epiteliul mamar si in procesul tumoral al acestuia.

Scopuri

Se incearca gasirea unor corelatii intre varsta pacientilor, histopatologia, stadiul si gradul tumorii , asocierea DCIS cu carcinomul invaziv, precum si expresia mamoglobinei in nodurile limfatice.

Pacienti, metode si material

Au fost investigati 47 de pacienti diagnosticati cu cancer mamar, dintre care 31 prezentau metastaze ale nodurilor limfatice. Frotiurile cu probe biologice din tumorile primare si nodurile limfatice au fost marcate, incubate cu anticorpi anti-mamaglobina intr-un sistem En Vision si apoi, studiate la microscop.

Rezultate

Nu a fost gasita nici o corelatie semnificativa intre subtipul patologic de carcinom si expresia mamoglobinei sau intre stadiul tumorii si expresia mamoglobinei ($p=0.3597$). Detectarea DCIS asociat cu carcinomul invaziv nu a avut nici o semnificatie statistica. Nici o corelatie semnificativa nu a fost gasita, prin efectuarea acestui studiu, intre varsta pacientilor si expresia mamoglobinei in tumorile primare ale glandei mamare ($p=0.09$). S-a constatat insa o corelatie intre expresia mamoglobinei si gradul tumorii ($p=0.0152$).

Discutii

Majoritatea studiilor, la fel ca si acesasta lucrare, au dovedit ca mamoglobina are o preponderenta ridicata de expresie la nivelul glandei mamare. In studiul acesta, mamoglobina a fost exprimata in 72% din cazuri, lucru care sugereaza faptul ca ea este un marker folositor in detectarea cancerului mamar, dar caruia, din pacate, ii lipseste sensibilitatea absoluta.

Concluzie

Cercetarile noastre sugereaza faptul ca mamoglobina este exprimata intr-un subgrup de pacienti cu un prognostic mai bun, precum si faptul ca ea reprezinta o metoda imunohistochimica buna de a detecta un cancer mamar metastazic.

Factori de risc la pacientii care au ca prima manifestare a bolii coronariene aterosclerotice angina pectorala

Autor: Baricz Jenő

Coautori: Harpa Marius Mihai, Dr. Baricz Eموke

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Sirbu Ilana Voichita

UMF Tg. Mures

Prognosticul bolii coronariene (mai ales pe termen lung) este conditionat de particularitatile evolutiei procesului aterosclerotic.

Acest studiu este descriptiv, de tip caz-martor, retrospectiv, avand un lot 165 de pacienti cu angina pectorala de novo, internati la Clinica de Cardiologie Adulti, Targu Mures, in perioada 01 ianuarie 2005-31 decembrie 2006, la care s-au studiat factorii de risc ai bolii aterosclerotice si interventia unora dintre acesti factori de risc in ceea ce priveste tipul de afectare vasculara coronariana (afectarea arterelor epicardice / afectare microvasculara).

Notiunea de factor de risc este strans legata de aceea de profilaxie primara, deoarece identificarea cu acuratete a factorilor de risc face posibila preventia eficienta prin insasi corectarea lui.

Factorul VII recombinat - agent hemostatic in avortul spontan cu hemoragii severe

Autor: Golu Andreea Elena

Coautori: Fota Maria Cristina, Pascu Ionut Eugen

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Cernea Daniela

UMF Craiova

Scop

Hemostaza este initiata de un complex de factori tisulari. Initial rolul factorului VII recombinant (rFVIIa) devine activ enzimatic numai dupa formarea unui complex cu factorul tisular generat de distrugerea tisulara. Rolul terapeutic al acestui factor a fost demonstrat la pacientii cu hemofilie.

Material si metoda

S-au luat in studiu 6 cazuri de hemoragii postabortum cu sarcini cuprinse intre 11 si 16 saptamani oprite in evolutie unde folosirea factorului VIIa a fost eficienta si a determinat oprirea sangerarii masive. Pacientele luate in studiu nu prezentau patologie asociata. Dupa administrarea in bolus de rFVIIa a 40 µg/kg s-a obtinut o hemostaza eficienta in jur de 6 ore la pacientele cu avorturi spontane si care au avut deficit de rFVIIa.

Rezultate si discutii

In toate cazurile s-a demonstrat ca daca evacuarea uterului s-a efectuat corect singura metoda de a obtine oprirea sangerarii este, administrarea factorului FVIIa recombinant care a produs o hemostaza eficienta si durabila. Recent a fost introdus la pacientele cu avorturi spontane si sangerari masive postabortum demonstrand o eficienta deosebita evitandu-se practicarea histerectomiei de necesitate. Datorita faptului ca factorul VII este factorul coagularii care creste continuu in sarcina scaderea lui aparand abia la 72 de ore post partum.

INR-ul care in toate cazurile a fost scazut sub 0.6 la maximum a doua administrare valoarea acestuia a crescut la 1-1.2.

Concluzii

Rolul factorului rFVIIa in cascada coagularii a fost demonstrat prin utilizarea rFVIIa ca un tratament efectiv in situatiile cu o hemostaza insuficienta.

Fumatul la tinerii mureseni

Autor: Joitaru George Daniel

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Scopul prezentei lucrari este de a evalua principalele caracteristici de risc comportamental si efectele nedorite asociate fumatului cu care se confrunta tinerii din judetul Mures.

Metodologie

Este un studiu transversal epidemiologic calitativ, efectuat prin chestionare, pe un lot de 2908 de elevi mureseni, in anul 2007, efectuat pe straturi, in functie de clasa, an de studiu, mediu urban si rural.

Rezultate

Fumatul este mai des intalnit la elevii de sex masculin, cu tendinta in ultimii ani de emancipare negativa mai importanta a elevilor de liceu din judetul Mures. Obiceiul de a fuma al liceenilor este influentat de nivelul de educatie al tatalui, pe care il putem asocia totodata si cu venitul familial. Prietenii si fratii ar fi cele mai influente modele de consum in cazul fumatului, la fel ca si atitudinea lor nonconformista si controlul redus al parintilor asupra modului in care isi petrec timpul liber. Mediul familial pare sa exercite o influenta importanta asupra obiceiului de a fuma al elevilor, cei proveniti din familii dezorganizate fumand in proportii mai mari. Elevii fumatori din liceele judetului Mures isi cumpara singuri tigarile in proportie mare, legitimarea lor in relatie cu acest fenomen fiind neglijata.

Concluzie

Datele obtinute legate de fumatorii tineri ne recomanda interventii de influentare sociala si de sporire a competentei sociale in vederea reducerii consumului de substante periculoase si consecintelor lui.

Homocisteina - factori de risc coronarian independent

Autori: Straton Valerian Constantin, Tuleasca Lavinia, Ilinca Mihaela

Coautori: Martinescu Gabriel, Crumpei Iulia

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Gheorghita Nastasia

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Un posibil rol aterogen al homocisteinei a fost mentionat pentru prima data la jumatatea secolului trecut, cand au fost evidentiata procese de ateroscleroza prematura, tromboembolism si retard mintal la doi copii cu homocistinurie. Desi hiperhomocistinemia severa si homocistinuria sunt rare, homocistinemia moderata este prezenta la 5-7% din populatia generala. Cresterea moderata a homocisteinei plasmatice este un factor de risc independent in tulburarile cardiovasculare premature.

Homocisteina (HCy) este un tioaminoacid rezultat prin demetilarea metioninei. Este un compus foarte reactiv si toxic mai ales pentru endoteliu vascular. Mecanismul toxicitatii nu este complet elucidat, dar este marcat ca acest aminoacid potenteaza autooxidarea particulelor lipoproteice LDL, initiind procesul de tromboza sau de formare a placii de aterom.

Importanta investigatiilor citogenetice si moleculare in diagnosticarea azoospermiei

Autor: Patrascoiu Ioana

Coautori: Trifa Adrian Pavel, Crisan Tania

Coordonatori: Dr. Popp Radu Anghel, Dr. Militaru Mariela

UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

Atat analiza moleculara cat si cea citogenetica ar trebui sa fie obligatorii in cazul diagnosticarii pacientilor cu azoospermie, oligospermie sau oligoastenospermie. Un diagnostic corect si un tratament adecvat sunt necesare in vederea analizarii si tratarii acestor pacienti.

Material si metoda

Prezentam cazul a doi pacienti: unul diagnosticat cu azoospermie si ce de-al doilea cu oligospermie severa. Dintre examinarile paraclinice enumeram spermograma, testul Barr, dozarea sanguina a hormonilor si cariotiparea. Analiza cromosomala a cromosomului Y a fost realizata prin simplex and multiplex PCR si RFLP (Polymerase Chain Reaction - Restriction Fragments Length Polymorphism) pentru markerii specifici ai acestui cromosom.

Rezultate

Pentru pacientul cu azoospermie, spermograma releva azoospermie, nivelele hormonale ale FSH, LH si prolactinei crescute, pe cand al testosteronului, in limite normale. Analiza cariotipului cu benzi G releva cariotip 46,XX, iar analiza FISH indica prezenta SRY la nivelul unui cromosom X. Analiza moleculara a confirmat SRY si ZFY pozitiv si absenta amplificarii pentru ceilalti markeri STS de pe cromosomul Y. Analizele paraclinice ale pacientului cu azoospermie severa confirma nivele hormonale serice normale, testul

Barr normal, ecografie testiculara fara modificari, iar analiza moleculara a cromosomului Y nu prezinta modificari, de asemenea.

Concluzii

Se subliniaza importanta testarilor moleculare si citogenetice in cazuri de infertilitate pentru a imbunatati acuratetea diagnosticului sterilitatii masculine si de altfel, si calitatii consultului genetic. Fara analiza moleculara si cariotipare, o parte dintre pacientii cu anomalii genetice pot urma proceduri diagnostice invazive si tratamente costisitoare cu toate implicatiile care deriva din acestea, pe plan emotional si financiar si cu absenta rezultatelor asteptate de catre pacient. Stabilirea diagnosticului corect permite abordarea unui management adecvat din toate punctele de vedere pentru aceste cazuri.

Imunomarkeri cu importanta in diferentierea unor forme de Lupus

Autor: Mercur Razvan

Coautori: Maranca Alexandra, Lazarescu Stefan, Mercur Andrei, Ciobanu Petre

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Isabela Silosi

UMF Craiova

Obiective

In boala lupica au loc dereglari de tip autoimun, iar rata de supravietuire poate depinde de cresterea ratei de diagnostic. Ne-am propus sa evaluam in paralel panelul autoanticorpilor serici la pacienti cu diagnostic de lupus eritematos sistemic (LES) si la bolnavii cu lupus indus medicamentos (LIM), cu scopul de a stabili markeri serologicidiferentiali pentru cele doua afectiuni, in asociere cu unele trasaturi clinice distincte.

Metodologie si rezultate

Am investigat 18 pacienti cu LES (varsta cuprinsa intre 18 si 45 de ani, sex ratio 15 F: 3 M), 16 pacienti cu LIM (varsta cuprinsa in intervalul 52-68 de ani, sex ratio 9M : 7 F) si 20 de subiecti sanatosi, de referinta. Investigatiile serologice au relevat prezenta anticorpilor AAN, Ro, anti-histone, p Anca si FR in ambele grupuri de pacienti dar cu frecvente diferite. AAN au avut incidente apropiate in grupurile test, autoanticorpii anti-histone au predominat in grupul LIM, iar autoanticorpii anti-La pozitivi au fost remarcati la bolnavii cu LES. Hematologic am gasit o incidenta a anemiei la valori de 50% in LES, 38% in LIM si o leucopenie mai inalta la bolnavii cu LES.

Concluzii

1. In identificarea pacientilor afectati de lupus se impune studierea mecanismelor patogenice, formelor clinice si stabilirea unor criterii de diagnostic diferential.
2. Anumite tratamente medicamentoase au drept consecinta inducerea antigenitatii la nivelul nucleoproteinelor, exprimata prin sinteza de autoanticorpi.
3. Revenirea clinica si serologica dupa sistarea terapiei este discontinua, motiv pentru care investigarea imunologica asociata cu anumite manifestari clinice este utila in distingerea LIM de LES.

Incidenta si tratamentul farmacologic al cefaleei intr-un Cabinet de Medicina de Familie din municipiul Iasi in perioada 1 ianuarie - 1 martie 2008

Autori: Constantin Camelia Ioana, Andriescu Daniela

Coautori: Dorofte Costin, Craciun Georgiana, Joghiu Teodora

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Elena Albu
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scop

Cefaleea, simptom reprezentat prin durere cu localizare cefalica, constituie una dintre cele mai frecvente cauze de consultatie in ambulator. Scopul lucrarii prezente consta in actualizarea datelor privind cefaleea ca sindrom frecvent intalnit in patologia medicala, precum si evaluarea incidentei si a principalelor grupe de medicamente folosite in tratamentul medicamentos al cefaleei intr-un Cabinet de Medicina de Familie din municipiul Iasi

Material si metoda

Au fost evaluati un numar de 697 de pacienti, din cei 1542 de pacienti inscrisi la un Cabinet de Medicina de Familie din Iasi, ce s-au prezentat la consultatie in perioada 1 ianuarie-1 martie 2008, din care 124 pacienti acuzau ca simptom cefaleea.

Rezultate

In lotul studiat incidenta a cefaleei a fost de 17.79 %; Structura pe sexe a pacientilor cu cefalee este urmatoarea: 58.06% femei (72) si 41.94% barbati (52). Structura pe varste a pacientilor cu cefalee este: 11.29% copii intre 0-16 ani (14 copii); 50.8% adulti (17-60 ani) (63adulti); 37.91% batrani (>60ani) (47 batrani). Etiopatogenia cefaleei la pacientii studiati a fost: migrena - 9.68%, cefalee tensionala - 33.06%, cefalee de cauza ORL - 13.7%, cefalee prin nevralgia de trigemen - 0.8%, cefalee posttraumatica - 4.03%, cefalee de cauza oftalmologica - 4.03%, cefalee cauzata de surmenaj si stress -12.1%, cefalee cauzata de infectii bacteriene si virale - 22.6%.

In tratamentul medicamentos prescris bolnavilor cu cefalee se constata faptul ca predomina prescrierea analgezicelor in asociere cu antipiretice, spasmolitice, antiinflamatorii (paracetamol, propifenazona, cafeina, metamizol sodic, drotaverina hidroclorica, nimesulide, dexketoprofen, ibuprofen, fosfat de codeina hemihidrat).

Concluzii

Cefaleea este un simptom cu o incidenta ridicata, determinat de o multitudine de afectiuni (traumatisme, tulburari vasculare, metabolice, infectii etc) din care hipertensiunea arteriala este de departe cea mai frecventa cauza. Tratamentul cefaleei in medicina de ambulator este dominat de utilizarea antiinflamatoarelor nesteroidiene. Metamizolul face parte din schemele de tratament al pacientilor ce se auto-trateaza.

Incidenta sifilisului la donatorii de sange evidentiata prin teste serologice

Autori: Pavel George Dan, Alexandra Floriana Rosu, Preda Irina

Coautori: Dr. Pavel Luci Elena, Kamal Adina Maria, Boara Alina Daniela, Jianu Mihai Constantin, Sha'ban Wesan, V. Padureanu

Coordonatori: Dr. Lucica Rosu, Dr. Ovidiu Zlatian

UMF Craiova

Scopul lucrarii

Sifilisul (luesul) este o boala infectioasa, cu evolutie imprezvizibila, transmisa in principal pe cale sexuala, si care afecteaza tot mai multi tineri din zilele noastre. Legislatia sanitara impune teste serologice obligatorii pentru donatorii de sange, cu scopul de a obtine un transfer in siguranta. Studiul prezent isi propune sa investigheze incidenta sifilisului la donatorii din regiunea Oltenia, Romania.

Material și metoda

Studiul a fost efectuat pe un lot de 18856 persoane cu vârsta cuprinsă între 20 și 65 de ani, care au venit pentru a dona sange la Centrul pentru Transfuzii și Conservare a Sangelui din Craiova, în perioada 1 Ianuarie 2000 – 31 Decembrie 2007. Potențialii donatori au fost testați serologic pentru identificarea unei posibile infecții luetice (testele utilizate au fost: VDRL, RPR-C, TPHA, ELISA).

Rezultate

Rezultatele obținute au fost coroborate cu anul înregistrării, vârsta, sexul și grupa sanguină a donatorului. Astfel, am descoperit o incidență a sifilisului la 2,25% dintre donatori, cu o scădere de-a lungul celor șapte ani din perioada studiată. Morbiditatea a fost mai mare la bărbați (67,76%), la persoanele cu vârsta cuprinsă între 25 și 34 de ani (37,88%) fără a exista diferențe semnificative între sexe pentru această grupă. De asemenea, incidența bolii a fost mai mare la persoanele care au avut grupa sanguină A II (46%).

Concluzii

Datorită faptului că sangele donat poate conține agenți infecțioși (ca și *Treponema pallidum*), testarea imunologică este capitală în identificarea persoanelor lues- pozitive și poate fi extrem de utilă pentru cei care beneficiază de transfuzia sanguină.

Incidența tumorilor embrionale în materialul secției de anatomie- patologică a Spitalului Clinic Județean de Urgență Mureș

Autor: Mathe Reka

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Egyed Zs. Imre

UMF Tg. Mureș

Rezumatul lucrării

Tumorile embrionale sunt tumorile dezvoltate din celulele stem și celulele germinale. Am studiat incidența acestora, mai ales a celor de origine din celulele germinale, în materialul laboratorului de anatomie-patologică.

Material și metode

Am prelucrat statistic incidența tumorilor embrionale: cele totipotente și cele pluripotente de origine germinale pe o perioadă de trei ani, urmărind incidența pe tipul histologic, localizare, sexe și grupa de vârstă.

Rezultate

În perioada dintre 2005 – 2007 au fost operate un număr de 107 cazuri de tumori embrionare. Dintre tumori cele mai multe au fost identificate ca teratoame mature, 69 de cazuri (65%); urmate de tumoare mixtă cu celule germinale, 26 cazuri (24%); seminoame, 10 cazuri (9%); carcinome embrionare, 1 caz (1%) și tumori de sac vitelin, 1 caz (1%). În ceea ce privește localizarea tumorilor ele au fost identificate în ovar 55 cazuri (51%); în testicol 36 cazuri (33%); retroperitoneal 5 cazuri (5%); ocular 5 cazuri (5%) și în alte organe 7 cazuri (6%). Privind incidența pe sexe am găsit tumori embrionale la 62 femei (58%) și la 45 bărbați (42%). Frecvența pe grupe de vârstă oglindește afectarea mai frecventă a grupei de vârstă între 20 – 40 ani, 67 cazuri (63%). Celelalte grupe de vârstă au fost afectate într-un procent mult mai scăzut respectiv 7% între 0-10 ani, 12% între 10-20 ani, 10% între 40-50 ani, 6% între 50-60 ani și numai două cazuri peste 60 ani.

Concluzii și discuții

Având în vedere cele 69 cazuri de teratom matur din materialul biptic prelucrat am constatat, că incidența maximă după vârstă (20-40 ani) coincide cu datele din bibliografie (17-32 ani). În ceea ce privește chisturile dermoide în materialul prelucrat am găsit 1 caz de struma ovariană, ceea ce de asemenea corespunde cu datele bibliografice (1,45% respectiv 1,13%). Cu toate că incidența bilateralității este mare în datele bibliografice (17,3%), am identificat un singur caz de chist dermoid ovarian bilateral. În bibliografie incidența

teratomului matur este ridicată la copii, iar teratomului imatur la adulți. În materialul studiat nu am găsit nici un teratom imatur și incidența la adulți era mult mai mare decât la copii.

Interacțiuni între medicația afecțiunilor cardiovasculare și substanțe utilizate ca terapie alternativă

Autori: Carp Alexandra, Iacomi Alexandru

Coautor: Lupu Simona Mihaela

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Lupusoru Catalina Elena, Șef Lucr. Dr. Cristina Ghiciuc
UMF "Gr. T. Popa" Iași

Produsele vegetale sunt utilizate foarte adesea ca terapie alternativă în combinații cu medicația utilizată în terapia bolilor cardiomusculare. Aceste asocieri pot crește sau reduce efectele unora dintre componente determinând importante acțiuni de tip farmacocinetic sau farmaco-dinamic. Acțiunile de tip sinergic pot determina apariția de efecte toxice în cazul administrărilor pe termen lung iar efectele de tip antagonic pot determina reducerea eficienței, iar în final eșec terapeutic. Interacțiunile de tip farmacocinetic au drept rezultat alternanțe ale proceselor de absorbție, distribuție, metabolizare sau excreție a medicamentelor.

Scop

Cercetarea datelor din literatura privind interacțiunile care apar între medicația utilizată pentru tratamentul afecțiunilor aparatului cardio-vascular și diverse substanțe utilizate ca terapie alternativă.

Material și metode

Cercetarea bazelor de date MEDLINE și MBASE.

Rezultate

Au fost citate efecte sinergice între wafarina și unele substanțe componente ale usturoiului. Au fost observate efectele antagonice între unele medicamente antihipertensive, administrarea concomitentă de ginkgo biloba, sau între administrarea de wafarina și sunătoare.

Concluzii

Datele din literatură privind aceste tipuri de interacțiuni sunt destul de puține, multe informații fiind obținute din rapoartări de caz sau observații pe număr redus de pacienți. Cunoașterea datelor privind aceste interacțiuni este deosebit de utilă medicilor practicieni.

Interpretarea factorilor de risc prezenți la un lot de obezi hipertensivi din Bacău

Autor: Bandea Daniela

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mureș

Scop

Estimarea factorilor de risc favorizanti prezenți la un grup de pacienți obezi hipertensivi, internati la Spitalul din Comănești, în perioada 2004-2006, în corelație cu stilul de viață și datele personale.

Material și metoda

Au fost studiați 126 de cazuri cu obezitate simplă, fără complicații cunoscute, care au fost investigate metabolic și cardiovascular. Am completat studiul cu un chestionar pentru evaluarea

comportamentului alimentar; datele culese au permis aprecierea modului de alimentare la subiecții obezi cu HTA.

Rezultate

S-a înregistrat o prevalență a persoanelor cu valori patologice de 57,7% pentru lipidele totale, de 31,7% pentru trigliceride și de 26% pentru LDL-colesterol. Creșterea lipidelor totale s-a corelat pozitiv cu valorile tensiunii arteriale sistolice ($r=0,22$) și tensiunii arteriale diastolice ($r=0,23$), cât și cu cele ale trigliceridelor ($r=0,60$), colesterolului total ($r=0,45$) și LDL-colesterolului ($r=0,31$). Tipul comportamental A, indicele de masă corporală peste 25Kg/m^2 și consumul de sare în exces, s-au corelat, în mod semnificativ, atât la persoanele cu stres familial și ocupational, cât și la cele cu stres exclusiv ocupational ($p<0,00001$, respectiv $p<0,00001$). Dintre obiceiurile alimentare cu risc, în screening-ul nostru s-a remarcat în 44,6% din cazuri un consum exagerat de alimente aterogene, 79,8% dintre persoane adăuga sare alimentelor preparate după gust în prealabil și în 46,7% un consum excesiv de glucide la supraponderali. Alți factori care marchează un comportament nesănătos au fost, de asemenea, semnalati la persoanele investigate, în proporții diferite, cum ar fi: consumul de alcool în exces (37,02%) și a fumatului activ (24,5%).

Concluzii

Depistarea și protecția persoanelor purtătoare de factori de risc cardiovascular sunt esențiale pentru ameliorarea strategiilor preventive ale bolilor cardiovasculare, în scopul reducerii morbidității și mortalității generate de acest grup de boli.

Intoxicatia acuta etanolica induce modificari ale balantei redox si alterarea functiei imune nespecifice

Autor: Platon Oana

Coautori: Suteu Patricia Delia, Moraru Lucian

Coordonatori: Prof. Univ. Univ. Dr. Adriana Muresan, Sef. Lucr. Dr. Filip Adriana
UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

Există o multitudine de informații clinice care atestă că toxicitatea etanolului asupra țesuturilor este strâns legată de nivelul de stres oxidativ. Este de asemenea cunoscut faptul că doze mari de etanol inhibă atât funcția fagocitară cât și proliferarea celulară, dar mecanismele nu sunt complet elucidate.

Scopul acestei lucrări este atât de a determina impactul intoxicației acute etanolice asupra balantei redox și asupra funcției imune nespecifice, cât și de a pune în evidență modificările histopatologice și funcționale de la nivel hepatic.

Materiale și Metode

La 15 sobolani Wistar, fiecare cântărind 172g ($\bar{A} \pm 22,01$), le-a fost administrată o doză unică de $5,5\text{g/kg}$ corp de etanol 20% i.p. Animalelor din lotul martor le-a fost administrat ser fiziologic în dozele menționate mai sus. După 3 ore au fost recoltate probe de sânge și țesuturi (inimă, ficat, creier). A fost determinat nivelul enzimelor hepatice și al parametrilor de stres oxidativ (malondialdehidă, peroxizi lipidici, proteine carbonilate, glutatيون) și a fost evaluată funcția fagocitară in vitro.

Rezultate

Intoxicatia acuta etanolica a determinat o scădere semnificativă a funcției fagocitare ($p<0,0006$), de la $34,2\%(\bar{A} \pm 7,19)$ în lotul martor la $17,08\%(\bar{A} \pm 8,45)$. Transaminazele serice au înregistrat o creștere: ASAT: $185,37(\bar{A} \pm 55,73)$ în lotul cu etanol, față de $128 \bar{A} \pm 22,81$ în lotul martor; $p<0,05$. După administrarea de etanol oxidarea proteinelor și lipidelor în ficat, inimă și creier crește ($p<0,01$). Rezerva hepatică de glutatيون se

reduce in paralel cu modificarea enzimelor implicate in metabolismul acestuia ($p < 0.01$). In serul animalelor studiate, parametrii de stress oxidative raman nemodificati.

Concluzii

Aceste rezultate indica faptul ca intoxicatia acuta etanolica determina generarea de specii reactive ale oxigenului, molecule implicate in leziunile celulare de la nivelul tesuturilor. Totodata este scazuta functia antioxidanta si cea fagocitara, explicandu-se astfel susceptibilitatea organismului la infectii.

Leziuni histopatologice post-transplant decelate prin punctie biopsie endomiocardica

Autor: Grigoras Oana Maria

Coautor: Smaranda Marin

Coordonator: Dr. Ovidiu S. Cotoi

UMF Tg. Mures

Patologia alogrefei cardiace cuprinde toate modificarile aparute la nivelul organului transplantat, medicul anato-mopatolog fiind cel care monitorizeaza si cuantifica complicatiile histopatologice posttransplant in functie de perioada parcursa din momentul actului chirurgical pe toata durata supravietuirii pacientului.

Rejetul sau respingerea alogrefei cardiace cuprinde toate manifestarile histopatologice ale cordului ca raspuns la procesele imunologice. Agintele celulare preferate ale sistemului imun sunt fibrele miocardice si celulele endoteliale ale ramurilor coronariene, care se gasesc la interfata dintre celulele imunitare ale receptorului si celulele alograftului donatorului.

Colaborarea interdisciplinara chirurg, cardiolog, patalog si farmacolog contribuie la depistarea precoce a fenomenelor de rejet si tratarea lor si determina in final rata de supravietuire si calitatea vietii pacientului.

Transplantul de organe ofera in prezent sanse mari de supravietuire pacientilor ajunsi in stadiile finale ale unor maladii grave si se impune tot mai mult si in tara noastra ca o metoda terapeutica viabila.

Cuvinte cheie: monitorizare histopatologica - transplant cardiac.

Linfomul Hodgkin: consideratii anatomopatologice

Autor: Barba Iulian Alexandru

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Jung Janos, Dr. Mezei Tibor

UMF Tg. Mures

Introducere si scop

In ciuda caracteristicilor histopatologice si clinice bine definite, limfomul Hodgkin face obiectul unor intense cercetari cu scopul unei mai bune intelegeri din punct de vedere al fenotipului, caracteristicilor moleculare, histogenezei si al posibilului mecanism oncogenetic. Exista numeroase dovezi care sustin originea de limfocit B a celulelor tumorale (celula Reed-Stenberg) caracteristice acestei boli si a importantei infectiei cu virusul Ebstein-Barr cat si a citokineticii defectuoase la cel putin o parte din pacienti. Aceasta lucrare are ca scop contribuirea cu informatii despre studii recente, care propun o noua strategie de diagnostic histopatologic si tratament tintit ce tinde sa completeze tratamentele conventionale care in unele cazuri s-au dovedit a fi ineficiente.

Metodologie

In vederea elaborarii acestei lucrari am consultat diferite surse de documentare: carti de specialitate, articole publicate in presa, Internet.

Rezultate

Clasificarea Real/WHO recunoaste doua mari categorii distincte: limfomul Hodgkin cu predominanta limfocitara si limfomul Hodgkin clasic. Aceasta deosebire este dovedita de diferentele dintre simptomatologie si comportamentul clinic. De subliniat este faptul ca cele doua entitati au evolutii, prognostice si tratamente diferite. Limfomul Hodgkin clasic este clasificat in 4 subtipuri: bogat in limfocite, scleroza nodulara, celularitate mixta si depletie limfocitara. Diagnosticul diferential trebuie efectuat avand in vedere mai multe entitati, cum este de exemplu: intre limfomul Hodgkin clasic si limfomul cu celule mari anaplastice sau intre limfomul Hodgkin cu predominanta limfocitara si limfomul cu celule T bogat in celule B.

Concluzii

Din studiile efectuate, in ultima decada, pe tesuturi afectate de boala Hodgkin sunt de retinut mai multe aspecte. Doua mari descoperiri au dus la schimbari in clasificare si nomenclatura: prima, recunoasterea existentei a doua limfoame distincte in cadrul bolii Hodgkin (limfomul Hodgkin clasic si limfomul Hodgkin cu predominanta limfocitara) si a doua, identificarea originii celulei Reed-Sternberg ca fiind o varianta monoclonala de limfocit B. Noile tendinte de a elabora tratamente ajustate caracterelor biologice a limfoamelor Hodgkin subliniaza importanta studierii si cunoasterii particularitatilor patobiologice a diferitelor tipuri, acestea definind gradul de risc al pacientilor.

Lungimea totala a focarelor tumorale pe punctia biopsie prostatica- factor predictiv pentru volumul tumoral in adenocarcinomul de prostata

Autor: Smaranda Marin

Coautor: Grigoras Oana Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Andrada Loghin
UMF Tg. Mures

Scop

Scopul lucrarii este de a prezenta unul dintre factorii preoperatori cu valoare predictiva pentru volumul tumoral, si anume lungimea totala a focarelor tumorale pe punctia biopsie prostatica (PBP).

Material si metoda

Au fost studiate 204 PBP efectuate in Clinica de Urologie din Tg-Mures, examinate histopatologic in Laboratorul de Anatomie Patologica al Spitalului Clinic de Urgenta Tg-Mures, in perioada ianuarie 2002-decembrie 2007. Toate biopsiile au fost prelucrate dupa un protocol standard: fixare in formol 10%, includere in parafina, sectionare si colorare cu hematoxilina eozina. Biopsiile pe care s-a stabilit diagnosticul de ADKP au fost masurate. Am luat in calcul atat lungimea totala a biopsiei (mm), cat si lungimea totala a focarelor tumorale (mm).

Rezultate

Din totalul biopsiilor examinate, diagnosticul de ADKP a fost stabilit in 88 de cazuri. Lungimea totala a biopsiilor examinate a avut o valoare medie de $16,43\text{mm} \pm 9,2$ (14,48-18,38), cu o valoare medie a lungimii totale a focarelor tumorale de $12,21\text{mm} \pm 8,7$ (10,35-14,06). Lungimea totala a focarelor tumorale a avut o medie mai ridicata in cazul tumorilor mai slab diferite, cu scor Gleason 9: $16,64\text{mm} \pm 6,94$ (11,28-22,01), fata de cazurile cu scor Gleason 8: $13,39 \pm 9,43$ (10,52-16,26) si scor Gleason 7: $10,10\text{mm} \pm 8,1$ (6,66-13,54).

Concluzii

Volumul tumoral este alături de scorul Gleason unul dintre cei mai importanți factori prognostici în ADKP, esențial în alegerea conduitei terapeutice adecvate. El poate fi calculat numai pe piesa de prostatectomie radicală, dar poate fi aproximat pe PBP prin aprecierea lungimii totale a focarelor tumorale.

Modalități de evoluție la copil a infecției cauzate de virusurile hepatitice B și C

Autor: Adrian Rusu

Coautor: Mihaltea Cristina Ilona

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Felicia Toma
UMF Tg. Mureș

Scop

Stabilirea gradului de participare a VHB și VHC în inducerea hepatitei cronice la copii, aprecierea ponderii infecțiilor duble VHB + VHC și a rolului acestora în cronicizarea infecțiilor.

Material și metoda

Studiul epidemiologic transversal care a cuprins 79 copii cu diagnostic clinic de hepatită cronică și 100 copii aparent sănătoși (lot martor). Prin tehnica ELISA cu microplaci a fost determinat: Ag HBs, Ac anti-HBc, Ag HBe, Ac anti-HBe, Ac anti-HCV.

Rezultate

94% din copiii cu afecțiuni hepatice cronice au trecut prin infecție cu virus hepatitic: 71% HBV, 15% HCV și 8% infecție duală HBV + HCV.

Concluzii

Ponderele infecțiilor VHB și VHC a fost semnificativ mai mare la copii cu hepatopatii cronice față de cele remarcate la grupul de control. Probabilitatea de a face hepatită cronică este de 8 -17 ori mai mare la copii cu infecția VHB, VHC sau duală decât la lotul martor. Structura hepatitelor virale cronice B și C după vârsta pacienților a arătat o scădere a ponderii infecției cu VHB paralel cu creșterea vârstei, o creștere de peste 2 ori a infecției VHC și de 1,5 ori a infecției hepatitice duale VHB + VHC la copiii mari, respectiv la adolescenți.

Modificări histologice ale glandelor salivare mari în funcție de vârsta

Autori: Cucu Mihai Gabriel, Craitoiu Monica Mihaela

Coautori: Damian Roni Octavian, Jieanu Cosmina Lucia, Covei Simona, Dinca Elena Alexandra,
Dragomirescu Ana Cristina, Vilaia Ionela Mihaela

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Craitoiu Stefania
UMF Craiova

Procesul de senescență al glandelor salivare a constituit obiectul de studiu al multor cercetări la animale. În ceea ce privește specia umană, cercetările s-au axat în special pe studiul evoluției lor ontogenetice.

Cunoscându-se faptul că morfologia și fiziologia glandelor salivare depind de un control endocrin, și în special de hormonii sexuali, rezultă că, procesul de îmbătrânire întâlnit la acest nivel este rezultatul unei îmbătrâniri endocrine.

Prin acest studiu histologic ne-am propus sa surprindem modificarile structurale ale glandelor salivare, care sa ne permita desprinderea unor corelatii in ceea ce priveste fiziopatologia salivara la subiectii varstnici.

Materialul cercetat este reprezentat de glande salivare (submaxilara, sublinguala si parotida) in numar de 30, provenite de la persoane cu varsta cuprinsa intre 25 si 87 de ani. Materialul a provenit fie in urma interventiilor chirurgicale, fie de la necropsie. Dupa fixarea in formol 10%, piesele au fost prelucrate prin tehnica histologica la parafina. Sectiunile obtinute au fost colorate cu: hematoxilina-eozina, tricromic Goldner-Szekelly (GS), tricromic Gomory, PAS, albastru de toluidina, mucicarmin.

La persoanele varstnice, modificarile microscopice intereseaza ambele componente structurale ale glandelor salivare: parenchimul si stroma.

Parenchimul glandular prezinta o involutie a acinilor (mai afectati fiind cei mucosi) si modificari ale sistemului canalicular (o crestere numerica a canalelor extra- si intralobulare nestriate si o diminuare a celor striate), fara a putea face vreo corelatie cu sexul.

Stroma glandulara prezinta un proces de fibroza colagena cu dezvoltarea masiva a septurilor conjunctive.

Am constatat prezenta oncocitelor, celule epiteliale alterate, cu aspect balonizat, si un proces de infiltrare grasoasa care invadeaza progresiv parenchimul glandular.

Senescenta glandelor salivare, ca proces fiziologic, poate sa fie depasita inducand un proces patologic local. Totodata, acest proces trebuie privit in ansamblul intregului organism, avand in vedere rasunetul pe care-l poate avea la acest nivel.

Modificari osoase prin hemangioame vertebrale multiple

Autor: Bezna Maria Cristina

Coautori: Covei Simona, Alexandra Floriana Rosu

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Marinela Bezna

UMF Craiova

Structura osoasa vertebrala poate fi modificata prin cauze variate, unele aspecte fiind congenitale si rar constatate, doar prin tehnici imagistice moderne.

Scop

Observarea riscului de suferinta vertebrala (algica si morfofunctionala) in prezenta unor hemangioame vertebrale multiple, ca factori de risc ai cresterii fragilitatii osoase, rar observate, de regula prin unele asocieri patologice.

Pacient si metode

Este descrisa situatia constatata in cazul unei paciente in varsta de 52 ani, la care aparitia si persistenta unor dureri intense la nivelul coloanei lombare impun explorarea radiologica, osteodensitometrica, prin rezonanta magnetica nucleara (RMN) si teste de laborator.

Rezultate

Radiografia coloanei vertebrale descrie o diminuare a spatiilor intervertebrale anterioare L1-L4, osteodensitometria evidentiaza prezenta unei osteoporozei vertebrale, explorarea biochimica arata o scadere a calcemiei. La efectuarea RMN vertebral se constata un aspect modificat structural prin existenta unor formatiuni vasculare- hemangioame- la nivelul corpurilor vertebrale lombare si toracali, imature (incomplet degenerate grasos) a caror prezenta in special multipla creste riscul de tasare vertebrala mai ales in conditii de osteoporoza asociata.

Concluzii

1. Structura osoasa vertebrala poate fi modificata de existenta unor formatiuni vasculare congenitale, rar evidentiate practic si foarte rar cu aspect multiplu.
2. Diagnosticul tumorilor vasculare vertebrale congenitale necesita investigatii imagistice complexe (RMN, CT, SPECT) si diferentiere de alte formatiuni localizate (neoplazice, degenerative), in special la adult.
3. Elemente de crestere a fragilitatii vertebrale prezenta hemangioamelor vertebrale constituie un factor de risc in alterarea structurilor vertebrale si favorizarea tasarilor si fracturilor, cu aparitia manifestarilor clinice.

Modificarile fenomenelor electrice si mecanice induse de hipertrofia ventriculara stanga prin constrictie de aorta in muschiul papilar de sobolan

Autor: Scridon Alina

Coautori: Serban Razvan Constantin, Asist. Univ. Dr. Perian Marcel, Barbat Gheorghe

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Doboreanu Dan

UMF Tg. Mures

Introducere

Ca raspuns la o larga varietate de stimuli - mecanici, hemodinamici, hormonal, miocardul se adapteaza necesitatilor crescute prin hipertrofia miocitelor. Mecanismele implicate in hipertrofia fiziologica, precum si in cea patologica sunt putin intelese. Rezultatele unor studii au sugerat posibilitatea ca cuplul excitatie-contractie sa fie alterat in hipertrofia cardiaca.

Scopul studiului

A fost acela de a intelege bazele electro-mecanice implicate in hipertrofia cardiaca.

Material si metoda

Treizeci de sobolani Wistar au fost distribuiti in doua grupuri: grupul control si grupul cu constrictie aortica. Pentru grupul de studiu s-a efectuat interventia chirurgicala pentru realizarea constrictiei aortei abdominale. Dupa patru saptamani, sobolanii din ambele grupuri au fost anesteziati si sacrificati. Au fost masurati o serie de parametrii electrici si respectiv mecanici. Pentru a investiga posibilul rol al alterarii cuplului excitatie-contractie, am comparat activitatea mecanica si electrica, inregistrate simultan la muschii papilari normali si hipertrofiati.

Rezultate

Masele cardiace au fost mai mari pentru grupul de sobolani cu constrictie de aorta cu $27 \pm 0,7\%$ ($p < 0,05$). Durata potentialului de actiune (APD) la sobolanii cu constrictie de aorta a fost mai mare decat la sedentari: APD₉₀ ($137 \pm 1,5 \text{ msec}$ vs $100 \pm 1 \text{ msec}$, $p = 0,002$), APD₇₅ ($78,2 \pm 0,8 \text{ msec}$ vs $59,8 \pm 0,4 \text{ msec}$, $p = 0,006$), APD₅₀ ($70,8 \pm 0,7 \text{ msec}$ vs $55,7 \pm 0,3 \text{ msec}$, $p = 0,003$) si APD₂₅ ($49,4 \pm 0,4 \text{ msec}$ vs $44,8 \pm 0,3 \text{ msec}$, $p = 0,004$). Amplitudinea contractiei (AC) a crescut la sobolanii operati de la $485,4 \pm 2 \text{ mN}$ la $652 \pm 4 \text{ mN}$ ($p = 0,003$), TAC de la $126 \pm 0,1 \text{ msec}$ la $167 \pm 0,5 \text{ msec}$ ($p = 0,004$), iar T1/2R de la $88 \pm 0,5 \text{ msec}$ la $119 \pm 0,7 \text{ msec}$ ($p = 0,006$).

Discutii

La grupul de sobolani operati s-a obtinut o alungire semnificativa a tuturor fazelor PA. Totusi, cele mai semnificative modificari s-au produs pe baza repolarizarii. Aceasta modificare explica aparitia aritmiilor cardiace in contextul hipertrofiei maladaptative. Alungirea APD asociata cu hipertrofia miocardica poate fi un factor important implicat in alungirea duratei contractiei. Intrucat AC in muschiul papilar de sobolan este foarte putin modificata de alungirea depolarizarii dincolo de o anumita valoare, este posibil ca, odata atinsa aceasta valoare, alungirea in continuare a duratei PA sa nu mai influenteze tensiunea dezvoltata. Acest fapt ar putea explica lipsa de corelatie dintre durata PA si parametrii contractiei, in contextul hipertrofiei patologice.

Nivelul de informare a populatiei din Comanesti-Bacau privind profilaxia bolilor cardiovasculare

Autor: Covaci Madalina

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea nivelului de informare a populatiei din orasul Comanesti, judetul Bacau, privind profilaxia bolilor cardiovasculare.

Metodologie

Este un studiu epidemiologic calitativ transversal, bazat pe chestionarea unui lot din oras, pe categorii variate de varsta, statut social si profesie. Studiul a fost efectuat in anul 2007, pe populatia orasului Comanesti, pe 101 persoane (31 barbati si 70 femei) cu varsta cuprinsa intre 14-78 ani.

Rezultate

Majoritatea chestionatilor nu merg la medicul de familie. 52,5% din respondenti au surplus de masa corporala, cu toate acestea un procent vadit de persoane nu-si monitorizeaza greutatea corporala si tensiunea arteriala. 55,4% au cunostinte despre produsele cu cantitati crescute de colesterol, dar majoritatea lor nu stiu care este nivelul colesterolului in sangele lor. O pondere importanta a celor chestionati consuma alcool, dintre care 64,3% intre 1-4 ori pe saptamana. Motivul principal al excluderii activitatii fizice si miscarii este lipsa de timp. Principalele surse de informare atestate de respondenti sunt mass-media, literatura si medicul de familie.

Concluzii

Datele acestui studiu confirma necesitatea elaborarii si realizarii unei strategii privind profilaxia bolilor cardiovasculare adresata diferitelor grupe de populatie, indiferent de areal.

Noi perspective in tratamentul inflamatiei cu ajutorul remediilor homeopate

Autor: Horecica Alina

Coautori: Cojocaru Adriana, Duta Delia, Clapon Anca, Milak Melinda

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.
Monea Marioara
UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Lucrarea este un studiu al testarii eficientei antiinflamatorii a remediului homeopatic Apis comparativ cu cea a Diclofenacului. Am dorit sa verificam si eficacitatea si rapiditatea efectului unui tratament homeopatic in afectiuni acute si sa infirmam ipoteza conform careia homeopatia actioneaza prin efectul placebo. Material si metoda: Pentru realizarea studiului am folosit un numar de 80 de soareci albi, linia AKR2, cu greutatea intre 25-40 grame la care am provocat o inflamatie locala la nivelul membrului posterior prin inocularea de formaldehida 0.5% subcutanat. Din lotul studiat, 20 soareci au fost premedicati cu Diclofenac 6 mg/kg corp intraperitoneal cu 30 minute inaintea inocularii de formaldehidei, alti 20 soareci au primit remediul homeopatic Apis CH 7 per oral imediat dupa inocularea formaldehidei, alti 20 soareci au fost premedicati cu remediul homeopatic Apis CH 15 per oral imediat dupa inocularea formaldehidei, iar 20

soareci au constituit lotul martor, la care s-a administrat doar ser fiziologic intraperitoneal cu 30 de minute inaintea inoculării formaldehidei, ca placebo. S-a masurat la toti soarecii diametrul dorsopantar inainte de administrarea formaldehidei si apoi la intervale de timp de cate 15 minute.

Rezultate

Toti soarecii au prezentat o inflamatie la locul inoculării, manifestata prin inrosirea si tumefierea membrului, tulburari motorii locale, agitatie si apararea membrului afectat si obiectivata prin masurarea diametrului dorsopantar. Asoarecii din lotul martor au prezentat o crestere accentuata a diametrului dorsopantar, cu un varf la 30 de minute de la inocularea formaldehidei; o crestere mai moderata la soarecii premedicati cu Diclofenac iar cei care au primit remediile homeopate Apis CH7 si Apis CH15 au prezentat cea mai mica crestere a diametrului dorsopantar.

Concluzii

$p = 0,0059$, adica $p < 0,05$, adica exista diferenta semnificativa statistic cea ce concluzioneaza din punct de vedere medical: Diclofenacul administrat parenteral prezinta un efect antiinflamator important insa remediile homeopate Apis CH7 si Apis CH15 administrate oral s-au dovedut mult mai eficiente in combaterea inflamatiei.

Patologie tumorală hepatică-aspecte histopatologice

Autor: Negutescu Sorina Alexandra
Coautori: Ganea Loredana, Dragomir Roxana
Coordonator: Dr. Ovidiu S. Cotoi
UMF Tg. Mures

Introducere

Patologia tumorală hepatică reprezintă în prezent un capitol important al patologiei digestive. Tumorile hepatice se descopera acutalmente relativ usor si în stadii incipiente, datorita investigatiilor paraclinice uzuale (ecografie abdominala). Patologului îi revine sarcina de a transa diagnosticul de tumora benigna sau maligna si de a cuantifica leziunile asociate (hepatita cronica sau ciroza).

Scopul studiului

Sa se analizeze cazuistica Serviciului de Anatomie Patologica al Spitalului Clinic Judetean de Urgenta Mures pentru stabilirea incidentei tumorilor hepatice si a leziunilor asociate.

Material si metoda

Se analizeaza materialul tisular prelevat prin punctie biopsie hepatica, biopsie operatorie si materialul provenit de la necropsii, pentru diferite leziuni tumorale hepatice, primitive sau metastatice. Se folosesc metode histologice standard (fixare in formol, includere in parafina, colorare cu HE), coloratii speciale (PAS, van Gieson, tricrom Masson) si metode imunohistochimice.

Rezultate si discutii

Lucrarea studiaza tumorile benigne si maligne hepatice, primitive si secundare, precum si patologia hepatica asociata – hepatite cronice (virale si alcoolice) si ciroze. Se prezinta repartitia pe sexe si grupe de varsta, repartitia pe ani si pe etiologii a tumorilor hepatice. Se analizeaza tipul microscopic, gradul histologic si citologic si corelatiile anatomo-clinice ale tumorilor hepatice. La cazurile cu un diagnostic diferential complex se folosesc si tehnici de imunohistochimie si de biologie moleculara. Rezultatele obtinute sunt supuse interpretarii statistice, datele noastre fiind in concordanta cu datele din literatura. In studiul nostru, carcinomul hepatocelular, in special pe fond de ciroza hepatica, a fost cel mai des intalnit.

Concluzii

Colaborarea interdisciplinara: internist – chirurg – patolog, ofera sansa descoperirii in stadii incipiente a acestor leziuni, precum si un diagnostic si o terapie corecta.

Cuvinte cheie: Carcinom hepatocelular – imunohistochimie.

Procesul de educare al limfocitelor T

Autor: Rosian Marius

Coautor: Oparlescu Maria

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Borda Angela

UMF Tg. Mures

Deși aceasta temă reprezintă un subiect de graniță între mai multe discipline, noi am cautat o abordare histologică a acestui fenomen, bazată pe observarea microanatomiei evenimentelor care trebuie parcursă până la definirea limfocitelor T mature.

Nu avem pretenția de a aduce la cunoștință elemente noi, ci scopul lucrării a fost acela de a reuni descoperirile cercetărilor științifice, foarte dispersate datorită drasticei structurări a disciplinelor medicale.

Procesul de educare al limfocitelor T reprezintă o parte din complexe transformări cărora sunt supuse celulele Stem, celule responsabile de originea mai multor tipuri celulare, până la diferențierea lor în celule specializate ale sistemului imun.

În linii mari, deși am pornit de la ipoteza de educare a limfocitelor T, am descoperit că la baza întregului proces stă un altul, și anume, apoptoza programată, prezintă și dictată genetic în toate timocitele. Acestea parcurg distanța de la zona corticală la medulară, urmând ca din ultimă să treacă în circulația sanguină. Pe parcursul acestui drum are loc procesul de educare, proces în urma căruia 90% din celule participante să se piardă prin apoptoza programată și doar 10% ajung limfocite T mature și naive. În procesul de instruire propriu-zis limfocitele primesc și pierd o serie de markeri. De altfel, au contacte cu celulele parenchimale timice, toate acestea petrecându-se în scopul selecționării lor pozitive și negative în vederea obținerii unor limfocite capabile să diferențieze self-ul de nonself, aceasta fiind legea activării sistemului imun.

Dacă markerii și CMH (Complexul Major de Histocompatibilitate) dobândiți se potrivesc scopului de recunoaștere a nonselfului, atunci celulele parenchimale timice induc altor limfocite T stoparea procesului de apoptoza programată, iar dacă nu, acestea mor și sunt fagocitate.

Pseudomonas aeruginosa - rata de izolare, fenotipuri de rezistență

Autor: Salceanu Mihai Cosmin

Coautori: Ardelean Maghiar Alina, Predescu Emil Constantin

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Felicia Toma

UMF Tg. Mures

P. aeruginosa este germele cel mai frecvent implicat în infecții nosocomiale și infecții apărute la pacienții imunodeprimați. Rezistența în creștere față de antibiotice devine problema clinică și de sănătate publică prin creșterea morbidității, a costurilor și a mortalității.

Scop

Stabilirea implicării etiologice a *P. aeruginosa* în infecții cu diferite localizări, precum și a fenotipurilor de rezistență apărute pe parcursul a trei ani (2005- 2007).

Material și metodă

Au fost izolate și identificate prin metode bacteriologice uzuale 166 de tulpini de *P. aeruginosa* din unități sanitare din județul Valcea.

Rezultate

Cel mai mare numar de tulpini au provenit din infectii respiratorii si infectii de plaga (48%, respectiv 31%). S-a observat o scadere semnificativa a sensibilitatii fata de antibiotice beta-lactamice, aminoglicozide si fluorochinolone pe durata celor trei ani de studiu. S-au izolat 33 de tulpini multirezistente (rezistente concomitent fata de piperaciclina, ceftazidim, imipinem), majoritatea provenind din hemoculturi si infectii respiratorii.

Concluzii

Este necesara implementarea unor programe de supraveghere pentru a identifica modificarile aparute in spectrul de rezistenta a germenilor, in special al tulpinilor de *P. aeruginosa*, pentru a monitoriza evolutia pattern-ului specific de sensibilitate si pentru a stabili ghiduri de tratament empiric pentru infectii grave, pana la obtinerea antibiogramelor.

Remediul homeopatic Nux Vomica CH 7 versus placebo in tratamentul intoxicatiei acute cu nicotina

Autor: Ferent Dora

Coautori: Petrut Mihai Cosmin, Cojocaru Adriana, Pitea Oana

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.

Monea Marioara
UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Am studiat efectul remediului Nux Vomica CH 7 asupra manifestarilor intoxicatiei acute cu nicotina la animalele de experienta.

Material si metode

Am folosit un numar de 40 de soareci albi, linia AKR2, cu greutatea intre 30-45 grame impartiti in 2 loturi a cate 20 de soareci:

1. Lotului martor i s-a administrat nicotina 0,1% 1,5 ml/kg corp subcutanat si apoi imediat apa cu zahar prin gavaj;

2. Lotului tinta i s-a administrat nicotina 0,1% 1,5 ml/kg corp subcutanat si apoi imediat tratament oral prin gavaj cu remediul homeopatic Nux Vomica CH 7.

S-au urmarit urmatoarele manifestari ale fiecarui soarec din cele 2 loturi: tahipnee, defecatie, mioclonii, adinamie, convulsii tonico-clonice si sucombare prin asfixie.

Rezultate si discutii

La soarecii din lotul martor debutul manifestarilor a avut loc in primele 1-2 minute, decesul survenind in limita a 5-7 minute.

La soarecii din lotul tinta manifestarile mult diminuate au debutat dupa 2-3 minute, durata de viata avand o crestere post intoxicatie fata de lotul martor, decesul survenind intrun interval de 10-12 minute.

Concluzii

Remediul homeopatic Nux Vomica CH 7, administrat oral prin gavaj, are efect de combatere a manifestarilor intoxicatiei acute cu nicotina la soareci, comparativ cu placebo, daca este administrat imediat dupa intoxicatie ($p < 0,001$).

Remifentanilul vs. Ketamina in anestezie la avortul spontan in chirurgia de o zi

Autor: Golu Andreea Elena

Coautori: Fota Maria Cristina, Pascu Ionut Eugen

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Cernea Daniela
UMF Craiova

Scopul

Asigurarea analgeziei eficiente cu mentinerea stabilitatii functiilor vitale la pacientele supuse interventiei chirurgicale de evacuare a uterului in avortul spontan.

Material si metoda

In timpul operatiei de evacuare a uterului la pacientele cu avort spontan s-a realizat anestezie intravenoasa. Tuturor pacientelor li s-a administrat midazolam in doza de 0,05mg/kg, iar unui numar de 31 de paciente s-a administrat remifentanil si altor 43 de paciente ketamina. Varsta pacientelor a fost cuprinsa intre 25 si 38 de ani, iar varsta sarcinii intre 10 si 18 saptamani gestationale. S-au folosit doua tipuri de droguri anestezice: un opiaceu (remifentanil) si ketamina.

Rezultate si discutii

Remifentanilul 0.3mcg/kgc/min in injectare continua, a asigurat o analgezie de buna calitate, o trezire rapida, fara modificari psihice si emotionale. In timpul anesteziei cu remifentanil, tensiunea arteriala ramane stabila, alura ventriculara nu depaseste 80 batai/minut, respiratiile sunt spontane, regulate si eficiente, saturatia in oxigen s-a mentinut peste 95%, somnul anestezic fiind linistit si trezirea rapida.

Ketamina 1,5 mg/kgc a asigurat o analgezie profunda, dar a fost asociata cu cresterea tensiunii arteriale cu 20-30 mmHg fata de tensiunea arteriala initiala, cu cresterea alurii ventriculare pana la 100 batai/minut, cu o frecventa respiratorie pana la 16-18 respiratii/minut, saturatia in oxigen mentinandu-se 95-98%. La trezire pacientele au prezentat o usoara agitatie psihomotorie, stare confuzionala si sialoree marcata.

Concluzii

Desi ambele droguri anestezice utilizate au conferit o analgezie buna, consideram ca remifentanilul ofera un confort sporit pacientelor, datorita stabilitatii hemodinamice si un confort psihic bun, acestea fiind deja traumatizate prin pierderea sarcinii.

Rolul homeopatiei in reducerea inflamatiei acute

Autor: Pitea Oana

Coautori: Cojocaru Adriana, Ferent Dora, Tugulea Cristina

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.
Monea Marioara
UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Am testat eficienta antiinflamatoare a remediilor homeopate Apis CH7, Apis CH15 comparativ cu cea a Hidrocortizon Hemisuccinat.

Material si metoda

Remediul Apis a fost ales pentru efectul sau antiinflamator conform principiului similitudinii si al dilutiei care sta la baza homeopatiei, potrivit caruia o substanta capabila sa provoace un simptom unui organism, daca este preparata prin diluare repetate poate combate acelasi simptom. In cazul nostru veninul de

albina produce inflamtaie, manifestata prin tumefiere, inrosire, durere, caldura, iar remediul homeopatic Apis CH7, preparat din extractul total de albina prin 7 diluări succesive în trepte de 1%, cu agitare la fiecare treaptă, este capabil să aibă un efect de combatere a acestor simptome (veninul și glandele acestuia conțin histamina – răspunzătoare de edem și de o reacție ce poate să provoace șoc la persoane alergice).

Pentru realizarea studiului am folosit un număr de 80 de soareci albi, linia AKR2, cu greutatea între 25-40 grame la care am provocat o inflamtaie locală la nivelul membrului posterior prin inocularea de formaldehidă 0.5% subcutanat. Din lotul studiat, 20 soareci au fost premedicați cu Hidrocortizon Hemisuccinat 25 mg/kg corp intraperitoneal cu 30 minute înainte de inocularea de formaldehidă, alți 20 soareci au primit remediul homeopatic Apis CH 7 per oral imediat după inocularea formaldehidei, alți 20 soareci au fost premedicați cu remediul homeopatic Apis CH 15 per oral imediat după inocularea formaldehidei, iar 20 soareci au constituit lotul martor, la care s-a administrat doar ser fiziologic intraperitoneal cu 30 de minute înainte de inocularea formaldehidei, ca placebo. S-a măsurat la toți soarecii diametrul dorsoplatar înainte de administrarea formaldehidei și apoi la intervale de timp de câte 15 minute.

Rezultate

Toți soarecii au prezentat o inflamtaie la locul inoculării, manifestată prin înroșirea și tumefierea membrului, tulburări motorii locale, agitație și apariția membrului afectat și obiectivată prin măsurarea diametrului dorsoplatar. Țoarecii din lotul martor au prezentat o creștere accentuată a diametrului dorsoplatar, cu un vârf la 30 de minute de la inocularea formaldehidei; o creștere mai moderată la soarecii premedicați cu Hidrocortizon Hemisuccinat iar cei care au primit remediile homeopate Apis CH7 și Apis CH15 au prezentat cea mai mică creștere a diametrului dorsoplatar.

Concluzii

Hidrocortizon Hemisuccinat administrat parenteral prezintă un efect antiinflamator important însă remediile homeopate Apis CH7 și Apis CH15 administrate oral s-au dovedit mult mai eficiente în combaterea inflamtaiei. ($p < 0,0001$).

Sistemul endocrin difuz - concepte moderne

Autor: David Alexandra

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Borda Angela
UMF Tg. Mures

Un loc important în studiile actuale ale biologiei și medicinei îl ocupă sistemele reglatorii ale organismului și determinarea rolului acestora în menținerea homeostaziei.

Reglarea umorală (hormonală) este din punct de vedere filogenetic cea mai răspândită. Printre sistemele reglatorii un rol deosebit îi revine Sistemului Endocrin Difuz (SED) reprezentat de o comunitate de celule cu funcție endocrină locală. Descrise pentru prima dată de Anthony Pearse sub denumirea de sistem APUD (Amine Precursor Uptake Decarboxilation), aceste celule aparțin actualmente SED datorită pe de o parte proprietăților comune pe care le au și pe de altă parte originii lor embriologice variate. Este azi unanim acceptat că doar o parte din aceste celule au origine din creșta neurală, restul provenind din epiteliile aparținând endodermului. Cele mai multe celule se găsesc dispersate în epiteliile diferitelor organe aparținătoare sistemelor respirator, digestiv, genital; altele se grupează, formând adevărate glande endocrine (adenohipofiza, paratiroidale, suprarenale).

Din punct de vedere structural celulele APUD se împart în două tipuri: tip „deschis” și tip „închis”. Celulele de tip „deschis” prezintă la polul apical microvilozități și sunt îndreptate spre lumenul organului, iar cele de tip „închis” nu ating suprafața epiteliului, dar vin în contact cu mediul intern al organismului.

Aproape invizibile în colorațiile uzuale, ele pot fi puse în evidență prin colorații histochimice (impregnatii argenteice), microscopie electronică și foarte modern și corect prin metode imunohistochimice

(IHC). Se folosesc anticorpi monoclonali generali : cromogranina, sinaptofizina, serotonina si specifici tipului de secretie al celulei : calcitonina-celulele C, insulina- celulele beta, gastrina-celulele G, secretina-celulele S, polipeptida pancreatică-celulele PP, etc.

Bazandu-ne pe studiile recente dorim actualizarea conceptelor asupra SED cat si elucidarea rolului pe care acesta il are in functionarea organismului uman.

Staphylococcus aureus si riscul de transmitere de la mama la nou nascut in doua unitati medicale de profil

Autor: Marian Andreea Mihaela

Coautori: Andrei Madalina Georgiana, Candrea Ionut Mircea, Ghervan Sorin

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Luminita Smaranda Iancu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Rezistenta la antibiotice a evoluat pe parcursul ultimilor 50 de ani de la o oarecare curiozitate microbiologica la o adevarata problema de sanatate publica. Unul dintre principalii agenti etiologici implicati in infectiile nosocomiale (IN) este *S. aureus* rezistent la metilicina (SARM), implicarea sa, fiind explicata si prin multirezistenta la antibiotice.

Copiii, in special nou nascutii (nn) prematuri cu greutate mica la nastere, reprezinta o grupa de risc pentru infectiile cu SARM cu evolutie severa, mai ales in sectiile de terapie intensiva.

Obiectiv

Determinarea prevalentei SARM la mame lehuze, in vederea stabilirii riscului de transmitere la nou nascut si aplicarii masurilor de preventie, in 2 unitati de profil din orasul Iasi.

Loturi de studiu si metode

In perioada ianuarie-decembrie 2005, in maternitatea A, au fost luati in studiu, 531 nn si 525 lehuze, iar in maternitatea, B 2635 nn si 8078 lehuze.

Au fost recoltate exudate faringiene, secretii vaginale, lohii, secretii oculare, secretii din cordon ombilical si aspirat gastric.

Izolarea s-a facut pe geloza sange cu sare si manitol (mediu Champman) iar identificare izolatelor a presupus: descrierea caracterelor microscopice, de cultivara, efectuarea testului catalazei, testului coagulazei, fermentarea manitei si latex aglutinarea (Staph Pastorex-Plus). Testarea sensibilitatii la metilicina s-a realizat cu microcomprimate de metilicina (5µg), utilizind standardul NCCLS (National Committee for Clinical Laboratory Standards).

Rezultate

In maternitatea A, din 156 tulpini *S. aureus* izolate la nn (29.37%) au fost testate, pentru sensibilitatea la metilicina, 114 tulpini: 31 au fost sensibile (SASM, respectiv 27.19%) iar 83, au fost rezistente (SARM – 72.80%). De la lehuze s-au izolat 136 tulpini (25.90%); testarea la metilicina pentru 92 dintre ele a aratat ca: 25 tulpini au fost SASM (27.17%) iar 67, SARM (72.82%).

In maternitatea B, din 349 tulpini izolate de la nn (13.24%) au fost testate 278: 116 SASM (41.72%) si 162 tulpini de SARM (58.27%). Din 122 tulpini izolate la lehuze (1.51%), 81 au fost testate pentru sensibilitatea la metilicina: 60 tulpini s-au dovedit a fi SASM (≈74.07%) si 21 tulpini de SARM (≈25.92%).

In maternitatea A din totalul tulpinilor testate (206), SASM au reprezentat 27.18% restul, respectiv 72.81%, fiind SARM. In maternitatea B, din 359 tulpini testate, SASM au reprezentat 49.02% iar SARM, 50.97%.

Discutii

In maternitatea A, principalii agenti etiologici ai IN sunt SARM, fapt demonstrat si de prevalenta mai mare a SARM la nn, in aceasta unitate: 72.80% versus 58.27% nn.

In maternitatea B, numarul crescut de tulpini SARM izolate la nn (162) in comparatie cu numarul scazut al tulpinilor izolate la lehuze (21), indica mediul de spital ca posibila sursa de contaminare a nn (ex: personalul medical purtator de SARM). Mentionam, ca in aceasta maternitate, principalii agenti ai IN, in ultimii ani, au fost bacilii gram negativ, ceea ce explica numarul relativ redus de tulpini SARM izolate.

In general, datele din literatura mentioneaza ca principala cauza de contaminare pentru nn, transmiterea SARM de la mama si, de aceea, testarea mamelor purtatoare de SARM si tratarea lor cu mupirocin, in vederea sterilizarii, reprezinta o metoda de preventie nespecifica, de urmat.

Concluzii

(1) Prevalenta SARM, in cele 2 unitati medicale investigate a variat intre 58.28% , 72.80% pentru nn si intre 25.92 , 72.82% , pentru mame

(2) Nu s-a remarcat filiatia transmiterii tulpinilor de SARM, deci nn par mai probabil contaminati prin surse din mediul de spital.

(3) Nou-nascutii reprezinta o grupa de risc pentru infectii severe cu tulpini de SARM, transmise, cel mai frecvent de la mama.

(4) Pentru controlul si prevenirea transmiterii SARM de la mama sunt indicate: screening-ul mamelor insarcinate, cultivarea produselor patologice de la nivelul oricarei leziuni suspecte, hranirea nou nascutului cu lapte tratat, aplicatii nazale cu mupirocin si badijonaj cu solutii antiseptice, pentru leziunile cutanate.

Statusul PON1 in insuficienta renala cronica

Autor: Mirescu Stefan Claudiu

Coautori: Muresan Eugenia Maria, Dragnea Diana Carmen, Joean Oana

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Dronca Maria

UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

Paraoxonaza serica umana (PON1), enzima Ca^{2+} -dependenta asociata HDL, prezinta un polimorfism dependent de substrat, determinat de aminoacidul din pozitia 192. Cele doua izoforme, PON1/R192 si PON1/Q192 se deosebesc prin afinitatea pentru paraoxon si diazoxon. Analiza bidimensionala a activitatilor, diazoxonazica si paraoxonazica, permite identificarea fenotipurilor individuale QQ, QR, RR. Printre activitatile PON1 se numara si aceea de prevenire a acumularii peroxizilor lipidici din LDL. Ca urmare, reducerea nivelului seric al PON1 in insuficienta renala cronica, ar putea explica imbatranirea prematura a vaselor si frecventa ridicata a mortalitatii din cauze cardiovasculare in randul acestor pacienti.

Scop

Din acest motiv ne-am propus sa evaluam statusul (activitatea paraoxonazica si diazoxonazica) si fenotipul PON1 la pacienti cu insuficienta renala cronica.

Materiale si metode

S-au analizat activitatile paraoxonazica si diazoxonazica intr-un grup de 29 de pacienti cu insuficienta renala cronica, in comparatie cu un grup de 29 de subiecti aparent sanatosi, potriviti ca medie a varstei si distributie pe sexe.

Rezultate

In urma analizei rezultatelor am observat ca la pacientii cu insuficienta renala cronica, ambele activitati ale PON1 sunt semnificativ reduse in comparatie cu lotul de control ($360,7 \pm 195,8$ U/l vs. $438,5 \pm$

245,7 U/l; $p < 0,05$, respectiv 1010,9 $\pm$ 360,7 U/l vs. 1477,3 $\pm$ 426,6 U/l; $p < 0,01$), dar nu exista diferenta semnificativa intre loturi in ceea ce priveste frecventa fenotipurilor.

Concluzii

Ca urmare, se poate afirma ca reducerea activitatilor PON1 se datoreaza mai degraba modificarilor structurale post-traducere determinate de compusii micromoleculari acumulati in serul pacientilor si nu polimorfismului Q/R192. In perspectiva, ar fi de interes identificarea acelor compusi plasmatici care conduc la scaderea activitatilor PON1 in insuficienta renala cronica.

Studiu anatomic descriptiv al plexului brachial. Implicatii clinice

Autor: Covei Simona

Coautori: Damian Roni Octavian, Dinca Elena Alexandra, Maldarescu Andreea Elena, Tieranu Cristian George, Bezna Maria Cristina, Tieranu Eugen Nicolae

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. P. R. Melinte, Sef Lucr. Dr. Rodica Croitoru
UMF Craiova

Introducere

Anestezia regionala a plexului brahial s-a pastrat in atentia anesteziștilor inca din 1884 cand Hall a utilizat pentru prima data cocaina pentru a bloca inervatia membrului superior. Aceasta manevra presupune insa o cunoastere deplina a anatomiei descriptive a plexului brahial pentru a facilita aspectele tehnice legate de plasarea blocului si optimizarea tipului de bloc pentru fiecare pacient.

Material si metode

Studiul nostru a fost efectuat in cadrul Catedrei de Anatomia Omului a UMF din Craiova; am utilizat un numar de 5 cadavre de adult si 12 fete la care am aplicat metoda disectiei stratigrafice macroscopice, dar si mezoscopice sub lupa. Am urmarit cu rigurozitate modul de formare, distributia trunchiurilor, fasciculelor, ramurilor plexului brahial si raporturile cu elementele osoase, musculare, vasculare si fasciale adiacente.

Rezultate

Prin disectie macro si mezoscopica am evidentiat formarea plexului brahial din ramurile ventrale ale nervilor spinali cervicali (C5-C8) cu o comunicanta de la nervul spinal toracal T1. Am studiat trunchiurile in portiunea inter si postscalenica si am notat raporturile cu elementele vasculare si nervoase adiacente, ce servesc drept reper anatomic de identificare. Am comparat datele obtinute cu cele prezente in tratatele clasice de anatomie in vederea identificarii unor eventuale variante anatomice. O atentie particulara am acordat-o distributiei lamei prevertebrale a fasciei cervicale si a dependintelor acesteia – fasciile interscalenice, perivascularare si perineurale, cu rol in limitarea propagarii anestezicului local injectat.

Discutii si concluzii

Exista numeroase protocoale pentru abordul plexului brahial, indicatia principala fiind chirurgia umarului si a membrului superior liber. Dezvoltarea exponentiala a investigatiilor imagistice deschide cai noi in intelegerea anesteziei plexului brahial, oferind oportunitati pentru o aprofundare a infrastructurii anatomice. Sunt necesare studii suplimentare pentru descifrarea etiologiei si prevenirii a doua complicatii majore ce pot surveni in anestezia regionala a plexului brachial: lezarea trunchiului nervos si toxicitatea sistemica a anestezicului local.

Studiu anatomic si antropologic asupra oaselor neurocraniului

Autor: Ailene Andrea

Coautori: Ghitun Valentin Marian, Gaina Alexandra Ioana

Coordonator: Dr. Indrei Anca

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Pentru studiul variabilitatii oaselor neurocraniului am selectionat 20 de cranii din colectia Laboratorului de Anatomie al Institutului de Anatomie "Ion Iancu" din cadrul Universitatii de Medicina si Farmacie "Gr.T. Popa" Iasi.

La fiecare craniu s-au urmarit eventualele malformatii sau prezenta unor elemente rare la nivelul neurocraniului. Osul frontal a prezentat o mare variabilitate la nivelul suturii metopice. In ceea ce priveste osul parietal, acesta a fost cel mai constat os studiat in sensul ca a prezentat cele mai putine variatii de la datele clasice descrise in literatura. Osul etmoid a prezentat variatii in ceea ce priveste cornetele nazale si existanta "concha bullosa". Osul sfenoid a prezentat cele mai numeroase variatii la nivelul apofizelor clinoidice mijlocii si doar un singur craniu prezenta orificiul numit a lui Arnold, precum si prezenta lungulei a lui Meckel. La nivelul osului occipital s-a observat foarte bine dezvoltata foseta vermiana, precum si defecte ale gaurii condiliene posterioare. La nivelul osului temporal s-a evidenciat prezenta suturii scuamo-mastoidiene la aproximativ 1.5 cm inferior de creasta supracondiliana.

Nu s-a evidenciat variabilitatea crescuta la nivelul craniilor legat de sex sau varsta. Cunoasterea variabilitatii oaselor neurocraniului are o mare importanta in practica medicala de zi cu zi, prin problemele pe care le pot pune variatiile acestor oase legate de chirurgia buco-maxilo-faciala, anesteziologie, reumatologie si altele.

Studiu histomorfometric asupra componentelor placentare in evolutia sarcinii

Autori: Badiu Elena, Bujor Daniela Andreea

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Mihaela Hincu, Asist. Univ. Dr. Coman Malina

Universitatea "Dunarea de Jos" Galati

Se cunoaste ca procesul de placentogeneză, de formare si organizare a legaturilor morfofunctionale intre mucoasa uterina si membrana coriala a oului incepe in momentul niderii acestuia in grosimea compactei endometriului. Pe parcursul cresterii si maturarii placentei au loc transformari ale trofoblastului care duc prin diferentiere la edificarea placentei definitive, aceasta ca rezultat al interactiunilor corio-endometriale si care, in esenta, asigura nutritia produsului de conceptie pe seama sangelui care circula in spatiile intervilozitare. Pornind de la aceste consideratii ne-am propus sa urmarim modificarile cantitative ale componentei epiteliale si vasculare in evolutia sarcinii, dar si in ce masura componenta vasculara a placentei este modificata in nasterea prematura.

Materialul utilizat in studiu a fost prelevat din sectia de Obstetrica-Ginecologie de la un numar de 30 paciente (nastere la termen sau avort la cerere) si 5 paciente (nastere prematura). Probele au fost prelucrate in tehnica histologica de includere la parafina, au fost sectionate si colorate HE si tricromic. Am observat cresterea numarului de capilare in corionul vilozitatilor coriale odata cu varsta sarcinii, densitatea maxima gasindu-se in lunile VII-VIII.

Paralel cu cresterea densitatii capilarelor se constata o apropiere a patului capilar de epiteliul trofoblastic. In cazul nasterii premature se constata o distanta mare intre peretele capilar intervilozitar si membrana bazala, ce ingreuneaza schimburile mama-fat. Se observa si o reducere a numarului de capilare, cu crestere compensatorie a diametrului acestora.

Studiu morfologic si morfometric al lobulului cuneus

Autor: Fodor Lacramioara

Coautor: Dondas Andrei

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Furnica Cristina

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Lobul cuneus este situat in partea posterioara a fetei mediale a emisferei cerebrale si este delimitat de lobulii invecinati prin santul parieto – occipital si scizura calcarina.

Obiective

Studiu morfometric si interpretarea cantitativa si calitativa a rezultatelor obtinute.

Materiale si metode

Studiul si interpretarea morfometrica a rezultatelor obtinute prin analiza a 12 creiere de adult formolizate, existente in colectia Institutului de Anatomie din cadrul Facultatii de Medicina a UMF "Gr.T.Popa" Iasi, insumand 24 de lobuli cuneus. Disectia a fost practicata sub microscopul operator Zeiss, iar imaginile au fost inregistrate pe o linie video Sony.

Prin examinarea celor 12 creiere s-au pus succesiv in evidenta lungimea marginilor, profunzimea santurilor care formeaza aceste margini si variabilitatea directiei acestora.

Rezultate si discutii

Studiul calitativ a constatat in observarea desenului giral al cuneusului si incercarea de incadrare a acestuia intr-o norma anatomica. Aspectul cantitativ a permis aprecierea morfometrica a marginilor si suprafetei lobulului cuneus.

Concluzii

Lobulul cuneus se afla in centrul atentiei cercetatorilor in domeniul neurostiintelor, identificarea aspectelor morfologice fiind utila in decelarea posibilelor implicatii patologice subsecvente.

Cuvinte cheie: lobul cuneus, neuranatomy, morphometry.

Studiu privind iluminarea in salile de clasa ale elevilor

Autor: Bruta Daniel

Coautor: Iancu Laurentiu

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Aprecierea iluminatului natural si artificial din salile de clasa ale elevilor.

Material si metoda

S-au efectuat masuratori ale intensitatii luminoase in mai multe spatii de invatamant din cadrul unui liceu de referinta din municipiul Targu-Mures.

Masuratorile au fost efectuate dupa metodele de cercetare specifice, cu ajutorul luxmetrului PU 150.

Au fost incluse in studiu spatii de invatamant situate in toate cele patru puncte cardinale, la toate etajele cladirii, masurandu-se atat iluminarea naturala cat si cea artificiala.

Determinarile s-au efectuat atat in salile de clasa cat si in laboratoarele de cercetare.

In fiecare sala au fost efectuate masuratori ale luminozitatii in mai multe puncte, calculandu-se coeficientul de luminozitate, coeficientul de adancime al incaperii, unghiul de incidenta, unghiul de umbrire, unghiul de deschidere, precum si indicii luxmetrici de apreciere a iluminatului.

Datele au fost prelucrate statistic cu ajutorul programului Graph Pad Prism 4, fiind comparate cu valorile considerate de referință conform legislației în vigoare în ceea ce privește normele igienico-sanitare.

Rezultate și concluzii

Iluminatul în salile de clasă luate în studiu prezintă abateri de la valorile normale în funcție de amplasarea sălii de clasă, așezarea elevilor în bancă, prezența sau absența luminii artificiale, ceea ce poate influența negativ starea de sănătate și activitatea intelectuală a acestora.

Studiul calității apei râului Mureș

Autor: Popa Ioana Madalina

Coautor: Petrut Mihai Cosmin

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Monica Tarcea
UMF Tg. Mures

Scop

Studiul calității apei râului Mureș, în 2006, apreciat pe baza informațiilor obținute din 3 puncte de colectare de pe râul Mureș, pe teritoriul județului Mureș: Izvorul Mureș, Glodeni și Ungheni.

Metodologie

Datele au fost culese de la Aquaserv din Târgu Mureș, probele de apă fiind analizate conform metodologiilor standard și pe baza legislației în vigoare, având un laborator de analiză atestat de MS.

Rezultate

În urma determinărilor efectuate de-a lungul cursului râului Mureș am observat următoarele: concentrațiile medii ale suspensiilor totale au avut o creștere semnificativă în apele râului Mureș ca urmare a surselor de poluare specifică din areal (agenți economici: SC BICAPA S.A., SC AZOMURES S.A., depozitele de balast din zonă sau lipsa foselor septice în zonele rurale), calitatea riului aparținând categoriei II. Cele mai grave probleme sunt încărcările mari de nutrienți, cele de schimbarea regimului de curgere al râurilor și de sedimentare, contaminare cu substanțe periculoase și consumatoare de oxigen, precum și competiția pentru surse disponibile de apă.

Concluzie

Se impune modernizarea stațiilor de epurare existente pe teritoriul județului Mureș, decantarea apelor reziduale pentru diminuarea materialelor în suspensie și asigurarea monitorizării periodice a calității apei.

Studiul clinico-patologic al carcinomului epidermoid cu diferite localizări

Autor: Ciorteș Carmen Diana

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Jung Janos, Asist. Univ. Dr. Gurzu Simona
UMF Tg. Mures

Introducere

Carcinomul epidermoid (scuamos, spinocelular, pavimentos) e o formă frecventă de carcinom care se dezvoltă în piele și mucoase acoperite cu epiteliu pavimentos, respectiv la nivelul acelor mucoase și glande care prezintă metaplazie pavimentoasă și/sau hiperplazia celulelor de rezervă, de exemplu: bronhii, canalul

cervical al colului uterin, etc. In functie de gradul de diferentiere distingem doua forme fundamentale: cheratinizanta si necheratinizanta.

Material si metoda

Am studiat cazuistica Laboratorului de Anatomie Patologica a Spitalului Clinic Judetean Targu-Mures in perioada 2002-2006. Astfel, am prelucrat un nr. de 1572 de cazuri cu carcinom epidermoid, urmarind parametrii clinico-patologici clasici: localizare, sexul si varsta pacientilor, gradul de diferentiere.

Rezultate

Cele mai multe carcinoame epidermoide au fost diagnosticate in laringe (331 cazuri) urmate de piele (290 cazuri) si cavitate bucala (221 cazuri) cu diferenta statistic semnificativa intre barbati si femei. Astfel, la barbati au predominat carcinoamele epidermoide laringiene (322 cazuri), ale cavitatii bucale (184 cazuri) si tegumentare (142 cazuri) iar la femei au predominat cele din sfera genitala (313 cazuri).

Studiul expresiei p53 in carcinoamele scuamoase orale

Autor: Zamfirescu Ioana

Coautori: Gheorghe Cristian Sorin, Ica Alexandru, Luta Robert Emilian

Coordonator: Dr. Ciurea Raluca

UMF Craiova

Introducere

Carcinogeneza orala este un proces multistadial in care prin acumulare de alterari genetice sub actiunea cancerigenilor intraorali se produc dereglari ale mecanismelor reglatorii ale functiilor de baza celulare. Ne-am propus sa analizam expresia imunohistochimica pentru p53 in scopul identificarii implicarii sale in mecanismul carcinogenezei.

Materiale si metoda

Prezentul studiu a fost realizat prin investigarea a 62 de cazuri selectate pe parcursul anului 2007, carcinoame scuamoase ale mucoasei orale cu diverse localizari, reprezentate de diverse tipuri histopatologice ale acestora, cu grade variate de diferentiere, dintre care 9 cazuri de displazii observate la nivelul marginilor de siguranta chirurgicala. Studiul imunohistochimic l-am efectuat la un numar de 38 de cazuri, prin metoda LSAB/HRP, pentru p53 (DO-7). Am folosit urmatoarea stadializare: gradul 0-sub 10% celule pozitive, gradul 1-intre 10 – 25 % celule pozitive , gradul 2- intre 25 – 50 % celule pozitive , gradul 3- intre 50 – 75 % celule pozitive si gradul 4 – peste 75 % celule pozitive .

Rezultate

Studiul histopatologic al celor 62 de carcinoame scuamoase orale a indicat: 24 cazuri bine diferentiate, 18 cazuri moderat diferentiate si 20 cazuri slab diferentiate. p53 s-a pozitivat in 92,8 % din cazuri, dupa cum urmeaza : gradul 2 in 15 cazuri, gradul 3 in 9 cazuri, gradul 1 in 9 cazuri si gradul 4 in 5 cazuri. La nivelul marginilor de siguranta chirurgicala p53 a fost pozitiv corespunzator gradului 1 si 2 in 9 cazuri de displazii si carcinom in situ.

Concluzii

p53 nu s-a corelat cu tipul histopatologic sau cu gradul de diferentiere, dar poate fi indicator al progresiei tumorale inca din fazele precoce, dar nu si factor al predictiei potentialului malign.

Tezaurismoze cu expresie hematologica

Autor: Isaila Oana

Coautor: Cheaito Diana

*Coordonator: Conf. Univ. Dr. Panzaru Carmen
UMF "Gr. T. Popa" Iasi*

Introducere

Bolile ereditare de teaurizare prin deficit enzimatic lizozomal sunt caracterizate prin 4 criterii: acumularea anormala a unui metabolit nedegradat, stocarea materialului de teaurizare in lizozomi, posibilitatea degradarii materialului de teaurizare de catre lizozomii normali, implicarea deficitului enzimatic lizozomal.

Aceste boli de teaurizare sunt clasificate dupa natura metabolitilor acumulati si anomalia enzimatica responsabila si tinand cont ca: deficitul unei enzime poate antrena acumularea simultana a unor compusi diferiti, fie lipidici, fie glicolipidici si glicoproteici; anomalii biochimice diferite pot antrena simptomatologie clinica identica; cu exceptia bolilor Fabry si Hunter, cu ereditate legata de cromozomul X, toate celelalte teaurismoze au un mod de transmitere autosomal recesiv. Diagnosticul biologic confirma suspiciunea clinica prin: modificari citomorfologice ale frotiurilor de sange periferic si maduva osoasa si examenul anatomopatologic al fragmentului biopsic, metode ce permit un diagnostic rapid, studiul biochimic ce precizeaza blocajul enzimatic, diagnostic molecular care face posibila corelatia fenotip-genotip.

Metode

Avand sansa confruntarii cu aceasta patologie rar intalnita, am considerat utila prezentarea anomaliilor morfologice constatate pe frotiurile de sange periferic si maduva osoasa in cele 9 cazuri diagnosticate in perioada 2000-2005 in Laboratorul de Hematologie al Spitalului "Sf. Maria" din Iasi. De la 9 copii, cu varsta cuprinsa intre 3 ani si 16 ani, am examinat frotiuri de sange periferic si punctat medular colorate May-Grünwald Giemsa si cu albastru de toluidina pentru evidentiarea depozitelor de mucopolizaharide.

Am evidenciat urmatoarele anomalii citologice: Limfocite vacuolizate, Limfocit Gasser, Celula tip Niemann Pick, Celula tip Gaucher, Aspectul de "banc de pesti" al macrofagelor de teaurizare in mucopolizaharidoze, Metacromazia mucopolizaharidelor acide.

Concluzii

Examenul citomorfologic, la indemana tuturor laboratoarelor clinice, constituie un timp important al diagnosticului in teaurismoze. Poate confirma rapid incadrarea intr-una din entitatile clinice mentionate.

Tiroidita Hashimoto, boala

Autor: Oparlescu Maria

Coautor: Rosian Marius

*Coordonator: Prof. Univ. Dr. Borda Angela
UMF Tg. Mures*

Lucrarea de fata isi propune abordarea unui fenomen deosebit de interesant, care in ciuda simplitatii sale ca fenomen privit general, reprezinta de fapt un complex de mutatii si inadecvuri structurale ale unui organism ce duce spre autodistrugerea acestuia. Privind in ansamblu, doua sunt elementele majore implicate in acest proces, dintre care unul se face vinovat pentru desfasuarea si rezultatele ulterioare ale evolutiei bolii si anume:

- celulele parenchimului tiroidian;
- celulele sistemului imun(in acest caz limfocitele).

Inainte de a judeca "vinovatul", amintim ca tiroidita Hashimoto per ansamblu este o boala inflamatorie datorata infiltratului limfocitar care patrunde in interiorul capsulei tiroidiene, unde produce o

serie de anticorpi si imunoglobuline cu scopul de a distruge parenchimul tiroidian, pe care ulterior il va inlocui cu elementele proprii imprastiate sau organizate sub forma de foliculi limfatici cu centru germinativ clar, ramanand totusi insule izolate de foliculi tiroidieni. Continuand judecata, "vinovatul" principal este celula foliculara care produce peroxidaza tiroidiana(o enzima care transforma iodul ionic in iod atomic si este situata la polul apical, in membrana celulara) si tireoglobulina(o proteina a complexului Golji, bogata in radicali de tirozina si care participa la organificarea ionilor de iodura) intr-o forma mutanta, ceea ce determina reactia sistemului imun care produce anticorpi si imunoglobuline impotriva acestora. Al doilea "vinovat" incriminat este chiar sistemul imun, mai precis prin scaderea acivitatii limfocitelor T supresoare, fapt ce determina cresterea autoagresivitatii celorlalte.

Asadar, lucrarea de fata evidentiaza dualitatea cauzelor tiroiditei Hashimoto prin reunirea descoperirilor cercetatorilor la nive molecular a structurilor histologice, a componentelor ce determina aceasta cumplita reactie de autodistrugere.

Ulcerul duodenal aspecte privind comportamentele habituale cu risc

Autor: Moldovan Oana Nicoleta

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea importantei dietei si a altor factori de risc comportamental care pot interveni in recidiva bolii ulceroase duodenale, la un lot de pacienti mureseni.

Metodologie

Am urmarit un lot de pacienti diagnosticati cu ulcer duodenal cronic, fara complicatii, la Clinica Medicala I, a Spitalului Judetean Mures, in perioada anului 2006, privind regimul alimentar, modul de trai si datele de laborator din fisele de internare.

Rezultate

Ulcerele duodenale apar mai frecvent la barbati decat la femei(60% fata de 40% in cazul nostru), punctul culminant de aparitie fiind in jurul varstei de 40 de ani, la ambele sexe. Am observat o pondere mai mare la pacienti din mediul urban (64.4%), pentru ambele sexe, influenta stilului nesanogen de viata, a stresului cotidian si poluarii mediului fiind factori de risc de insumare. In lotul nostru ,55,3% au fost diagnosticati pentru infectia cu *Helicobacter pylori*, cu o pondere semnificativ mai crescuta la sexul masculin($p=0,00015$), iar istoricul familial pozitiv al bolii ulceroase a fost la 40% dintre cei investigati(ca factor genetic de influenta). Factorii alimentari negativi de risc in recidiva bolii sunt: preferinta pentru alimentele acide, iritante, condimentate puternic, bauturile acidulate si cafeaua, precum si programul neregulat al meselor; acestia sunt prezenti la peste 1/3 din cei monitorizati; pastrarea unei diete adecvate este mai des acceptata de sexul feminin in comparatie cu cel masculin. Laboratorul a evidentiat modificari ale lipidogramei in special la cei cu preferinte alimentare in exces, pentru grasimi, produse concentrate, rafinate, zaharoase sau bauturi dulci; obezitatea a fost prezenta la 12% din cei investigati.

Concluzii

UGD apare mai frecvent la reprezentantii claselor mai slab situate din punct de vedere economic, cu un standard de viata mai scazut (aproape 80%), care se hranesc neregulat si neigienic; agregarea familiala influenteaza cresterea riscului in transmiterea *Helicobacter pylori*, precoce ca varsta si in special legata de conditii precare de trai.

Un nou test pentru diagnosticul infectiei cu bacilul Koch ?!

Autor: Hoza Dora Aureliana

Coautor: Balint Andrea

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Doboreanu Minodora
UMF Tg. Mures

Introducere

Infectia BK are o incidenta inca crescuta in Romania (1,35%) mai ales in anumite grupe populationale, iar 90% dintre cei care contacteaza infectia fac forme latente ale acesteia. Testul cutanat de reactie la tuberculina are multe dezavantaje, inclusiv reactiile false pozitive datorate vaccinarii BCG sau infectiilor cu micobacterii atipice, precum si reactiile fals negative la pacientii imunodeprimati. Determinarea in vitro a raspunsului limfocitar T la doua antigene specifice pentru M. Tuberculosis (ESAT-6 si CFP-10), prin analiza ELISA a cantitatii de IFN-g eliberat in mediul de reactie (Quantiferon TB Gold), este actualmente propus ca si alternativa rapida la testele clasice de confirmare a infectiei BK (cultura pe mediul Lowenstein-Jensen si evidentiarea BK prin coloratia Ziehl-Neelsen).

Scop

Obiectivul studiului a fost acela de a compara testul imunologic propus cu metodele clasice, precum si de a verifica daca testul poate fi utilizat pentru diagnosticul coinfectiei cu BK la pacientii HIV-SIDA cu diverse grade de imunosupresie.

Rezultate

Din 37 de persoane cu suspiciune de infectie BK prezenta, 21 au putut fi incluse in studiu intrunind criteriile de includere (rezultat obtinut la standardul de aur). Specificitatea testului Quantiferon TB Gold a fost de 94,11%, sensibilitatea - 50%, valoarea predictiva pozitiva-66,66%, valoarea predictiva negativa-88,88%, acuratetea globala-85,71%.

Concluzii

Putem concludiona ca noul test propus pentru diagnosticul infectiei cu BK are o specificitate si o acuratete globala corespunzatoare, insa pentru pacientii cu imunosupresie severa ($CD4 < 80 /mm^3$) eficienta testului este discutabila (AG 80%).

Valoarea markerului PSA in tumorile maligne ale prostatei

Autor: Dinca Elena Alexandra

Coautori: Damian Roni Octavian, Jieanu Cosmina Lucia, Covei Simona, Cucu Mihai Gabriel,
Popescu Daniel Octavian

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Maria Balasoiu
UMF Craiova

Introducere

Incidenta si prevalenta cancerului de prostata au crescut considerabil la nivel mondial in ultimii ani. Actualmente, cancerul de prostata reprezinta boala neoplazica cu morbiditatea cea mai mare in tarile puternic industrializate, in Romania fiind situata pe locul 3, dupa cancerul bronhopulmonar si cancerul de colon.

Antigenul specific al prostatei (PSA) este fosfataza acida prostatica, o glicoproteina cu activitate proteolitica asupra gelului seminal, pe care il hidrolizeaza. PSA se gaseste in tesutul prostatic normal, in adenomul benign si in carcinomul malign. Este produs de celulele acinoase ale prostatei. In ser, PSA este legat cu α 1-antichimiotripsina, ceea ce influenteaza valorile de determinare cantitativa.

Materiale si metode

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Studiul s-a efectuat pe un lot de 50 de pacienti cu varsta de peste 50 de ani, cu adenocarcinom de prostata confirmat anatomopatologic, din clinica de oncologie Craiova.

Din punct de vedere al clasificarii TNM, pacientii se aflau in urmatoarele stadii: 15 in stadiul T1, 20 in stadiul T2, 10 in stadiul T3, 5 in stadiul T4.

Pentru decelarea antigenului prostatic s-a folosit tehnica ELISA (Enzyme-linked immunosorbent assay) indirecta cantitativa, considerand ca valori normale pragul de 4ng/ml.

Rezultate

Din cei 15 pacienti aflati in stadiul T1, 66,66% au prezentat valori peste 4ng/ml, iar 33,33% sub 4ng/ml.

Bolnavii aflati in T2 au prezentat urmatoarele valori ale PSA: 75% valori peste 5ng/ml, 25% valori sub 5ng/ml in stadiul T2a, iar in stadiul T2b 81,25% au prezentat valori intre 20-41,2ng/ml si 18,75% valori sub 20ng/ml.

La pacientii aflati la diagnosticare in stadiul T3 valorile antigenului prostatic au fost mult mai mari decat la pacientii aflati in stadiile T1 si T2 (75% au prezentat valori sub 100ng/ml, 25% valori peste 100ng/ml).

La bolnavii aflati in stadiul T4 s-au obtinut valori ale PSA cuprinse intre 250 si 410ng/ml: 20% valori sub 300ng/ml si 80% valori peste 300ng/ml.

Concluzii

La lotul de pacienti cu diagnostic de adenocarcinom de prostata confirmat anatomopatologic, s-au observat valori crescute ale acestui antigen.

Concentratia PSA se coreleaza cu stadiul cancerului prostatic, astfel ca in stadiile precoce valorile au fost moderat crescute, iar in stadiile avansate valorile PSA au fost foarte mari.

Cuvinte cheie: PSA, adenocarcinom de prostata, ELISA.

Variatia timpului de vindecare a plagilor operatorii cu ajutorul tratamentul homeopatic Arnica in dilutiile CH 7, CH15 si CH 30

Autor: Dragut Denisa

Coautor: Cojocaru Adriana

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Brezeanu Romeo, Asist. Univ. Dr. Alecu Adrian, Prof. Univ. Dr.

Monea Marioara, Dr. Mariana Alecu, Dr. Marcus Gabriela

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Verificarea tezei conform careia remediul homeopatic Arnica reduce timpul necesar vindecarii plagilor operatorii.

Material si metoda

Am utilizat 4 loturi de cate 20 sobolani la care am practicat o incizie in regiunea antero-laterala a coapsei, urmata de sutura, cu lungimea de 20 mm si adancime pana la nivelul femurului, sub anestezie cu eter.

Lotul 1 a fost tratat cu Arnica CH7 prin gavaj cu incepere imediat postoperator si administrare zilnica ulterior.

Lotului 2 i s-a administrat Arnica CH15 oral prin gavaj dupa modelul de tratament al lotului 1.

Lotul 3 a primit Arnica CH30 dupa aceeasi schema terapeutica.

Lotul 4 a constituit lotul martor si a primit placebo sub forma de apa cu zahar, administrata in acelasi mod ca si Arnica.

S-a masurat zilnic lungimea plagii si s-a urmarit evolutia ei.

Rezultate

Loturile tratate homeopatic cu Arnica CH7, CH15 si CH30 au prezentat un timp de vindecare mai scurt decat lotul martor, cu o diferenta semnificativa statistic ($p < 0,001$).

Concluzii

Remediul homeopatic Arnica in dilutiile CH7, CH15 si CH 30 a avut un semnificativ efect de reducere a timpului de vindecare a plagii operatorii la sobolani.

Rezultatele obtinute in prezentul studiu precum si in studiile anterioare ale autorilor pe animale, sustin oportunitatea administrarii cat mai precoce a tratamentului homeopatic cu Arnica la pacientii supusi interventiilor chirurgicale sau altor traumatisme.

Vena cava superioara dubla. Consideratii morfogenetice si anatomo-clinice

Autor: Dondas Andrei

Coautor: Fodor Lacramioara

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Furnica Cristina

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Prezenta in mediastinul superior a doua canale venoase care dreneaza separat sangele din teritoriile cefalobrahiale drept si stang constituie o situatie morfologica particulara considerata de unii autori cea mai frecventa anomalie venoasa majora a bazei inimii. Datorita faptului ca in mediastinul cervicotoracic afluentii directi ai sistemului cav superior constituie singurele prezente anatomice venoase, posibilitatile de variatie sunt putine si explicatia aparitiei acestora trebuie cautata in procesele morfogenetice timpurii ale evolutiei sistemului venos cardinal anterior.

Obiectiv

Lucrarea noastra isi propune sa prezinte un caz de persistenta a venei cave superioare stangi la un fat cu malformatii multiple ale sistemului limfatic si digestiv (Higroma cervicala).

Materiale si metoda

Cazul studiat se refera la un fat de sex feminin, in varsta de 20 de saptamani provenit dintr-un avort spontan care a fost disecat in Laboratorul de anatomie al UMF Iasi in vederea stabilirii bilantului malformativ. Fatul a fost cedat laboratorului Institutului de Anatomie dupa obtinerea in prealabil a acordului parintilor. Disectia specimenului s-a efectuat sub microscopul operator Zeiss si imaginile au fost inregistrate pe o linie video Sony.

Discutie si concluzii

In cadrul acestui sindrom plurimalformativ cardiovascular, raritatea anatomica este reprezentata de persistenta venei cave superioare stangi care, singulara, poate fi asimptomatica. Spre deosebire de alte variante anatomice, ea este semnalata frecvent (Arioni) la nou-nascut si la adultul tanar (Schultz, Barbaix, Miraldi), izolata sau asociata cu alte malformatii ale fatului (Achiron).

Mecanismul morfogenetic implicat este astazi binecunoscut si consta in dezvoltarea aberanta a sistemului cardinal anterior cu lipsa dezvoltarii anastomozei supracardiace si persistenta extremitatii distale a venei cardinale anterioare stangi.

Cuvinte cheie: vena cava superioara, varianta anatomica, vena cardinala stanga.

Vinul, secretul longevitatii

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE

LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Autori: Alexandra Tibuleac, Chiforeanu Anamaria

Coautori: Ibanescu Irina Magdalena, Isaila Oana

Coordonator: Dr. Magdalena Ibanescu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Afectiunile cardiovasculare reprezinta cauza principala de mortalitate si morbiditate, afectand varste din ce in ce mai mici (30-40 ani). Alcoolul provoaca in organism efecte metabolice si efecte asupra unor organe cum ar fi sistemului nervos central, aparat cardiovascular: inima, vase arteriale si aparat digestiv.

S-a demonstrat ca un anumit ingredient din vinul rosu, prelungeste durata de viata a unor organisme cu pana la 80 % - molecula denumita resveratrol prezenta capacitati de prelungire a duratei de viata la organisme cu regim limitat de clorii.

In aceasta lucrare, ne propunem sa evaluam efectele vinului asupra organismului uman, cum actioneaza acesta la nivel de organ si care sunt consecintele consumului moderat/exagerat de alcool.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

SECTIUNEA II

DISCIPLINE MEDICALE

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Artrita Lyme

Autor: Campean Radu Sorin

Coautori: Tilea Ioana Alexandra, Prof. Univ. Dr. Aberer Elisabeth Akh Wien

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Tilea Brindusa

UMF Tg. Mures

Introducere

Artrita Lyme este una dintre cele mai importante manifestari clinice a Borreliozei Lyme, care in SUA a stat la originea descrierii acestei boli, fiind observata prima data in localitatea Old Lyme, intr-o epidemie de artrite atipice la copii, care aveau ca element comun intepatura de capusa.

Obiectiv

Obiectivul studiului a constat in evaluarea pacientilor cu modificari articulare aparute in cadrul Borreliozei Lyme.

Material si metoda

Voi prezenta cazurile a doi pacienti in varsta de 38 si 55 ani, de sex masculin si feminin care au dezvoltat artrita la nivelul articulatiei genunchiului drept. Din anamneza epidemiologica a pacientilor reiese faptul ca acestia au prezentat intepaturi de capusa in urma cu un an, respectiv 6 ani fata de debutul bolii. La examenul clinic obiectiv ambii pacienti prezentau articulatii moderat tumefiate, sensibile spontan, la presiune si mobilizare.

Rezultate

Investigatiile biologice au evidentiat teste inflamatorii pozitive, artrosonografia a relevat leziuni inflamatorii si volum lichidian aproximativ 50ml. Pacientii au beneficiat de IRM local, care a evidentiat o condropatie, modificari degenerative la nivelul meniscului drept. Examenle serologice (ELISA, Western Blot) au fost pozitive atat din ser cat si din lichidul articular, sinovial; PCR-ul a confirmat diagnosticul iar HLA-B27 - negativ. Dupa confirmarea diagnosticului, s-a instituit tratament cu Doxiciclina pe o durata de 30 de zile. Evolutia postterapeutica a pacientilor a fost favorabila.

Concluzii

Artrita Lyme este mult mai rara in Europa, comparativ cu SUA.

La pacientii care prezinta modificari articulare se impune si efectuarea testelor diagnostice pentru Borrelioza Lyme.

Asocierea sindromului ovarelor polichistice cu hipotiroidie in cauzistica Clinicii de Endocrinologie Targu-Mures intre anii 2006- 2007

Autor: Darko Eva

Coautor: Breda Aliz

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Kun Imre Zoltan, Dr. Szanto Zsuzsanna

UMF Tg. Mures

Introducere:

Sindromul ovarelor polichistice (SOP) se poate asocia cu hipotiroidie.

Cuprins:

Studiul corelatiei dintre SOP si hipotiroidie, precum si a mecanismelor comune ce pot contribui la formarea acestor boli. Am cuprins in studiu 105 paciente aflate in perioada fertila, internate in Clinica de

Endocrinologie Targu-Mures in perioada 2006-2007. Pacientele au fost distribuite in 4 loturi: 1. SOP (30 paciente), 2. SOP+hipotiroidie+tiroidita cronica autoimuna (15 paciente), 3. hipotiroidie+tiroidita cronica autoimuna (30 bolnave), 4. lotul de control (30 paciente). Am prelucrat datele anamnestice si clinice (inclusiv BMI si raportul talie-sold), respectiv rezultatele determinarilor hormonale (LH, FSH, testosterone, PRL, TSH, FT4). Din totalul de 45 de bolnave diagnosticate cu SOP la 15 (33,3%) s-a asociat o hipotiroidie, predominant forma subclinica (73,3%). La pacientele suferinde doar de SOP a fost prezenta o hiperprolactinemie in 43,3% din cazuri, acest raport fiind observat doar la 26,6% din bolnavele avand doar hipotiroidie, iar in situatia in care aceste doua boli s-au asociat procentajul a crescut la 53,3%. In grupa 3 hipotiroidia a fost indusa de tiroidita cronica in 40%, iar in grupa 2 in 26,6% din cazuri. 40% din pacientele cu SOP au prezentat exces ponderal sau obezitate (BMI ridicat), valoarea medie a testosteronului la aceste femei fiind mai crescuta fata de cea a bolnavelor normoponderale.

Concluzii:

La pacientele diagnosticate numai cu SOP s-a observat o hiperprolactinemie in proportie de 43,3%, la pacientele cu hipotiroidie doar in 26,6% din cazuri, iar la femeile cu ambele patologii asociate raportul a fost 53,3%. Aceste rezultate ne sugereaza ca atat SOP cat si hipotiroidia pot induce cresterea prolactiniei, dar prin mecanisme diferite, iar hipotiroidia asociata cu SOP poate agrava aceasta hiperprolactinemie. SOP s-a asociat predominant cu formele subclinice de hipotiroidie, cauzate de procese tiroidiene autoimune.

Aspecte echocardiografice si coronarografice la pacientii cu sindroame coronariene acute fara supradenivelare de ST

Autor: Lungoci Raluca Elena

Coautori: Gheorghita Laura, Olariu Ovidiu, Hulub Marius Petre, Buja Andrei

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Mitre Adriana

UMF Tg. Mures

Angina pectorala instabila si infarctul miocardic acut fara supradenivelare de ST reprezinta un procent tot mai mare din cazurile de sindroame coronariene acute.

Scop

Urmarirea unei posibile relatii intre tipul, severitatea si localizarea leziunilor coronariene si aspectele echocardiografice la pacientii cu sindroame coronariene acute fara supradenivelare de ST.

Material si metoda

Un numar de 30 de pacienti cu sindroame coronariene acute fara supradenivelare de ST, internati de urgenta, consecutiv, pe parcursul a 4 luni, in Clinica de Cardiologie a IBCVT Tg.Mures au fost inclusi. La 17 pacienti s-a efectuat coronarografie de urgenta, 7 beneficiind de proceduri de revascularizare percutana. Examinarea echocardiografica a urmarit tulburarile de cinetica si functia sistolica a ventricolului stang.

Rezultate

Din cei 17 pacienti explorati coronarografic, 8 prezentau leziuni unice, iar 9 leziuni asociate (pe 2 sau 3 vase). Pacientii cu stenoza unica pe artera coronara dreapta, respectiv pe artera circumflexa nu prezentau modificari ale cineticii segmentare, in timp ce prezenta leziunilor pe artera descendenta anterioara, unice sau asociate, s-au insotit de : hipo/ diskinezie apexiana in cazul leziunilor unice pe artera descendenta anterioara si a celor asociate pe artera descendenta anterioara si artera circumflexa, respectiv cu cresterea diametrului telediastolic si scaderea fractiei de ejectie a ventricolului stang la pacientii cu leziuni asociate pe artera descendenta anterioara si artera coronara dreapta.

Discutii

Tabloul clinic dramatic al sindroamelor coronariene acute fara supradenivelare de ST este generat de existenta leziunilor coronariene severe si/sau asociate, severitatea acestora putand fi prefigurata de existenta modificarilor cineticii segmentare depistate la examinarea echocardiografica de urgenta.

Aspecte clinice si metode de tratament ilustrate la un caz cu Sindromul Hutchinson-Gilford Progeria

Autori: Lungeanu Mihaela, Sterpu Constanta Andreea

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Rusu Cristina

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Hutchinson-Gilford Progeria Syndrome (HGPS) este o boala autosomal dominanta, care se manifesta prin imbatranirea precoce a persoanelor cu mutatia de novo a genei LMNA, responsabila de codificarea proteinei structurale lamina A, cu rol in mentinerea stabilitatii nucleului.

Media de viata este de aproximativ 13 ani, iar frecventa este de 1:4-8 milioane de nasteri. Tabloul clinic consta in anomalii la nivelul scheletului si pielii, si ateroscleroza care se complica cu infarct miocardic si atac vascular cerebral (acestea fiind principalele cauze de deces). In afara complicatiilor ce apar in urma imbatranirii se constata mentinerea in parametri normali a functiilor intelectuale, sistemului imun, dar si a valorilor lipidelor in sange.

Mutatia genei LMNA de pe cromosomul 1 duce la formarea anormala a prolaminei A, denumita si progerina, ce nu poate fi procesata sub forma laminei A mature. De la descoperirea sindromului si pana in prezent s-au facut numeroase studii in incercarea de a explica mecanismele de productie si descoperirea a noi tratamente. In anul 2002 s-a reusit izolarea genei LMNA.

Datorita acestui lucru a fost posibila crearea unui model experimental la soarece. S-a observat in cadrul experimentului ca acumularea de farnesil prelamina A duce la deformarea nucleului, defect ce se poate corecta prin utilizarea enzimei farnesil transferase inhibitor (FTI). Soarecii astfel tratati au crescut in greutate, si-au refacut integritatea osoasa si au supravietuit pana la 20 de saptamani. Acest experiment a condus ulterior la un trial clinic inceput in anul 2007 cu o perioada de desfasurare de 2 ani, in care se urmareste testarea medicamentului Lanafarnib pe baza de FTI.

Tratamentul blocheaza farnesilarea posttranslationala a prelaminei A si a altor proteine ce sunt tintite pentru farnesilare. Culturile de celule si modelul experimental pentru HGPS arata o imbunatatire dupa tratamentul cu FTI. Progresele care se fac sunt utile atat copiilor afectati de Progeria, cat si celor care manifesta in mod independent simptomele bolii: ateroscleroza, infarct miocardic, atac vascular cerebral si de ce nu, procesul imbatranirii.

Datele literaturii vor fi ilustrate cu o prezentare de caz.

Cuvinte cheie: progeria, imbatranire, mutatie

Aspecte clinice si paraclinice ale inflamatiei sistemice din BPOC

Autor: Irimia Tiberiu

Coautori: Soanca Daniela Liana, Moja Bianca

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Corina Ureche

UMF Tg. Mures

Introducere

Prin generalizarea procesului inflamator, BPOC-ul este din ce în ce mai mult recunoscut ca fiind o boală sistemică, determinând modificări cardiovasculare, hormonale, metabolice, psihiatrice și musculoscheletale.

Scopul lucrării: de a evalua aspectele clinice și paraclinice ale inflamației sistemice din BPOC.

Material și metoda

Lotul de studiu a cuprins un număr de 64 de pacienți, aflați în diferite stadii ale bolii pulmonare, internați în Clinica Medicală II Tg. Mures, în perioada ianuarie 2004-decembrie 2007. Studiul adoptat este cel retrospectiv, de tip caz-martor.

Diagnosticul de BPOC a fost formulat conform normelor internaționale în vigoare: GOLD-decembrie 2006. Rezultatele au fost comparate cu un lot martor format din 128 de pacienți fără boală pulmonară, internați în aceeași clinică, în perioada ianuarie-decembrie 2007.

Rezultate și discuții

Raportul bărbați/femei este de 1,78 la 1, vârsta medie este de $59,95 \pm 10,88$ ani. La 86% din pacienți fumatul a constituit un factor de risc important în apariția bolii, 14% din pacienți nu au fumat niciodată. Valoarea medie a FEV1 a fost de $51,84 \pm 16,40\%$. Toți pacienții investigați erau simptomatici, 64% prezentând wheezing, 62,5% tuse, 55% expectorație mucopurulentă și doar 45,3% dispnee. Valoarea medie a leucocitelor a fost de $8446,71 \pm 3998,38/\mu\text{l}$, semnificativ statistic crescută față de lotul martor ($p < 0,05$). PCR a înregistrat valori pozitive la 39% din pacienții investigați.

Valoarea medie a fibrinogenului în lotul de studiu a fost de $486,14 \pm 225,37$ mg/dl, semnificativ statistic crescută față de lotul martor ($p < 0,05$). Valoarea medie a colesterolului de $202,70 \pm 65,85$ mg/dl, a fost crescută semnificativ statistic ($p < 0,05$). Valoarea medie a BMI a fost de $23,54 \pm 5,34$, valoare semnificativ statistic scăzută față de lotul martor ($p < 0,05$). Media valorilor glicemice, de $104,06 \pm 31,92$ mg/dl, a fost semnificativ statistic crescută față de lotul martor. În ceea ce privește valorile trigliceridelor serice, hemoglobinei, hematocritului și plachetelor sangvine au existat diferențe între loturi, dar ne semnificative statistic. 30% din pacienții din lotul de studiu au relatat antecedente psihiatrice, având cel puțin o internare într-una din clinicile de specialitate și la 30%, examenul DEXA a confirmat osteoporoza.

Concluzii

Studiul releva importanța depistării corecte și la timp a complicațiilor BPOC-ului datorate inflamației sistemice, iar dacă aceste modificări sunt deja instalate, tratarea acestora nu de sine statator, ci întotdeauna în corelație cu boala pulmonară cronică.

Aspecte clinico-evolutive și terapeutice în psihozele alcoolice

Autori: Ganea Loredana, Zait Lavinia Maria

Coautori: Vasiliu Gabriela, Dragomir Roxana, Badescu Alexandra Mihaela, Neata Carmen Ionela

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Aurel Nirestean

UMF Tg. Mures

Introducere

Alcoolismul este cunoscut încă din antichitate și a început să fie studiat la mijlocul secolului al-XIX-lea. Consumat ocazional sau constant alcoolul și-a confirmat efectele sale anxiolitice, normotimizante, euforizante, dar și pe cele toxice asupra stării fizice și psihice.

Sindroamele psihopatologice sunt o expresie comprimată și uneori caricaturală a unei dimensiuni fundamentale a existenței persoanei umane conștiente; reprezintă un ansamblu de simptome care apar mereu împreună, formând o structură coerentă și care au un substrat neurobiologic comun.

In cadrul alcoolismului cronic se descriu tulburarile psihopatoidale. Psihozele alcoolice alcatuiesc tablouri psihopatologice caracteristice alcoolismului malativ care apar secundar abstinentei impuse sau conjuncturale, respective in conditiile unui stres psihic sau fizic.

Materiale si metode

Lucrarea urmareste studierea aspectelor clinice, evolutive si terapeutice ale psihozelor alcoolice precum si distributia lor diferentiata pe sexe.

Alcoolismul cronic reprezinta o stare morbida a organismului, este o consecinta a abuzului frecvent si indelungat de bauturi alcoolice care cu timpul duce treptat la o intoxicatie cronica cu consecinte grave atat vitale cat si fizice si sociale.

Desi este considerat un "liant social", alcoolul – prin efectele asupra comportamentului consumatorilor – devine un factor perturbator major al eficientei in roluri a persoanei si a armoniei comunitare, dar in tara noastra mai sunt multe etape de parcurs pana la stadiul in care in randul mentalitatii populationale alcoolismul cronic va fi tratat ca o boala extrem de serioasa.

Concluzie

Toxifiile universale acceptate consumul de alcool (prin gravitatea si complexitatea complicatiilor sale) atunci cand devine abuziv si prelungit ca durata, primeste un statut nozologic distinct, conform caruia este situat pe a 4 - a pozitie – dupa accidente, bolile cardiovasculare si cele psihice intre cauzele de morbiditate si mortalitate generala.

Aspecte clinico-genetice ale maladiei Charcot-Marie-Tooth

Autor: Riza Anca

Coautori: Ciobanu Petre, Cristea Cosmin, Radut Iulia, Saizu Ionut Adrian, Deaconu Andrei

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Elena Buteica, Asist. Univ. Dr. Florin Burada

UMF Craiova

Introducere:

Maladia Charcot-Marie-Tooth (CMT) reprezinta un grup de neuropatii genetice periferice ce se asociaza cu o mare varietate de particularitati clinice caracteristice. Cea mai mare parte a sindroamelor CMT sunt caracterizate de slabire musculara progresiva si atrofie cu o pronuntata disfunctie senzoriala distala. Deformarile osoase precum pes cavus sau degete in ciocan sunt frecvente.

Pacienti si metode:

Prezentam doua cazuri clinice cu CMT, carora li s-au facut investigatii clinice, de laborator, electrofiziologice - electromiografia (EMG) si viteza de conducere nervoasa (NCV) -, precum si analiza genealogica.

Discutie:

Genetic, CMT este determinata de mutatii ale mai multor gene, clasele acestei maladii fiind impartite in neuropatii primare demielinizante si neuropatii primare axonale. Maladia are transmitere fie autozomal recesiva, fie autozomal dominanta, severitatea dizabilitatii variind considerabil in cadrul diferitelor subclase. In cazurile studiate, prin examen clinic si cu ajutorul istoricului familial a fost stabilit diagnosticul - transmiterea s-a dovedit a fi autozomal dominanta pentru ambii pacienti, boala fiind mostenita intr-un caz pe linie materna, iar in celalalt pe linie paterna.

Concluzii:

Varietatea varstelor de aparitie si severitatea bolii pun dificultati la diagnosticarea corecta a indivizilor cu maladie moderata sau cu aparitie tarzie a semnelor clinice de boala. Cazurile studiate confirma atat originea heterogena a neuropatiei periferice Charcot-Marie-Tooth cat si faptul ca are modalitati diferite de transmitere.

Aspecte terapeutice in infectia HIV/ SIDA

Autor: Deliu Alina

Coautori: Sarbu Cristina, Beleiu Bianca

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Tilea Brandusa

UMF Tg. Mures

Introducere

Aproximativ 20 de medicamente antiretrovirale, apartinand celor patru clase definite dupa modul lor de actiune (inhibitori nucleozidici ai revers transcriptazei/INRT, inhibitori non-nucleozidici ai revers transcriptazei/INNRT, inhibitori ai proteazei/IP, inhibitori de fuziune/IF), constituie arsenalul terapeutic actual. Combinatiile acestor medicamente, cel mai frecvent dar nu exclusiv, sub forma de combinatii de cate 3 antiretrovirale (triterapii), au permis transformarea radicala a prognosticului unei infectii HIV, a carei evolutie naturala era letala la mai mult de 90% din pacienti, intr-o infectie cronica, fara a antrena un deficit imunitar semnificativ.

Obiectiv

Monitorizarea terapiei si a raspunsului la aceasta, cuantificat prin intermediul parametrilor biologici, imunologici si virusologici, la pacientii cu HIV/ SIDA.

Material si metoda

Am analizat un lot de 165 de pacienti bolnavi HIV/ SIDA, din care 80% pretratati, monitorizati si supravegheati in Clinica de Boli Infectioase I, Centrul Regional de Monitorizare si Tratament a infectiei HIV/ SIDA, Tg-Mures, pe o perioada de un an (ian 2007-ian 2008). S-a urmarit evolutia pacientilor aflati sub terapie HAART, parametri biologici, imunologici (CD4+, CD8+) si virusologici (incarcatura virala HIV-ARN).

Rezultate

Din cei 165 de pacienti, 54,32% de sex masculin si 45,68% de sex feminin, proportia celor cu varsta mai mare de 18 ani a fost de 85,18% fata de 14,81% sub 18 ani; 25,84% prezentau valori LCD4+ <250/mm³, 41,01% cu LCD4+ situat intre 250-500/ mm³ iar 44,38% 500 LCD4+/mm³; procentul de pacienti cu o incarcatura virala HIV-ARN sub pragul detectabilitatii (<400c/ml) a fost de 47,78% , o incarcatura virala mai mica de 10000 c/ml s-a constatat la 11,33%, 14,77% prezentau 10-50000 c/ml , 7,38 % prezentau valori 50-100000 c/ml, iar 19,21% valori de 100000 c/ml. Dintre schemele terapeutice utilizate s-au remarcat: 2 INRT & 2 IP (54,37%), 2 INRT & 1INNRT (19,37%), 1 INRT & 2 IP(5,62%), 3 INRT & 2 IP(3,75%), in acelasi procentaj au fost utilizate combinatiile de 2 INRT & 1IP, 1 INRT-2IP-1INNRT sau doar 3 INRT(2,5%) , combinatiile de 2 INRT-3IP, 2 INRT-2IP (1, 875%), asocierile de 1 INRT&3IP, 2INRT-3IP-1IF (1,25%) si cele cu 1 INRT&2IP , 1INRT-1INNRT-1IP si 1 INRT-3IP-1IF (0,617%).

Concluzie

In urma tratamentului administrat, s-a constatat o restaurare imunovirusologica importanta, ceea ce contribuie la sporirea calitatii vietii si la marirea sperantei de viata la bolnavii infectati HIV/ SIDA.

Boala autoimuna si hiperlipemie mixta familiala asociata cu valvulopatie reumatismala ca factori de risc cardiovasculari sau ateroscleroza accelerata

Autor: Neamtu Raluca

Coautori: Ciorba Ilie Marius, Serban Razvan Constantin, Tilea Ioana Alexandra, Stamatoiu Marius,
D. L. Cozlea

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Ioan Tilea
UMF Tg. Mures

Prezentam cazul unei paciente de 36 de ani care este internata in Clinica noastra pentru dureri precordiale aparute la efort, fatigabilitate, astenie aparute si la care consulturile clinice efectuate ambulator au ridicat suspiciunea unei cardiopatii coronariene, alaturi de o valvulopatie reumatismala.

Anamneza, examinarea obiectiva clinica, investigatiile paraclinice si de laborator sustin un diagnostic de etapa de cardiopatie ischemica forma dureroasa, valvulopatie reumatismala neevolutiva, IVS NYHA I/II, hiperlipemie combinata familiala si ridica suspiciunea unei boli autoimune.

Explorările multiple efectuate (inclusiv coronarografie si consult reumatologic) precizeaza diagnosticul final adaugand cardiopatia/(boala) triconarariana si boala mixta de collagen.

Avand indicatie de by-pass aorto-coronarian si valvuloplastie mitrala, bolnava este indrumata catre Institutul de Boli Cardiovasculare si Transplant Targu Mures in vederea efectuării interventiei chirurgicale.

Postoperator se reinterneaza in Clinica pentru stabilizarea statusului cardio-vascular si respectiv reconsiderarea conduitei de viitor, avand in vedere evolutia favorabila cu disparitia acuzelor algice toracice de la internare.

Consideram cazul rar si deci interesant prin coexistenta la aceeași pacienta a unei boli autoimune, a unei metabolice la care se asociaza una inflamatorie (secundar autoimuna - valvulopatie), rezultand o constatare cu prognostic destul de rezervat chiar sub tratament adecvat.

Boala Crohn - prezentare de caz

Autor: Postelnicu Simona

Coautori: Sahawneh Tamer, Khoury Stefani

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Drug Vasile

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Boala Crohn este o afectiune inflamatorie cronica a intestinului cu o evolutie progresiva si multiple complicatii, acestea derivand in special din numarul mare de interventii chirurgicale necesare secundar leziunilor profunde pe care le antreneaza.

Actualmente rara in Romania, Boala Crohn are o incidenta in crestere, fiind una din viitoarele provocari pe care patologia umana le va pune medicului practician. Stabilirea diagnosticului de Boala Crohn este cu atat mai dificil de realizat avand in vedere diagnosticul diferential ce trebuie facut cu rectocolita ulcerohemoragica.

Tinand cont de elementele anterior mentionate, vom prezenta un caz clinic cu speranta ca vom reusi sa aducem in atentie anumite aspecte care sa orienteze clinicianul actual spre acest diagnostic.

Pacientul R.C. in varsta de 40 de ani din Iasi s-a prezentat in serviciul de Gastroenterologie si Hepatologie din cadrul Spitalului 'Sf. Spiidon' Iasi acuzand dureri sub forma de crampe in etajul abdominal inferior, astenie fizica si psihica, fatigabilitate. Din antecedentele personale mentionam 5 interventii chirurgicale pentru apendicita perforata, abces retrocecal, ocluzie intestinala.

In acest context s-a practicat rezectia ileocolonica cu anastomoza termino-terminala. Unul din simptomele care trag un semnal de alarma este diareea cronica cu particularizare pentru pacientul R.C. cu 2 pana la 8 scaune pe zi in care se obiectiveaza prezenta mucusului.

Bolnavul prezinta o scadere in greutate in ciuda unui regim alimentar echilibrat precum si o deshidratare accentuata secundar diareei cronice.

Morfopatologic se observa ulceratii liniare si aftoide care au ca rezultat ingrosarea peretelui prin inflamatie transmurala si fibroza. acestea determina stenoze si, deci, ocluzii intestinale frecvente.

Referitor la etiologie, se cunoaste o componenta autoimuna dar este posibila si implicarea unor microorganisme precum *Mycobacterium avium paratuberculosis* sau reactii imune anormale la bacterii normal prezente in intestin. Prin urmare, actualmente nu exista tratament curativ.

Tinand cont de implicatiile socio-profesionale pe care le antreneaza se spera ca in viitor se va elucida etiologia si se va gasi un tratament eficient curativ.

Calitatea ingrijirilor medicale din perspectiva pacientului

Autor: Diacu Iustina

Coautori: Serban Razvan Constantin, Scridon Alina

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Psiholog Maria Dorina Pasca

UMF Tg. Mures

Intre serviciile oferite populatiei, ocrotirea sanatatii ocupa un rol foarte important, avand ca obiectiv asigurarea sanatatii, mentinerea si refacerea capacitatii fortei de munca, fiind implicata in crearea conditiilor materiale de existenta a omului si ridicarea calitatii vietii.

Referitor la serviciile medicale, un element cheie este calitatea- ansamblul de proprietati si caracteristici ale unui produs sau serviciu, ce ii confera acestuia capacitatea de a satisface nevoi. Calitatea ingrijirii este un concept multidimensional, ce depinde atat de perspectiva celui interesat, cat si de contextul social, organizational si de mediu, avand ca reactie de raspuns satisfactia pacientului.

Lucrarea de fata isi propune definirea notiunii de „calitate” prin prisma bolnavului internat, identificarea nevoilor pe care acesta le are pe parcursul spitalizarii si a masurilor necesare in scopul cresterii calitatii ingrijirilor primite si optimizarii, in acest fel, a actului medical.

Asfel, bolnavii au adus in prim plan aptitudinile tehnice, calificarea personalului, eficienta tratamentului aplicat, modul de relationare medic- pacient si „calitatea umana” a celor ce asigura serviciul medical drept indicatori de calitate a asistentei medicale, deosebit de importanti in satisfactia bolnavului prin asigurarea pricipalelor nevoi ale acestuia: ingrijire permanenta si competenta, tratament corect, complet si eficient, intelegere si suport moral.

Caracteristicile atacului vascular cerebral hemoragic supratentorial cu sau fara sindrom secundar de trunchi cerebral

Autor: Mardare Florin Nicolae

Coautori: Dumbrava Roxana Magdalena, Cosareanu Carmen

Coordonator: Toma Luminita

UMF Tg. Mures

Obiective:

Stabilirea unei relatii intre aparitia sindromului de trunchi cerebral secundar la pacientii cu atac vascular cerebral hemoragic supratentorial si prognosticul pe termen scurt al pacientilor.

Materiale si metode:

Compararea unui lot de pacienti cu atac vascular cerebral hemoragic cu sindrom secundar de trunchi cerebral (lotul studiat) cu un lot de referinta constituit din pacienti cu atac vascular cerebral hemoragic cu localizare supratentoriala, fara sindrom de trunchi cerebral. Am analizat datele a 89 pacienti, internati consecutiv intr-un salon de barbati aflati in stare critica in perioada 01.01.2005-28.02.2008 la Clinica Neurologie I din Targu Mures, tratati de un singur medic (asigurandu-se astfel constanta conduitei terapeutice). Am exclus pacientii cu evolutie nefavorabila prin afectiuni extracerebrale din toate loturile studiate.

Pentru analiza datelor am folosit statistica descriptiva si comparativa.

Rezultate:

Varsta medie a pacientilor cu evolutie favorabila (externati stabilizati dpdv clinic general si neurologic) a fost de $66 \pm 11,6$ ani in lotul studiat, si de $63 \pm 10,6$ ani in lotul de referinta. Tensiunea arteriala sistolica a fost de $165 \pm 32,9$ mmHg in lotul studiat si de $179 \pm 33,6$ in lotul de referinta. Media zilelor de spitalizare a fost de $24 \pm 6,7$ zile in lotul studiat, si de $17 \pm 4,9$ zile in lotul de referinta. (diferenta semnificativa statistic, $p=0,0166$).

Concluzii:

Pacientii din lotul studiat au necesitat o perioada de spitalizare mai indelungata ca cei din lotul de referinta.

Caz particular de neoplasm colo-rectal: prezentare

Autor: Ghita Emilia

Coautori: Arbore Larise, Bendei Anca Diana

Coordonator: Dr. Mihai Marinca

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Cancerul de colon reprezinta 20% din totalul neoplasmelor, ocupand locul al doilea in lume ca incidenta si ca mortalitate, depasit de cancerul bronhopulmonar (la barbati) si de cancerul de san (la femei), fiind mai intalnit la barbati cu varsta peste 50 de ani.

Lucrarea de fata prezinta un caz particular de evolutie a unei neoplazii colo-rectale la o pacienta de 35 de ani cu antecedente heredo colaterale semnificative de neoplazie, diagnosticata cu neoplasm de colon sigmoid in 2005 la care s-a practicat operatia Hartmann (buletin anatomo-patologic: adenocarcinomatoza invaziv G2, 2/12 ganglioni pericolici invadati) si care a urmat 6 cicluri de chimioterapie cu protocol FOLFOX.

Scintigrafia osoasa din 2006 a pus in evidenta un situs de hiperfixare la nivelul coastei 5. Este diagnosticata in februarie 2006 cu metastaze hepatice; s-a practicat rezectia formatiunilor hepatice (buletin anatomo-patologic: intinse metastaze de adenocarcinomatoza) si se reia chimioterapia.

Ulterior in noiembrie 2007 i se identifica metastaze pulmonare asupra carora se intervine chirurgical: 2 metastaze in lobul superior drept, precum si metastaze in lingula, segment dorsal si bazal posterior, practicandu-se rezectia atipica a acestora si chimioterapie.

A efectuat in februarie 2008 un examen CT care a pus in evidenta formatiuni expansive, nodulare, multiple, pulmonare diseminate bilateral cu dimensiuni variabile (5-47 mm), o formatiune expansiva situata la nivelul arcului lateral al coastei 5 cu diametru de 76/47/53,4 mm cu invazia pleurei de vecinatate si o formatiune nodulara situata la nivelul arcului anterior coasta 8 cu diametru de 30 mm.

In prezent pacienta se afla sub tratament cu gemcitabina, bifosfonati, chimioterapie cu capecitabina, si efectueaza radioterapie paliativa in doza totala 20 Gy pe leziunea osoasa. Prezinta dureri la grilajul costal stang cu iradiere in spate si la nivelul toracelui anterior. Particularitatea cazului consta in varsta tanara a pacientei la diagnostic, evolutia indelungata dupa aparitia metastazelor, precum si starea buna a pacientei la momentul actual.

Cercetari experimentale asupra rolului sistemului HO/CO in modularea nociceptiei si inflamatiei periferice

Autori: Olaru Florin, Gavrilas Irina, Postolache Eva

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Irina M. Jaba, Prof. Univ. Dr. Ostin C. Mungiu
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Scopul acestui studiu a fost cercetarea rolului sistemului HO/CO in modularea nociceptiei si inflamatiei periferice pe un model de hiperalgezie inflamatorie la sobolan.

Material si metoda

Pentru experiment s-au utilizat sobolani masculi albi Wistar (250-300g). Modelul de hiperalgezie inflamatorie a fost realizat cu carrageenan. Ca inhibitor de hemoxigenaza s-a utilizat zinc-protoporfirina (200nmol/laba), administrata intraplantar, cu 5 minute inainte de administrarea de carrageenan. Testarea nociceptiva s-a efectuat utilizand teste termoalgezice (test plantar) si mecanoalgezice (test algezimetric). Inflamatiile la labele au fost masurate cu ajutorul pletismometrului.

Rezultate

La testul plantar, zinc-protoporfirina potenteaza hiperalgezia produsa de carrageenan la aplicarea stimulului nociv termic. La testul algezimetric, zinc-protoporfirina nu a modificat reactivitatea nociceptiva a animalelor.

Concluzii

Asadar, tratamentul cu un inhibitor neselectiv al hemoxigenazei, zinc-protoporfirina, a augmentat hiperalgezia termica indusa de carrageenan. Studiul prezenta demostrate ca rolul cascadei HO/CO in cursul inflamatiei induse de carrageenan este unul antinociceptiv in hiperalgezia mecanica.

Cuvinte cheie: zinc-protoporfirina, monoxid de carbon, nociceptie, plantar test, test algezimetric, pletismometru.

Cercetari experimentale privind efectele eritromicinei asupra nociceptiei somatice si viscerale

Autor: Andone Ioana Cosmina

Coautor: Groapa Diana

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scopul lucrarii

Investigarea experimentală a unor aspecte privind efectele utilizării eritromicinei asupra durerii somatice și viscerale la sobolani de laborator alcooolici și normali (nealcooolici).

Material si metoda

Experimentul a fost efectuat pe sobolani (250-300 g) împărțiți pe 2 grupuri cu câte 2 loturi a câte 5 animale după cum urmează:

GRUP 1 (sobolaniNealcooolici):

- Lot 1: apă distilată 0,3ml subcutanat
- Lot 2: eritromicina 30 mg/kg greutate 0,3ml subcutanat

GRUP II (sobolani alcoolici):

- Lot 3: apa distilata 0,3ml subcutanat
- Lot 4: eritromicina 30 mg/kg greutate 0,3ml subcutanat

S-a folosit placa incalzita in inducerea antinociceptiei somatice prin eritromicina. Durerea viscerală a fost obtinuta prin testul de contorsiune la acid acetic 1%. Datele au fost analizate statistic cu ajutorul testului t (student).

Rezultate si concluzii

Eritromicina determina un efect antinociceptiv semnificativ ($p < 0,05$) la 15 minute dupa aplicare stimulului termic. La sobolanii alcoolici efectele eritromicinei sunt mai putin intense decat la animalele nealcoolice. La testul de contorsiune efectele antinociceptive ale eritromicinei sunt mai semnificative decat la testul de durere somatica.

Cuvinte cheie: eritromicina, nociceptie somatica, nociceptie viscerală, test de contorsiune, test de durere somatica.

Colica renala la copil - o investigare farmacoepidemiologica

Autor: Simionescu Gabriela

Coautori: Botea Adriana Elena, Atanasiu Andra Elena

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Durerea din colica renala este una din cele mai intense tipuri de durere intalnite in patologie reprezentand o urgenta urologica si nefrologica. Acest studiu s-a bazat pe utilizarea unui chestionar efectuat la un numar de 19 pacienti cu varste cuprinse între 10 si 18 ani, prezentand colica renala, internati intr-un interval de 2 luni in sectia de Nefrologie a Spitalului Clinic de Copii "Sf. Maria", Iasi. Chestionarul a constatat intr-o serie de intrebari in legatura cu prezenta durerii abdominale, intensitatea sa apreciata pe o scala vizuala analoga cu valori de la 1 la 10, manifestarile de insotire, consultul medical, medicamente utilizate in mod frecvent. Analiza chestionarelor a aratat faptul ca durerea din colica renala, influenteaza semnificativ viata de zi cu zi a pacientilor. In legatura cu tratamentul medicamentos prescris bolnavilor cu colica renala se constata faptul ca predomina prescrierea spasmoliticele in asociere cu analgezice si/sau cu antiinflamatorii.

Cuvinte cheie: colica renala, durere, analgezice, spasmolitice.

Complicatiile tardive ale rinichiului in potcoava - prezentare de caz

Autori: Barbu Oana Elena, Catrina Corina Daniela, Gitan Andreea Bianca

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Mota Eugen, Dr. Zaharie Sorin, Dr. Grauntanu Corina

UMF Craiova

Introducere

Rinichiul in potcoava este cea mai frecventa malformatia renala, cu o incidenta de 1: 400 – 800, fiind de doua ori mai des intalnita la barbati. Desi anomalia poate fi asimptomatica pana la varste inaintate, prin pozitia decliva a rinichilor, insertia inalta a ureterului si traiectul anormal asociaza complicatii cum ar fi litiaza renala, hidronefroza, infectia, neoplazia si eventual insuficienta renala cronica. Sarcina poate declansa sau agrava unele complicatii, de aceea este indicata operatia cezariana.

Materiale si metode

Prezentăm cazul unei paciente în vârstă de 39 de ani, diagnosticată cu această afecțiune în adolescență. Pe parcursul a 20 de ani a suferit infecții urinare recidivante cu *Escherichia coli*, cu o intervenție chirurgicală pentru hidronefroza la vârsta de 18 ani. Apariția durerilor lombare bilaterale a determinat internarea pacientei în Clinica de Nefrologie a Spitalului Județean de Urgență Craiova pentru reevaluare clinică-biologică și tratament.

Rezultate

În urma examenului clinic, investigațiilor biologice (hemoleucograma, examen sumar de urină, probe funcționale renale, uree, creatinina, acid uric, glicemie, VSH, colesterol) și imagistice (ecografie abdominală, computer-tomografie) s-a stabilit diagnosticul de rinichi în potcoavă, infecție urinară recidivantă cu *Escherichia coli*, litiaza renală, dislipidemie mixtă, obezitate gr.I.

Pacienta are mulți factori de risc pentru infecție urinară (simfiză renală, obezitate, litiaza) cu risc de apariție a pielonefritei cronice și evoluție ulterioară spre insuficiență renală cronică.

Concluzii

Chiar dacă 2/3 din cazuri sunt asimptomatice, complicațiile potențial severe ne obligă la diagnosticul cât mai precoce și reevaluarea periodică a pacienților cu rinichi în potcoavă.

Corelația dintre cinci factori de prognostic și supraviețuirea în leucemia acută limfoblastică la copii

Autori: Matei Simona, Turcea Elena, Sidonia

Coordonator: Șef Lucr. Dr. Adrienne Horvath

UMF Tg. Mures

Leucemia acută limfoblastică la copii (LAL) reprezintă o afecțiune hematologică severă caracterizată prin proliferare necontrolată în măduva osoasă hematogenă de celule imature (limfoblaste).

Scopul lucrării

În studiul de față mi-am propus să demonstrez corelația dintre următorii cinci factori de prognostic: numărul inițial de leucocite, profilul imunofenotipic al limfoblastelor, prezența celulelor tumorale în LCR, răspunsul la corticoterapie în ziua a 8-a, măduva la 33 de zile, și supraviețuirea în LAL la copii.

Material și metoda

Am apelat la metoda de investigare longitudinală efectuată la un număr de 36 de copii cu LAL internați între 2001-2007 în Clinica de Hematologie și Oncologie Pediatrică, Târgu Mureș. Am urmărit cei cinci factori ale căror valori de prognostic favorabil au fost stabilite după protocolul din 2002 ALL IC-BFM.

Rezultate

Rata de supraviețuire la următoarele loturi au fost: la cei cu leucocite $< 20.000/\text{mm}^3$ de 81.25%, profil imunofenotipic pre-B de 64.71%, absența limfoblastelor în LCR de 81.82%, răspuns la corticoterapie la 8 zile $< 1000/\text{mm}^3$ de 65.21% și măduva la 33 de zile $< 5\%$ blasti de 67,86%. Lotul care a inclus cei 5 factori de prognostic favorabili a prezentat o rată de supraviețuire de 61.11%.

Concluzii

Din datele lucrării de față reiese faptul că există o corelație statistic semnificativă între cei cinci factori de prognostic și supraviețuirea copiilor cu LAL.

Corelația dintre diferitele grade ale Stenozei Aortice și incidența Anginei Pectorale

Autor: Cazan Mariana Madalina

Coautori: Dumitru Marius Octavian, Irimia Elena Ramona, Benta Theodora Alexandra, Milar
Mariana Floarea, Pinteana Daniela Stela, Stanca Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Macarie Cosmin

UMF Tg. Mures

Introducere

Stenoza aortica este o ingrosare anormala a valvei aortice, obstructie care impiedica curgerea continua a sangelui de la nivel ventricular. Cauzele care duc la aparitia stenozei aortice pot fi: Reumatismul articular acut, bicuspidia congenitala de valva aortica si calcificarea valvei aortice, reprezentata de ruperea si uzarea cuspidurilor valvulare concomitent cu varsta pacientilor.

Stenoza aortica genereaza cresterea presiunii in ventricolul stang ce duce la o hipertrofie concentrica a peretelui ventricular. Prin urmare stenoza aortica in diferite stadii duce la o ischemie relativa a muschiului miocardic si determina aparitia anginei pectorale. Prezenta anginei pectorale este un criteriu in diagnosticarea severitatii stenozei aortice, cat si un semn de prognostic rezervat.

Material si metoda

Pentru a determina corelatia intre diferitele grade ale stenozei aortice si incidenta anginei pectorale, am efectuat un studiu pe un lot de 40 de pacienti, dintre care 25 barbati si 15 femei cu varste intre 40 si 79 de ani, internati pe Sectia de Cardiologie adulti din cadrul Institutului de Boli Cardio-Vasculare si Transplant Tg-Mures pe parcursul anului 2007.

Rezultate

Din totalul de 40 de pacienti, etiologia stenozei aortice este preponderent degenerativa la 34 de pacienti cauzata de calcificari, dar sunt si cazuri documentate de bicuspidie congenitala si post reumatism articular acut. Diagnosticul de stenoza aortica poate fi pus si in functie de gradient care este de aproximativ de 17 mmHg.

In urma studiului efectuat avem: 8 cazuri de stenoza aortica usoara cu un gradient sub 25 mmHg prezentand angina stabila, 16 cazuri de stenoza aortica medie cu un gradient intre 25-50 mmHg prezentand angina stabila si instabila si 16 cazuri de stenoza aortica severa cu un gradient peste 50 mmHg prezentand angina instabila.

Concluzii

Aparitia anginei pectorale este in stransa legatura cu severitatea stenozei aortice, astfel incat o stenoza cu risc crescut duce la aparitia unei angine.

Corelatia dintre trei parametri biologici si rata de supravietuire in bolile maligne la copil

Autori: Matei Simona, Turcea Elena Sidonia

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Adrienne Horvath

UMF Tg. Mures

Cele mai frecvente boli maligne la copil sunt leucemiile acute limfoblastice si limfoamele maligne iar din categoria tumorilor solide cel mai des intalnite sunt nefroblastomul, neuroblastomul, sarcoamele osoase sau cu alte localizari.

Scopul lucrarii

Este evidentiarea unei corelatii dintre valorile initiale ale urmatoarelor parametri biologici: trigliceride, colesterol total, glicemie si supravietuirea copiilor cu boli maligne.

Material si metoda

Studiul s-a efectuat pe un numar de 73 de pacienti internati la Clinica de Hematologie si Oncologie Pediatrica, Targu-Mures, in perioada 2001-2007. S-au urmarit starea de nutritie, diagnosticul si valorile initiale ale parametrilor biologici amintiti. Rezultatele obtinute au evidentiat diferente statistice semnificative la loturile de pacienti cu valori crescute ale colesterolului, respectiv cu valori crescute ale trigliceridelor la internare.

Concluzii

Din datele lucrarii de fata reiese faptul ca exista o corelatie dintre cei trei parametri biochimici amintiti si supravietuirea in bolile maligne la copil.

Corelatii clinice si histopatologice intre RCUH si B Crohn

Autor: Amet Nedea

Coautori: Adafini Gabriela Loredana, Vasiliu Gabriela, Cheteles Cristina

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Bataga Simona

UMF Tg. Mures

Introducere

Rectocolita ulcero-hemoragica (RCUH) si Boala Crohn (BC) sunt boli inflamatorii intestinale cu potential de degenerare maligna, cu o etiologie incomplet elucidata, dar cu patogenie autoimuna.

Scopul lucrarii

Stabilirea unor corelatii clinice si histopatologice intre cele doua afectiuni si aprecierea incidentei lor la un lot de 510 pacienti supusi examenului colonoscopic in scop diagnostic.

Material si metoda

Am avut in evidenta 510 pacienti cu simptomatologie colorectala, investigati colonoscopic, in intervalul ianuarie 2007-februarie 2008, in serviciul endoscopic al Spitalului Clinic Judetean Targu Mures.

Rezultate

Dintre acestia am identificat 110 cazuri de RCUH cu varste cuprinse intre 22 si 79 de ani, din care 37% de sex feminin si 16 cazuri de BC cu varste cuprinse intre 16 si 70 de ani, din care 44% de sex feminin, toate cazurile confirmate histopatologic.

Concluzii

Rezultatele obtinute pun in evidenta o crestere a incidentei RCUH (110 cazuri confirmate histopatologic), comparativ cu BC (16 cazuri confirmate histopatologic). In cazul RCUH, grupele de varsta cele mai afectate sunt 40-59 de ani, in timp ce in cazul BC, 20-39 de ani. Am constatat de asemenea ca ambele afectiuni sunt mai frecvent intalnite la sexul masculin (63% reprezentanti de sex masculin in cazul RCUH, respectiv 56% in cazul BC).

Corelatii ecocardiografice la bolnavii cu sindrom coronarian acut si stenoza aortica degenerativa

Autori: Dumitru Marius Octavian, Irimia Elena Ramona

Coautori: Muthi Gheorghe, Cazan Mariana Madalina, Demeter Orsolya Erzsebet

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Opris Mihaela

UMF Tg. Mures

Introducere

Odata cu cresterea sperantei de viata, in populatie a crescut ponderea leziunilor aortice degenerative. Folosirea pe scara larga a examenului ecocardiografic ofera posibilitatea depistarii modificarilor valvulare aortice chiar in lipsa semnelor clinice.

Material si metoda

Studiu retrospectiv care include 193 bolnavi cu stenoza aortica degenerativa si sindrom coronarian acut internati in Clinica de Cardiologie Adulti, IBCvT Targu-Mures, in perioada 1. 09. 2007 - 29. 02. 2008. Am exclus pacientii cu leziuni valvulare asociate si cei cu insuficienta cardiaca congestiva inaintea internarii. Parametrii urmariti au fost: severitatea stenozei aortice, diametrul ventriculului stang, fractia de ejectie globala a ventriculului stang, la externare.

Rezultate

Lotul a cuprins 66,04% barbati si 33,96% femei, peste 50 de ani, majoritatea hipertensivi, cu diabet zaharat si dislipidemie. Nu au existat diferente statistice semnificative intre barbati si femei privind severitatea leziunilor aortice, prezenta infarctului miocardic, anginei instabile. In schimb, am constatat ventriculul stang dilatat la 73,33% dintre pacientii cu gradient transvalvular aortic peste 40 mmHg, desi fractia de ejectie globala este comparabila la ambele categorii de bolnavi.

Concluzii

Stenoza aortica degenerativa apare cu precadere la barbati, fara legatura cu prezenta factorilor de risc. Prezenta stenozei aortice degenerative cu gradient maximal transvalvular aortic peste 40 mmHg agraveaza evolutia pacientilor cu sindrom coronarian acut grabind evolutia spre insuficienta cardiaca.

Cuvinte cheie: stenoza aortica, sindrom coronarian acut.

Date actuale privind terapia medicamentoasa in Eritromelalgie

Autori: Andrei Braniste, Adina Chitimus

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Elena Albu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Studiul reprezinta actualizarea mecanismelor patogenice in eritromelalgie si noile strategii terapeutice. Eritromelalgia este o arteriopatie functionala cronica si progresiva, exprimata prin episoade spontane si recurente de durere severa cu caracter de arsura pulsatila si roseata la nivel tegumentar, care se manifesta cu precadere la nivelul extremitatilor distale si mai rar la nivelul mainilor. Accesele sindromului sunt exacerbate de ortostismul prelungit sau de cresterea temperaturii mediului ambiant. Clinic, boala are doua forme. Eritromelalgia primara este spontana, determinata de deschiderea shunturilor arteriovenoase termoreglatorii in dezavantajul fluxului sanguin capilar nutritional urmata de hipoxie si ulterior de vasodilatatie arteriolara care precede hiperemia, si de transmiterea autosomal dominanta, prin cromosomul 2, a mutatiilor canalelor de sodiu Na1.7 exprimate selectiv pe neuronii traiectului dorsal nociceptiv ganglionar si pe neuronii ganglionari simpatici care conditioneaza hiperestezia locala. Forma secundara este asociata cu sindroame mieloproliferative, boli hematologice, infectii virale, hipertensiune, diabet zaharat sau lupus eritematos. Shuntul arteriovenos, activarea plachetara, susceptibilitatea pielii la caldura, neuropatii si factorii ereditari sunt cateva teorii emise pentru a motiva cauzalitatea mecanismului patogenic. Tratamentul este empiric, cu raspuns partial si vizeaza cardinal durerea dar si mecanismele patogenice. In terapia eritromelalgiei includem : aspirina, analgetice opioide, anticonvulsivante, antidepresive, vasodilatatoare, antiagregante, vasoconstrictoare, antihistaminice, capsaicin, blocanti adrenergici, blocanti ai canalelor de calciu, inhibitori ai recaptarii de serotonina, imunosupresive, antimitotice. In concluzie cele mai multe cazuri au un raspuns inconstant si nesatisfacator la tratament care necesita o abordare mult mai eficienta, combinatiile terapeutice fiind ultima dintre solutii.

Diagnosticul diferential al icterelor prelungite la nou-nascut si sugar

Autor: Chiriac Irina Elena

Coautori: Greiner Anca, Tisescu Maura

Coordonator: Sef. Lucr. Dr. Horvath Adrienne

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii

Scopul lucrării : evidentierea diferitelor forme de icter prelungit la nou - nascuti, respectiv sugari, pentru stabilirea unui diagnostic cert si precoce si a unui tratament adecvat.

Material si metoda

Am luat in studiu 51 de pacienti din Clinica Pediatrie I Targu Mures in perioada ian. 2005 - dec. 2007. Plecand de la foile de observatie ale acestora am realizat un studiu retrospectiv privind etiologia icterelor prelungite la grupa de varsta 0 - 6 luni. Am luat in considerare urmatoarele date paraclinice : hemograma completa, grupa de sange si Rh- ul (la mama si copil), VSH, PCR, Bi T, Bi D, transaminaze, CL, FAL, testul Coombs, serologia pentru virusurile hepatice B, C, CMV si ecografia abdominala.

Rezultate

Cele 51 de cazuri, 20 nou - nascuti si 31 sugari, au fost distribuite astfel :

- hiperbilirubinemie indirecta - 41 de cazuri, dintre care :
 - 31 prin inhibitori ai laptelui de mama
 - 10 prin hemoliza (microsferocitoza, incompatibilitate de Rh, respectiv AB0, grupa rara de sange)
- hiperbilirubinemie directa - 10 de cazuri, dintre care :
 - 3 prin hipoplazie de cai biliare
 - 1 prin atrezie de cai biliare, deja complicat cu ciroza biliara
 - 5 prin hepatita neonatala
 - 1 prin atrezie biliara si hepatita neonatala

Concluzii

1. Hiperbilirubinemia indirecta predomina in cazuistica, fiind data cel mai frecvent de inhibitorii din laptele de mama.
2. Hiperbilirubinemia directa este rara, dar are o evolutie si un prognostic sever prin consecintele sale (ciroza biliara).
3. Pe baza examenului clinic, de laborator si a ecografiei abdominale se poate pune cu usurinta diagnosticul icterului, mai dificil fiind tratamentul malformatiilor biliare, transplantul hepatic fiind o speranta pentru viitor.

Diagnosticul, factorii de risc si clasificarea bronhopneumopatiei cronice obstructive

Autor: Susanu Oana Andreea

Coautori: Tudor Loredana Valentina, Vasile Iulia Diana

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Daniela Ciobanu

UMF Craiova

BPCO este o problema majora de sanatate publica in intreaga lume si va reprezenta in anul 2020 a IIIa cauza de deces. BPCO este o afectiune caracterizata prin reducerea debitelor expiratorii incomplet reversibile. Aceasta reducere este in general progresiva si asociata cu un raspuns inflamator anormal al plamanului la particulele inhalate.

Statistic, aproximativ 10-20% dintre fumatori dezvoltă BPCO, subliniind in acest fel rolul factorilor genetici. Factorii de risc cuprind factorii genetici si factorii de mediu : fumatul, poluantii de origine profesionala, gazele toxice, poluarea externa, factorii infectiosi, statutul socio-economic. Analiza rolului tabagismului asupra declinului functiei respiratorii a evidentiat o scadere anuala de 18ml a VEMS la fumatorii sensibili la tabac.

Diagnosticul BPCO este evident in fata unui bolnav cu tuse cu expectoratie, dispnee cu agravare progresiva si persistenta aparuta dupa efort si infectii bronșice si a unui istoric cu expunere la factori de risc. In functie de parametrii spirometrici, BPCO poate evolua de la forma usoara la cea moderata sau severa. Exacerbările bolii sunt frecvente si sunt responsabile de un numar considerabil de imbolanaviri in cazul unei populatii.

DSD-Revizuirea clasificarii starilor de intersexualitate. Aplicatii in practica medicala

Autor: David Marieta Gabriela

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Pascanu Ionela

UMF Tg. Mures

Intersexualitatea este un termen care desemneaza o serie de modificari extrem de variate, care au drept consecinta lipsa concordantei dintre nivelurile de sexualizare genetic, gonadal, somatic si comportamental.

Scopul lucrarii este de a prezenta nomenclatura revizuita si noua clasificare a starilor de ambiguitate sexuala, adoptate de Societatea de Endocrinologie Pediatrica Lawson-Wilkins si Societatea de European de Endocrinologie Pediatrica in anul 2006, in cadrul unei declaratii de consens asupra managementului starilor de intersexualitate.

Noua nomenclatura propune inlocuirea termenilor inadecvati intersexual, hermafroditism, pseudohermafroditism, sindrom de inversare de sex, considerati a avea potential ofensator la adresa pacientului, cu acronimul DSD (Disorders of Sex Development). Lexiconul modern integreaza pe cat posibil aspectele genetice ale dezvoltarii sexuale, fiind adaptat la variatiile fenotipice si cuprinde termeni flexibili, cu capacitate de a incorpora noi informatii in viitor. DSD-uri sunt grupate in trei categorii: DSD cromozomial; 46,XX DSD; 46,XY DSD.

Utilitatea acestei revizuii consta in aplicabilitatea clinica, respectiv in diagnosticul si tratamentul DSD-urilor, care necesita participarea unei echipe multidisciplinare.

A fost studiat cazul unei paciente de 8 ani, diagnosticata cu sindrom Turner pe baza cariotipului care evidentiaza monosomie X omogena. La examenul clinic a fost identificata prezenta stigmatelor turneriene. Tulburările de diferentiere si dezvoltare sexuala constau in disgenezia ovariana cu manifestare la pubertate-hipogonadism hipogonadotrop, fiind asociate cu deletia bratului Xq. Drept consecinta cazul poate fi inclus in categoria DSD cromozomial.

Stabilirea precoce a diagnosticului a facut posibil tratamentul cu hormon de crestere pentru obtinerea unei talii adecvate, iar peripubertar terapia de substitutie estrogeno-progestativa.

Durerea din dismenoreea primara : o evaluare comparativa intre mediul urban si mediul rural

Autor: Atanasiu Andra Elena

Coautori: Simionescu Gabriela, Botea Adriana Elena

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Dismenoreea primara este durerea asociata ciclului menstrual in absenta oricarei patologii pelvine. Acest studiu comparativ face parte dintr-o investigatie mai larga care cerceteaza diferite aspecte ale dismenoreei primare la eleve si la femei din judetul Iasi, atat din mediul rural cat si urban. Studiul s-a desfasurat pe un numar de 670 femei cu varste cuprins intre 19 ani si peste 40 ani, care au completat un chestionar constand in 21 de intrebari in legatura cu durerea asociata ciclului menstrual. Analiza chestionarelor a aratat faptul ca durerea este prezenta la 59% femeile din mediul urban si la doar 24% din femeile din mediul rural. Tratamentul durerii este in principal medicamentos. Terapia analgezica se face in mare parte prin automedicatie (51,2%) pentru femeile din mediul urban si la indicatia farmacistului (44%) pentru femeile din mediul rural.

Cuvinte cheie: dismenoree, durere, urban, rural, analgezice.

Efectul dietei, efortului fizic si statinelor asupra evolutiei aterosclerozei subclinice

Autor: Serban Razvan Constantin

Coautori: Ciorba Ilie Marius, Tilea Ioana Alexandra, Scridon Alina

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Ioan Tilea

UMF Tg. Mures

Introducere

Disfunctia endoteliala joaca un rol cheie in patogeniza aterosclerozei, realizand o legatura fiziopatologica intre formarea leziunilor precoce si ruptura placii de aterom. Indicele brat glezna (ABI) si grosimea intima medie (IMT) sunt doua dintre cele mai importante examinari neinvazive pentru evaluarea disfunctiei endoteliale, a riscului cardiovascular si prognosticului pe termen lung.

Scopul studiului

Evaluarea efectelor dietei, efortului fizic si statinelor asupra evolutiei ABI si IMT la pacientii cu factori de risc cardiovascular importanti, dar asimptomatici.

Material si metoda

Studiul s-a desfasurat pe o perioada de doi ani, fiind inclusi un numar de 33 de pacienti, cu varste cuprinse intre 50 si 65 de ani, distribuiti aleator in trei grupuri de lucru: grupul A sau control, grupul B la care s-a introdus dieta alimentara si program de exercitii fizice timp de minim 5 zile pe saptamana, si grupul C, la care s-a administrat tratament cu atorvastatin 40mg/zi.

Rezultate

Pentru pacientii din grupul A, dupa cei doi ani de urmarire, ABI a scazut cu $0,045 \pm 0,001$ ($p=0,003$) iar IMT a prezentat o crestere de $0,026 \pm 0,0006$ mm ($p<0,05$), de la valoarea initiala de $1,351 \pm 0,002$ mm ($p<0,05$) la $1,377 \pm 0,004$ mm ($p<0,05$); pentru pacientii din grupul B s-a obtinut o ameliorare globala a valorii ABI de $0,053 \pm 0,001$ ($p=0,001$) dar fara modificari ale IMT; pentru pacientii apartinand grupului C valoarea ABI s-a apropiat ca medie de valoarea considerata normala, iar valoarea IMT a inregistrat o scadere de la

$1,388 \pm 0,001 \text{ mm}$ ($p < 0,05$) la $1,380 \pm 0,002 \text{ mm}$ ($p < 0,05$). S-a obtinut astfel o modificare a valorii grosimii intima-medie, in sensul scaderii acesteia, de $0,004 \pm 0,0003 \text{ mm/an}$ ($p < 0,05$).

Concluzii

Spre deosebire de evolutia naturala a aterosclerozei spre agravare progresiva, se observa ca respectarea regimului alimentar si a programului de exercitii fizice impus de noi nu a determinat reducerea grosimii intima-medie, in schimb a impiedicat progresia acesteia, iar profilaxia cu statine determina chiar o usoara regresie a IMT la nivelul arterei carotide.

Efracția de structuri cardiace in infarctul miocardic acut - particularitati si implicatii de atitudine terapeutica

Autori: Nistor Sabina Ioana, Ion Ioana Maria

Coautori: Iliescu Mariana Carmen, Delcea Caterina

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Nechita Alexandru, Dr. Enache Vasilica

UMF "Carol Davila" Bucuresti

Obiectiv

Efracția de structuri cardiace este o complicatie relativ frecventa si foarte grava a infarctului miocardic acut, avand in peste 90% din cazuri o evolutie fatala. Obiectivul lucrarii noastre este conturarea factorilor de risc precum si a manifestarilor clinice care au valoare predictiva pentru aceasta complicatie.

Tromboliza reprezinta, din pacate, tratamentul standard de reperfuzie pentru majoritatea pacientilor cu STEMI din Romania, motiv pentru care am ales un lot de pacienti tratati neinvaziv.

Materiale si metoda

In studiul retrospectiv au fost inclusi toti pacientii consecutiv internati cu diagnosticul de IMA in Sectia de Cardiologie a Spitalului Clinic de Urgenta Sf. Pantelimon Bucuresti, in perioada ian 2006- mar 2008. Criteriile de includere in studiu: diagnostic enzimatic si ECG de infarct. S-a stabilit prezenta rupturii cardiace prin rezultatele examenului anatomopatologic sau prin aparitia brusca a revarsatului pericardic in context de disociatie electromecanica. Am luat in studiu un lot de 730 pacienti ce au suferit IMA.

Rezultate

Am inregistrat un numar de 113 (15,47%) decese pe tot lotul, 17 au avut ca mecanism ruptura cardiaca. Au fost 380 pacienti cu STEMI si 350 cu NSTEMI. Dintre pacientii cu STEMI au fost trombolizati 169 (44,47%). La cei trombolizati mortalitatea a fost de 14,2%, 16,66% prin ruptura cardiaca, in timp ce la netrombolizati mortalitatea a fost de 18,33% (44 cazuri), cu o proportie a RC de 29,54% (13 cazuri).

Cei 17 de pacienti au varsta medie de 78 de ani, fiind preponderent de sex feminin (58,82 %), cu un istoric de HTA, nefumatori, 64,70% dintre ei avand DZ nou descoperit sau in tratament. Doar 3 dintre ei au avut antecedente patologice cardio-vasculare. Pacientii se prezinta la camera de garda cu durere retrosternala puternica, iradiata extins, care nu cedeaza, acesta fiind primul incident de acest gen din viata (rar – angina pectorala in ziua precedenta de durata < 30 min, care cedeaza spontan – 2 cazuri din 17). Valorile CK serice sunt crescute la toti pacientii, in special valoarea CK MB.

Concluzii si discutii

Comparativ cu datele din literatura, particularitatea lotului nostru este reprezentata de incidenta mai mare a rupturii cardiace la pacientii netrombolizati, cu mentiunea ca acestia au avut o prezentare mai tardiva. Consideram ca dimensiunea infarctului a reprezentat in acest caz principalul motiv de efracție a structurilor cardiace. Ramane in discutie daca, in conditiile unei necroze miocardice complete, revascularizarea tardiva pe cateter poate scadea riscul de ruptura cardiaca. Literatura ofera putine date in acest sens.

Endocardita bacteriana activa de valva aortica si valva mitrala- prezentare de caz

Autor: Ciorba Ilie Marius

Coautori: Serban Razvan Constantin, Neamtu Raluca, Tilea Ioana Alexandra

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Ioan Tilea

UMF Tg. Mures

Endocardita bacteriana activa reprezinta o entitate patologica cu o incidenta scazuta la persoanele de varsta a 3-a. Prezentam cazul unui pacient in varsta de 58 de ani, internat cu suspiciunea de endocardita bacteriana. S-a izolat din hemoculturi Streptococcus hemoliticus grup A iar examinarile ecocardiografice repetate au evidentiat ruptura de valva aortica, cu balans al vegetatiilor, afectarea valvei mitrale anterioare, aparitia de insuficienta cardiaca globala severa. In preoperator pacientul dezvolta un accident vascular cerebral cardioembolic prin embolie cu punct de plecare verosimil din vegetatiile aortice. In ciuda terapiei medicale sustinute, avand in vedere complicatiile si alterarea starii hemodinamice pacientul a fost protezat mitro-aortic de urgenta. Postoperator cu evolutie moderat favorabila. Se atrage atentia asupra necesitatii diagnosticului precoce de EB, a diagnosticului etiologic si diferential al complicatiilor extracardiace ale pacientului existente in ambulator si instituirii unei atitudini terapeutice concrete conform ghidurilor terapeutice.

Etiologia adenopatiilor la copil

Autori: Zaporojanu Andrei, Cioloboc Ioana

Coautor: Totu Lacramioara Angela

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Chincesan Mihaela

UMF Tg. Mures

Linfadenopatia este o afectiune frecvent intalnita la copil, putand fi de etiologie infectioasa, inflamatorie sau maligna.

Scopul lucrarii

Stabilirea si clasificarea din punct de vedere etiologic adenopatiile la copil.

Material si metode

Am investigat un lot de 107 pacienti internati in perioada 2003-2007 in clinica Pediatrie I, Tg. Mures, sectia hemato - oncologie pentru limfadenopatie. S-a efectuat anamneza, examen clinic, analize de laborator si investigatii paraclinice (imagistica, biopsie ganglionara si examen maduva osoasa) la cazurile selectate.

Rezultate

Prevalenta cea mai mare am inregistrat-o la categoria de varsta 0-6 ani (58 cazuri) B:42.05%F:12.14%. Localizarea cea mai frecventa a fost in regiunea latero-cervicala. In ce priveste etiologia predomina adenopatiile de cauza infectioasa (64 c), cel mai frecvent agent patogen a fost Stafilococul auriu, urmat de Streptococ. Interesarea neoplazica am inregistrat-o in 43 cazuri, afectare primara 12 c (11.2%), secundara in 31c (28.97%).

Concluzii

Deși infectia este cauza cea mai frecventa a limfadenopatiei la copil, trebuie luata in considerare si posibila etiologie maligna. In general daca sub tratament antibiotic si antiinflamator adenopatia nu se remite, se impun investigatii suplimentare pentru elucidarea diagnosticului.

Evaluarea clinica a testelor screening rapide de detectare a bacteriuriei la pacienti cu suspiciune de infectie a tractului urinar

Autori: Gheorghita Laura, Olariu Ovidiu

Coautor: Lungoci Raluca Elena

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Caldararu Carmen, Conf. Univ. Dr. Dogaru Grigore
UMF Tg. Mures

Infectia tractului urinar reprezinta un factor important de morbiditate la toate categoriile de varsta, fiind o patologie frecvent intalnita in practica medicului pediatru, a nefrologului, urologului, dar si a medicului de familie. In conditiile in care efectuarea examenului bacteriologic al urinii (singura metoda validata ca sigura pentru diagnostic) nu este o examinare de rutina, a devenit din ce in ce mai frecventa folosirea testelor screening (dipstick si examenului microscopic al sedimentului urinar) ca baza a initiierii terapiei la pacientii cu suspiciune de infectie a tractului urinar.

Lucrarea de fata si-a propus evaluarea performantei metodelor screening, singure sau in diferite combinatii, in stabilirea diagnosticului de infectie a tractului urinar, prin calcularea sensibilitatii, specificitatii, valorii predictive pozitive si negative pentru diferite definitii ale unui test screening pozitiv, folosind urocultura ca metoda standard de diagnostic a infectiei tractului urinar.

Studiul a fost efectuat pe un lot de 404 pacienti cu suspiciune de infectie a tractului urinar, 193 din acestia prezentand bacteriurie semnificativa.

Cea mai mare sensibilitate a testului am evaluat-o pentru prezenta de bacterii in sediment (70%), iar specificitatea testului cea mai ridicata (98%) a fost calculata pentru prezenta concomitenta de bacterii si leucocite in sediment. Combinatia de teste cu valoarea predictiva pozitiva cea mai mare (95%) a fost prezenta de leucocite si bacterii in sediment, iar valoarea predictiva negativa cea mai mare (87%) a fost identificata pentru testul la nitriti.

Rezultatele studiului nostru nu recomanda folosirea testului dipstick si a examenului microscopic al sedimentului urinar pentru ghidarea initiierii tratamentului, ci pentru selectarea acelor pacienti la care atitudinea medicala ulterioara este efectuarea examenului bacteriologic al urinii.

Evaluarea comportamentului adictiv la pacientii cu psihoze uni si bipolare

Autor: Vasilescu Monica Georgiana

Coautor: Maier Anca Elena

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Taran Livia, Prep. Univ. Dr. Buicu Elena Gabriela, Prof. Univ. Dr. Niresteanu Aurel
UMF Tg. Mures

Tulburarea bipolara (TB) este o psihoza predominant endogena caracterizata prin tulburarea ciclica a afectivitatii in sens hipertimic pozitiv –maniacal, respectiv negativ-depresiv care se manifesta la acelasi subiect. Este o afectiune psihiatrca severa si persistenta asociata cu o rata considerabila a comorbiditatii , a morbiditatii si mortalitatii.

Ea apare frecvent asociata cu alte afectiuni comorbide. Conform OMS ea este a sasea cauza mondiala a unei vieti cu dizabilitati la grupul de varsta cuprins intre 15 si 44 de ani, prevalenta tulburarilor din spectrul bipolar (respectiv tulburare afectiva bipolara I (TAB I) ,TAB II, TAB nespecificata, ciclotimie si alte forme de TB) fiind de 3 -6,5 %.

Abuzul de substante, anxietatea si tulburarile de personalitate sunt frecvente la pacientii bipolari.

Legatura intre TAB si consumul de substante este complexa, pana in prezent fiind propuse mai multe cauze, dintre care cea mai importanta este vulnerabilitatea genetica.

Studii epidemiologice au aratat o rata a consumului de substante la pacientii bipolari care variaza intre 61% pentru TAB I si 48 % pentru TAB II, rata evident crescuta fata de consumul de substante la populatia generala care este intre 10 -20 %. Aceste rate de la pacientii bipolari sunt mai mari decat la pacientii cu alte afectiuni psihiatrice majore precum schizofrenia (47%), depresia majora unipolara (27%) si tulburari anxioase (24%). Dependenta/abuzul de alcool este cea mai frecventa comorbiditate la pacientii cu TAB urmata fiind de dependenta /abuzul de cannabis si cocaina.

Pacientii cu diagnostic dual de TAB si abuz de substante au o evolutie mai severa a bolii si sunt mai putin responsivi la tratament decat cei fara comorbiditati.

O mare parte dintre pacientii bipolari sufera de diferite afectiuni din spectrul anxios, tulburarile anxioase (TA) fiind cele mai frecvente diagnostice la acesti pacienti consumatori de alcool. In mod particular faptul de a avea o TA, in special atacuri de panica a dus la cresterea consumului de cocaina, sedative si substante psihotrope la pacientii bipolari.

La bipolari diagnosticul concomitent de tulburare de personalitate si abuz de substante a fost asociat cu o inrautatare a functionalitatii mentale si fizice si scoruri scazute pe scala de functionare globala.

Evaluarea comportamentului suicidal si tentantivelor autolitice la adolescenti

Autori: Protung Diana, Spataru Andrei

Coautori: Nedelcu Monica, Totu Lacramioara Angela, Micloiu Catalina Alexandra

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Taran Livia, Prep. Univ. Dr. Buicu Elena Gabriela, Prof. Univ. Dr.

Foisoreanu Voica

UMF Tg. Mures

Riscul suicidal creste odata cu varsta, realizarea suicidului fiind extrem de rara la varsta copilariei- inaintea varstei de 12 ani- devenind mai prezenta la pubertate, riscul si incidenta suicidului crescand cu fiecare an al adolescentei. Dupa varsta de 15 ani suicidul ocupa a treia cauza de deces a adolescentilor, dupa accidente si cancer. Desi rara, la adolescent, sinuciderea reprezinta cea mai importanta cauza de mortalitate prematura, fapt care poate fi exprimat si in ani potentiali de viata pierduta. Acest calcul situeaza fenomenul sinuciderii printre indicatorii globali de sanatate publica. (OMS 1994)

Modelul traiectoriei comportamentului suicidal aplicat la varsta adolescentei include aprecierea multiplelor categorii de factori de risc: genetici, biologici (criza hormonală), psihologici (starea depresivă caracterizată printr-o traire afectivă intensă marcată de sentimentul durerii morale și al inutilității și devalorizării), cognitivi, ambientali (disfuncția familială, abuzul sexual), semne de alarmă (automutilările, comunicarea intenției suicidare) și evenimente negative de viață.

La varsta adolescentei, exista un raport contrastant intre sinucidere si tentativa de sinucidere, in favoarea acesteia din urma. Daca pentru populatia generala rata sinuciderii la adolescenti este de 0,35/100000, cea pentru tentative este de 7,5/100000 la baieti si 13/100000 la fete. Un deces pentru 60 de tentative. Dupa o prima tentativa, unul din doi adolescenti va reitiera gestul autoagresiv.

Prezenta lucrare doreste sa evalueze comportamentul suicidal la un lot de 20 de pacienti aflati in evidenta clinicii de Neuropsihiatrie pediatrica din Tirgu Mures, precum si realizarea unei corelatii intre tentativele autolitice, tulburarile afective si suicidul reusit la adolescentii din judetul Mures pe perioada 1 ianuarie 2007 - 1 aprilie 2008.

Evaluarea factorilor de risc și patologia prematurilor

Autor: Sidlovszky Noemi Ecaterina

Coautor: Lorinczi Monika

Coordonator: Dr. Simon Marta

UMF Tg. Mures

Scop:

Scopul lucrării este de a aprecia factorii de risc, evaluarea și patologia prematurilor.

Metodologie:

Este un studiu pe anul 2007 având ca sursă 2548 foi de observație ale nou-născuților internați în Clinica Neonatologie I din Tg-Mures, din care am selectat 357 cazuri de prematuri. Au fost calculate: distribuția pe sexe, gemelăritatea, decesele, vârsta gestațională (VG), scorul Apgar, greutatea la naștere (GN), factorii de risc materni, genetici, fetoplacentari și patologia prematurilor.

Rezultate:

În urma studiului efectuat am constatat că VG minimă este în S26 (1,68%) și maxim în S37 (8,12%) cu o incidență mai crescută în S36 (28,57%), distribuția pe sexe este aproximativ egală cu o incidență mai crescută la sexul masculin (51,26%). În 26,89% a prematurilor GN era de 2000-2500g. Dintre factorii materni: vârsta mamei cuprinsă între 18-30 de ani predomină (49,68%), fără ocupație (casnică-38,81%) iar primiparele un procent de 29,19%, factorii fetoplacentari (18,01%) iar cei genetici au o incidență foarte scăzută - un singur caz de Sdr. Down confirmat genetic. Majoritatea prematurilor (72,26%) prezintă la naștere o patologie unică sau mai multe asociate.

Concluzie:

Morbiditatea este semnificativă datorită imaturității multiorganice la această categorie de copii, mai ales cei sub 1500g iar mortalitatea este influențată GN, VG și prezenta complicațiilor.

Evaluarea funcției renale la pacienții infectați cu HIV

Autor: Kovacs Agota

Coordonator: Șef Lucr. Dr. Zaharia Kezdi Iringo

UMF Tg. Mures

Obiectiv:

Evaluarea funcției renale la pacienții infectați cu HIV.

Material și metoda:

Am efectuat un studiu retrospectiv pe un lot de 118 bolnavi seropozitivi, internați în cursul anului 2007 la Clinica de Boli Infecțioase I din Targu Mures, la care am analizat sumarul de urină, creatinina serică, ureea serică. Am estimat funcția renală pe baza clearance-ului la creatinina calculată cu formula Cockcroft-Gault.

Rezultate:

Creatinina serică a fost crescută în 5,93 %, iar clearance-ul creatininei scăzut în 10,28 % din cazuri. Ureea serică a fost peste valori normale în 3,36% din pacienți. Pe baza sumarului de urină s-a fost evidențiată proteinurie la 64,10 % din cei 118 pacienți. Am căutat corelația dintre creatinina serică crescută și clearance-ul scăzut: din cele 11 cazuri cu clearance scăzut au fost doar două în care creatinina serică a fost peste valorile normale.

Concluzie:

Peste 50% dintre pacienti au prezentat proteinurie; functia renala a fost modificata doar la 10,28% din pacienti. Alterarea functiei renale poate ramane necunoscuta utilizand doar nivelul creatininei serice pentru evaluare, de aceea este recomandat calcularea clearance-ului creatininei sau ratei filtrarii glomerulare. Prezentarea proteinuriei calitative poate avea semnificatie patologica, de aceea necesita confirmare prin testul cantitativ pe 24 de ore.

Evaluarea ultrasonografica a graft-urilor arteriale infrainghinale

Autor: Stamatoiu Marius

Coautori: Ciorba Ilie Marius, Serban Razvan Constantin, Tilea Ioana Alexandra, Cozlea Daniel
Laurentiu

Coordonator: Sef.Lucr. Dr. Ioan Tilea
UMF Tg. Mures

Ultrasonografia Doppler permite aprecierea neinvaziva a vitezei si uniformitatii fluxului sangvin arterial, precum si a conturului si liniaritatii vasului sangvin. Ea poate pune in evidenta prezenta de placi ateromatoase in diverse teritorii arteriale si poate identifica postoperator modificarile morfologice si functionale ale graft-urilor arteriale. Este deosebit de utila in localizarea zonelor stenoizante avand in vedere si avantajul repetarii ei fara riscuri in urmarirea evolutiei postoperatorii, a costurilor scazute si a variabilitatii intra- si interobservator foarte reduse. Evaluarea ultrasonografica a permeabilitatii graft-urilor arteriale infrainghinale reprezinta o metoda diagnostica utilizata de rutina la pacientii revascularizati chirurgical, fiind necesara in monitorizarea de rutina a acestor pacienti, inainte de o noua angiografie diagnostica.

Scopul lucrarii

Il reprezinta evaluarea rezultatelor ecografiei duplex Doppler arteriale la pacientii revascularizati arterial femuropopliteale pentru ocluzie de artera femurala superficiala.

Studiul s-a desfasurat in perioada 1 ianuarie 2003-30 iunie 2005 si au fost inclusi 111 pacienti (78 barbati, 33 femei) cu varsta medie de 62 ± 10 ani care au fost revascularizati pentru boala arteriala periferica simptomatice, fiind cuprinsi si pacienti la care s-a efectuat "redo" by-pass (19 pacienti) pentru ocluzii de graft-uri venoase sau proteze heterologe. S-au studiat atat grefoanele venoase autologe cu vena safena inversata (80 pts) cat si protezele de Dacron implantate infrageniculat (41 cazuri). Au fost identificate 30 cazuri de by-pass femuropopliteale stenoizate semnificativ hemodinamic sau obstruate. Cazurile care au prezentat stenoze semnificative au fost evaluate comparativ preoperator si angiografic, identificandu-se o acuratete a examinarii duplex Doppler ultrasonografice de 84% comparativ cu angiografia clasica. Patenta secundara la 1 an a fost de 99% la cazurile cu "redo" by-pass, respectiv 82% la 1,5 ani.

Ecografia duplex Doppler reprezinta o metoda fezabila in strategia de evaluare a by-pass-urilor femuropopliteale. Modificarile constatate la nivelul arterei iliace sau viteze intraprotetice sub 60 cm/s se asociaza cu leziuni severe care necesita reevaluarea strategiei terapeutice.

**Evaluarea unor factori de risc implicati in aparitia ischemiei
cerebrale**

Autori: Stefan Giorgia Nicoleta, Dediu Viorel, Vasilache Giorgia

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Angelo Bulboaca
UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

Ischemia cerebrală reprezintă scăderea dramatică a debitului sanguin sub nivelul critic de 18+/- 2ml/100grame țesut cerebral/minut. Consecințele ischemiei cerebrale sunt aportul scăzut de oxigen și glucoză spre parenchimul cerebral precum și îndepărtarea defectuoasă de la acest nivel a produsilor de metabolism.

Scop

Evaluarea unor factori de risc implicați în apariția ischemiei cerebrale: sexul, vârsta, dominanța emisferică, școlarizare, AHC, APP, grupă sanguină, domiciliul, mediul de proveniență, condiții socioprofesionale.

Materiale și metode

Un lot de 51 de pacienți cu vârste cuprinse între 49 și 80 de ani internați în perioada 24/01/2008-06/02/2008 în cadrul secției de Neurologie a Spitalului de Recuperare Cluj-Napoca și care au fost diagnosticați cu Ischemie Cerebrală. Din numărul total de cazuri 32 au fost pacienți de sex masculin și 19 pacienți de sex feminin. Ca și metodă de calcul s-a folosit programul Excel.

Rezultate

Un procent de 66% bărbați, 34% femei au suferit AVC; în 56% din cazuri dominanța emisferică stângă, 44% dominanța emisferică dreaptă; 22% din pacienți au studii superioare, 88% din pacienți au studii medii; 56% din pacienți au grupa sanguină O, 28% grupa sanguină A, 12% grupa sanguină B, 4% grupa sanguină AB; 10% femei cu emisfera dreaptă afectată, 34% bărbați cu emisfera dreaptă afectată, 26% femei cu emisfera stângă afectată, 30% emisfera stângă afectată; 32% nu prezintă AHC, 68% prezintă AHC; 84% au prezentat APP, 16% prezintă APP; 82% mediu de proveniență rural, 18% mediu de proveniență urban; 51% din cei care s-au mutat din mediul rural în mediul urban au dezvoltat boala; 26% au condiții socioeconomice bune, 74% au condiții socioeconomice nefavorabile; coeficientul de corelație între vârsta și dominanța emisferică este -0.036214085; coeficientul de corelație între dominanța emisferică și anii de studii -0.105118955.

Concluzii

Sexul, vârsta, dominanța emisferică, școlarizarea, AHC, APP, grupă sanguină, domiciliul, schimbarea mediului de proveniență, condițiile socioprofesionale nefavorabile reprezintă factori de risc pentru ischemia cerebrală.

Cuvinte cheie: ischemie cerebrală, vârstă, sex, dominanța emisferică, școlarizare, AHC, APP, domiciliu, mediu de proveniență, grupă sanguină, condiții socioprofesionale nefavorabile.

Factori de risc implicați în apariția complicațiilor trombotice la pacienții cu LGC

Autor: Enache Andreea Lorena

Coautor: A. Gaman

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Amelia Gaman

UMF Craiova

Scop

Evidențierea factorilor de risc implicați în apariția trombozelor la pacienții cu LGC.

Material și metoda

S-a luat în studiu un lot de 38 de pacienți cu LGC spitalizați în Clinica de Hematologie din Craiova pe o perioadă de 3 ani, repartizați în funcție de vârstă, sex, mediu de proveniență, prezenta sau absența

complicatiilor trombotice. Diagnosticul de LGC a fost stabilit clinic, morfologic, citogenetic, stadializarea bolii facandu-se conform criteriilor Kantarjian.

S-au determinat HLG completa, aspectul FSP, medulograma, timpul de coagulare globala, TQ, TH, teste de agregare plachetara, valoarea glicemiei, colesterol, TG, explorarea uzuala hepatica si renala, LDH seric, fibrinogen, examen citogenetic.

Rezultate si discutii

Varsta medie de aparitie a bolii a fost de 52 de ani, cu o usoara predominenta la sexul masculin si la pacientii proveniti din mediul rural. Stadializarea pe faze de boala a evidenciat : LGC faza cronica 23 de cazuri (60,52%), LGC faza accelerata 8 cazuri (21,05%), LGC in transformare blastica 7 cazuri (18,42%).

Din cei 38 de pacienti, 9 (23,68%) au prezentat complicatii trombotice, la nivelul vaselor mari - 7 cazuri (venoase 5 cazuri, arteriale 2 cazuri) si la nivel de microcirculatie periferica 2 cazuri.

Numarul de trombocite a fost crescut pentru toate cazurile, pentru 3 situatii, numarul a fost mult mai mare de 1 milion/mm³. Leucocitoza mai mare de 50 000/mm³ a fost prezenta in toate cazurile manifestata prin fenomene de leucostaza respiratorie sau cerebrala.

La 3 pacienti trombopatia s-a corelatat cu deficitul de agregare plachetara, in toate cazurile timpii de coagulare fiind scurtati.

Examenul eco-Doppler a evidenciat tromboza profunda a membrelor inferioare in 2 cazuri.

Pentru alti 2 pacienti boala de baza s-a asociat cu ateroscleroza, intr-un caz cu diabet zaharat si in alte 2 cazuri cu obezitatea.

In mecanismul de producere a complicatiilor trombotice au fost implicate : trombocitoza, alterari calitative plachetare, leucocitoza, hiperviscozitatea, alterarea endoteliului vascular, scaderea vitezei de circulatie a sangelui.

Concluzii

Complicatiile trombotice au fost prezente la aproape un sfert din pacientii cu LGC in faza cronica. Factorii de risc implicati in aparitia trombozelor au fost reprezentate de trombocitoza, trombopatia, leucocitoza, alterarea endoteliului vascular. Asocierea unor comorbiditati (ateroscleroza, diabet zaharat, obezitate) creste riscul de aparitie a complicatiilor trombotice la pacientii cu LGC.

Factorii de risc in declansarea cetoacidozei diabetice

Autor: Tomniuc Roxana

Coautori: Ivan Laurentiu Ioan, Cioara Mirela

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Suciuc Gina Camelia

UMF Tg. Mures

Rezumatul lucrarii

Cetoacidoza diabetica (CAD) este una dintre cele mai grave complicatii ale diabetului zaharat. Aceasta urgenta apare indiferent de tipul diabetului, de perioada scursa de la debutul bolii, de varsta pacientilor, avand cauze multiple.

Scopul lucrarii

Scopul este acela de a demonstra care sunt cauzele cele mai frecvente in aparitia acestei complicatii, varsta cea mai afectata si tipul diabetului care predispune la aceasta complicatie.

Materiale, metode si rezultate

In anul 2007, in lunile iunie-decembrie s-au internat 44 de pacienti cu CAD de la forma cea mai usoara pana la forme foarte severe, din acestia 26 de barbati si 18 femei. De asemenea am urmarit tipul diabetului, observand ca DZ tip 1 predispune mai repede la CAD (63.64%) decat DZ tip 2 (36.36%). Cauzele

cele mai frecvente sunt: nerespectarea tratamentului recomandat sau a dietei (in 31.82%), infectii (29.55%), consumul de alcool (9.09%), CAD de debut (in 15.91%) s.a.

Concluzii

Pacientii diabetici sunt foarte predispusi la astfel de complicatii grave si tocmai de aceea este foarte important sa cunoasca factorii de risc si sa ii evite, cel putin pe aceia care pot fi influentati.

Fibroza chistica. Prezentare de caz.

Autor: Dr. Statiescu Sorana

Coautori: Dr. Ichim Gabriela, Conf. Univ. Dr. Valean Cornel

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Nanulescu Mircea

UMF "Iuliu Hatieganu" Cluj Napoca

Introducere

Fibroza chistica este o afectiune multisistemica fiind o cauza majora de boala pulmonara cronica la copil. Genele mutante care contribuie la aparitia bolii sunt localizate pe bratul lung al cromozomului 7, codand o proteina transmembranara regulatoare cu distributie larga in celulele epiteliale ale cailor respiratorii, in tractul gastrointestinal, glande si aparatul urinar. Consecintele sunt reprezentate de esecul evacuarii secretiilor mucoase, un continut crescut in sare al secretiilor glandulare, dar si al altora, precum si infectia cronica limitata a tractului respirator.

Prezentare de caz

Cazul de fata surprinde evolutia unei paciente cunoscute din perioada de sugar mic cu numeroase episoade bronhoobstructive si care in urma investigatiilor efectuate au dus la formularea diagnosticului de fibroza chistica. In evolutie, desi are doar 21/2 ani, a fost diagnosticata cu infectie persistenta respiratorie cu *Pseudomonas Aeruginosa*. Se subliniaza importanta terapiei cronice combinate, care vizeaza imbunatatirea clearance-ului secretiilor mucoase, controlul infectiei, mentinerea starii optime de nutritie, tratamentul complicatiilor, cat si sustinerea psihologica a bolnavului si familiei.

Concluzie

Desi reprezinta o afectiune grava, datorita numeroaselor descoperiri in domeniul geneticii, dar si al terapiei combinate a acesteia, prognosticul bolii continua sa se imbunatateasca.

Gradul de cunoastere declarata a notiunilor de baza utilizate in transplantologie in randul studentilor UMF Targu Mures

Autor: Tofolean Marieta

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Copotoiu Ruxandra

UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea gradului de cunoastere a legii transplantului, mortii cerebrale si a definitiei de pacient decedat in randul subiectilor apartinand diferitelor medii medicale si indirect a implicarii lor.

Material si metoda

Un chestionar (cu intrebari tip deschis, inchis si semideschis) a fost adresat unui lot de 127 subiecti impartiti in trei loturi. Primul lot a fost format din 50 studenti la Facultatea de Medicina din ani preclinici, lotul al doilea din 52 de studenti medicinisti din ani clinici, iar al treilea lot a fost reprezentat de 25 de

farmacisti, dentisti si medici specialisti. La aceleasi intrebari s-a raspuns dupa explicarea natiunilor (metoda Delphi). Raspunsurile lor au fost cuantificate si transformate in parametrii statistici matematici. Prelucrarea datelor a fost facuta cu ajutorul programului statistic GraphPadPrism5, iar pentru prelucrarea datelor s-au folosit teste neparametrice de tip ANOVA (1 way), Kruss Kaull-Wallis statistics coroborate cu Dunn's Multiple Comparision Test.

Rezultate

Comparand masura in care subiectii celor 3 grupe sunt familiarizati cu legea transplantului am obtinut un $p=0.7017$ (Kruss Kaull-wallis statistics=0.7085, Dunn's Multiple Comparision Test >0.05 ns), care nu evidentiaza diferente semnificativ statistice intre cele 3 loturi. In ceea ce priveste notiunea de moarte cerebrala, gradul declarat de cunoastere a acesteia a fost similara celor 3 loturi ($p=0.3870$, Kruss Kaull-wallis statistics=1.899, Dunn's Multiple Comparision Test >0.05 ns). Diferente semnificativ statistic am evidentiat la compararea cunosterii definitiei de decedat, unde s-a inregistrat un $p=0.0247$ Kruss Kaull-wallis statistics=7.399, Dunn's Multiple Comparision Test <0.05 intre grupul preclinic versus alte specialitati.

Concluzii

Legea transplantului, notiunile de moarte cerebrala si pacient decedat sunt insuficient cunoscute, desi intens vehiculate in masmedia. Contactul cu pacientii pare a favoriza cristalizarea ultimei notiunii.

Importanta kinetoterapiei in recuperarea pacientilor cu hernie de disc lombara operata

Autori: Dr. Pavel Luci Elena, Pavel George Dan

Coautori: Kamal Adina Maria, Boara Alina Daniela, Gulea Cleopatra Andreea, Deaconescu Violeta Gabriela

Coordonator: Dr. Rahela Marcu
UMF Craiova

Introducere

Hernia de Disc Lombara (HDL) reprezinta faza a IIIa a discopatiei lombare, cu trei stadii clinico-evolutive pentru care programul de asistenta medicala complexa, desi standardizat, este totdeauna individualizat in raport cu particularitatile individuale.

Kinetoterapia constituie partea fundamentala a programului de recuperare. Alegerea metodelor si tehnicilor kinetice, parametrii exercitiilor fizice componente, sunt raportate la stadiul evolutiv si la capacitatea de efort a pacientului.

Material si metoda

Studiul a inclus 20 de pacienti cu HDL operata, 12 barbati si 8 femei, cu varsta medie de 42 ani si cu o vechime medie a bolii de 2,4 ani (cu limite intre 1 si 5 ani).

In cadrul lotului de studiu, 6 pacienti aveau HDL operata in urma cu 1 an, 8 pacienti in urma cu 2 ani, 4 pacienti in urma cu 4 ani si doar 2 pacienti aveau HDL operata de 5 ani.

In cadrul studiului derulat am luat in considerare urmatoarele metode de cercetare: metoda studiului bibliografic; metoda observarii si inregistrarii datelor; metoda prelucrarii statistico-matematice a datelor obtinute; metoda grafica; metoda scalara de evaluare (scala vizual analoga pentru durere si scala Nottingham Extended ADL pentru aprecierea functionala globala a pacientului).

Rezultate

In urma aplicarii programului complex de recuperare fizico-kinetic toti parametrii studiati s-au ameliorat.

Ameliorarea mobilitatii in urma derularii programului complex de recuperare a fost semnificativa indiferent de vechimea bolii, diferentele dintre valorile initiale si finale ale indicelui Schöber fiind intre 0,84 cm si 1,12 cm.

Durerea si statusul functional s-au ameliorat aproximativ in acelasi procent dupa tratamentul recuperator, indiferent de cat de veche a fost boala.

Statusul algic global, apreciat cu ajutorul chestionarului VAS s-a imbunatatit cu 27%.

Statusul functional global, apreciat cu ajutorul chestionarului QUEBEC s-a imbunatatit cu 10%.

Concluzii

In cadrul programului de recuperare, kinetoterapia este mijlocul terapeutic cel mai eficient, cu conditia sa fie aplicata judicios, in functie de particularitatile clinice ale pacientului, cu respectarea stricta a pragului durerii si al progresiunii (de la simplu la complex).

Recuperarea pacientilor operati pentru hernie de disc este un act medical complex si laborios, ce trebuie initiat cat mai precoce posibil, de catre o echipa multidisciplinara, medicala si paramedicala, in cadrul careia trebuie sa existe o complianta armonioasa, precum si intre fiecare membru al echipei si pacient.

Kinetoterapia are un rol deosebit in recuperarea completa a acestor pacienti cu discopatie lombara, indiferent de faza si stadiul suferintei, fiind unanim cunoscuta si acceptata teoria conform careia ca medicatia singura nu are cum sa asigure un "spate" functional, pentru prevenirea decompensarilor, recidivelor in contextul unei vieti active, care solicita foarte mult coloana vertebrala.

Importanta profilaxiei in transmiterea verticala a infectiei HIV

Autor: Ispas Daniel Marius

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Carmen Chiriac

UMF Tg. Mures

Incidenta infectiei HIV transmise vertical a scazut semnificativ odata cu initierea unor metode concrete aplicabile gravidelor seropozitive: profilaxia antiretrovirală, operatia electiva de cezariana, interzicerea alimentatiei naturale a nou-nascutului expus perinatal infectiei HIV.

Scop

Urmărirea riscului de transmitere verticala a infectiei HIV la pacientele aflate in evidenta Centrului Regional HIV/SIDA Mures.

Material si metoda

Dintr-un lot de 163 pacienti monitorizati de C.R.HIV/SIDA Mures, am studiat, din cadrul contingentului fertil, 6 gravide, pe care le-am urmarit perinatal.

Rezultate

S-au obtinut rezultate pozitive in ceea ce priveste managementul gravidei infectate, profilaxia antiretrovirală determinand la nou-nascut incarcaturi virale < 400 copii virale/ml sange (nedetectabile).

Concluzii

Actualmente, sub profilaxie antiretrovirală complexa si corecta la o gravida seropozitiva, sansele de transmitere verticala a virusului imunodeficientei umane sunt minimale.

Importanta prognostica a ecocardiografiei Doppler de efort la pacientii cu stenoza aortica severa asimptomatica

Autor: Adafini Gabriela Loredana

Coautori: Amet Nedea, Dobos Paula, Dutescu Andreea Maria

Coordonatori: Dr. Dan Mircea Farcas, Dr. Tatar Cristina
UMF Tg. Mures

Introducere

La pacienții cu stenoza aortică valvulară asimptomatică, testul de efort poate fi util pentru clasificarea riscului clinic.

Material și metode

În acest scop s-a realizat un studiu la care au participat 29 de pacienți cu stenoza aortică severă asimptomatică, (aria valvulară < 1 cm patrat) ce au fost supuși la ecocardiografie Doppler în repaus și imediat după testul de efort și care au fost urmăriți timp de 15 luni.

Rezultate

Dintre aceștia, 11 pacienți au avut un răspuns pozitiv la testul de efort (aparitia unui sau mai multor semne: angina, dispnee, subdenivelarea segmentului ST > 2 cm, scăderea sau creșterea inadecvată a TA (< 20 mmHg). Alți 8 pacienți au prezentat evenimente cardiace în timpul perioadei de urmărire (1 pacient a devenit simptomatic, EPA a apărut la un pacient și 6 au necesitat înlocuirea valvei aortice). S-a constatat că pacienții cu evenimente cardiace au dezvoltat și o creștere mai mare a gradientului transvalvular aortic maxim (29 ± 16 vs 22 ± 14 mmHg) și mediu (23 ± 8 vs 12 ± 7 mmHg), în timp ce fracția de ejecție măsurată imediat postefort a fost mai mică. Acești pacienți au prezentat mai frecvent simptome cardiace.

Concluzii

Prin analiza regresiei Cox, factorii independenți de evenimentele cardiace sunt următorii: creșterea gradientului mediu transaortic cu > 18 mmHg imediat postefort, testul de efort pozitiv, și aria valvulară < 0,75 cm patrați.

Ecocardiografia Doppler este utilă pentru identificarea pacienților cu risc înalt cu stenoza aortică severă asimptomatică.

Incidența sindroamelor vasculitice la pacienții cu hepatită cronică virală B

Autor: Ganea Monica Mariana

Coautori: Susanu Oana Andreea, Stefan Laura Manuela, Popescu Irina, Firinca Evelina, Buse Bogdan

Coordonatori: Fortofoiu Maria, Fortofoiu Mircea Catalin
UMF Craiova

Scopul lucrării

Infecția cronică cu virusul hepatitei B se poate însoți de apariția unor manifestări extrahepatice. Studiul își propune stabilirea incidenței sindroamelor vasculitice la un lot de pacienți cu hepatită cronică B (HCB)

Material și metoda

Studiul a fost efectuat pe un număr de 158 de pacienți cu HCB internați în Clinica a II-a Medicală, într-un interval de un an.

Rezultate

Dintre cei 158 de pacienți, 86 au fost bărbați (54,4%), iar restul femei (45,6%). Vârsta medie a pacienților a fost 43,8 ± 8,2 ani. Sindroamele vasculitice au fost întâlnite la 14 pacienți (8,86%) cu HCB. Majoritatea pacienților (12 p; 7,5%) au prezentat vasculite ale vaselor mici, în timp ce doar 2 pacienți (1,2%) au dezvoltat vasculite ale vaselor medii. Jumătate dintre pacienții care au prezentat vasculite ale vaselor mici,

au avut vasculita cutanata primitiva, in timp ce restul au fost diagnosticati cu vasculite sistemice (2 pacienti cu purpura Henoch - Schönlein, 2 pacienti cu purpura hiperimunoglobulinemica si 2 pacienti cu purpura crioglobulinemica).

Pacientii care au prezentat vasculite ale vaselor medii, au dezvoltat tabloul poliarteritei nodoase.

Concluzii

Vasculitele prin hipersensibilitate au reprezentat forma clinica cea mai frecventa dintre sindroamele vasculitice intalnite la acesti pacienti.

Poliarterita nodoasa, desi cu incidenta mult mai scazuta, este importanta prin evolutia si complicatiile sale. Purpura crioglobulinemica a fost intalnita doar la pacientii cu infectie virala dubla B si C.

Incidenta si particularitatile manifestarilor viscerale din sclerodermia sistemica

Autor: Stefan Laura Manuela

Coautori: Ticu Serghei, Ganea Monica Mariana, Stefan Andrei Teodor, Luta Robert Emilian

Coordonator: Dr. Liviu Iovanescu

UMF Craiova

Cunoasterea manifestarilor viscerale din cursul diverselor colagenoze este un proces imperios necesar, indiferent de modalitatea evolutiva, mai mult sau mai putin severa a acestora, avand in vedere ca practic nu exista nici o boala de sistem care sa nu antreneze si astfel de manifestari. Aceste procese patologice implica adesea chiar organe vitale sau, prin severitatea lor, antreneaza disfunctii importante ale altor organe, sisteme sau aparate, fapt ce in final determina un prognostic rezervat pentru multe dintre afectiunile mentionate.

Din spectrul larg al bolilor de collagen o mentiune speciala trebuie facuta pentru sclerodermia sistemica in a carei evolutie survin, mai devreme sau mai tarziu, diverse coafectari organice cu grade variabile de severitate. Practic, cele patru aparate ale organismului uman, respirator, cardiovascular, digestiv si renal pot fi afectate in grade diferite in cursul bolii. Unele manifestari sunt mai percoce, altele sunt mai pregnante, dominand tabloul clinic si avand implicatii nemijlocite asupra prognosticului bolii, dupa cum nu sunt putine cazurile in care manifestarile viscerale sunt complete, in sensul existentei de determinari la nivelul tuturor aparatelor.

Pornind de la premisele teoretice ale posibilei existente de multiple manifestari viscerale in cursul sclerodermiei sistemice, am considerat ca este util un studiu parctic care sa vizeze tocmai aceste determinari, la un lot reprezentativ de bolnavi cu afectiunea mentionata. In acest sens, scopul principal al studiului a fost reprezentat de identitatea, la fiecare caz in parte, a manifestarilor viscerale, cu precizarea tipului acestora si a severitatii lor prin practicarea acelor investigatii care au permis o evaluare clinico-fuctionala si biologica completa a bolnavului. In acest fel am putut scoate in evidenta care afectari organice au fost decelerate la bolnavii aflati in studiu si care a fost importanta lor in evolutia bolii, tinand cont de organul sau aparatul afectat si implicat gradul severitatii alterarilor morfofunctionale.

Indicele de masa corporala versus circumferinta abdominala in determinarea riscului de boala cardiovasculara la indivizii Insulino- rezistenti

Autori: Mitrea Adina, Mecea Diana, Chelan Claudia Valeria

Coautori: Catrina Corina Daniela, Gitan Andreea Bianca
Coordonator: Dr. Dinca Mihaela
UMF Craiova

Introducere

Indicele de masa corporala (IMC, care masoara adipozitatea in functie de inaltime si greutate) si circumferinta abdominala (CA, cuantumul adipozitatii abdominale) se coreleaza strans in estimarea riscului de boala cardiovasculara al unui pacient.

Obezitatea abdominala poate fi utila in identificarea pacientilor cu risc de dezvoltare a rezistentei la insulina, a diabetului zaharat sau a bolilor cardiovasculare (BCV). Pentru ca ambele metode sunt strans corelate, nu este cunoscut care este mai eficienta in identificarea pacientilor cu risc crescut. Astfel, scopul lucrarii de fata este compararea eficacitatii IMC si C A in identificarea factorilor de risc ai bolilor metabolice.

Materiale si metoda

Lotul studiat a fost alcatuit din 122 pacienti spitalizati in clinica alia medicala a spitalului Filantropia din Craiova, in perioada iulie-septembrie 2007. In functie de IMC, am impartit lotul in trei clase - normali(29%), supraponderali(30%) si obezi(41%), iar dupa CA in 2 clase: cu(92%) si fara(8%) obezitate abdominala. S-au determinat glicemia a jeun, colesterolul total, LDL-colesterol, HDL-colesterol, trigliceride si enzimele hepatice (GPT si GGT); s-a efectuat testul de toleranta la glucoza orala si s-au masurat valorile tensiunii arteriale (TA).

Rezultate

In cadrul celor 3 grupe ale IMC, pacientii cu valori crescute ale CA au avut mai des hipertensiune, diabet zaharat, dislipidemii si sindrom metabolic comparativ cu CA in limitele normalului. In clasa 1 cu IMC normal(18,5-24,9), 20% din pacientii testati au CA peste normal, in timp ce in clasa 2 supraponderali(IMC>25) 93% au CA patologic, respectiv in clasa a 3-a(IMC>30) 97% din pacienti au CA anormala. Independent de sex si in fiecare din cele trei clase IMC, pacientii cu CA normala au fost mai tineri si au avut un profil metabolic mai bun (TA, glucoza si colesterol mai mici), in comparatie cu subiectii cu CA anormala.

Concluzii

IMC, factor de risc dovedit pentru BCV, nu ia in considerare larga variatie a distributiei grasimii corporale intre indivizii populatiei. Masuratori concentrate mai mult asupra diferentelor individuale privind obezitatea abdominala pot fi utile pentru identificarea BCV. CA este o masuratoare convenabila a obezitatii abdominale, indicator al adipozitatii viscerale, fara legatura cu inaltimea dar corelata strans cu IMC si grasimea corporala totala. Adipozitatea viscerală a fost identificata ca o cauza implicita a factorilor de risc cardiometabolici : nivelul crescut al trigliceridelor, nivelul scazut al HDL-colesterolului si hiperglicemiei.

Infectia in ulcerul venos-aspecte clinice si paraclinice

Autor: Soanca Daniela Liana
Coautori: Irimia Tiberiu, Moja Bianca
Coordonator: Asist. Univ. Dr. Lia Maria Simu
UMF Tg. Mures

Introducere

Ulcerul de gamba, in special cel venos, constituie o problema grava de sanatate publica, in ciuda descoperirilor facute in domeniul medical si farmaceutic.

Scopul lucrarii

Este de a evalua aspectele clinice și paraclinice ale suprainfecției în ulcerul venos.

Material și metoda

Lotul de studiu a cuprins un număr de 279 de pacienți, internați în Clinica Dermato-Venerologie Tg. Mures, în perioada 1 martie 2004-1 martie 2007. Tipul de studiu adoptat este cel retrospectiv. Diagnosticul de ulcer venos a fost formulat conform normelor internaționale în vigoare.

Rezultate și discuții

Raportul femeii/barbati este de 1,38:1, în grupa de vârstă 70-79 de ani regasindu-se 34,40% din pacienți, 31,18% având vârste între 60 și 69 de ani. În regiunea maleolara medială au fost localizate 80% din cele 279 de ulcere, 99% din ulcere fiind situate în așa-numita „gaiter-area”. 57% din subiecți prezentau ulcere unice, iar 81,72% prezentau ulcere unilaterale. Ulcerele infectate au fost prezente la 70% din pacienți. Infecția ca și complicație a ulcerului venos prelungește semnificativ durata vindecării și implicit, pe cea a spitalizării, în prezentul studiu pacienții cu ulcere infectate fiind spitalizați peste 11 zile. Streptococul β hemolitic este de departe cel mai important agent bacterian (36,55%), urmat de Stafilococul auriu hemolitic (16,84%). Infecția ulcerului venos s-a manifestat sub forma de eczema microbiană (34,76%), dermohipodermită (20,43%), piodermită și eczema micotică. Leucocitoza a fost prezentă la 79% dintre pacienți, iar la 56,27% a existat o neutrofilie semnificativă. VSH-ul a prezentat valori crescute la 61% din subiecți. Hiperfibrinogenemia a fost prezentă la 72,4% din pacienți. Valori scăzute ale hemoglobinei au prezentat 26% din pacienți, 63,44% având un hematocrit în intervalul 35-45%, ceea ce ne face să concluzionăm că anemia nu este neobisnuită la pacienții cu ulcer venos.

Concluzii

Ulcerul de gambă, în speta cel venos, trebuie studiat și abordat terapeutic nu numai din perspectiva etiologică și fiziopatologică, ci mai ales în contextul infecțios, tot mai multe cazuri prezentându-se tardiv la medic pentru tratament, majoritatea asociind pe lângă alte complicații și pe cea infecțioasă.

Leucemia cu celule paroase-prezentare de caz.

Autori: Nastase Ioana, Nicoara Daniela, Andrei Olteanu

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Olga Orasan

UMF "Iuliu Hațieganu" Cluj Napoca

Introducere

Leucemia cu celule paroase (tricoleucocite) este o boală cronică, rară, cauzată de proliferarea malignă a unor limfocite B care prezintă pe suprafața lor prelungiri citoplasmice fine, asemănătoare firelor de par. Leziunile asociate sunt insuficiența medulară (infecții, hemoragii, astenie, fatigabilitate) și acumularea de limfocite anormale cauzând hepatosplenomegalie și limfadenopatii. Lucrarea de față expune investigațiile, diagnosticul și tratamentul unui astfel de pacient și particularitățile cazului.

Material

Pacientul în vârstă de 51 ani este internat pentru febră, eritem nodos și vasculită. După ce multiple teste esuează în stabilirea unui diagnostic, se efectuează o biopsie osteo-medulară care evidențiază un proces mieloproliferativ; consecutiv, examenul imunohistochimic confirmă prezența limfocitelor B paroase.

Rezultate

Diagnosticul final este de leucemie cu celule paroase. După o perioadă de tratament cu Cladribina (antineoplazic, analog al nucleozidelor purinice) și Neupogen (factor de creștere), pacientul prezintă remisiune completă.

Concluzii

Dificultățile ridicate de cazurile cu leucemie cu celule paroase nu constau în tratamentul bolii, ci în stabilirea unui diagnostic precoce, datorită varietății leziunilor asociate ce se întâlnesc în acest cancer atipic.

Localizarea cerebrală a infecției cu *Toxoplasma Gondii* la pacienții seropozitivi HIV

Autor: Latcu Roxana Miruna

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Carmen Chiriac, Andreea Moldovan
UMF Tg. Mures

Studiul toxoplasmozei cerebrale la pacienții imunodeprimați secundar infecției cu virusul imunodeficienței umane reprezintă un domeniu de larg interes, ținând cont de tabloul clinic sever, precum și de dificultățile diagnostice și terapeutice actuale.

Lucrarea de față urmărește mai mulți parametri clinici, diagnostici, terapeutici și evolutivi, precum și interacțiunile dintre aceștia, ținând cont de potențarea reciproc negativă a infecției cu *Toxoplasma gondii* și HIV.

Concluziile studiului permit abordarea algoritmică a pacientului seropozitiv HIV cu degradare imunologică progresivă, permitând un diagnostic precoce și, ca atare, abordarea măsurilor terapeutice minim-invasive eficiente, în scopul diminuării morbidității și mortalității prin cele două afecțiuni.

Malformațiile congenitale la nou-născuții la termen

Autor: Dragomir Roxana

Coautori: Negutescu Sorina Alexandra, Badescu Alexandra Mihaela, Pangalos Doris Roxana

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Simon Martha
UMF Tg. Mures

Introducere:

Malformațiile congenitale sunt abateri de la dezvoltarea embrionară normală, caracterizate prin alterarea morfologiei și funcției unui organ, sistem de organe sau a corpului în întregime, descoperite la naștere sau după naștere.

Scop:

Scopul acestui studiu este de a evalua incidența diferitelor tipuri de malformații, punându-se accent pe cele cardiace.

Material și metoda:

Am folosit studiul clinic, de tip retrospectiv. Prelucrarea datelor s-a făcut din fișele de observație și registrele de consultații aparținând Clinicii de Neonatologie și Obstetrică-Ginecologie I Tg. Mures. Perioada de studiu aleasă a fost 2003-2007.

Rezultate:

În intervalul studiat au avut loc 10.735 de nașteri din care 576 cazuri de nou-născuți la termen care prezintă malformații. Se prezintă repartiția pe sexe, vârsta gestațională, greutatea normală, paritatea, felul nașterii, scorul Apgar, malformația și asocierile ei, tratamentul preoperator și evoluția.

Concluzii:

Este necesară colaborarea multicentrică pentru depistarea precoce a malformațiilor, în vederea orientării pacientului către o unitate unde se poate efectua tratament în timp util.

Manifestări ale infecției cronice cu *Borrelia burgdorferi*

Autor: Catana Gabriela

Coautori: Loghin Mihaela, Alexandru Marc

Coordonator: Dr. Domnica Butiurca

UMF Tg. Mures

Spectrul clinic al infecției cu *Borrelia burgdorferi* este marcat frecvent de manifestări polimorfe multisistemice, cu evoluție stadiala similară altor boli produse de spirochete.

Scopul lucrării

Obiectivul acestei lucrări constă în determinarea principalelor manifestări ale infecției cronice cu *Borrelia burgdorferi*, precum și a prevalenței acestora.

Material și metoda

S-a efectuat un studiu retrospectiv de tip observational, pe durată de 5 ani, în perioada ianuarie 2004 – ianuarie 2008, însumând 30 de pacienți cu boala Lyme, dintre care 2 pacienți (6,67%) au prezentat manifestări caracteristice stadiului I, 5 pacienți (16,67%) s-au încadrat stadiului II și 23 pacienți (76,67%) au prezentat manifestări specifice stadiului III, respectiv infecției cronice cu *Borrelia burgdorferi*. Marea majoritate a pacienților - 60% - au avut vârsta sub 50 ani și au fost de proveniență din mediul rural. Sex ratio M/F = 0,36.

Rezultate

Am găsit o prevalență a neuroborreliozelor de 69,57%, a dermatoborreliozelor de 30,43%, a mono/poliartritei și a afectărilor musculo-scheletale de 65,21%, a afectărilor cardiace severe de 8,7% și a afectărilor oftalmologice de 4,35%. Tabloul clinic este dominat de manifestări neurologice, articulare și cutanate. Manifestările clinice sunt plurisistemice, au evoluție lent agravantă în luni de zile, chiar ani de la debutul bolii.

Concluzii

Manifestările clinice plurisistemice situează boala Lyme la granița mai multor specialități medicale ceea ce impune colaborare interdisciplinară. Dacă tabloul clinic al unei boli infecțioase este dificil de încadrat, dacă există dificultăți majore de diagnostic și tratament, atunci una dintre posibilele etiologii ar fi borrelioza tardivă.

Manifestări cutanate în infecția cu spirocheta *Borrelia burgdorferi*

Autor: Tilea Ioana Alexandra

Coautori: Serban Razvan Constantin, Ciorba Ilie Marius, Campean Radu Sorin

Coordonator: Șef Lucr. Dr. Tilea Brindusa

UMF Tg. Mures

Introducere

Afectarea tegumentară în cadrul infecției cu *Borrelia burgdorferi* (Bb) are o importanță epidemiologică și clinică certă în vederea stabilirii conduitei diagnostice și terapeutice ulterioare.

Obiective

Obiectivele prezentului studiu au constat în evaluarea pacienților cu modificări cutanate de tipul eritemului cronic migrator (ECM) apărut după întepătura de căpușă din genul *Ixodes*.

Material și metoda

Au fost monitorizați un număr de 40 pacienți întepați de căpușă, care au dezvoltat ECM cu diferite localizări și care au fost diagnosticați în Clinica Boli Infecțioase I Tg. Mures în perioada 30 martie 2007 – 30 septembrie 2007. Diagnosticul s-a stabilit conform criteriilor CDC, pe baza datelor epidemiologice, clinice și

confirmat de testele serologice utilizand tehnica ELISA. Toti pacientii au beneficiat de tratament antibiotic, profilactic si curativ.

Rezultate

25 pacienti (62,5%) au prezentat leziuni de ECM, 16 (64%) adulti, 5 (20%) adolescenti, 4 (16%) copii; 12 (48%) pacienti de sex masculin, 13 (52%) de sex feminin. Din totalul pacientilor care au fost intepati de capuse 28 (70%) proveneau din mediul urban, 12 (30%) din mediul rural. Anticorpul antiBb IgM din ser au fost prezenti la 20 (50%) din pacienti. Tratamentul antibacterian curativ a constat din Doxiciclina la 48%, Amoxicilina + Acid Clavulanic la 40%, Claritromicina la 12% pe o durata de 14 zile, iar cel profilactic s-a efectuat cu Doxiciclina la 53,33%, Claritromicina la 26,67% si Amoxicilina + Acid Clavulanic la 20%.

Concluzii

Din totalul pacientilor intepati de capusa 62,5% au prezentat leziunea cutanata tipica de ECM. Administrarea precoce a tratamentului etiologic, in primele ore postexpunere, este extrem de importanta deoarece previne diseminarea spirochetei, respectiv cronicizarea bolii.

Manifestari extrahepatice in infectia cu virusul hepatitei C

Autor: Puscasu Anamaria

Coordonator: Dr. Domnica Butiurca

UMF Tg. Mures

Introducere:

HCV agent etiologic al hepatitelor posttransfuzionale este un virus cu tropism hepato-limfocitar, cu evolutie in majoritatea cazurilor subclinica, responsabil de manifestari extrahepatice mediate autoimune.

Material si metoda:

Studiu retrospectiv pe un lot de 84 pacienti cu HCV internati in Clinica Infectioase II Tg. Mures, in perioada: ianuarie 2006-decembrie 2007. S-au efectuat AchHCV(ELISA), biochimie, ecografie abdominala. Din primul lot la 19 pacienti (lot II) s-a administrat tratament cu Interferon alfa+Ribavirina si s-a determinat incarcatura virala (PCR), PBH (scorul Metavir).

Rezultate:

In lotul I predomina grupa de varsta 50-70ani (51,19%), sexul feminin (63,09%), mediul rural (54,76%). Prevalenta surselor de infectie: interventia chirurgicala (40,47%), transfuzia de sange (7,14%), donare de sange (4,76%), extractia dentara (1,19%). Clinic: formele icterice 11,90%, biochimic: citoliza hepatica medie cu raportul GOT/GPT > 1. Procentajul manifestarilor extrahepatice: neuropatii periferice 29,76%, renale 23,8%, articulare 26,19%, digestive 14,28%, tiroidiene 10,71%, DZ tip II 10,71%, anemii 10,71%, infectii bacteriene asociate 10,71%, trombocitopenii 8,33%, tegumentare 2,38%.

Dintre pacientii lotului II: 30,76% au prezentat o incarcatura virala marcata (ARN-HCV cantitativ: 2.500.000-3.280.000 UI/ml), corelata cu modificarile histologice (scor: A10/F3-A14/F3) si cu determinarile extrahepatice: digestive 36,84%, infectii bacteriene 36,84%, DZ II 31,57%, articulare 26,31%, pulmonare 11,90%, depresii 10,56%, hipotiroidii subclinice 5,26%.

Concluzii:

-determinarile extrahepatice, prin asocierea lor la infectia cu HCV, constituie un indicator al infectiei in special in formele subclinice

-riscul infectiilor bacteriene creste net in timpul administrarii tratamentului cu Interferon alfa+Ribavirina (10,71% → 36,84%)

-relatia dintre manifestarile extrahepatice, leziunile histologice hepatice si incarcatura virala ramane o problema ce necesita studii suplimentare.

Metode moderne de diagnosticare a litiazei biliare si coledociana

Autori: Etem Suzana Deniz, Frunza Radu Florentin, Ene Cristian Mihai, Buzoianu Mihaela

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Florian Stoian

Universitatea "Ovidius" Constanta

Litiaza biliara reprezinta o patologie frecventa a colecistului, deseori asimptomatica lungi perioade de timp, insa aceasta predispune catre complicatii, de multe ori de o gravitate extrema. De aceea, diagnosticarea pana la debutul simptomelor usureaza atat efortul medicului de a trata pacientul cu litiaza biliara, cat mai ales a pacientului.

Obiectivul proiectului este prezentarea celor mai noi metode de investigare al afectiunilor colecistului, in special in cazul litiazei biliare, pentru un diagnostic corect si complet.

Descrierea modului si metodei de efectuare a analizelor in cazul suspiciunii de patologie colecistica si avantajele folosirii acestor investigatii in detrimentul celor clasice, ce nu ofera un diagnostic de precizie.

In urma acestui studiu am luat in considerare metodele minim invazive care pot fi folosite eficient in vederea diagnosticarii corecte si sigure a litiazei biliare si coledociene.

Colangiopancreatografia endoscopica retrograde (ERPC), colangiografia cu rezonanta magnetica (MRC), scintigrafia radioizotopica (HIDA), endoscopia virtuala sunt metode moderne de acuratete ce fac diagnosticarea litiazei biliara facila chiar si in cazul litiazei de dimensiuni foarte mici.

Modificari ECG si ecocardiografice in left main

Autor: Stefanescu Mihaela Maria

Coautor: Vasiliu Gabriela

Coordonator: Stefanescu Mihai

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Comparatia aspectelor ECG si ecocardiografice la pacientii cu left main in corelatie cu aspectul coronarografic.

Material si metoda

S-au studiat 13 pacienti cu stenoza semnificativa pe left main, internati in IBCVT in perioada noiembrie 2007 - martie 2008. Dintre acestia 5 cazuri au fost numai cu leziuni pe trunchiul arterei coronare stangi (TACS), iar 8 cazuri au asociat leziuni triconariene. Varsta medie a fost de 62,5 ani.

Pacientii inclusi nu au avut antecedente de infarct miocardic, de HTA sau HVS. S-au analizat traseele ECG zilnic in timpul internarii, in criza si la externare, iar ecocardiografia s-a efectuat la internare si externare.

Rezultate si discutii: Aspectul ECG la bolnavii cu left main pur reveleaza urmatoarele particularitati: in 60% din cazuri ECG a fost normal in afara crizei si cu modificari severe in criza (segmentul ST subdenivelat orizontal in D1, aVL, V2-V6 cu revenire la normal postcriza, ST supradenivelat in aVR). La celelalte 40% din cazuri aspectul ECG a fost modificat permanent, iar modificarile ST-T au aceasi localizare si morfologie ca si la pacientii anteriori in criza.

Aspectul ecografic a fost normal la toti pacientii cu left main pur. Nu s-a studiat echografia in criza sau la efort.

In cazul pacientilor cu left main dar si cu alte leziuni coronariene asociate, aspectul ECG de repaus in afara crizei a fost normal in 7 cazuri din 8, intr-un singur caz au aparut modificari: ischemie, leziuni

subendocardice în teritoriul inferior și anterior (ST subdenivelat în D2-3, aVF, V2-6). Menționez că toți pacienții au fost asimptomatici pe perioada internării. Ecografic 25% din pacienți au avut contractilitate globală scăzută și FE 35%, cu VS moderat dilatat. 75% din ei au prezentat tulburări de cinetică segmentară a VS, hipokinezie, FE 40-45%.

Concluzii

Modificările ECG de ST subdenivelat în D1, aVL, V2-6 în criză și în afara ei par să fie sugestive și caracteristice pentru left main pur. Atrage atenția ST supradenivelat în aVR care însoțește aceste modificări și se pare că este un predictor important pentru left main sever.

Aspectul ECG de repaus, normal în afara crizei nu exclude leziuni coronariene multivasculare severe sau chiar leziuni severe left main.

Ecocardiografic la bolnavii cu left main pur cordul a fost normal. Bolnavii cu left main și afectare coronariană trivasculară au prezentat tulburări de cinetică globală sau segmentară a VS.

Neoplasmul mamar în județul Mureș în perioada 2002-2007

Autor: Nistor Sabina Ioana

Coordonator: Dr. Demian Radu

UMF Tg. Mureș

Introducere

Cancerul mamar este neoplasmul cu cea mai mare incidență la femei, la noi în țară fiind pe locul doi după cancerul bronhopulmonar, în ceea ce privește incidența, iar în ceea ce privește mortalitatea prin cancer ocupă locul trei după cancerul bronhopulmonar și gastric pentru ambele sexe și pe locul unu pentru mortalitatea prin cancer la femei.

Obiective

S-a urmărit prin această lucrare dinamica neoplasmului mamar în județul Mureș în perioada 2002-2007. Ca număr absolut de cazuri s-a înregistrat un minim în anul 2004 și un maxim în anul 2002. Pe grupe de vârstă s-a observat o incidență maximă între 60 și 90 de ani, urmat de vârstă cuprinsă între 50 și 59 de ani, extrem de rar sub vârstă de 30 de ani.

Materiale și metode

Am studiat cazurile de neoplasm mamar luate în evidență în perioada 2002-2007. Ca proporție în totalitatea îmbolnăvirilor prin cancer neoplasmul mamar este relativ constant în perioada menționată. Principalele scheme de tratament citostatic utilizate în județul Mureș au fost: CMF, EC(FRM), Taxol.

Rezultate

S-a constatat că principalul tratament citostatic utilizat rămâne EC(FRM, CPM), pe toată perioada menționată cu număr constant de cicluri urmat de CMF. Se constată însă o creștere a numărului de cicluri de Taxol, de la an la an precum și introducerea unor citostatice noi gen Xelode.

Obezitatea: factor de risc sau de protecție în poliartrita reumatoidă

Autor: Ileana Pop

Coautor: Loredana Condrea

Coordonator: Prep. Univ. Dr. Monica Copotoiu

UMF Tg. Mureș

Introducere

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

TG.MUREȘ

NUMĂR EDITAT DE

LIGA STUDENȚILOR TG.MUREȘ

Cercetarile fundamentale in domeniul imunologiei din ultimii 2 ani au demonstrat ca tesutul adipos are proprietati imunomodulatoare fiind sediul unor citokine proinflamatoare si antiinflamatoare.

Scop

Obiectivul principal al studiului a fost de a demonstra rolul obezitatii ca factor de risc in poliartrita reumatoida (PR).

Material si metoda

Am efectuat un studiu prospectiv, analitic, experimental pe perioada 01.03.2008-04.04.2008 (in curs de desfasurare) in clinica de Reumatologie I Tg. Mures. Populatia tinta vizata a fost formata din pacienti care intruneau criteriile ACR pentru PR. 44 de pacienti au fost inrolati in studiu intrunind criteriile ACR. S-a corelat indicele de masa corporala (IMC) cu markerii inflamatori : viteza de sedimentare a hematiilor (VSH), proteina C reactiva (PCR), anticorpii anti-peptid-citrulina (anti CCP) si indicele de activitate al bolii (DAS28).

Prelucrarea statistica a datelor a fost facuta utilizandu-se programul GraphPadPrism5, iar pentru estimarea statistica a datelor s-a folosit corelatia Pearson si corelatia matriciala.

Rezultate

Coreland IMC cu VSH-ul nu am putut demonstra din punct de vedere statistic existenta unei asocieri intre valorile celor 2 parametrii obtinand un $p=0.6000$ ($r=0.006605$, Pearson $r=-0.08127$, $95\%IC=-0.3693$ to 0.2210). Un rezultat similar a fost obtinut dorind sa evaluam coroborarea IMC cu DAS28 ($p=0.8138$, $r=0.001336$, Pearson $r=-0.03655$, $95\%IC=-0.3299$ to 0.2633). Exista in schimb o diferenta semnificativ statistica intre valorile VSH-ului si DAS28, $p=0.0835$.

Concluzii

Nu am putut demonstra o asociere pozitiva, puternica intre obezitate si evolutia PR-ului. Datele noastre coroborandu-se cu cercetarile clinice publicate.

Observatii asupra psihoterapiei interpersonale in depresiile ante si post partum.

Autori: Prep. Univ. Dr. Buicu Elena Gabriela, Asist. Univ. Dr. Buicu Corneliu Florin

Coautori: Prep. Univ. Dr. Taran Livia, Sociolog Lector Univ. Campan Adriana, Psiholog Lector Univ. Stanciu Camelia

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu, Prof. Univ. Dr. Grecu Gheorghe
UMF Tg. Mures

Obiective

Depresia antenatala, afecteaza aproximativ 10% din femeile insarcinate, fiind totodata si un important factor de risc pentru depresiile post-partum. Neexistand studii de terapie clinica satisfacatoare in acest domeniu, incercam sa ne orientam spre o metoda psihoterapeutica pentru acest tip de stari depresive.

Material si Metoda

Un lot de 18 femei gravide, cu limite de varsta cuprinse intre 18 si 43 ani. Cercetarea s-a desfasurat de-a lungul a 14 saptamani, selectionarea pacientelor s-a facut pe baza criteriilor DSM-IV-TR pentru depresie majora. Severitatea si evolutia terapeutica au fost evaluate cu ajutorul scalelor: Hamilton 21 itemi; Hamilton 25 itemi; BDI (Beck Depression Inventory); CGI (Clinical Global Impression). Pacientele au beneficiat de psihoterapie 14 saptamani prenatal si 12 saptamani postnatal, durata sedintelor fiind de 50 minute.

Rezultate

Severitatea simptomelor depresive descreste incepand cu primele sedinte psihoterapeutice pana la cea de a 14 saptamana.

Concluzii

Psihoterapia de grup pentru gravidele depresive este o alternativa personala si de grup la farmacoterapie. Prezentul studiu reprezinta un punct de plecare pentru cercetarea unui tratament clinic controlat si in mod efectiv axat pe psihoterapie.

Observatii clinico-paraclinice privind cazurile de astm bronic profesional la pacientii internati in Clinica de Medicina Muncii Tg Mures

Autor: Dr. Brindusa Buda
Coautori: Surdu Al Theodor, Conf. Univ. Dr. Szasz Lorand
Coordonator: Fara Coordonator
UMF Tg. Mures

Astmul bronic profesional este caracterizat prin obstructia cailor aeriene si/sau hiperreactivitate bronșica, cauzat de conditii legate de locul de munca.

Spirometria este indispensabila in stabilirea obstructiei cailor aeriene si a modului in care pacientul reactioneaza la tratament, fiind o investigatie importanta in diagnosticul si tratamentul afectiunilor respiratorii.

Pentru diagnosticul corect al astmului bronic este necesara luarea in considerare a criteriilor clinice, precum si a antecedentelor personale ale pacientului in interpretarea corecta a datelor spirometrice, raportarea la valorile obtinute la investigatii anterioare fiind esentiala. Din pacate, de multe ori datele anterioare nu sunt disponibile si de aceea este dificil de evaluat daca datele obtinute sunt in limite normale pentru pacientul respectiv. In aceste cazuri, valorile de referinta pot fi folositoare.

Pancreatita acuta indusa medicamentos. Diureticele si riscul de pancreatita acuta. Studiu observational de tip caz-control.

Autor: Boila Adela Corina
Coautori: Karre G. Sunesen, Ioan Alin Nechifor, Jacob Jacobsen, Henrik T. Sorensen, Mette Norgaard
Coordonator: Sef Lucr. Dr. Vladimir Bacarea
UMF Tg. Mures

Introducere

O serie de raporturi de caz publicate in literatura au sugerat cresterea riscului de Pancreatita Acuta(PA) la utilizatorii de diuretice de ansa si tiazidice.

Scopul lucrarii

Sa cercetam aceasta asociere intr-un studiu obsevational amplu, de tip caz-control.

Metode

Utilizand date computerizate din Registrul Hospitalier de Externare (Landspatientregistret LPR) am identificat toate cazurile de PA (n=4556) din nordul Danemarcei - regiunile North Jutland(1991-2006), Aarhus(1996-2006), Viborg(1998-2006) si Ringkobing(1998-2006). Prin Sistemul de Inregistrare Civila am selectat 10 controale per caz, corespunzatoare ca varsta si sex.Toate retetele de diuretice ridicate intr-un interval de 90 de zile (utilizatorii actuali) sau intre 90 si 365 de zile (utilizatorii recenti) inaintea internarii pentru PA sau data index pentru controale au fost obtinute dintr-o baza de date pentru retete.Utilizatorii de

novo au fost cei care au ridicat prima lor rețetă de diuretice în 90 de zile anterior internării pentru PA/data index pentru controale.

Riscul relativ (RR) de PA a fost estimat utilizând regresia condițională logistică (prin intermediul Odds Ratio), ajustând rezultatele pentru diagnosticul anterior de litiază biliară, diabet zaharat, boli renale, hepatice sau legate de consumul de alcool și utilizarea altor medicamente. Pentru a atinge și problema confuziei prin indicație am repetat analizele restrânse la populația de pacienți cu diagnosticul de Insuficiență Cardiacă (IC).

Rezultate

RR Ajustat (95% Interval de Confidență (IC)) de PA la utilizatorii de diuretice de anșă a fost 1.6 (1.4-1.8) pentru utilizatorii actuali și 1.6 (1.3-1.9) pentru cei recenți. Printre utilizatorii de tiazide valorile corespunzătoare au fost 1.4 (1.2-1.6) atât pentru utilizatorii actuali cât și pentru cei recenți. RR ajustat de PA la utilizatorii de novo a fost 2.9 (1.6-5.4) pentru diureticele de anșă și 1.9 (1.2-2.9) pentru tiazide. Restrâns la pacienții cu IC, RR ajustat (95% IC) la utilizatorii prezenți a fost 1.3 (0.9-2.1) pentru diureticele de anșă și 0.7 (0.4-1.3) pentru tiazide.

Concluzii

Riscul de PA la fost crescut la utilizatorii de diuretice. Dar, întrucât nu au existat diferențe între estimările pentru utilizatorii actuali și recenți, sau între cele două clase de diuretice, iar riscul a fost mai mic la pacienții cu IC, asocierea este cel mai probabil datorată confuziei prin indicație.

Posibilități de influențare farmacologică a sistemului neurotensinic

Autori: Lungeanu Mihaela, Sterpu Constanta Andreea, Boanca Mihaela

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Lupusoru Catalina Elena

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Scopul lucrării este analiza și sistematizarea datelor din literatura privind implicarea sistemelor neurotensinice în transmiterea, prelucrarea și răspunsul sistemului nervos central (SNC) la diferite categorii de stimuli din mediul înconjurător, precum și a posibilităților de influențare farmacologică a acestora.

Neurotensina (NT) este un reprezentant al familiei de neuropeptide, cu rol de neuromodulatori la nivelul SNC și de "hormon local" în periferie. La nivelul SNC, NT este un co-mediator al transmisiei dopaminergice și al secreției hormonale a hipofizei anterioare; mediator în realizarea efectelor hipotermizante și analgezice. În periferie, NT este modulator paracrin și endocrin al tractului digestiv și al sistemului cardiovascular, și co-factor de creștere celulară. Efectele biologice ale NT sunt mediate prin trei categorii de receptori: receptori NTR-1 și NTR-2, care mediază efectele analgezice și comportamentale, și receptori NTR-3 care mediază efectele periferice. Sistemele neurotensinice sunt implicate și în răspunsurile SNC la acțiunea psihotomimetice și euforizantelor utilizate în scopuri nemedicale. Sistemul neurotensinic prezintă interacțiuni importante cu sistemele dopaminergice, glutamatergice și cu celelalte sisteme peptidergice. NT este implicată și în patogenia schizofreniei și a neoplasmului pancreatic.

Influențarea farmacologică a sistemului neurotensinei se poate realiza prin utilizarea de substanțe active cu acțiune directă, cum ar fi: agonistii receptorilor neurotensinei și antagonistii receptorilor neurotensinei, precum și prin utilizarea unor substanțe active cu acțiune indirectă, cum ar fi medicamente antipsihotice, agonisti ai receptorilor dopaminergici, euforizante și psihotomimetice, psihoanaleptice.

Concluzii: Cunoașterea implicațiilor sistemului neurotensinei în răspunsurile SNC este utilă pentru posibilitatea dezvoltării unor terapii alternative în unele afecțiuni ale SNC și/sau ale aparatului digestiv sau cardiovascular.

Cuvinte-cheie: neurotensina, antipsihotice, psihostimulante.

Potentarea efectelor antinociceptive ale asocierii tramadol- metamizol in doze subanalgezice intr-un model de durere viscerală la soareci

Autor: Groapa Diana

Coautor: Macuc Dana

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scopul

Cercetarea experimentală a efectelor asocierii între tramadol și metamizol, administrate în doze subanalgezice, pe un model de durere viscerală la soareci.

Pentru experiment s-au folosit soareci albi Swiss (din crescătoria Antibiotice SA Iasi), cu greutate între 20-25g, de sex masculin, care au fost repartizați în 4 loturi a câte 7 animale fiecare. Animalele din lotul martor au primit apă distilată, iar toate substanțele folosite în experiment au fost solvate de asemenea în apă distilată. Substanțele au fost administrate, subcutanat, în același volum (0,1ml). După următoarea schemă: Lotul I: (AD): apă distilată 0,1 ml, Lotul II (MTZ): metamizol 5 mg/kg corp, Lotul III (TMD): tramadol 0,5 mg/kg corp, Lotul IV (MTZ+TMD): metamizol 5mg/kg corp + tramadol 0,5 mg/kg corp. După administrarea substanțelor, animalele au fost lăsate în repaus pentru 15 minute, după care au fost supuse testului cu ciclofosfamida (administrată intraperitoneal în doza de 200 mg/kg corp). După injectarea ciclofosfamidei s-a lăsat un interval liber de 2 ore, după care s-au urmărit modificările comportamentale ale animalelor, pe intervale de 20 minute, timp de 2 ore. Cuantificarea răspunsului s-a făcut prin aprecierea duratei manifestărilor, folosind o scară de reactivitate și calcularea unui scor (prin înmulțirea duratei manifestărilor în secunde cu gradul din scala unde acestea sunt încadrate). Datele obținute, corespunzătoare fiecărui interval de timp, au fost prelucrate statistic.

Rezultate și concluzii

Administrarea de metamizol la doza subanalgezică (5 mg/kg corp), a redus manifestările comportamentale de durere vezicală, dar nesemnificativ statistic față de lotul martor. Tramadolul la doza subanalgezică (0,5 mg/kg corp), a determinat diminuarea manifestărilor comportamentale, dar nesemnificativ statistic față de lotul martor. Asocierea între tramadol (0,5 mg/kg corp) și metamizol (5 mg/kg corp), a redus manifestările comportamentale de durere vezicală, semnificativ statistic ($p < 0,05$) față de lotul martor și față de loturile tratate doar cu tramadol, respectiv metamizol.

La testul de provocare a cistitei cu ciclofosfamida, asocierea între tramadol și metamizol administrate în doze subanalgezice, a determinat o potentare a efectului antinociceptiv atât față de lotul martor, cât și față de loturile tratate doar cu tramadol, respectiv metamizol.

Principiile terapiei trombofibrinolitice în tratamentul infarctului miocardic acut

Autor: Prisca Radu

Coautori: Soldea Valentin, Codreanu Ana Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Macarie Cosmin

UMF Tg. Mures

Scopul acestei lucrari este de a demonstra importanta deosebita in contextul clinic actual a terapiei trombofibrinolitice.

Conceptul de cardioprotectie precoce in IMA reprezinta totalitatea masurilor farmacologice si non farmacologice care au ca scop salvarea miocardului.

Ipoteza arterei responsabile de infarct (ARI): exista un flux coronarian dupa obstructie (anterograd-tromboza incompleta- sau retrograd -datorita colateralelor care se dezvoltă mai ales la pacientii care au mai avut episoade de angina-predipozitie ischemica), care intarzie instalarea necrozei; de aceea, pana la 6h, exista o cantitate suficienta de miocard lezat reversibil. Deschiderea precoce ARI se face prin urmatoarele metode:

- perfuzie farmacologica(TTFL)
- perfuzie interventionala(PTCA)
- perfuzie chirurgicala de exceptie

Datorita deficientei suportului logistic, diferentelor de cost, dificultatii diferite, cat si datorita faptului ca nu s-a demonstrat un beneficiu considerabil al vreuneia dintre metode, in contextul clinic actual, TTFL reprezinta un tratament de baza in urgenta IMA.

Toate acestea sunt argumentate si printr-o prezentare de caz.

Purpura fulminans - prezentare de caz

Autor: Uritu Aurel Laurentiu

Coautori: Suta Elena Catalina, Cioroianu Ana Daniela

Coordonatori: Dr. Giubelan Lucian, Dr. Ninculescu Irina

UMF Craiova

Introducere

Purpura fulminans este un sindrom cu instalare acuta, cu letalitate ridicata, in cadrul caruia intalnim: petesii si necroze cutanate, febra, hipotensiune arteriala si CID. Sepsisul meningococic este cel mai frecvent asociat cu purpura fulminans (studii recente subliniaza ca acest sindrom poate fi consecinta unui deficit de proteina C sau S); dar si alte microorganisme au fost asociate cu declansarea sa (lucrari recente mentioneaza ca 63% din pacientii cu purpura fulminans pneumococica sunt asplenicici)

Material si metoda

Prezentam cazul unui copil in varsta de 3 ani si 3 luni, sex F, din mediul rural, fara APP semnificative, care prezinta brusc, in plina stare de sanatate, cu aproximativ 3 ore anterior prezentarii in spital, febra, convulsii, eruptie petesiala initial la nivelul membrelor, cu extensie ulterioara, cu evolutie spre necroze cutanate.

Rezultate

Examenul obiectiv la internare evidentiaza un pacient febril, coma vigila, eruptie petesiala generalizata, cianoza buzelor, hiperemie faringoamigdaliana, tahipneic, tahicardic, ficat la aproximativ 1,5 cm sub rebord, schita de redoare de ceafa. Explorările paraclinice evidentiaza leucocitoza cu neutrofilie, anemie, trombocitopenie, scaderea CP, LCR fara modificari, hemoculturi sterile. S-a instituit tratament antibacterian, reechilibrare hidroelectrolitica, Manitol, tratament anticonvulsivant, antitermic, transfuzie de plasma, corticoterapie. Evolutiv, copilul devine constient, mai febricită 4 zile, eruptia petesiala se accentueaza initial, apar bule hemoragice si placarde necrotice, care se vor epitelize lent ulterior.

Discutii

Prezentarea rapida intr-un serviciu de specialitate si tratamentul complex pot fi de bun augur intr-o afectiune ce face inca multe victime; terenul pe care survine o astfel de afectiune, asa cum recomanda studii recente, ar trebui investigat din punct de vedere imunologic, inclusiv explorari imagistice in vederea vizualizării sau nu a splinei, aceste investigatii orientand conduita terapeutica profilactica ulterioara.

Cuvinte cheie: purpura fulminans, petesii, necroze, tratament

Reanimarea si resuscitarea nou-nascutului aflat in prespital SMURD

Targu - Mures

Autor: Muthi Gheorghe

Coordonator: Dr. Simona Bratu

UMF Tg. Mures

Scop

Lucrarea prezinta implicarea si rolul medicului de urgenta in reanimarea si resuscitarea nou-nascutului.

Prezinta notiuni teoretice si practice incluzand protocolul de resuscitare neo-natala, precum si implementarea lui in practica de prespital. De asemenea, este atinsa si patologia cardiaca a nou-nascutului in indicatiile tratamentului precoce cu PGE1.

Material si metoda

S-a efectuat studiul retrospectiv, folosind datele din foile de observatie si fisele de prespital, pe perioada ianuarie 2006 - decembrie 2007. Sunt cuprinse datele din fisele de transport aerian si cu masina de reanimare pentru nou-nascuti. Lotul de studiu a cuprins un total de 247 de pacienti dintre care 130 sunt baietii si 79 fetite.

Concluzii

In urma implementarii protocolului de resuscitare neo-natala in prespital, s-a observat o imbunatatire a ratei de supravietuire a nou-nascutului in SCR. Prin specificul muncii sale, medicul de urgenta reprezinta o veriga importanta in lantul de salvare a unui copil. O colaborare si o mai buna comunicare dintre diferite specialitati medicale creste semnificativ speranta de viata a copilului cu afectiuni grave.

Rezistenta la insulina in sindromul ovarului polichistic

Autor: Cheaito Diana

Coautor: Isaila Oana

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Gheorgita

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Sindromul ovarului polichistic sau altfel numit hiperandrogenismul cu anovulatie cronica este prima cauza a infertilitatii la femei. Acest sindrom este conditia ce induce anormalitati menstruale si este clinic si biochimic caracterizat prin hiperandrogenism. Alte manifestari observate sunt dereglarea ovulatiei, obezitatea, rezistenta la insulina, acnee si hirsutism. Majoritatea femeilor cu sindromul ovarului polichistic prezinta multiple chisturi benigne pe ovare.

In aceasta prezentare ne axam pe aspectul cum nivelele ridicate de insulina joaca un rol important pentru a induce aparitia sindromului. Rezistenta la insulina in sindromul ovarului polichistic apare sa fie in paralel cu un risc ridicat de intoleranta la glucoza, diabet, asa cum poate ridica riscul de boli cardiovasculare. O buna intelegere a patogenitatii legata de rezistenta la insulina asociata cu sindromul ovarului polichistic conduce la terapii noi. Schimbarea modului de viata cum este recomandat in diabet este fundamental pentru tratament, pe langa

această administrarea de agenții de sensibilizare la insulină (metformin) poate fi valabilă în circumstanțe cum este infertilitatea anovulatorie.

Rolul endoscopiei în diagnosticul enteropatiei gluten-induse

Autori: Iudean Irina Raluca, Huculici Alexandru

Coordonator: Dr. Dumitru Eugen

Universitatea "Ovidius" Constanța

Boala celiacă (Enteropatia gluten-indusă) poate fi diagnosticată cu ocazia unei endoscopii, prin recunoașterea unor modificări specifice la nivelul duodenului, însoțite sau nu de manifestări clinice și confirmate prin biopsie de mucoasa duodenală. În cadrul studiului retrospectiv pe care l-am realizat, pacienții prezentau deja unul sau mai multe manifestări digestive nespecifice, iar rezultatele indică o frecvență a acestei afecțiuni în Dobrogea mai mare decât cea considerată anterior și probabil încă subdiagnosticată în momentul de față.

Rolul factorilor favorizanți ai infecției de tract urinar

Autor: Damian Roni Octavian

Coautori: Jieanu Cosmina Lucia, Covei Simona, Cucu Mihai Gabriel, Dinca Elena Alexandra, Maldarescu Andreea Elena, Tieranu Cristian George, Popescu Daniel Octavian, Tieranu Eugen Nicolae, Ciuluvica Bogdan Petre

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Ungureanu Anca
UMF Craiova

Infecția tractului urinar (ITU) reprezintă o problemă de patologie, la a cărei rezolvare diagnostică și terapeutică își dau concursul diferite specialități medicale, clinice și paraclinice.

În lucrarea de față, am luat în studiu un număr de 1150 tulpini microbiene, izolate de la pacienți cu infecții de tract urinar, având vârsta între 0 și peste 70 ani, internați în secțiile Spitalului Clinic de Urgență Craiova, în perioada 1 ianuarie 2005-1 ianuarie 2008. Am urmărit studiul infecțiilor de tract urinar în funcție de vârstă, sex și prezenta eventualelor factori favorizanți.

Am obținut o incidență semnificativ mai mare a cazurilor la sex feminin, față de cel masculin (66,96% față de 33,04%), care se manifestă cu precădere între 21-40 ani (21,44%). În ceea ce privește factorii favorizanți, incidența cazurilor de litiază renală (20,50%) este semnificativ mai crescută decât incidența celorlalte. Incidența infecțiilor urinare reprezintă o problemă deosebit de importantă prin frecvență, gravitate și polimorfism clinic.

ITU este o afecțiune care ocupă un rol important în patologia umană. Din cauza multiplelor probleme, pe care le ridică sub aspectul manifestărilor clinice și posibilităților de diagnostic, se impune colaborarea între diferitele specialități clinice și laborator, în vederea instituirii unui tratament adecvat și urmăririi eventualelor consecințe asupra stării de sănătate.

Cuvinte cheie: infecție de tract urinar, vârstă, sex, factor obstructive.

Sarcina-factor trigger în boala Wilson (prezentare de caz)

Autori: Safciuc Sorina Monica, Creanga Eugenia
Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Anca Trifan, Dr. Simona Manea
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Boala Wilson este o afectiune cu transmitere autosomal-recesiva, cu o incidenta de 1,5%, caracterizata printr-un deficit de ceruloplasmina.

Tulburarea genetica apare la nivelul genei care codeaza ATP-aza transportatoare de cupru si care se situeaza pe bratul lung al cromosomului 13. Boala poate fi multa vreme asimptomatica, diagnosticata accidental sau poate debuta brutal cu manifestari din sfera neurologica, hepatica, oculara si renala.

La tineri cuprul se depune predominant la nivel hepatic, determinand toxicitate hepatocitara si in final ciroza hepatica postnecrotica. La nivel ocular, cuprul se acumuleaza la nivelul membranei Descemet evidentiindu-se la examenul lampei cu fanta un inel pericornean de culoare brun-verzui numit Kayser Fleischer.

La adulti boala poate debuta cu manifestari neurologice de tip pseudoparkinsonian, pseudosclerotic, miscari diskinetice, coreice, tulburari de comportament si intelectuale.

Cuprins

Pacienta N.R. in virsta de 20 ani care s-a adresat Institutului de Gastroenterologie si Hepatologie, Iasi, in data de 31.XII.2007 fiind indrumata catre Clinica Obstetricala pentru un sindrom ascetic (gravida sapt.32).

In cadrul clinicii noastre ascita a fost obiectivata atat clinic cat si paraclinic (echografic) alaturi de sindromul hepatocitolitic important, colestatic si hepatopriv. Avand in vedere sarcina s-a opinat supravegherea evolutiei acesteia.

Imediat postpartum pacienta a revenit pentru diagnosticul etiologic al patologiei hepatice. Au fost evaluati markerii virali, diversi anticorpi pentru o posibila boala autoimuna, care s-au dovedit a fi negativi. Chiar daca factorul toxic a fost recunoscut nu a fost evidentiat ca singur agent patogen al bolii.

Faptul ca pacienta avea antecedente heredocolaterale (o sora decedata la virsta de 21 ani, fiind diagnosticata cu ciroza hepatica) si antecedente personale patologice de boala hepatica relativ recent descoperita s-a hotarit internarea in clinica pentru evaluarea etiologiei. Astel au fost efectuate analizele biochimice hepatice, dozarea ceruloplasminei, cupru urinar in plasma si examen oftalmologic.

Rezultate

Au evidentiat prezenta inelului Kayser Fleischer, o ceruloplasmina de 11mg/dl, cupremia 54,4mcg/dl si o cuprurie de 262,7mcg/l, asociata cu o insuficienta hepatica severa. Diagnosticul final fiind boala Wilson.

Concluzii

In cazul pacientei noastre boala a debutat rapid fiind precipitata de sarcina, ducind la o evolutie severa a functiei enzimactice si mezenchimale.

In acest context decizia medicala a fost administrarea tratamentului medicamentos al cirozei hepatice mixte si includerea pacientei in cadrul unui program de transplant hepatic.

Semnificatia clinica a variatiei tensiunii arteriale la testul de efort

Autor: Dobos Paula

Coautori: Adafini Gabriela Loredana, Nitu Crina Elena, Chiorean Paul

Coordonator: Dr. Dan Mircea Farcas

UMF Tg. Mures

Modificarea valorii tensiunii arteriale(TA) la testul de efort(TE)este dependenta de gradul antrenamentului fizic si de conditiile patologice ale pacietului.O crestere a TA cu peste 15-20mm Hg/25W sugereaza de obicei fie un individ neantrenat fie un pacient hipertensiv netratat sau insuficient tratat.Scaderea valorii TA se datoreaza in special vasodilatatiei produse datorita efortului fizic sau daca aceasta scadere este marcata poate sugera o disfunctie a ventriculului stang.

Scopul

Scopul prezentului studiu este de a cuantifica semnificatia clinica a variatie TA in concordanta cu statusul clinic la un grup de pacienti supusi TE.

Materiale si metode

Pe un lot de 27 de pacienti din care 17 barbati si 10 femei internati in clinica Medicala 3 in perioada 1septembrie 2007-1aprilie 2008s-a urmarit in timpul TE efectuat pe covorul rulant si cicloergometru,variatiile TA.Din cei 27 de pacienti 18 erau hipertensivi fara alta suferinta cardiovasculara asociata,15 tratati medicamentos si 3 recent depistati.Ceilalti 9 aveau asociate suferintei hipertensive si alte afectari cardiovasculare.

Concluzii

E constituie un marker important al eficientei tratamentului antihipertensiv.La pacientii hipertensivi corect tratatifara o asociere cu disfunctia ventriculului stang,cresterea tensiunii arteriale s-a facut in limitele ghidurilor internationale de maxim 20mm Hg pe trepte de efort .Scaderea TA la TE in lotul studiat s-a datorat in special disfunctiei ventriculului stang.Deci coroborareaevolutivei TA la TE cu simptomatologia clinica constituie un marker fidel al urmaririi bolnavilor hipertensivi sau al aprecierii gradului disfunctiei ventriculului stang la pacientii hipertensivi.

Sindrom mediastinal la un tanar de 19 ani

Autor: Enache Andreea Lorena

Coautor: Fortofoiu Maria

Coordonator: Fortofoiu Mircea Catalin

UMF Craiova

Un pacient tanar fara APP semnificative, ce prezinta de aproximativ 4 saptamani febra transpiratii profuze cu aparitie nocturna, tuse seaca, dispnee de repaus, disfagie inalta insotite de scadere ponderala de aproximativ 7 kg in ultimele 3 luni.

Examenul clinic a adus argumente suplimentare pentru sindrom mediastinal accentuarea circulatiei venoase la nivelul hemitoracelui si hemifetei drepte cu edem discret de insotire in aceste regiuni (matitate sternala, venectazii toracice anterioare, discreta cianoza centrala), alaturi de matitate in 1/3 inferioara a hemitoracelui drept si 1/3 inferioara a HT stang. Apetitul era diminuat, tranzitul intestinal normal si mictiunile fiziologice.

Radiologic se descrie opacitate mediastinala ce ocupa mediastinul anterior si mijlociu in jumatatea superioara, exceptand apexul toracic cu prinderea aortei, traheei si impingerea esofagului posterior si la dreapta insotite de colectie lichidiana pleurala bilaterala si semne de staza pulmonara.

Ecografie tiroida: tiroida cu localizare si structura normale. Computer tomografia toracica confirma existenta tumorii mediastinale. Splina cu dimensiuni si structura normale. Aspectul poate sugera limfom mediastinal.

Se recomanda biopsie din ganglionii supraclaviculari stangi sau transesofagiana. Probele biologice fara date deosebite. Se ridica suspiciunea de limfom. Atat bronhoscopia cat si punctia medulara sunt negative. Se face biopsie excizionala din ganglionul supraclavicular stang si se emite ipoteza de limfom. In aceste

conditii se exploreaza si tubul digestiv prin endoscopie digestiva superioara si colonoscopie, fara evidentierea vreunei leziuni.

Examenul histopatologic arata arhitectura densa prin prezenta de limfoblasti T cu nucleol vizibil.

Particularitatea cazului o constituie descoperirea pacientului in stadiul I de boala cu unica determinare mediastinul, motivele internarii fiind de fapt semnele B de boala.

Situatii dificile de intubatie orotraheala in cadrul departamentului de urgenta

Autor: Ciucanu Angelica Viorica

Coautori: Morosan Petruta Anca, Todosi Ana Maria, Biru Diana

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Carmen Diana Cimpoesu, Dr. Mihaela Dumea
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Intubatia orotraheala este una dintre cele mai bune metode de a asigura o cale aeriana patentă si protejata pentru a obtine o ventilatie eficienta. Mentinerea deschisa a cailor aeriene si ventilatia sunt esentiale in stopul cardiorespirator.

Obiective

Scopul studiului nostru este de a stabili necesitatea intubatiei orotraheale in urgenta si sa evalueze situatia intubatiei dificile. De asemenea vrem sa prezentam alternativele moderne ale intubatiei orotraheale.

Material si metode

Am efectuat un studiu retrospectiv pentru a evalua indicatiile intubatiei orotraheale pentru pacientii care au fost inregistrati in departamentul de urgenta. Am evaluat 36000 de cazuri clinice inregistrate la departamentul de urgenta a Spitalului "Sfantul Spiridon", Iasi in perioada 1 ianuarie-31 decembrie, 2007. Am exclus cazurile care au necesitat intubatia orotraheala inaintea de sosire la departamentul de urgenta.

Rezultate

Un numar de 130 de pacienti au necesitat IOT (0,36% din toate cazurile pentru: infarct miocardic, coma, insuficienta respiratorie, traumatisme majore ale capului, gatului si toracelui, protectia cailor aeriene impotriva sangelui si regurgitarii gastrice) si 3 pacienti au prezentat indicatii de intubatie orotraheala dificila (2,3% din toate cazurile intubate). Acesti pacienti au necesitat masca laringeana (1 caz) si intubatie cu fibrobronhoscop flexibil (2 cazuri).

Concluzii

Blocarea cailor aeriene este cel mai rapid "ucigas" al pacientului traumatizat. Intubatia dificila a cailor aeriene nu este foarte frecventa in practica medicala, la departamentul de urgenta, dar pentru aceste situatii exista mai multe alternative, nu foarte cunoscute dar importante de luat in considerare.

Stenoza aortica congenitala particularitati clinico-evolutive la copil

Autori: Csizser Iren, Gligor Mariana

Coautori: Lazar Corneliu Silviu, Todea Adrian, Pop Teodora Anamaria

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Amalia Fagarasan
UMF Tg. Mures

Introducere

Stenoza aortica congenitala reprezinta un procentaj semnificativ de 3% pana la 6 % din totalul pacientilor cu defecte cardiace congenitale. Tratatele de specialitate mentioneaza faptul ca in anumite cazuri ea nu este descoperita de timpuriu deoarece este asimptomatica clinic pana la varsta adulta, iar pe de alta parte formele de stenoza aortica severa ale sugarului au o rata de mortalitate de 25% prin insuficienta cardiaca ireductibila.

Scopul lucrarii

Consta in analiza prospectiva clinico-paraclinica si evolutiva in cazurile diagnosticate de stenoza aortica congenitala in cadrul Clinicii de Cardiologie Pediatrica Tg-Mures in perioada 01.01.07-30.03.08.

Material si metoda

In lucrarea de fata a fost studiat un lot de 103 de pacienti diagnosticati cu stenoza aortica congenitala cu varsta cuprinsa intre 1zi si 17 ani, cu o medie de 7 ani , dintre care 71 de pacienti de sex masculin(68,9%). S-a efectuat examen clinic si paraclinic: ECG, radiografie toracica, ecocardiografie completa(Doppler color si spectral), ecografie abdominala, cateterism cardiac.

Rezultate

In 55,3% din cazuri s-a evidentiat ecocardiografic stenoza aortica congenitala valvulara, iar dintre acestea in procent de 39,8% valva aortica bicuspa. De asemenea s-a observat o prevalenta crescuta de 35,9% a stenozei aortice congenitale asociate malformatiilor cardiace congenitale(Coarctatie de aorta, foramen ovale persistent, canal arterial persistent, DSV, DSA, stenoza pulmonara). Dintre cazurile studiate 17,4 % au necesitat interventie chirurgicala datorita stenozei aortice congenitale severe, postoperator evolutia fiind favorabila cu recuperare integrala.

Studiu farmacoepidemiologic asupra durerii din sindromul de colon iritabil

Autor: Botea Adriana Elena

Coautori: Simionescu Gabriela, Atanasiu Andra Elena

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

In acest articol este prezentata o investigatie farmaco-epidemiologica efectuata la pacienti cu sindrom de colon iritabil. Studiul s-a desfasurat pe un numar de 25 de pacienti cu sindrom de colon iritabil si a constat in utilizarea unui chestionar legat de durerea abdominala, de manifestarile de insotire si de tratamentul urmat. Analiza statistica a datelor evidentiaza faptul ca jumatate din pacienti prezinta ca simptom dominant durerea abdominala, pe care o apreciaza ca fiind de intensitate a usoara si medie, pe o scara vizuala analoga. Rezultatele studiului arata ca terapia farmacologica a constat in utilizarea metoclopramidului si a anticolinergicilor.

Cuvinte cheie: IBS, durere, farmacoepidemiologic.

Studiu privind managementul durerii din punctul de vedere a pacientilor,nurselor,medicilor

Autor: Loredana Condrea

Coautor: Ileana Pop

Coordonator: Prep. Univ. Dr. Monica Copotoiu

UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea managemnetului durerii din punctul de vedere a pacientilor, potentialilor pacienti, nurselor, medici si a potentialilor medici.

Material si metoda

5 chestionare au fost prelucrate si adresate pacientilor, asistentelor, medicilor, implicati in managementul terapiei durerii din clinicile universitare de Reumatologie, Chirurgie I si ATI I din Tg. Mures. Doua chestionare au avut ca tinta studentii Facultatii de Medicina Tg. Mures (potentiali medici) si studentii Universitatii Petru Maior Tg. Mures; ultimii reprezentand grupul potentialilor pacienti (grup control).

Rezultate

16 doctori implicati in terapia durerii au fost cooptati in studiu. Ei s-au situat pe o dubla pozitie- de medic si potential pacient. Jumatate din medici au fost multumiti de calitatea analgeziei practicate la pacienti. Privindu-se de pe alta pozitie (cea de pacient) jumatate ar fi fost satisfacuti de calitatea analgeziei practicate, iar 13 s-ar adresa unei clinici specializate in terapia durerii.

19 studenti la Facultatea de Medicina au constituit grupul de control pentru medici. Ei s-au situat pe pozitii identice cu mentorii lor.

18 nurse au inregistrat un rezultat final pozitiv. Majoritatea s-ar declara satisfacute de calitatea analgeziei momentan practicate daca ar fi pacienti; nedorindu-si sa se prezinte intr-o clinica specializata in terapia durerii.

Un numar de 33 pacienti au fost rugati sa-si cuantifice durerea apeland la scala analoga numerica inainte de internare si la 1 saptamana dupa initierea terapiei. Scorul final demonstrand o scadere a intensitatii durerii de 1/10 (rezultate similare cu a unui studiu publicat in urma cu 2 ani)

21 de studenti de la Universitatea Petru Maior au constituit grupul de control pentru pacienti; S-au inregistrat 137 fete fericite versus 56 fete triste si 19 indifferente.

Concluzii

Amendarea durerii privita ca un succes terapeutic la pacienti a ramas o prioritate pentru medici (+ potentiali medici) "o problema rezolvata" pentru asistente; Un subiect acut si impropriu abordat pentru pacienti; neconstituind o "bariera" pentru potentialii pacienti.

Studiul antiinflamatoarelor nesteroidiene ca si factor de risc in managementul durerii la pacientii cronici versus acuti

Autor: Paul Cucea

Coautor: Calbeaza Andreea Nicoleta

Coordonatori: Prep. Univ. Dr. Monica Copotoiu, Prof. Univ. Dr. Lia Georgescu
UMF Tg. Mures

Scop

In acest studiu am dorit sa demonstram rolul antiinflamatoarelor nesteroidiene (AINS) ca si factori de risc in managementul durerii la pacientii cronici versus pacienti acuti.

Material si metoda

S-a realizat un studiu analitic, observational, de tip caz control in perioada 01.01.07-01.01.08. Populatia esantion a fost reprezentata de 1747 de pacienti urmariti in Laboratorul de endoscopie digestiva. Un esantion de 110 pacienti au urmat tratament cronic cu AINS. S-au format 2 loturi de pacienti: lotul 1 reprezentat de 1087 diagnosticati cu gastrita (68 pacienti aflati pe AINS), iar lotul 2 din 660 pacienti evaluati cu ulcer gastroduodenal (52 pacienti aflati pe AINS). Lotul 2 a fost ulterior subdivizat in subiecti care au

dezvoltat (hemoragie digestiva superioara) HDS aflati pe terapie antiinflamatorie (19) sau nu (190). Datele au fost culese retrospectiv (din foile de observatie, registru de consult).

Prelucrarea datelor s-a realizat folosind programul statistic GraphPadPrism5. Estimarea statistica s-a efectuat folosind testul CHI2 coroborat cu testul Fischer.

Rezultate

Nu s-a putut pune in evidenta din punct de vedere statistic o diferenta de a dezvolta gastrita, ulcer gastroduodenal la pacientii aflati pe terapie cronica cu AINS versus grupul de control. ($p=0.1935$ CHI2, $p=0.2052$ t. Fischer, RR:0.9048, 95%IC: 0.7703 to 1.063, OR=0.7803, 95%IC: 0.5363 to 1.135). Deasemenea comparand lotul pacientilor cu ulcer aflati sau nu pe AINS nu am putut evidenta o diferenta semnificativ statistica $p=0.4314$ CHI2, $p=0.4399$ t. Fischer, RR=1.169, 95%IC: 0.8018 to 1.705, OR=1.267 95%IC: 0.7021 to 2.285.

Concluzii

Situata pe pozitii controversate din punct de vedere al sigurantei in administrare, in studiul realizat terapia antiinflamatorie nu si-a relevat potentialul distructiv in dezvoltarea complicatiilor gastrointestinale.

Suicidul intre social si individual: studiu pe cazuistica judetului Mures

Autori: Vuta Maria Emilia, Matei Roxana

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. L. Hecser, Dr. Harald Jung, Asist. Univ. Dr. Katalin Siklodi Palfi
UMF Tg. Mures

Suicidul este un fenomen complex cu multiple componente: biochimice, psihologice, psihiatrice, culturale, sociale, demografice. Rata inalta a suicidului in judetul Mures (dubla fata de media nationala) justifica studiul unor factori sociali si individuali pe care l-am realizat pe cazuistica anului 2005. In acest an au fost autopsiate la IML Tg. Mures 124 de persoane decedate prin sinucidere (21,37 cazuri la 100.000 locuitori). Varsta medie a fost de 51,5 ani iar varstele intre 41-60 de ani au reprezentat 50% din total. Am constatat un numar dublu de sinucideri in mediul rural si un raport pe sexe M:F de 4:1. Variatia sezoniera a sinuciderilor a fost comunicata de Durkheim inca din 1897 si pusa in conexiune cu sezonabilitatea activitatilor sociale, mai ales in mediul rural. Pe lotul nostru incidenta ridicata a sinuciderilor in lunile de primavara (aprilie-mai) si toamna (septembrie) a fost statistic semnificativa ($p < 0.01$). Alcoolul ca factor suicidogen de favorizare a trecerii la act a fost evidentiata cu precadere la grupa de varsta 21-25 de ani (83% alcoolemii pozitive). Pe intregul lot studiat, majoritatea (65%) alcoolemiilor pozitive s-au situat in intervalul 1.00 – 1.99‰. Dintre factorii individuali am urmarit antecedentele privind tentativele de suicid si respectiv depresia ca boala declarata. In contextul diferentei dintre numarul de sinucigasi care au mai incercat anterior sa-si suprima viata (25%) si numarul redus de cazuri cu depresie declarata (sub 10%), apreciem ca este posibila o subestimare sau o ignorare a simptomelor depresiei.

Cuvinte cheie: suicid, sezonabilitate, alcoolemie, depresie.

Testul tilt la pacientii cu susceptibilitate crescuta la sincopa neurocardiogenă

Autor: Micu Elena Claudia

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Podoleanu Cristian, Prof. Univ. Dr. Incze Alexandru, Prof. Univ. Dr. Carasca Emilian

UMF Tg. Mures

Scopul lucrării

Sincopa neurocardiogenă reprezintă pierderea temporară, bruscă, a conștienței asociată cu pierderea tonusului postural urmată de revenire spontană la normal, fără a fi necesară cardioversie electrică sau medicamentosă, datorată unei reacții hipotensive prin mecanism central asociată cu bradicardie. În studiul nostru am evaluat susceptibilitatea crescută la sincopa neurocardiogenă folosind testul mesei înclinate.

Material și metoda

În studiul nostru am evaluat un număr de 24 de bolnavi (14 femei, 10 bărbați) cu vârstă medie $34,4 \pm 12$ ani la care s-a practicat testul mesei înclinate în Clinica Medicală Nr4 din Târgu Mureș.

Rezultate

Testul a fost pozitiv la 18 pacienți (8 bărbați / 10 femei) și negativ la 6 pacienți (2 bărbați / 4 femei).

Concluzii

Vârsta pacienților pare a nu avea valoare prognostică asupra rezultatului TT; Numărul de episoade sincopale din antecedente și timpul scurs până la sincopa nu se corelează cu rata de succes a TT; Intervalul dintre ultima sincopa și TT sub 4 săptămâni a fost corelat cu TT pozitiv.

Transmiterea și detectia infecției congenitale cu citomegalovirus

Autor: Bostan Simona Elena

Coautor: Tamasoi Vlad

Coordonator: Dr. Domnica Butiurca

UMF Tg. Mures

Obiective

Screeningul infecției cu CMV constituie o metodă importantă de prevenire a sechelelor neurologice congenitale.

Metode

Am studiat un lot de 101 copii internați pentru encefalopatie sechelara infantilă în clinica Neuropsihiatrie Tg.Mureș, în perioada ianuarie 2006-aprilie 2007. Am evaluat neurologic și psihologic lotul studiat. Am determinat anticorpii antiCMV IgM și IgG (ELISA).

Rezultate

În lotul 1 (101) predomină grupa de vârstă 1-5 ani (37,62%), sexul masculin, mediul rural. Prezintă afectare neurologică complexă: ESI (46,53%), retard (49,50%), epilepsie (44,55%). Sechele neurologice în cadrul ESI: microcefalie (28,71%), retard în dezvoltare (71,28%), tulburări motorii (75,24%), leziuni cerebrale (28,71%), tulburări psihice (52,47%). S-au determinat Ig.M, Ig.G la 78 cazuri: pozitivi 27 (34,61%) constituind lotul 2. Lotul 2 cu infecția CMV, afectând toate grupele de vârstă, ambele sexe și predominând mediul rural, este structurat în: ESI (55,56%), retard (29,62%), epilepsie (81,48%). Microcefalie- 40,74%, retard în dezvoltare- 85,11%, tulburări motorii- 81,48%, leziuni cerebrale- 48,14%, tulburări psihice- 70,37%. Factori asociați infecției CMV: sarcină patologică- 40,74%, iminentă de avort- 11,12%, naștere prematură- 22,33%, suferință la naștere- 51,86%, icter neonatal- 18,51%, convulsii- 7,4%.

Concluzii

În lotul 1 sunt infectați CMV 26,73% copii. În lotul 2 au sechele neurologice specifice infecției 81,48% din cazuri. CMV afectează egal toate grupele de vârstă. Se remarcă o incidență crescută a epilepsiei (81,48%) la lotul 2 față de lotul 1 (44,55%). Frecvența sechelelor neurologice (retard în dezvoltare și

tulburari motorii) este mai mare la lotul 2 (80-85%). Imunodepresia materna potenteaza efectele CMV in constituirea sechelelor neurologice congenitale.

Tromboembolismul venos de cauza genetica

Autori: Alexandra Tibuleac, Chiforeanu Anamaria

Coautori: Jaramani Dina Adnana, Tone Silvia

Coordonator: Dr. Lucia Dima Cozma

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Tromboembolismul venos poate aparea la orice nivel al sistemului venos, dar cele mai frecvente manifestari sunt tromboza venoasa profunda (TVP), de obicei la nivelul membrelor inferioare si embolia pulmonara (EP).

TEV reprezinta de asemenea o complicatie frecventa la pacientii cu afectiuni medicale acute care au suferit o imobilizare de data recenta, populatie cu un risc deosebit de inalt pentru TEV.

TEV de cauza congenitala se intalneste in populatia in proportie de 0.5%. Aceste anomalii includ absenta congenitala a VCI sau ingustarea acesteia.

Situatiile de hipercoagulabilitate congenitala includ afectari ale antitrombinei, proteinei C, proteinei S, factorului V Leiden, mutatii ale factorului II G20210 A si hiperhomocisteinemia.

Vom prezenta un caz de tromboembolism venos de cauza congenitala, un pacient in varsta de 21 de ani care se interneaza, dupa o afectiune intercurrenta si efort fizic, cu o stare generala afectata.

Pacientul a prezentat inca de la varsta de 14 ani semne de tromboembolism venos, insa a fost diagnosticat la varsta de 18 ani cu factorul V Leiden.

Tromboza de stent al arterei carotide interne-prezentare de caz

Autori: Ciuca Ana Maria, Barbu Oana Elena, Stanciu Neacsu Cristina

Coautori: Mitrea Adina, Mecea Diana, Asist. Univ. Dr. Iulia Tudorascu, Asist. Univ. Dr. Smaranda

Mitran, Prep. Univ. Dr. Adrian Balseanu

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Iulia Tudorascu

UMF Craiova

Introducere

Montarea de stenturi la nivelul arterei carotide interne este folosita tot mai des la pacientii in varsta, ca o alternativa la tratamentul chirurgical prin endarterectomie. Tromboza stentului carotidian este o complicatie rara a acestei proceduri, sub 1%.

Materiale si metode

Prezentam cazul pacientului N.M., in varsta de 63 de ani, caruia, in 2005, in urma unui accident vascular cerebral (AVC) ischemic de emisfera dreapta, i s-a montat un stent in portiunea distala a carotidei drepte si la originea carotidei interne. In 2008 se interneaza in Clinica Neurologie II a Spitalului Clinic de Neuropsihiatrie Craiova pentru: parestezii de tip brahial stang distal, precordialgii, ulterior ameteli si tulburari de vedere. In urma investigatiilor clinico-paraclinice s-a pus diagnosticul de sindrom hemihipoestezic stang, suspectandu-se o recidiva a AVC in teritoriul arterei carotide interne drepte. Pe ecografia Doppler s-a evidentiat tromboza completa a stentului ce a dus la ocluzia arterei carotide interne. In ciuda tratamentului complet si corect condus cu anticoagulante si antiagregante, pacientul prezinta brusc deficit motor plegic prevalent facio-brahial stang extins, cu evolutie pana la hemiplegie stanga.

Se transfera la Clinica de Chirurgie Cardio-vasculara din Cluj in vederea unei interventii chirurgicale. In urma angioRMN s-a observat obstructia arterei carotide interne in teritoriul C4 – C1.

Riscul interventiei chirurgicale fiind prea mare, s-a aplicat tratament medicamentos si de reabilitare, obtinandu-se o ameliorare a tabloului neurologic.

Particularitatea cazului

- prezenta unui grad avansat de ateroscleroza fara o dislipidemie marcata, dar cu valori scazute ale HDL-colesterolului;

- tromboza stentului in prezenta unui tratament antiagregant si anticoagulant corect efectuat.

Prognosticul

Este sumbru in absenta interventiei chirurgicale.

Tulburari cerebrale biochimice

Autor: Alecu Tiberius Razvan

Coautor: Craciun Ioana

Coordonator: Fara Coordonator

Facultatea de Medicina si Farmacie Oradea

Neurotransmitorii GABA si GLUTAMATUL au un efect atat inhibitor cat si excitator asupra sistemului nervos central. Acesti neurotransmitatori influenteaza foarte mult focarele epileptogene ceea ce duce la descarcarea de impulsuri bioelectrice si crize convulsive la un pacient epileptic. Activarea glutamat-decarboxilazei si inhibarea GABA-transaminazei conduc la cresterea pronuntata a concentratiei GABA in sinaptozomi si in fanta sinaptica. Ca inhibitor, neurotransmitatorul GABA impiedica descargarile pre- si postsinaptice, prevenind astfel extinderea activitatii convulsive.

O cantitate prea mare de glutamat va duce la distrugerea ireversibila a unor neuroni datorita unui influx excesiv de calciu in aceste celule. Acest "supliment" de calciu pe care neuronul il primeste, va determina formarea de radicali liberi in exces care ucid celula. De aceea glutamatul reprezinta o excito-toxina: stimuleaza celulele neuronale pana le omoara. Majoritatea neuronilor care secreta glutamat se gasesc la nivelul cortexului cerebral si in hipocamp.

Cantitatea excesiva de glutamat este toxica pentru neuroni, prin influxul mare de Ca^{2+} intracelular. Neurotoxicitatea glutamatului se realizeaza in doua faze, sub influenta acumularii sale la nivel extracelular. Hipoxia, hipoglicemia, ischemia (lipsa aportului de sange), convulsiile prelungite si traumatismele cerebrale determina cresterea glutamatului extra-neuronal. Aceste situatii provoaca intr-o prima faza umflarea si distensia neuronilor, insotite de cresterea influxului de Na^{+} , urmata in a doua faza de intrarea si acumularea excesiva de Ca^{2+} . Alterarile membranare si mitocondriale produse de acumularea de Na^{+} si Ca^{2+} provoaca fenomene de depolarizare prelungita si dereglari metabolice multiple intracelulare, ca urmare a activitatii enzimelor dependente de Ca^{2+} , de tipul fosfolipazei A. Excesul de radicali liberi si de derivati ai acidului arahidonic rezultati produce o excito-toxicitate care este ireversibila la nivelul principalelor ultrastructuri neuronale.

**Tulburarile contractilitatii miocardice cauzate de pericardite
influenta sau nu hemodinamica si performantele VS?**

Autor: Nitu Crina Elena

Coautori: Dobos Paula, Dutescu Andreea Maria, Chiorean Paul

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Benedek Imre, Dr. Benedek Theodora
UMF Tg. Mures

Introducere

In pericardite, extensia proceselor inflamatorii de la pericard la miocard poate duce la alterarea functionalitatii peretelui adiacent la nivelul segmentelor localizate in contact cu pericardul afectat.

Material si metoda

Studiul de fata utilizeaza ecocardiografia 3D computerizata pentru evaluarea afectarii miocardice asociate pericarditelor. Au fost evaluati 15 pacienti cu pericardita cronica, la care ecocardiografia 3D a aratat ingrosarea pericardului si prezenta de lichid pericardic localizat lateral, inferior si apical. A fost obtinute curba volumetrica a fiecarui segment miocardic in timpul fiecarui ciclu cardiac. Pacientii cu durere pectorala nespecifica au fost supusi si coronarografiei pentru a exclude bolile coronariene.

Rezultate

Disfunctia contractila a fost definita ca aplatizarea curbei volumetrice cu diferenta dintre volumul maxim si minim sub 3,5 ml si un spot pe harta polara la nivelul aceluasi segment reprezentand o prelungire mai mare de 50 ms.

Utilizarea bioimpedantel toracice in aprecierea statusului hemodinamic la pacientii cu infarct miocardic acut

Autori: Mitrea Adina, Mecea Diana, Chelan Claudia Valeria, Ciuca Ana Maria

Coautori: Barbu Oana Elena, Stanciu Neacsu Cristina

Coordonator: Dr. Istratoae Octavian

UMF Craiova

Introducere

Bioimpedanta este o metoda neinvaziva ce utilizeaza stimulii electrici de intensitate scazuta pentru evaluarea inotropismului, volemiei, vasoactivitatii si altor parametri hemodinamici. Utilizata in prezent pentru controlul insuficientei cardiace si hipertensiunii arteriale, eficienta sa in monitorizarea continua a pacientilor cu infarct miocardic acut(IMA) nu a fost inca stabilita.

Obiectivul studiului este demonstrarea aplicarii bioimpedantei toracice in evaluarea insuficientei cardiace acute, secundare IMA.

Materiale si metode

S-a efectuat un studiu retrospectiv pe un lot de 33 de pacienti cu IMA, internati in ultimele 3 luni in clinica de cardiologie a Spitalului Universitar din Craiova. Toti pacientii au fost evaluati prin ecografie cardiaca transtoracica, electrocardiografie si bioimpedanta, parametrii urmariti fiind gradul de hipovolemie, inotropismul, SSRI (systemic stroke resistance index), SVRI (systemic vascular resistance index), IC(indexul cardiac).

Rezultate

Au fost analizati parametrii hemodinamici pentru 27 barbati si 6 femei a caror medie de varsta a fost 63.4 ± 14.9 ani. Fractia de ejectie medie a ventriculului stang (FEVS) a fost $42.8 \pm 10.6\%$. 9 pacienti(33.3%) au avut infarct cu localizare anterioara, 5(15.15%) -anterolaterala, 6(18.18%) -inferioara, 1 -posteroinferioara, 3 -anteroseptala si 1 -inferolateroposterioara si de ventricul drept. NSTEMI (non ST elevation myocardial infarction) a fost gasit la 12.12% dintre pacienti. Lotul a fost repartizat conform clasificarii Killip a insuficientei cardiace astfel: clasa I 69%, clasa aII-a 13.8%, clasa aIII-a 13.8% si clasa aIV-a 3.4% pacienti.

Cele mai bune corelatii au fost obtinute la clasele all-a si all-i-a in ceea ce priveste inotropismul ($p=0.05$), IC ($p=0.03$) si FEVS evaluata prin bioimpedanta toracica.

Concluzii

Metoda rapida, eficienta si ieftina de urmarire a pacientului coronarian instabil hemodinamic, bioimpedanta permite ajustarea terapiei direct la patul bolnavului si ofera corelatii bune intre gradul de congestie pulmonara si fractia de ejectie a ventriculului stang apreciind corect starea hemodinamica a pacientului.

**Validarea bioimpedantei electrice transtoracice in depistarea
fluidelor intratoracice in conditii de repaus si de hiperdinamica
circulatorie**

Autor: Loghin Mihaela

Coautor: Catana Gabriela

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Copotiu Ruxandra

UMF Tg. Mures

Scop

Evaluarea capacitatii bioimpedantei electrice transtoracice de a detecta fluide intratoracice in conditii de repaus si de hiperdinamica circulatorie (efort fizic)

Material si metoda

Un grup de 11 voluntari au fost monitorizati hemodinamic neinvaziv dupa urmatorul protocol: 20 de minute in decubit dorsal, fara stimuli externi. Subiectii au efectuat 20 de genoflexiuni, fiind monitorizati continuu pe parcursul exercitiului fizic si 20 de minute imediat dupa. Acelasi algoritm s-a repetat, voluntarii avand fixate pe torace succesiv o unitate SF 500ml, doua unitati MER 330g, 2 unitati PPC a cate 200 ml. Datele inregistrate au fost cuantificate si transformate in parametrii statistici matematici. Prelucrarea datelor a fost facuta cu ajutorul programului statistic GraphPadPrism5, iar pentru prelucrarea datelor s-a folosit testul Wilcoxon matched pairs signed rank sum test pentru variabile numerice fara distributie normala.

Rezultate

S-au obtinut o medie de 80 de masuratori la fiecare subiect. S-a urmarit variatia TFC, CO si CI in timp, inregistrandu-se scaderea brusca, de scurta durata la trecerea din clino in ortostatism, dar nesemnificativa statistic ($p>0.05$). Efortul fizic are impact doar asupra CO si CI, atingandu-se un prag maximal dupa 7 executii, fara a putea decela un factor predictiv al variatiilor acestor parametri hemodinamici ($r^2<0.3$).

Concluzii

Bioimpedanta electrica transtoracica, desi promitatoare, nu poate fi utilizata in detectarea variatiilor fluidelor intratoracice.

Varsaturile la nou-nascut si sugarul mic (1-3 luni)

Autor: Brad Sabina

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Virginia Bodescu

UMF Tg. Mures

Obiectiv

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Varsatura, unul dintre cele mai frecvente simptome în patologia pediatrică este considerată un semn banal, totuși varsatura este un semn de falsă banalitate atât prin consecințele sale cât și pentru că poate constitui semnalul unor afecțiuni severe, care necesită rezolvare medicală promptă. Scopul acestei lucrări este identificarea celor mai frecvente cauze de varsături la nou-născut și sugarul mic (1-3 luni).

Material și metoda

S-au studiat retrospectiv fișele de observație ale pacienților internați la clinica de Pediatrie II din Târgu-Mureș din cursul anului 2007, evaluându-se datele pacienților cu vârstă cuprinsă între 0-3 luni, criteriul de selecție fiind prezența varsăturii ca motiv de internare.

Rezultate

Am studiat 44 de pacienți cu varsături, dintre care în 24 de cazuri s-a pus în evidență etiologia digestivă, restul (20 de cazuri) având cauze extradigestive (bronhopneumonie, infecție urinară, sepsis)

Concluzii

Varsăturile sunt un simptom important la nou-născut și sugarul mic, dar nespecific (pot avea atât cauze digestive, cât și extradigestive), pot fi banale (habituale), sau pot trăda un proces patologic major, de aceea trebuie investigate în fiecare caz.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

SECTIUNEA III

DISCIPLINE CHIRURGICALE

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE

TG.MURES

NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Alternative in tratamentul chirurgical al gastroschizisului

Autori: Dobre Veronica, Pavel Daniela

Coautor: Apostol Irina

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Basca Ion, Asist. Univ. Dr. Datu Costin

UMF "Carol Davila" Bucuresti

Introducere

Gastroschizis este un defect congenital al peretelui abdominal anterior situat pe linia mediana la dreapta cordonului ombilical insotit de hernierea organelor abdominale.

Procedeu de tratament Bianchi al gastroschizisului este o tehnica chirurgicala minim invaziva ce nu presupune anestezie generala obligatorie. Acest tratament reprezinta reintegrarea anselor intestinale in cavitatea abdominala, urmata de rabatarea bontului cordonului ombilical peste orificiul de defect.

Acest procedeu chirurgical diminueaza riscurile aparitiei unor complicatii postoperatorii, cat si creste rata de supravietuire a nou-nascutului dupa interventie.

Materiale si metode

Un studiu retrospectiv efectuat pe o perioada de 8 ani (2000 - 2008) in Clinica de Chirurgie Pedriatica a Spitalului « Grigore Alexandrescu » in care s-au analizat 64 de cazuri. Toate aceste cazuri au constat in pacienti nou-nascuti prezentati prin transfer de la diferite maternitati din Bucuresti si din tara, ce au fost operati prin diferite metode (procedeu Gross, inchiderea defectului per primam, inchiderea defectului cu plasa go-retex), inclusiv procedeu Bianchi.

Parametrii urmariti comparativ pentru toate procedeele chirurgicale:

- numar zile de spitalizare;
- rata mortalitatii;
- complicatii postoperatorii (ocluzie prin aderente, peritonita, intoleranta la lactoza);
- complicatii sistemice (bronhopneumonie, septicemie);
- perioada pana la reluarea tranzitului.

Rezultate

Pe baza cazurilor analizate in acest studiu, se observa reducerea incidentei septicemiei cat si a bronhopneumoniei ceea ce atrage si imbunatatirea ratei de supravietuire a pacientilor ce au fost tratati prin procedeu Bianchi. De asemenea, pacientii tratati prin procedeu Bianchi prezinta, comparativ cu ceilalti, mai putine complicatii postoperatorii cum ar fi ocluziile, evisceratiile, eventratiile sau cele legate de sutura peretelui abdominal – sutura in tensiune cu necroza marginilor defectului.

Rezultatele benefice ale procedurii Bianchi, ce nu necesita anestezie generala, pot fi evidentiata prin faptul ca pacienti isi reiau mai repede tranzitul intestinal, reducand perioada de alimentare prin cateter venos central, ce limiteaza riscul de bronhopneumonie, septicemie si implicit mortalitatea.

Concluzii

Procedeu Bianchi reprezinta o tehnica chirurgicala inovatoare mult mai putin agresiva in comparatie cu metodele clasice ce poate fi aplicata cu succes in cazul pacientilor cu gastroschizis.

Analiza activitatii chirurgicale pe tara in 2006

Autor: Ardelean Maghiar Alina

Coautori: Salceanu Mihai Cosmin, Diacu Iustina

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horatiu Moldovan

UMF Tg. Mures

Scop

Scopul lucrarii vizeaza evaluarea activitatii chirurgicale din unitatile spitalicesti din tara, pe 2006.

Metodologie

Aceasta evaluare se bazeaza pe raportarile din spitale. Analiza a fost raportata pe un numar de 100.000 de cazuri externe, reprezentand un esantion reprezentativ din totalul cazurilor externe din spitalele finantate pe grupe de diagnostice in 2006.

Rezultate

Dintre cazurile externe in 2006, un procent de 22,44% au suferit interventii chirurgicale (principale si/sau secundare), pondere mai crescuta decat in 2005. Bucurestiul ocupa primele locuri ca frecventa de inregistrare a interventiilor chirurgicale, in plan national. 94,97% din cazuri au trecuta o singura interventie chirurgicala principala, in restul de 6,03% cazuri nu apare nici o interventie chirurgicala ca principala. De remarcat ca, pentru un pacient, numarul interventiilor chirurgicale secundare poate ajunge la 50, desi numai 2,20% dintre cazuri au mai mult de 4 interventii chirurgicale secundare. Distributia cazurilor in functie de numarul interventiilor chirurgicale secundare asociate se face in felul urmatoar: in 66,12 % din cazuri nu se asociaza nici-o interventie secundara; in 21,91% din cazuri se asociaza 1 interventie chirurgicala secundara; in 7,27% din cazuri se asociaza 2 interventii chirurgicale secundare.

Concluzii

Din punct de vedere al distributiei interventiilor chirurgicale pe aparate anatomice, cele mai frecvente (aproximativ 50%) sunt interventiile pe sistemul digestiv (18,26%), interventiile obstetricale (16,25%) si interventiile pe organele genitale feminine (13,93%), cu procente apropiate de cele ale anului precedent.

Analiza ocluziilor intestinale prin tumori abdominale

Autori: Stoica Bogdan, Campean Corina

Coautori: Fodor Pal, Blendea Alecsandru, Blendea Ciprian, Covrig Raul, Ciornohuz Anca Loredana, Zaprojanu Andrei, Olariu Ovidiu

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Coros Marius, Asist. Univ. Dr. Dobre Adrian
UMF Tg. Mures

Ocluzia intestinala reprezinta un sindrom determinat de obstructia partiala sau completa a unui segment intestinal prin stagnarea mai mult sau mai putin persistenta a gazelor si materiilor fecale, printr-un proces patologic organic sau functional.

Scopul lucrarii

Este de a analiza tipurile de interventii in ocluziile intestinale prin neoplasme abdominale.

Material si metode

Am analizat un lot de 340 pacienti internati in perioada 2004-2007 in clinica Chirurgie III, Tg. Mures, pentru ocluzii si subocluzii intestinale, dintre care 74 de cazuri au fost de natura neoplazica.

Rezultate

Prevalenta cea mai mare am inregistrat-o la categoria de varsta 50-70 ani, pentru sexul masculin, cu neoplasme de tub digestiv, respectiv 9 cazuri din 34 (26%), iar la sexul feminin intre 70-90 ani, respectiv 7/34 (21%). In ce priveste tumorile invadante in tubul digestiv pe primul loc se situeaza neoplasmele de origine genitala la sexul feminin, categoria de varsta 50-70 ani, respectiv 13/29 c (45%). In 94% din cazuri neoplasmele de tub digestiv au fost de origine maligna (adenocarcinoame), cele de alta origine in proportie de 80% maligne.

Concluzii

Tinand cont ca aproximativ 30% din cazurile de ocluzii si subocluzii intestinale au fost de origine neoplazica, orice sindrom ocluziv ar trebui sa ridice suspiciunea unei posibile etiologii tumorale, impunand investigatii suplimentare pentru elucidarea diagnosticului.

Arsura profunda prin lichid fierbinte la o pacienta cardiaca in varsta de 76 de ani

Autor: Dulama Raluca Ioana

Coautori: Balota Nicoleta, Moldovan Alina Veronica

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Arsurile profunde reprezinta una dintre cele mai grave afectiuni medico-chirurgicale cu evolutie dificila, prognostic rezervat si mortalitate ridicata. Sechelele postcombustionale sunt consecinte grave, deseori mutilante, invalidante, ale pacientelor ce au suferit arsuri profunde.

Materiale si metoda

Cazul prezentat este cel al unei paciente din mediul rural in varsta de 76 de ani, cu bloc atrio-ventricular, CIC dureroasa si frecvente crize de tip Adam-Stokes.

In cursul unei astfel de crize pacienta rastoarna un recipient cu apa clocotita provocandu-si o arsura profunda (toata grosimea) la nivelul hemitoracelui stang, axilei stangi si bratului stang.

Tratamentul de electie al arsurilor este reprezentat astazi de excizia tangentiala seriata urmata de grefarea cutanata precoce a defectului postexcizional.

In situatia data insa riscul anesteziei si operatiei era foarte mare iar pe de alta parte pacienta a refuzat categoric de la inceput orice interventie chirurgicala. S-a optat atunci pentru debridarea pasiva a escarei postcombustionale cu ajutorul buretilor poliuretani.

Prin acest tratament se indeparteaza progresiv, prin stimularea procesului autolitic natural, toate tesuturile devitalizate de la nivelul oricarei plagi.

Dupa circa 3 saptamani de aplicare a acestor pansamente sintetice leziunile postcombustionale au detersat complet si au granulat, pacienta fiind in cele din urma convinsa sa accepte grefarea cutanata.

Rezultate si discutii

Evolutia postoperatorie a fost favorabila, grefele au avut priza integrala iar zona donatoare s-a vindecat rapid si fara complicatii.

Dupa aproximativ 6 luni pacienta prezinta o brida retractila la nivelul axilei stangi dar care nu o deranja deloc in activitatile cotidiene.

Concluzii

Debridarea autolitica cu ajutorul buretilor poliuretani Ligasano este o metoda deosebit de utila si de eficienta cu reactii secundare minime si care poate fi folosita pentru debridarea tuturor leziunilor acute si cronice si mai ales in conditiile in care debridarea chirurgicala este contraindicata.

Artroplastia totala de sold cu endoproteze necimentate. Studiu retrospectiv 1999-2006

Autor: Flavius Muntean

Coautor: Paul Cucea

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Tudor Sorin Pop, Asist. Univ. Dr. Gergely Istvan
UMF Tg. Mures

Scop

Folosirea endoprotezelor necimentate in artroplastia totala de sold (ATS) a aparut ca urmare a complicatiilor reprezentate de osteoliza si mobilizarea aseptica a componentelor protetice, datorate in principal utilizarii cimentului osos. Acest studiu retrospectiv are ca scop evaluarea rezultatelor ATS necimentate pe termen mediu.

Metoda

In aceasta lucrare a fost inclusa o serie consecutiva de 113 ATS necimentate la 87 pacienti, avand o distributie pe sexe de 44 barbati si 69 femei. Varsta medie a fost de 43 ani (24-72 ani), iar perioada medie de urmarire 5,4 ani (1-8 ani). In toate cazurile am utilizat componente acetabulare hemisferice „porous coated” tip Stryker Secur-fit, cu sau fara fixare suplimentara cu suruburi, respectiv componente femurale necimentate acoperite in 1/3 proximala cu hidroxiapatita tip Stryker Omnifit. Pacientii au fost evaluati clinic (scor Harris) si radiologic (criteriile lui Engh) la 3-6 luni postoperator si apoi anual. De asemenea am urmarit remodelarea osoasa si osteoliza periprotetica.

Rezultate

Scorul Harris a crescut de la o valoare medie preoperatorie de 48 puncte la o valoare de 92 de puncte la ultima examinare. Prevalenta durerilor tranzitorii de coapsa a fost de 10% din cazuri. Un sold cu infectie profunda precoce a necesitat revizia partilor moi. La 21 solduri osteoliza a aparut la nivelul femurului (zonele I, 7 Gruen), iar 8 solduri la nivelul acetabulului.

Concluzii

In ciuda prevalentei ridicate a necrozelor de cap femural si a displaziei congenitale de sold, fixarea mecanica a componentelor endoprotetice necimentate a fost excelenta. Am inregistrat o rata relativ scazuta de osteoliza periprotetica, fara mobilizari aseptice.

Aspecte particulare in diagnosticul pozitiv al mixomului cardiac

Autor: Chiorean Mihai

Coautori: Csiszer Iren, Ognean Emilia Liliana, Orban Edgar Zsolt, Sircuta Carmen

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Fagarasan Emil, Dr. Moldovan Eugenia

UMF Tg. Mures

Scopul studiului

Consta in analiza rezultatelor de diagnostic si tratament chirurgical al mixomului cardiac pe un interval de 26 de ani in Clinica de Chirurgie Cardiovasculara din Targu-Mures. Considerand mixomul cardiac o afectiune cu risc crescut de deces, in acelasi timp reprezentand o urgenta terapeutica, incercam sa definim metodologia de diagnostic a acestei patologii prin prisma experientei dobandite in intervalul de timp enuntat.

Material si metoda

Studiul cuprinde cazurile diagnosticate cu mixom cardiac si operate in cursul a 26 de ani, din 1982 pana in 2008. Lotul este format din 58 de pacienti, dintre care 17 de sex masculin (29,31%) si 41 de sex feminin (70,69%) cu varste cuprinse intre 15 si 74 de ani, cu media de 48 de ani. Dintre acestia, 20 pacienti (34,48%) au fost internati in conditii de urgenta. Toate cazurile au fost confirmate anatomopatologic. In intreg lotul s-a constatat o singura recidiva si nu s-a consemnat niciun deces postoperator precoce.

Datele au fost obținute prin prelucrarea fișilor de observație, precum și prin examinarea clinică a pacienților diagnosticați în ultimii trei ani.

Tratamentul chirurgical a constat în sternotomie mediană, utilizarea circulației extracorporeale cu sau fără stop ischemic, atriotomie stângă sau dreaptă, extracția mixomului. Mortalitatea operatorie a fost zero. Recuperarea bolnavilor și reîncadrarea lor socială s-a făcut în aproximativ o lună de la intervenția chirurgicală. Am avut un singur caz de recidivă demonstrând că procedeul terapeutic utilizat a fost eficient.

Concluzie

Datorită complicațiilor redutabile pe care le presupune mixomul cardiac, tratamentul acestei boli reprezintă o urgență cardiocirurgicală.

Aspecte terapeutice în apendicita acută-studiu clinic

Autori: Bobu Diana, Cioabla Alex George

Coordonator: Dr. Grasa Catalin

Universitatea "Ovidius" Constanța

Se prezintă un studiu clinic retrospectiv efectuat pe o perioadă de 1 an: 11.03.2007-11.03.2008.

Pacienții au fost operați în Secția a II-a de Chirurgie a Spitalului Clinic Județean de Urgență-Constanța.

Studiul a cuprins un lot de 380 de pacienți din care 292 s-au prezentat în urgență și doar 88 au fost programați. Lotul studiat este împărțit aproape egal între femei(196) și bărbați(184).

Din distribuția pe decade de vârstă s-a putut observa că valoarea maximă a numărului de pacienți se situează în decada 20-29 ani cu un total de 132 pacienți iar al doilea interval cu număr crescut de pacienți este reprezentat de 16-19 ani cu 110 pacienți.

În cadrul lotului studiat cea mai mare frecvență ca diagnostic pozitiv o reprezintă apendicita acută flegmonoasă cu 174 de cazuri, urmată de apendicita acută gangrenoasă cu 114 cazuri și doar 76 de cazuri de apendicita acută catarală. Izolat întâlnim 8 cazuri de apendicita cronică și 16 de plastron apendicular.

Din totalul de 380 pacienți 174 au reprezentat forme complicate cu reacție peritoneală inflamatorie de tip peritonită secundară îmbrăcând diferite forme în funcție de aspectul lichidului intraoperator, de la seros la purulent franc:

- -peritonită seroasă(104)
- -peritonită seropurulentă(22)
- -peritonită purulentă(42)

În general, în cazul apendicitelor acute complicate cu peritonită a fost necesară montarea unui tub de dren în cavitatea peritoneală. S-au realizat în total 86 de drenaje din care 74 au fost simple, plasate în spațiul paretocolic drept sau în Douglas, iar 9 au fost multiple (duble sau triple).

Interesul nostru s-a oprit asupra intervenției chirurgicale ce a constat în apendicectomie. Din totalul de 380 de apendicectomii 244 s-au efectuat prin infundarea bontului apendicular în bursa cecală și mezoplastie, 106 s-au realizat cu ligatură dublă și mezoplastie, ambele fiind realizate clasic prin incizie tip Mc Burney, și doar 6 s-au realizat laparoscopic. Considerăm că apendicectomia clasică este mult mai folosită decât cea laparoscopică fiind o intervenție simplă din punct de vedere tehnic, rapidă și practicabilă în condiții foarte bune chiar printr-o incizie mică și acceptabilă pentru estetica pacientului. De remarcat simplul drenaj evacuator în cazul plastronului apendicular cu montarea unui drenaj multiplu în și lângă zona afectată.

Pentru încheiere lucrarea reprezintă o importanță mult mai mare pe urgențe decât cronici. Astfel, trebuie să ținem cont de indicația terapeutică pentru că pacienții să beneficieze de rezultate bune, oferind vindecare și prevenire a complicațiilor.

Atitudinea chirurgicala intr- un caz de hemangiom hepatic gigant: prezentare de caz clinic

Autor: Ilie Vlad

Coautori: Stroe Valentin, Emil Grajdeanu

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan
UMF Tg. Mures

Introducere

Hemangiomul cavernos este cel mai frecvent neoplasm tumoral benign al ficatului, care de cele mai multe ori este decelat intamplator, de regula atunci cand se efectueaza o manevra imagistica abdominala, pentru simptome fara legatura sau in timpul unei interventii chirurgicale.

Lucrarea este o prezentare de caz clinic si urmareste atitudinea chirurgicala intr- un caz de hemangiom gigant hepatic, lob stang, considerat inoperabil in mai multe servicii chirurgicale.

Materiale si metode

Pacient in varsta de 37 de an, sex feminin se interneaza cu diagnosticul de hemangiom hepatic lob stang simptomatic cu diametrul de peste 20 de centimetri, compresiv pe parenchimul hepatic sanatos, in contact intim cu flancul stang al venei cave. Markerii tumorali negativi. Markerii virali pentru hepatita B si C negativi. Datorita dimensiunii crescute cat si a localizarii i s-a practicat lobectomie stanga reglata in excluza vasculara a ficatului cu caracter continuu cu durata de 27 de minute. Interventia aleasa este sigura, avand grad scazut de morbiditate si realizandu se cu o pierdere cat mai mica de sange.

Rezultate

Evolutia post operatorie a fost simpla, externare in ziua a sasea post operator. CT-ul de control dupa o luna evidentiind o buna regenerare hepaticafara fara colectii libere intraperitoneale.Nu au aparut sechele postoperatorii.

Concluzii

Progresele anestezice chirurgicale permit abordarea tot mai frecventaa cazurilor de tumori hepatice gigante considerate pana nu demult inoperabile.

Avantajele abordului transperitoneal in cancerul renal

Autor: Blendea Ciprian

Coautori: Fodor Pal, Bordeianu Corina, Covrig Raul, Ciomohuz Anca Loredana, Stoica Bogdan,
Blendea Alecsandru

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Boja Radu
UMF Tg. Mures

Introducere

Avantajele abordului transperitoneal in cancerul renal.Cancerul renal reprezinta aproximativ 3% din neoplasmale adultului, iar carcinomul renal reprezinta 85-90% din totalul tumorilor maligne. Avantajele abordului transperitoneal consta in accesul larg cu interceptarea primara a arterei si venei si posibilitatea controlului eventualelor leziuni ale vaselor, posibilitatea exciziei unor tumori de dimensiuni foarte mari, de efectuare a limfodisectiei si a unor operatii tactice sau de necesitate asociate-colectomie, splenectomie, pancreatlectomie caudala, rezectie de muschi psoas, hepatectomie.

Metode

Intre anii 1998-2007 in Clinica de Urologie Tg Mures au fost tratate 347 cazuri de cancer renal, dintre care 118 dintre pacienti de sex feminin, 229 de sex masculin, 183 tumori renale drepte si 164 tumori regionale stangi.

Rezultat

Interventiile chirurgicale au fost efectuate prin abord transperitoneal cu evidare ganglionara regionala.

Concluzie

Prin abordul transperitoneal se obtine controlul diseminarii neoplazice, facilitand extragerea trombului si evolutia postoperatorie.

Bazele anatomice ale durerii cronice perineale: rolul nervului rusinos

Autor: Cristea Carmen, Calancia Cosmin

Coautor: Padurariu Alexandra Andreea

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Paduraru Dumitru

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Durerea cronica perineala este provocata datorita diferitelor implicatii cu elemente anatomice din regiunea nervului rusinos. Nervul rusinos parcurge de-a lungul traectului sau diferite regiuni: in regiunea spinei ischiatice nervul intra in contact direct cu acesta; in pozitia sezuta, grasimea din regiunea ischio-anala se aplica lateral de procesul falciform al ligamentului sacro-tuberal, acesta fiind ridicat si apropiat trunchiului nervos rusinos intern.

Materiale si metode

In vederea sustinerii acestei idei au fost alese doisprezece cadavre, 6 barbati si 6 femei; au fost initial disecati in sectiunile sagitale pelviene pentru a putea fi urmarit nervul de-a lungul traectului sau, a distributiei sale si a ramurilor terminale; ulterior executandu-se disectii transgluteale.

Implicatii terapeutice

Infiltrarile. Infiltrarile trebuie facute la nivelul spinei ischiatice sau a canalului lui Alcock, cu injectare de hormoni corticoizi.

Chirurgia nervului rusinos: Prin ruta sa perineala, nervul poate avea dificultati de pozitie datorita regiunii cu numeroase vase sangvine si abundenta de tesut adipos. Caracterul durerii consta in senzatii de: ardere, torsiuni, de greutate si senzatia de corpuri straine in zona rectului sau vaginului.

Concluzii

Studiul anatomic al nervului rusinos si a ramurilor sale s-a realizat dintr-un unghi multidisciplinar (psihopatologic, clinic si neuropsihologic) a durerii tipice perineale.

Beneficiile chirurgiei de o zi in tratamentul bolii varicoase

Autor: Dr. Drd. Florin Comsa

Coautor: Dr. Comsa Ana Maria

Coordonator: Fara Coordonator

Centrul de Diagnostic si Tratament "Dr. Victor Babes" Bucuresti

Chirurgia de o zi trebuie privita ca o normalitate pentru toti pacientii supusi interventiilor chirurgicale pentru boala varicoasa si nu ca o forma de tratament alternativa pentru cativa pacienti selectionati pe diferite criterii (varsta, greutate, risc anestezic, financiar, etc.). Acest lucru este facilitat de utilizarea achizițiilor tehnice de ultima generatie si anume de folosirea ecografiei Doppler venoase care joaca un rol esential in tratamentul chirurgical al bolii varicoase.

Pacientii care beneficiaza de chirurgia de o zi au nevoie de o buna pregatire psihologica preoperatorie. Au de asemenea nevoie si de o informare mai buna cu privire la pregatirea preoperatorie, procedura operatorie propriu-zisa si mai ales de recuperarea postoperatorie fata de pacientii spitalizati. Aceasta informare va determina reducerea numarului de amanari si anulari ale procedurii precum si numarul de controale postoperatorii sau prezentari la camera de garda legate de complicatiile minore ce pot aparea. De aceasta informare sunt responsabili toti membrii echipei cu care pacientul vine in contact si care trebuie sa stimuleze pacientul in vederea constientizarii situatiei si a posibilitatii independentei si a autoingrijirii sale ulterioare.

Chirurgia perforantelor presupune ligatura venelor perforante decelate atat prin examen clinic, cat mai ales prin ecografie Doppler venoasa, prin acest procedeu obtinandu-se un rezultat superior oricarei alte metode. Procedeu propus realizeaza un efect superior strippingului pentru ca:

- procedeul este nesangerand, operatia fiind efectuata la vedere, spre deosebire de stripping;
- bolnavul nu este internat, operatia se face ambulatoriu, in sistem de chirurgie de zi, sub anestezie locala;
- procedeul are si caracter estetic fiind vorba de incizii mici 7-10mm, plasate in pliurile cutanate si care dupa vindecare devin putin vizibile;
- prin redarea imediata a bolnavului familiei si societatii se obtine si o influenta favorabila asupra psihicului acestuia si in plus, prin mobilizarea imediata postoperator este favorizata circulatia venoasa;
- prin acest procedeu cheltuielile sunt incomparabil mai mici decat in stripping, eliminandu-se costul internarii, precum si al folosirii medicamentelor necesare strippingului: perfuzii, anticoagulante, antibiotice.

Chirurgia de o zi in tratamentul bolii varicoase este aplicata cu succes in Centrul de Diagnostic si Tratament „Dr. Victor Babes” unde anual beneficiaza de avantajele acestei metode aproximativ 300 de pacienti.

Studiul de fata este un studiu retrospectiv pe o perioada de 3 ani.

Boala polichistica renala. Studiu morfologic, clinic si paraclinic

Autor: Lovasz Timea

Coautor: Butoianu Andreea

Coordonatori: Conf. Univ. Dr. Martha Orsolya, Conf. Dr. Lakatos Otto

UMF Tg. Mures

Boala polichistica renala este o malformatie congenitala, evolutiva, transmisa genetic autosomal dominant (AD) la adult, ce se manifesta prin prezenta chisturilor parenchimotoase renale.

Scopul lucrarii

Elucidarea modificarilor histologice in rinichiul polichistic, urmarirea modificarii raportului stroma-parenchim, in raport cu dezvoltarea chisturilor renale. Rezultatele morfopatologice au fost comparate cu evolutia clinica a bolii.

Material si metoda

Studiul nostru cuprinde 32 cazuri clinice de rinichi polichistic la care s-au urmarit modificarile parenchimului renal, ale nefronilor si modificarile microcirculatiei renale intraparenchimotoase. Datele morfopatologice au fost completate cu aspecte clinice, radiologice, echografice, CT si examene de laborator.

Rezultate

Histopatologic apar chisturi medulare si subcapsulare de diferite marimi, captusite de un epiteliu cubic aplatizat, atrofic, cu continut lichidian. Urografia evidentieaza umbre renale marite, stergerea marginii psoasului, calice mici aplatizate, bazinele elongate. Ultrasonografic se observa renomegalie bilaterala cu formatiuni transonice lichidiene de marimi variabile. Tabloul clinic se manifesta cu durere lombara, hematurie, proteinurie, hipertensiune arteriala, insuficienta renala.

Concluzii

Chisturile nu comunica cu cavitatile rinichiului, care sunt deformate si dezorientate. Locul parenchimului renal este ocupat treptat de chisturi ce duc la aparitia semnelor de insuficienta renala cronica.

Cancerul de prostata: complicatii si tratament endoscopic

Autor: Hazaparu Andreea Ionela

Coautori: Vasiliu Gabriela, Dutescu Andreea Maria, Morar Silvia Ioana, Oancea Raica Ciprian

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Boja Radu

UMF Tg. Mures

Introducere

Cancerul de prostata ocupa al doilea loc ca frecventa la barbatii peste 45 de ani si reprezinta a doua cauza de deces prin neoplazie.

Obiectivul lucrarii

Lucrarea de fata isi propune evidentierea importantei resectiei transuretrale de prostata (TUR-P) ca si tratament in cancerul de prostata. Este indicata in forma obstructiva de cancer prostatic, avand ca scop dezobstructia: resectia unui segment conform din tesutul prostatic tumoral. Rezultatul operatiei este reluarea spontana a actului mictional sau disparitia disuriei si rezidului vezical.

Material si metoda

Pentru sustinerea acestei lucrari am avut in evidenta un numar de 319 pacienti pe un interval de 10 ani (din 1998 pana in 2007), statistica pe baza caruia am obtinut date despre incidenta cancerului de prostata si complicatiile acestuia, conditii pentru care s-a efectuat TUR-P.

Rezultatul

Am urmarit: incidenta pe ani (mai frecvent in 2004-15,36% si 2005-15,04%), incidenta de varsta (mai frecvent intre 60-70 ani 34,48% si 70-80 ani 49,52%) si complicatiile cancerului de prostata (mai frecvent hematurie-31,34% si retentie cronica completa de urina-21,94%).

Concluzii

Cancerul de prostata este o imbolnavire a barbatului varstnic, agresivitatea tumorii fiind in stransa legatura cu volumul tumorii si complicatiile acestuia.

Cancerul mamar-incidenta si screening

Autor: Ciorba Ciobanu Brindusa

Coautor: Dulama Raluca Ioana

Coordonatori: Sef Lucr. Dr. Molnar Calin, Dr. Podeanu Daniela

UMF Tg. Mures

Cancerul de san este cea mai comuna forma de cancer la femei din intreaga lume; reprezinta o cincime din totalul imbolnavirilor de cancer la femei, in fiecare an inregistrandu-se un milion de cazuri noi.

In Romania, conform informatiilor OMS-2006 si statisticilor inregistrate de Institutul Oncologic Bucuresti (octombrie 2006), in ierarhia mortalitatii prin cancer la populatia feminina, locul intai este ocupat de cancerul mamar, cu rata in crestere; cel mai afectat segment de populatie are varsta de 45-55 ani.

In perioada 01.01.2002 si 31.12.2007 au fost internate in Clinica Chirurgie 1, Tg Mures si au beneficiat de tratament chirurgical 1083 de paciente prezentand neoplasme mamare. In urma statisticii, incidenta maxima o au decadele 4-7 de viata (45,42%).

Nu este de neglijat predominanta neoplasmului mamar pe partea stanga 54,20% fata de sanul drept 43,12%.

Ca si metode de screening amintim mamografia si ecografia glandei mamare.

Screeningul mamografic se adreseaza femeilor cu varsta > 40 ani si permite depistarea tumorilor in stadiul "0", cu dimensiuni de cativa mm.

Ecografia este metoda preferata pentru examinarea sanilor densi, fiind recomandata ca metoda de prima intentie, in general, sub varsta de 35 ani.

Cancerul tiroidian studiu clinic

Autor: Simion Horia

Coautor: Medic Rez. Negulescu Iuliana

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Coros Marius

UMF Tg. Mures

Introducere

Cancerul tiroidian cunoaste o incidenta crescatoare in ultimele decade fiind una din formele de neoplazie care depistata la timp ofera rate mari de supravietuire la distanta.

Scopul lucrarii

Reprezinta studiul clinic al cancerului tiroidian la cazurile internate in Clinica Chirurgie 3 Tg-Mures urmarind mai multi parametrii specifici acestei localizari a bolii neoplazice.

Materialul si metoda

Lotul a cuprins toti bolnavii operati in Clinica Chirurgie 3 in ultimii 4 ani (2004-2007) datele obținute fiind prelucrate statistic.

Rezultate

Din totalul de 7.019 operatii cele pe tiroida au reprezentat doar 1% (64 cazuri). Cancerale tiroidiene au fost in numar de 12 (19% din afectiuni tiroidiene si 1,4% din toate afectiunile maligne) Femeile au fost afectate de 5 ori mai frecvent decat barbatii. Varsta cea mai afectata fost peste 40 ani. Lobul drept tiroidian este afectat mai frecvent in raport de 2/1. Marea majoritate au fost carcinoame papilare (10) Operatia efectuata a fost tiroidectomia totala, in doua cazuri fiind necesar neck dissection-ul. Doar in jumatate din cazuri diagnosticul de certitudine a fost stabilit preoperator prin punctie biopsie.

Concluzii

Se constata o crestere a numarului de cazuri de cc tiroidian operate in ultimul an. Desi tiroida este un organ usor accesibil investigarii, exista inca multe cazuri in stadii avansate. Biopsia preoperatorie ar trebui sa intre in rutina diagnosticului preoperator.

Capcane și erori în diagnosticul și tratamentul protezelor totale de sold complicate septic

Autor: Fodor Pal

Coautori: Blendea Alecsandru, Blendea Ciprian, Bordeianu Corina, Covrig Raul, Ciornohuz Anca
Loredana, Stoica Bogdan

Coordonator: Dr. Dorin Salcudeanu

UMF Tg. Mures

Introducere

Cea mai severă complicație în artroplastia coxo-femurală este infecția postoperatorie! Rezultate terapeutice bune se obțin numai printr-o bună colaborare cu serviciile de imagistică medicală și de microbiologie. O etapă obligatorie în tratament este asumarea responsabilității medicului curant. Infecția trebuie acceptată ca și o complicație care ne aparține și face parte din tratament.

Metoda

Este un studiu clinic retrospectiv efectuat pe o perioadă de 10 ani. Au fost analizate 23 de cazuri de infecții postoperatorii după artroplastia de sold:

- 3 după proteze subtotale de tip Moore
- 5 cazuri după proteze necimentate
- 15 cazuri după artroplastie cu proteze cimentate
- în 5 cazuri era prezentă fistula activă

Etape postoperatorii (Complicații)

- Precoce-primele 3-4 săptămâni
- Termen mediu-de la câteva luni la 2 ani
- Termen lung-după 2 ani

Până la 2 ani complicațiile sunt considerate postoperatorii iar după 2 ani sunt infecții perioperatorii (nosocomiale).

Criterii radiologice

- Modificări la interfața os-proteza
- Osteoliză-lizereul osos-larg, continuu, evolutiv >2mm
- Migrarea implantului (verticalizarea sau orizontalizarea cupei și infundarea stemului).

În 18 cazuri suspiciunea clinică a fost confirmată prin demersul diagnostic paraclinic iar în 5 cazuri a fost prezentă fistula activă. Acest lucru arată eficacitatea unui model simplu de investigație care a fost aplicat cu consecvență.

Am stabilit un protocol de tratament determinat de protocolul de investigație.

Celulita extensivă brahio-antebrahială stângă la o pacientă obeză și cu diabet zaharat tip II insulino dependent

Autor: Dulama Raluca Ioana

Coautori: Tacu Irina, Ciorba Ciobanu Brindusa

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Infețiile extensive ale partilor moi la pacienții diabetici au crescut foarte mult în ultima decada fie datorită neglijenței pacienților care se prezintă tardiv pentru consultații și tratament, fie subestimării potențialului patogen de către personalul medico-sanitar. Indiferent de cauzele acestor recrudescențe septice, celulele excesive, gangrenele și fasciitele necrozante reprezintă modalități de evoluție gravă, uneori letală, a unor leziuni cu debut minor (escoriații, întepături, plăgi superficiale, hematoame evacuate).

Materiale și metoda

Cazul prezentat este cel al unei paciente în vârstă de 40 de ani, cu diabet zaharat insulinodependent tip II și obezitate, care a suferit un traumatism minor la nivelul cotului stâng. La scurt timp mâna, antebratul și bratul respectiv edematiindu-se și cianozându-se iar starea generală a pacientei alterându-se progresiv.

Pacienta a fost plimbată prin mai multe servicii medicale și chirurgicale până a ajuns la Clinica Chirurgie IV. Aici a fost intervenit de urgență fiind solicitată și echipa de la chirurgie plastică practicându-se circumvalarea leziunilor și excizia largă a tesuturilor necrozate și modificate septice.

Sfăcelurile restante au fost apoi debridate progresiv prin pansamente cu burete poliuretanic până la completa detersare și granulare a tuturor defectelor postexcizionale.

Rezultate și discuții

Plăgile granulare restante au fost acoperite cu GPLD (greafă de piele liberă despicată) având evoluție favorabilă și priza integrală.

Concluzii

Și în această situație ca și în alte cazuri similare asocierea între chirurgia agresivă excizională și debridarea pasivă cu ajutorul bureților poliuretani a fost deosebit de utilă pacienta păstrând membrul respectiv care și-a reluat întreaga funcționalitate după câteva luni de tratament fizioterapeutic și kinetoterapeutic.

Chist hematic ovarian drept rupt asociat cu ruptura de rinichi drept la o pacientă de 36 de ani

Autori: Mihoci Eduard Cristian, Mosescu Alexandra Laura

Coautori: Alexandra Tibuleac, Chiforeanu Anamaria

Coordonator: Dr. Miron Ramona

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Introducere

Pacienta, 36 ani, venită pentru dureri abdominale în partea dreaptă, cu tegumente palide și hematurie macroscopică, este diagnosticată inițial cu tumoră renală dreaptă cu hematurie.

Material și metode

În urma mai multor investigații se descoperă la rinichiul drept o formațiune de 64/50 mm tunorală omogenă. La ecografia abdominală uterul - 79/64 mm neomogen de tip fibromatos. Abdomen rigid, dureros în partea dreaptă cu senzație de vomă, deasemenea loja renală este dureroasă.

Concluzii

Se practică o intervenție chirurgicală de tip incizie mediană pubo-supraombilicală la deschiderea cavității peritoneale. Se infirmă ocluzia intestinală constatându-se hemoperitoneu prin chist ovarian drept rupt, fibrom uterin gigantom precum și un hematom perirenal voluminos prin ruptura de parenchim. Se practică histerectomie subtotală cu anexectomie dreaptă precum și nefrectomie dreaptă.

Chistul hidatic hepatic necomplicat. Diagnostic și tratament

Autori: Dumitrof Luiza, Diaconu Iulia Elena, Makkai Popa Mihai Vladimir

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

TG. MUREȘ

NUMĂR EDITAT DE

LIGA STUDENȚILOR TG. MUREȘ

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Burcoveanu Constantin
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Echinococoză are o largă distribuție, incidenta la om fiind dependentă de incidenta la gazdele intermediare. În Clinica a III-a Chirurgie, Spitalul Universitar "Sf. Spiridon" Iași, în perioada 2004-2007 au fost diagnosticate 196 de cazuri cu echinococoză dintre care 178 au avut localizare la nivel hepatic. Am făcut un studiu comparativ cu perioada 2000-2003 în care au fost tratate doar 90 de cazuri.

Material si metoda

Diagnosticul clinic se face asociind următoarele simptome: durerea localizată în hipocondrul drept sau epigastru, hepatomegalia și palparea unei mase tumorale, greață, varsături, prurit și rash. Diagnosticul paraclinic este pus cu ajutorul eozinofiliei și reacției Cassoni, testul ELISA și examenul ecografic. Tratatamentul chirurgical făcut în clinica noastră constă în chistectomie cu drenaj extern al cavității restante efectuată la 14 cazuri, chistectomie ideală efectuată la 50 de cazuri și perichistectomie parțială efectuată la 72 de cazuri.

Rezultate

Durata de spitalizare a pacienților a fost în medie de 12,3 zile. După tratament a rezultat infecția cavității restante, prezenta fistulei biliare și echinococoză secundară datorată ruperii intraoperatorii sau inactivării insuficiente la 29 de pacienți, ca ulterior necesitând internări succesive.

Concluzii

Chistul hidatic hepatic reprezintă o problemă de sănătate publică, cea mai afectată fiind vârsta adultă, iar localizarea hepatică cea mai des întâlnită la cazurile studiate a fost segmentele VII-VIII. Perichistectomia parțială cu drenajul cavității restante este metoda chirurgicală de elecție folosită pentru chistul hidatic hepatic necomplcat.

Chisturile congenitale ale gâtului

Autor: Morosan Petruța Anca

Coautori: Ciucanu Angelica Viorica, Răscanu Claudia Andreea

Coordonator: Dr. Vlad Nutu

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Introducere

Chisturile regiunii cervicale sunt malformații rare care rezultă din anomalii de dezvoltare embrionară a regiunii cervicale. Formațiunile chistice congenitale își au originea la nivelul arcurilor brahiale(1,2) sau la nivelul canalului tireoglos incomplet fibrozat. Ele pot să se evidențieze atât la momentul nașterii cât și pe parcursul vieții.

Material si metoda

Am efectuat un studiu retrospectiv pe cazuistica din Clinica I Chirurgie a Spitalului "Sf. Spiridon" Iași în perioada 2000-2007, analizând fișele de observație, protocoalele operatorii și rezultatele histopatologice a bolnavilor cu patologie cervicală tratați aici. Din cele peste 2000 de intervenții chirurgicale efectuate la nivelul regiunii cervicale, în 14 cazuri am constatat chisturi congenitale ale gâtului ceea ce a reprezentat lotul nostru de studiu.

Rezultate

Din cele 14 cazuri(0,7%), 10 au fost diagnosticate cu chist de canal tireoglos, 3 cu chist brahial și unul cu limfangiom chistic. Repartiția pe sexe bărbați:femei a fost de 5:9.

Concluzie

Chisturile congenitale se intalnesc mai frecvent la copii, dar pot fi depistate si la adulti. Clinic ele se manifesta prin aparitia unei formatiuni tumorale bine delimitata, sferica, mobila si nedureroasa. Singurul tratament adecvat este ablatia chirurgicala a chistului, deoarece dupa punctie ele recidiveaza.

Cicatrici retractile post-electrocutie degete si palma dreapta

Autor: Costin Vasile

Coautor: Banu Luciana

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Cazul prezentat este cel al unui pacient in varsta de 68 de ani, care a suferit leziuni intinse la nivelul fetei, membrului superior drept, trunchiului si membrului inferior drept.

De mentionat, ca acest tip de accident este relativ frecvent in zona geografica a Vaii Muresului; pacientul a atins in mod accidental linia de inalta tensiune (27.000 volti) a caili ferate electrice, cu undita din fibre de carbon si bor, provocand un arc voltaic de mari dimensiuni care a produs leziunile descrise anterior.

Material si metoda

Pacientul a avut mai multe leziuni profunde de electrocutie (marci electrice), cu intrare prin mana dreapta si iesire prin piciorul drept. A fost operat in repetate randuri (necrectomie urmata de debridare pasiva si PPLD- plastie piele libera despicata) in Clinica de Chirurgie Plastica si Reparatrice. Leziunile postcombustionale de la nivelul mainii drepte s-au organizat cicatriceal retractil inchizand spatiul I comisural si tinand in flexie Dg. II-IV.

S-a intervenit chirurgical in anestezie generala practicandu-se excizia bridelor si placardelor cicatriceale, adezioliza intinsa si acoperirea degetului post-excizional cu grefa de piele despicata toata grosimea GPLTG, recoltata de la nivelul hemiabdomenului ipsilateral.

Rezultat si discutii

Grefa suturata cu puncte separate a fost fixata cu un pansament Tie-over care a fost inlaturat dupa 9 zile, grefa avand priza integrala. Spatiul I comisural s-a deschis complet, miscarile policelui si ale celorlalte degete fiind acum in limite aproape normale.

Concluzii

Cicatriceale retractile postcombustionale de la nivelul mainii si degetelor au sanctiune exclusiv chirurgicala (excizie-grefare). Interventia se face intotdeauna pe cicatrici stabilizate la minim 6-8 luni de la completa epitelizare (preferabil dupa cel putin un an) preferandu-se GPLTG deoarece se retracta mult mai putin decat cele de piele libera despicata.

Rezultatul post-operator trebuie insa sustinut prin tratament anticicatriceal cu geluri siliconice, Contubex si mai ales contentie elastica permanenta pentru minim 2 ani de zile.

Colita ischemica

Autori: Alexandra Tibuleac, Chiforeanu Anamaria

Coautori: Ibanescu Irina Magdalena, Mihoci Eduard Cristian

Coordonator: Dr. Elena Dajbog

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Scaderea irigatiei la nivelul colonului poate avea urmasi de la leziuni complet reversibile, decelabile doar microscopic, pana la necroza ischemica totala a peretelui colic. Factori predispozanti la ischemia colonului sunt varsta inaintata, ateroscleroza cu diversele ei manifestari, tromboza sau embolia arterei mezenterice inferioare, ligatura sa iatrogena, insuficienta sau aritmiile cardiace, anevrisme ale aortei abdominale, sunt aorto-iliac, etc.

Vom prezenta cazul unei paciente in varsta de 73 de ani, care se prezinta la Unitatea de Primire a Urgentelor a Spitalului "Sf Spiridon" din Iasi cu dureri abdominale. Interventia chirurgicala in urgenta a evidenciat aspect de cordon dur cu diametrul de aproximativ 4 cm, elastic si cu haustre sterse, care s-a soldat cu o hemicolectomie stanga cu anus terminal pe colonul transvers.

Complicatiile epiziotomiei la nasterile la termen in prezentatie craniana cu degajare in occipito-pubiana si occipito-sacrata

Autor: Caluta Madalina

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu
UMF Tg. Mures

Epiziotomia este o incizie a perineului care se face la degajarea craniului in timpul nasterii. Sunt anumite indicatii pentru care se face epiziotomia, atat mateme cat si fetale, iar necesitatea sectionarii perineului trebuie apreciata de la caz la caz! Trebuie stabilite obiectivele nasterii in prezentatia craniana flectata, variatia de pozitie si anticipate posibilele leziuni mateme care apar intr-o anumita incidenta.

Am analizat pe o perioada de 5 ani un lot de gravide care au nascut in prezentatie craniana cu degajare in OP sau OS (occipito-pubiana si occipito-sacrata), avand in vedere varsta, numarul de gestatii, paritate, stimularea medicamentoasa a travaliului, manevre obstetricale practicate in timpul sau dupa nastere, greutatea fatului la nastere si scorul APGAR. Am pus in evidenta incidenta epiziotomiei atat la nasterile cu degajare in OP cat si in OS si frecventa leziunilor dupa aceasta manevra rezultatul fiind acela ca: scopul terapeutic al epiziotomiei nu mai este atins ci din contra femeile sufera diverse traume fizice si psihice atat pe moment cat si pe termen lung. Practicarea epiziotomiei a ajuns sa fie utilizata de rutina in cadrul unei nasteri iar beneficiile pentru gravide scad.

Condilomatoza vulvo-vaginala giganta

Autor: Tacu Irina

Coautor: Bulei Mirabela

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca
UMF Tg. Mures

Introducere

Condilomatoza veneriana sau condilomatoza acuminata este o afectiune produsa de un virus din grupul Papiloma Virusurilor interesand in proportie de 60-70% sexul feminin. In ultima decada insa, datorita extinderii practicii homosexuale, diferenta de afectare a sexelor tinde sa se egalizeze.

Material si metoda

Cazul prezentat este cel al unei paciente in varsta de 45 de ani cu o condilomatoza giganta neglijata si care a fost refuzata de toate clinicile de chirurgie plastica, chirurgie generala si ginecologie generala unde s-a prezentat solicitand asistenta.

In cele din urma a fost internata in clinica de chirurgie plastica din Tg. Mures, unde s-a practicat excizia larga a tumorii care invadea vulva, perineul si cele 2/3 inferioare ale vaginului, refacandu-se structurile anatomice interesate prin mobilizarea marginilor si sutura directa.

Rezultate si discutii

Evolutia postoperatorie a fost deosebit de favorabila fara complicatii septice la externare. Din pacate pacienta nu s-a prezentat pentru supraveghere de specialitate, examenul histopatologic decelând degenerarea maligna a formatiunii condilomatoase.

Concluzii

Condilomatoza veneriana are potential de degenerare maligna in aproximativ 30% din cazuri, mai ales in situatia cazurilor neglijate cu leziuni vegetante de mari dimensiuni. De cele mai multe ori tratamentul este exclusiv chirurgical, celelalte tratamente (criocoagularea, aplicatii de podofilina, electrocoagularea) fiind eficiente doar in leziunile de mici dimensiuni nediseminate.

Curs practic de Tehnici Chirurgicale, Microchirurgicale si Laparoscopice de baza - experienta noastra

Autor: Alexandru Bacanu

Coautori: Bogdan Vinersar, Mihail Climov, Cristian Blajut, Adrian Dumitrascuta

Coordonatori: Dr. Bogdan Nistor, Dr. Dragos Garofil

UMF "Carol Davila" Bucuresti

Cursul de tehnici chirurgicale de baza al Societatii Studentesti de Chirurgie din Romania a fost o initiativa a studentilor cu scopul de a micșora diferenta dintre teorie si practica in curricula medicala romaneasca. Cursul, impartit in 6 module a oferit studentilor posibilitatea de a deprinde si exersa gesturi chirurgicale de baza in afara mediului spitalicesc. De asemenea, cursantii au avut posibilitatea de a le fi testate cunostintele dobandite, atat practic, cat si teoretic.

Curricula de curs a cuprins: masuri de aseptie, prezentarea instrumentarului chirurgical de baza, noduri si suturi chirurgicale, managementul plagii, bandaje, ligaturi hemostatice, rezectii si anastomoze intestinale, notiuni si demonstratii practice de chirurgie vasculara, exercitii pe simulatorul de laparoscopie si anastomoze vasculare microchirurgicale.

O echipa formata din medici si profesori din diferite specialitati chirurgicale a fost cooptata pentru prezentarea notiunilor teoretice, efectuarea demonstratiilor practice si supravegherea cursantilor. Aceeasi echipa de instructori a fost implicata in evaluarea cursantilor la sfarsitul cursului, cu ajutorul formularelor individuale de evaluare obiectiva.

Scopul studiului nostru a fost de a determina eficacitatea programului de training si de a obtine un feedback in vederea imbunatatirii metodelor de lucru.

Pe o perioada de 9 luni (martie 2007-decembrie 2007), 180 de studenti la medicina (anii 3-6 de studiu) din 6 centre universitare au participat in 9 cursuri de tehnici chirurgicale de baza si au fost inclusi in studiu. Cursantii au fost rugati sa completeze un formular de autoevaluare la inceputul si la sfarsitul cursului. Experienta chirurgicala anterioara, nivelul cunostintelor teoretice si nivelul de incredere in efectuarea unor manevre chirurgicale de baza au fost autoevaluate.

La sfarsitul cursului, studentii au fost rugati sa efectueze o sarcina cmplexa (ex: anastomoza intestinala pe intestin de porc), si au fost evaluati obiectiv de catre echipa de instructori.

Ulterior, studiul a aratat ca 80% dintre cursanti aveau putina experienta practica si un nivel scazut de incredere in efectuarea unor manevre chirurgicale/medicale de baza. La sfarsitul cursului, atat autoevaluarea finala, cat si evaluarea obiectiva a echipei de instructori a aratat imbunatatirea semnificativa a nivelului de

cunostinte practice si teoretice al cursantilor. Pe de alta parte, studentii au apreciat cursul ca fiind util, necesar, si un mod placut de a-si petrece timpul alaturi de colegi.

Dezechilibrele sodiului la pacientii cu moarte cerebrala

Autor: Bordieanu Corina

Coautori: Fodor Pal, Tartara Florin Edmond

Coordonator: Dr. Ghitescu Ioana

UMF Tg. Mures

Corectia dezechilibrelor sodiului survenite la pacientii cu moarte cerebrala, ce se constituie in potentialii donatori de organe, reprezinta un obiectiv esential in terapia intensiva a acestora.

Obiective

Determinarea incidentei dezechilibrelor Na^+ la pacientii in moarte cerebrala, momentul diagnosticarii acestora in raport cu admisia in terapia intensiva, impactul acestor dezechilibre asupra deciziei prelevarii de organe.

Material si metode

Studiu retrospectiv-observational efectuat in cadrul clinicii de ATI I, Spitalul Clinic Judetean de Urgenta Tg. Mures, pe un lot de 25 de pacienti diagnosticati cu moarte cerebrala intre ianuarie 2007-februarie 2008.

Rezultate

Din cei 25 de pacienti 1(4%) a prezentat dezechilibre ale Na la admisia in terapia intensiva. Restul de 24(96%) au dezvoltat hipernatremia dupa admisia in terapia intensiva. Terapia de corectie a hipernatremiei a constat in:terapia hormonală + hidro-electrolitica la 20(80%) din cei 25 pacienti,iar restul de 5(20%) pacienti doar terapia hidro-electrolitica.

Dintre cei 20 de pacienti la care hipernatremia s-a instalat precoce dupa diagnosticarea mortii cerebrale(<12 ore de la diagnosticare),17(85%) au necesitat terapia hormonală + hidro-electrolitica,iar restul de 3(15%) doar terapia hidro-electrolitica.

Dintre cei 5 pacienti la care hipernatremia s-a instalat tardiv de la diagnosticarea mortii cerebrale(>12 ore de la diagnosticare),3(60%) au necesitat terapia hormonală +hidro-electrolitica,iar restul de 2(40%) doar terapia hidro-electrolitica.

Din intreg lotul, prelevare de organe s-a efectuat la 2 pacienti (8%), la restul de 23(92%) prelevarea nu a fost posibila, din cauze independente de disfunctia electrolitica a sodiului prezenta pe parcursul internarii.

Concluzii

Dezechilibrul de Na la pacientul cu moarte cerebrala survine constant, iar corectia lui agresiva si precoce duce la cresterea potentialului numar de donatori de organe.

Diabetul zaharat ca factor de morbiditate in patologia chirurgicala

Autor: Chiorean Paul

Coautori: Dobos Paula, Nitu Crina Elena

Coordonator: Dr. Georgescu Rares

UMF Tg. Mures

Introducere

Diabetul zaharat reprezinta un factor de risc si o comorbiditate importanta atat prin riscul septic cat prin cel vascular, complicatii generale si prin cel de vindecare a plagilor si anastomozelor.

Material si metoda

Lucrarea reprezinta o statistica ce doreste sa demonstreze impactul diabetului zaharat ca morbiditate in chirurgia abdominala, din punct de vedere al complicatiilor si duratei medii de spitalizare, asterea complicatiilor septice postoperatorii ce apar la pacientii diabetici in comparatie cu cei nediabetici. Au fost evaluati 320 de pacienti diabetici tipul I si II dintr-un total de 6531 de pacienti supusi interventiilor chirurgicale reprezentand 4,90%. S-au realizat 3 loturi: diabet zaharat tip I, tip II, nediabetici urmarindu-se prin comparatie evolutia complicatiilor postoperatorii locale si generale; in functie de acestea s-au divizat 2 grupe cuprinzand varsta si sexul.

Rezultate

Pacientii diabetici tip I si II prezinta o incidenta a complicatiilor septice postoperatorii de 13,19% fata de 4,82% care apar la nediabetici. Diabetul zaharat tip I afecteaza sexul masculin in proportie de 100% pe cand diabetul zaharat tip II afecteaza sexul feminin in proportie de 58,3%. Timpul mediu de spitalizare a diabet/nediabet.

Concluzii

Pacientii diabetici reprezinta astfel o provocare in timpul ingrijirii chirurgicale.

Diagnostic diferential rarism al apendicitei acute: splina accesorie rupta

Autor: Cernat Veronica

Coautor: Cernat Maria Alexandra

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Damian Vasile

UMF Tg. Mures

Splina este un organ limfoid situat in loja splenica are multiple functii (hemodinamica, hemobolica, tixenica, de aparare sau deprotectie, endocrina, metabolica).

Lucrarea de fata prezinta un caz de splina accesorie la un pacient in varsta de 34 care s-a prezentat in genta cu simptomatologia si semnele unei apendicite acute.

In cursul operatiei s-a descoperit in cavitatea peritoneala o hemoragie importanta. Laparotomia fopubiana descopara splina accesorie rupta.

Diagnosticul in acut al entorselor grave de genunchi

Autor: Dr. Bogdan Nistor

Coautori: Dr. Adrian Pojoga, Dr. Florin Oancea, Dr. Victor Silivestru

Coordonator: Dr. Gabriel Dinu

Spitalul Clinic de Urgenta Bucuresti

Diagnosticul clinic complet in traumatismele acute ale genunchiului este adesea dificil de stabilit, datorita durerii la mobilizarea activa, contracturii musculare si edemului local. Fractura Segond a fost definita o avulsie a marginii laterale a platoului tibial, care are loc prin rotatia interna a tibiei si varus, cu genunchiul flexie.

Identificarea radiografica a fracturii Segond este deosebit de importanta, deoarece este de obicei asociata cu rupturi ale ligamentului incrucisat anterior (LIA), si leziuni de menisc, cartilaj si capsula articulara.

In lucrarea de fata ne-am propus sa studiem retrospectiv mecanismul lezional si leziunile asociate pe o serie de 4 pacienti care au fost diagnosticati radiologic cu fractura Segond dupa traumatisme acute la nivelul genunchiului.

Toate cele 4 cazuri au rezultat in urma accidentelor de ski in perioada ianuarie – februarie 2008, si au fost tratate prin reconstructia artroscopica a LIA.

Genunchii afectati au fost examinati preoperator clinic, radiografic si IRM, iar leziunile au fost confirmate artroscopic in timpul reconstructiei LIA.

S-a gasit o asociere intre fractura Segond si ruptura LIA (toate cazurile), leziunile de menisc (1 caz), si leziunile ligamentului colateral intern (2 cazuri).

Toate cele 4 cazuri au fost rezolvate prin reconstructia LIA utilizand autogrefoane tendinoase de ischiogambieri (gracilis si semitendinos), prin tehnica „Single Bundle”. Evolutia postoperatorie a fost fara incidente.

Asocierea cu leziunea ligamentului colateral intern ar putea sugera ca o forta de compresiune in partea externa a articulatiei femuro-tibiale poate fi implicata, si ca mecanismul lezional al fracturii Segond ar putea fi si unul de valgus.

Totusi, pentru o intelegere completa a mecanismului lezional al fracturii Segond, este nevoie de o anamneza foarte detaliata a secventei traumatice, adesea dificil sau imposibil de efectuat. Desi cazuri izolate de fracturi Segond fara leziuni asociate au fost descrise in literatura, experienta noastra sugereaza ca evidentiarea radiografica a unei fracturi Segond la un pacient cu traumatism acut la nivelul genunchiului trebuie sa sugereze asocierea cel putin a unei leziuni LIA.

Diagnosticul melanomului malign coroidian si dificultatea diferentierii lui de melanomul corpului ciliar - Prezentare de caz

Autor: Sandu Raluca

Coordonatori: Dr. Maki Cristina, Conf. Univ. Dr. Csiszar Anna
UMF Tg. Mures

Introducere

Melanomul coroidian este cea mai comuna tumora maligna primara intraoculara si al doilea tip de tumora primara maligna in restul corpului. Nu este in nici un caz cea mai rara tumora intalnita. Melanomul coroidian este un subtip al melanomului uveal. Melanoamele uveale pot fi clasificate in melanoame uveale anterioare, cand tumora apare la nivelul irisului, si in melanoame uveale posterioare, cand aceasta apare fie la nivelul coroidei sau la nivelul corpului ciliar. Melanoamele intraoculare pot implica simultan mai mult de una din structurile uveei.

Material si metoda

Lucrarea isi propune sa prezinte cazul unui bolnav de sex masculin in varsta de 63 de ani, mediul urban, care se prezinta la Clinica de Oftalmologie Targu Mures, acuzand scaderea treptata a vederii ochiului drept, aparuta in urma cu 3 luni. La consultul oftalmologic se constata AVOD=5/40 cc, AVOS=5/5 fc, TIO-OD=17,3 mmHg. Examenul polului anterior este semnificativ, ochiul drept prezentand retrocrystalinian, infero-nazal, o proeminenta pigmentata cu vascularizatie proprie, mobila la miscarile globului ocular; vitrosul anterior prezinta celule pigmentate. Fundul de ochi OD evidentiaza in sectorul inferior retinian, proeminand anterior, o formatiune tumorală pigmentata, vascularizata, papila bine conturata, normal colorata, vase cu modificari HT-AS std.II.

In urma examinarii ecografice mod AB si a RMN-ului cranian s-a stabilit diagnosticul de melanom malign de corp ciliar, dar care in final a fost infirmat de examenul HP, efectuat in urma enucleatiei globului ocular drept.

Particularitatea cazului

Consta in faptul ca aspectul ecografic si RMN, cat si localizarea anterioara a tumorii pledau pentru melanom de corp ciliar, diagnosticul de melanom malign coroidian stabilindu-se numai in urma examenului histopatologic.

Diagnosticul si tratamentul chirurgical al cancerului mamar in stadii avansate

Autor: Dodocioiu Dan Sorin

Coautor: Raicu Stefan

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Munteanu Marian
UMF Craiova

Motivatia prezentarii acestei lucrari este frecventa din ce in ce mai crescuta a cancerului mamar in lume si in special in tara noastra. De asemenea, spre deosebire de tarile dezvoltate, la noi ajung aproximativ o treime din cazuri in stadii avansate sau foarte avansate de boala cand sansele de vindecare sunt nule.

Pentru a demonstra acest lucru am analizat cazuistica clinicii III chirurgie a Spitalului Clinic Judetean de Urgenta nr.1 Craiova pe o perioada de 10 ani, incercand sa depistez cel putin o parte din motivele acestei prezentari tardive la medic. Au fost selectate 264 de cazuri, in stadiile 3 si 4 gasindu-se 90 de cazuri adica aproximativ 30%.

Am descoperit ca un rol important in intarzierea prezentarii este o educatie sanitară deficitara a populatiei, pacatul fiind impartit între ignoranta pacientului pe de o parte cat si superficialitatea celor ce sunt obligati prin statutul lor profesional sa indrume pacientul la timp catre specialist. De asemenea "agresivitatea" vindecatorilor de ocazie care racoleaza bolnavele, promitandu-le o vindecare completa si rapida, intarziind si mai mult actul medical.

Activitatea terapeutica a colectivului clinicii in fata acestor cazuri este mamectomia si evidare ganglionara axilara cat mai completa sau mamectomia de toaleta ca prim gest, experienta aratand ca radioterapia si polichimioterapia neoadjuvanta nu sunt benefice in special la pacientele cu tumori ulcerate, urmand ca celelalte secvente terapeutice sa decurga conform protocoalelor.

Repectand aceste principii, colectivul clinicii III chirurgie are rezultate foarte bune, fara mortalitate postoperatorie si cu complicatii ce nu depasesc nici ca frecventa nici ca incidenta datele din literatura.

Diagnosticul si tratamentul sindromului de traversare toraco-brahial

Autori: Mihaila Cristina Elena, Bejinariu Alexandru Gabriel

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Popa Radu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Sindromul de traversare toraco-brahial este rezultatul compresiunii structurilor nervoase si/sau vasculare între triunghiul interscalenic si marginea superioara a primei coaste, datorita unor anomalii osoase, musculare sau prezenta unor tracturi fibroase între elementele vasculo-nervoase. Clinic, in functie de

structurile comprimate, se deosebesc 3 tipuri de sindroame: neurologic, vascular (arterial și venos) și mixt. Incadrarea atât clinică, cât și cu ajutorul investigațiilor paraclinice în unul din aceste sindroame face posibilă aplicarea unui tratament chirurgical corect.

Material și metoda

S-a efectuat un studiu retrospectiv, prin urmărirea celor 9 pacienți cu sindrom de traversare toraco-brahial operați în perioada 1996-2006 în Departamentul de Chirurgie Vasculară a Clinicii a III-a Chirurgie din Iași. Rezultate. Două cazuri au prezentat tromboza de vena subclavie, șase cazuri simptome patologice arteriale de tip ischemic intrinsecă cu cea de tip neurologic, iar unul predominant neurologic. Tratamentul chirurgical ales a fost scalenectomia, rezecția de coastă I sau rezecția de coastă cervicală. În 7 cazuri simptomele s-au diminuat până la dispariție, iar în 2 cazuri, după o evoluție favorabilă, s-a constatat reapariția simptomelor).

Concluzii

Explorarea vasculară paraclinică și consultul neurologic sunt de o importanță deosebită pentru precizarea tipului de compresiune. Tratamentul chirurgical este o atitudine eficientă în managementul acestei patologii, deși în unele cazuri nu s-a obținut o remisie completă a simptomatologiei.

Dimensiunea și localizarea calculilor reno-ureterali - factori de prognostic pentru ESWL

Autor: Aniela Cristina Pop

Coautor: Malina Petrescu

Coordonator: Șef Lucr. Dr. Liviu Ghervan

UMF "Iuliu Hațieganu" Cluj Napoca

Introducere

S-a efectuat un studiu retrospectiv la Institutul Clinic de Urologie și Transplant Renal Cluj-Napoca pe 900 pacienți diagnosticați cu litiaza reno-ureterală și tratați prin ESWL.

Material și metoda

Lotul a cuprins 452 bărbați și 448 femei, cu vârste cuprinse între 3 și 89 ani. Datele analizate din fișele de observație și protocoalele intervenționale au cuprins: tabloul clinic, dimensiunea și localizarea calculilor, aparatul de litotripsie utilizat, gradul de hidronefroza, numărul de sedințe, intervenții pre și post ESWL, precum și complicații post ESWL.

Rezultate

Numărul mediu de sedințe aplicat pe calcul este 1.25. Rata stone free globală în studiul efectuat este 77.2%, cu un procent de 5.33% pierduti din observație ulterior. Rata stone free în funcție de dimensiunea calculilor este: 92.36% pentru calculii mai mici de 1 cm, 83% pentru calculii între 1-2 cm, 67.54% între 2-3 cm, 63% pentru cei mai mari de 3 cm. Rata stone free în funcție de localizarea calculilor este: 77.75% pentru calicele inferior, 65.89% pentru calicele mijlociu, 80% pentru calicele superior, 73.75% pentru calculii pielici, 77.44% pentru cei pielocaliceali, 84.38% pentru ureterul superior, 84.14% pentru ureterul mijlociu, 74.29% pentru ureterul inferior. Ca complicații imediate post ESWL au fost înregistrate: 37 cazuri steinstrasse, 8 cazuri hematom, 63 cazuri cu fragment migrat obstructiv și 4 cazuri cu febră.

Concluzii

Litotripsia extracorporeală permite realizarea unui tratament ambulator al calculilor reno-ureterali cu o excelentă toleranță și o rată stone free de 77.2%. Succesul depinde în mod esențial de dimensiunea și localizarea calculilor reno-ureterali.

Dinamica morbiditatii ulcerului gastro-duodenal de cauza chirurgicala

Autor: Stirbulescu Corina

Coautori: Stefan Laura Manuela, Stanica Madalina, Steolea Oana, Ganea Monica Mariana

Coordonator: Dr. Mesina Cristian

UMF Craiova

Autorii prezinta 2395 de cazuri de ulcere gastro-duodenale operate pentru complicatii acute sau cronice. Scopul lucrarii este acela de a prezenta intr-un studiu retrospectiv pe cazuistica clinicii, tendintele evolutive actuale ale ulcerului gastro-duodenal si complicatiile postoperatorii precoce. Din analiza azurilor s-a constatat o crestere a complicatiilor hemoragice in cazul ulcerului gastric si o crestere a complicatiilor perforative si hemoragice in cazul ulcerului duodenal. Scaderea numarului de gastrectomii arata faptul ca s-a produs o cotitura evidenta in strategiile terapeutice medico-chirurgicale, in ultima decada. Dintre complicatiile postoperatorii precoce pancreatita acuta postoperatorie, dezunirea de anastomoza gastro-duodenala cu peritonita difuza si leziunile CBP, raman complicatiile cele mai redutabile. Mortalitatea postoperatorie cea mai ridicata a fost data de ulcerile duodenale perforate vechi neglijate.

Endarterectomia carotidiana. Indicatii chirurgicale. Cazuistica IBCvT

Tg.Mures

Autor: Harpa Marius Mihai

Coautori: Baricz Jenő, Tanasescu George

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Horatiu Suciu

UMF Tg. Mures

Istoric

Chiari (1905) a descris primul asocierea intre tromboza la nivelul bifurcatiei carotidiene si embolia in teritoriul carotidian. Prima endarterectomie carotidiana a fost executata de DeBakey in 1953.

Etiologie

90% din cazurile de stenoza carotidiana au ca si factor etiologic ateroscleroza. Placa ateromatoasa se formeaza cu precadere la nivelul bifurcatiei carotidiene si la originea carotidei interne.

Tablou clinic

Suflu carotidian la evaluarea clinica generala, posibil insotita de amaurosis fugax, infarct retinian, AIT sau stroke evolutiv.

Diagnostic

Clinic se poate face prin examen neurologic/cardiologic, ex. ecoDoppler, ex. angiografic, ex. angioRMN

Se urmareste administrarea unui tratament preoperator antiagregant, anticoagulant, hipolipemiant, hipotensor, echilibrarea diabetului zaharat.

Endarterectomia carotidiana fiind o procedura chirurgicala preventiva, i-a fost atent urmarita eficacitatea, prin studii extinse randomizate NASCET, ECST, ACAS, ACST si in functie de gradul stenozei, de simptomatologia prezenta sau nu, s-au obtinut diferite relatii de indicatie chirurgicala in stenoza carotidiana.

Contraindicatii chirurgicale

Prezente la pacienti cu deficit neurologic sever dupa infarct cerebral, in ocluzii de artera carotida interna, in comorbiditate, etc.

Momentul operator este in primele 2 saptamani de la ultimul accident vascular cerebral. interventia se face cu evitarea sdr SHPC.

Se poate utiliza shuntul intravascular, endarterectomia efectuandu-se fie direct (clasic), fie eversional, cu respectarea unui strict regim postoperator.

Am analizat cazuistica Institutului de Boli CardioVasculare si Transplant Tg. Mures in functie de mai multi parametri.

In concluzie, endarterectomia carotidiana ramane "gold-standard"-ul in tratamentul stenozelor carotidiene, oferind rezultate foarte bune si cea mai buna cost-eficienta.

Escare de decubit la o pacienta de 42 de ani, cu paraplegie posttraumatica.

Autor: Balota Nicoleta

Coautor: Moldovan Alina Veronica

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Escarele de decubit apar cu mare frecventa la pacientii imobilizati la pat si in special la pacientii cu paraplegii de diverse etiologii. Cele mai frecvente localizari sunt in ordine: escarele ischiatice (28%), trohanteriene (19%), sacrate (17%) si calcaneene (9%).

Material si metoda

Cazul prezentat este cel al unei paciente in varsta de 42 de ani, cu paraplegie flasca posttraumatica, in urma unei fracturi mielice, prin cadere de la alt nivel si escare de decubit la nivel sacrat si ischiatic stang, cu o vechime de aprox. 6 ani. Dupa o perioada de debridare pasiva de cca 3-4 saptamani, cu bureti poliuretani Ligasano, a ambelor leziuni de decubit, se intervine chirurgical, practicandu-se excizia larga, a celor doua escare; escara sacrata este acoperita cu ajutorul a doua lambouri miofasciocutane din marii fesieri, pediculizate pe ambele artere fesiere (lambouri Arnold-McCraw), iar escara ischiatica stanga, este excizata impreuna cu bursa respectiva (fara a fi nevoie insa de osteotomia spinei ischiatice), defectul postexcizional fiind la randul lui acoperit printr-un lambou cutanat comun dezepidermizat la partea superioara, rasucit "in melc" si introdus in locul pseudobursei excizate (lambou Tulenko modificat, cu pedicul subcutanat).

Rezultat si discutii

Rezultatul postoperator a fost foarte bun, putandu-se remarca inca de la inceput excelenta coloratie a celor trei lambouri. Datorita debridarii prealabile a leziunilor de decubit cu ajutorul buretilor poliuretani Ligasano, nu a fost inregistrata nici o complicatie septica. Pacienta a fost externata la cca 3 saptamani postoperator si nu a mai avut nici o recidiva in ultimii doi ani.

Concluzii

Inaintea oricarei abordari chirurgicale, trebuie avut in vedere faptul ca tratam pacienti ca pun mari probleme biologice: nutritionale, neurologice septice, renale, circulatorii, etc., care daca nu sunt tratate energic si la timp, influenteaza in mod negativ intregul rezultat terapeutic. Iata de ce, folosirea judicioasa a buretilor Ligasano, atat in scop curativ, cat mai ales profilactic, imbunatateste substantial evolutia acestor pacienti multi-tarati. Asanarea rapida a focarelor septice, fara utilizarea nici unui tratament antibiotic, debridarea eficienta a tuturor focarelor necrotice si ameliorarea efectiva a fluxului sanguin local, duc la scaderea duratei de spitalizare si la obtinerea unui rezultat postoperator mult mai functional si peren.

Evaluare morfo-clinica asupra tumorilor epiteliale si a pseudotumorilor ovariene

Autori: Kamal Adina Maria, Boara Alina Daniela

Coautori: Dr. Pavel Luci Elena, Pavel George Dan, Kamal Constantin

Coordonator: Dr. Simionescu Crisina

UMF Craiova

Lucrarea isi propune sa realizeze un studiu morfo-clinic asupra leziunilor ovariene benigne si maligne (grevate de o incidenta in crestere si de o gravitate importanta in practica medicala), precum si asupra leziunilor pseudotumorale.

In aceasta lucrare se prezinta o sinteza asupra unor aspecte clinice ale patologiei tumorale ovariene, o actualizare a clasificarii tumorilor de ovar cat si o prezentare a principalelor caracteristici anatomo-patologice atat benigne cat si maligne. Frecventa crescuta a disfunctiilor tumorale, a sterilitatii feminine, a proceselor inflamatorii primare sau secundare ovariene, precum si a patologiei tumorale in cadrul patologiei ginecologice in ansamblu indreptateste importanta cunoasterii factorilor etiologici implicati in afectiunile ovariene.

Prin corelarea datelor clinice si paraclinice se poate ajunge la stabilirea unui diagnostic cat mai precoce, la stabilirea unei terapii adecvate. Din nefericire incidenta reala a tumorilor ovariene este greu de apreciat deoarece sunt putine lucrari care s-au ocupat cu studiul incidentei tumorilor ovariene la o populatie bine definita, iar legislatia sanitara nu prevede obligativitatea raportarii tumorilor benigne. In al doilea rand tumorile ovariene tratate in serviciile de ginecologie nu reflecta incidenta reala deoarece unele cazuri sunt tratate si in serviciile de chirurgie generala si oncologie. In literatura de specialitate se raporteaza ca dintre tumorile ovariene aparute intre 20-40 ani 90% sunt benigne, iar peste 50 ani, ponderea lor scade la 50%. Avand in vedere datele din literatura de specialitate, lucrarea de fata isi propune o evaluare a leziunilor tumorale ovariene in special de origine epiteliala, acestea fiind cele mai frecvente, benigne sau maligne. Sunt aduse in discutie si leziunile pseudotumorale, importante in sustinerea diagnosticului diferential al formatiunii tumorale ovariene, cat si pentru studierea eventualei evolutivitati spre malignitate.

Evaluarea clinica pe termen scurt a rezultatelor osteotomiei supratuberozitare de deschidere-valgizare

Autor: Balint Stefan

Coautor: Mursa Adrian

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Russu Octav

UMF Tg. Mures

Introducere. Scopul studiului

Osteotomia este o optiune clasica in tratamentul gonartrozei unicompartimentale, iar varianta ei de deschidere inverseaza metoda de corectie, introducand un ic osos la nivelul fetei mediale a tibiei. Scopul studiului este evaluarea clinica pe termen scurt a rezultatelor osteotomiei supratuberozitare de deschidere-valgizare.

Material si metoda

Am luat în considerare un număr total de 12 pacienți, 10 femei și 2 bărbați, cu vârste cuprinse între 60 și 65 de ani, la care s-a practicat osteotomia supratuberozitară de deschidere-valgizare. Evaluarea genunchilor s-a făcut conform The Hospital for Special Surgery Score (HSSS), cu un maxim posibil de 100 de puncte.

Preoperator, bolnavii au fost cuantificați conform scorului HSSS astfel: 3 genunchi, sub 60 de puncte (slab), 5 genunchi, între 60-69 de puncte (satisfăcător) și 4 genunchi, 70 de puncte (bun).

Rezultate

La 5 luni postoperator, evaluarea genunchilor a arătat 3 genunchi ce au obținut un scor de peste 84 de puncte (foarte bun), 6 genunchi cu scoruri în intervalul 70-84 de puncte (bun) și 3 genunchi, între 60-69 de puncte (satisfăcător).

Concluzii

În ciuda perioadei scurte de timp pe care s-a făcut studiul, rezultatele sunt concludente și astfel se poate afirma că osteotomia supratuberozitară de deschidere își păstrează locul în algoritmul tratamentului gonartrozei, cu indicație în tratamentul gonartrozei secundare unui genu varum la un pacient cu un nivel de activitate fizică ridicat și cu un stadiu incipient al gonartrozei (I-III Ahlback).

Evaluarea clinico-radiologică în artroplastii de revizie ale soldului în clinica de ortopedie 1 Tg.Mureș

Autor: Dutescu Andreea Maria

Coautori: Adafini Gabriela Loredana, Nitu Crina Elena, Hazaparu Andreea Ionela

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Bataga Tiberiu

UMF Tg. Mureș

Artroplastia constituie o adevărată revoluție în chirurgia soldului, soluționând următoarele obiective: restabilirea mobilității articulare, combaterea durerilor și îmbunătățirea vieții pacientului.

Scopul

De a prezenta evaluarea artroplastiei de revizie și rezultatele ei clinico-radiologice.

Metodologia

Este un studiu retrospectiv pe perioada 2005-2007, având ca sursă cazuistică pacienților internați în clinica de ortopedie 1 Tg.Mureș. Studiul este bazat pe analiza experienței de artroplastii de revizie ale soldului la 80 de pacienți.

Rezultate

Au fost analizate următoarele aspecte:

- incidența artroplastiilor de revizie ale soldului pe anii 2005-2007: 2005(34%), 2006(33%), 2007(33%).
- incidența pe sexe: 2005(27,5%); 2006(33,15%); 2007(38,75%).
- incidența pe vârstă: între 50-60 ani=18 pacienți; 60-70 ani=21 pacienți; 70-80 ani=16 pacienți.
- complicații: decimentare(59%), luxație(27%), fractură(14%).
- ocupația pacienților: pensionari(92,5%), angajați(7,5%).
- intervalul dintre accident și intervenția chirurgicală.
- tipul de proteze folosit.

Concluzii

Artroplastia de sold reprezintă o operație de mare actualitate în lumea medicală, având ca scop reintegrarea cât mai rapidă a pacienților în mediul lor social.

Evaluarea pre- si postoperatorie a pacientilor cu gonartroza

Autor: Surdu Al Theodor

Coautori: Caraman Remus, Dr. Brindusa Buda, Nechifor Alin

Coordonator: Dr. Russu Octav Marius

UMF Tg. Mures

Gonartroza reprezinta o afectiune degenerativa a articulatiei genunchiului caracterizata prin distructia progresiva a cartilajului articular, scleroza osoasa si proliferarea tesutului conjunctiv si manifestata clinic prin durere accentuata la miscare si impotenta functionala progresiva.

In studiul nostru am evaluat rezultatele functionale pe termen scurt ale artroplastiei totale de genunchi.

Material si metoda

Am luat in studiu un lot de pacienti internati in Clinica de Ortopedie si Traumatologie II Tg Mures, arora li s-a practicat artroplastie totala de genunchi cu endoproteza cimentata stabilizata. Am folosit pentru evaluarea preoperatorie scorul OKS (Oxford Knee Score) si scorul HSSS (Hospital for Special Surgery Score) pentru evaluarea postoperatorie.

Concluzii

Artroplastia reprezinta o metoda eficienta in tratamentul gonartrozei, cu rezultate functionale bune pe termen scurt si cu o continua imbunatatire datorita aparitiei scorurilor performante care permit evaluarea mai buna a pacientilor.

Evaluarea rezultatelor clinice precoce ale meniscectomiei artroscopice

Autor: Ivan Laurentiu Ioan

Coautor: Tomniuc Roxana

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Russu Octav, Conf. Univ. Dr. Tudor Sorin Pop, Asist. Univ. Dr.

Gergely Istvan

UMF Tg. Mures

Introducere. Scopul lucrarii

Evaluarea rezultatelor clinice ale meniscectomiei artroscopice

Material si metoda

Am urmarit un numar de 61 de pacienti operati intre 01.01.2007 - 01.02.2008, cu diagnosticul de leziune de menisc intern. Dintre acestia, 46 sunt barbati si 15 femei, cu varste cuprinse intre 14-52 de ani, la care se practica meniscectomie partiala interna. De asemenea am constatat ca genunchiul drept a fost afectat in 23 de cazuri iar genunchiul stang in 38 de cazuri.

Preoperator, scorul Tenger&Lysholm era:

- La 49 de persoane- nesatisfacator
- La 9 persoane- acceptabil
- La 3 persoane- bun, cu disconfort usor

Leziunile au fost: de corn anterior (26 de cazuri), in toarta de cos (23), leziuni de corn posterior (9), leziuni longitudinale (2) si leziuni transversale (1). Tratamentul postoperator a fost constituit din anticoagulate si antialgice. Rezultate Postoperator, scorul T&L a fost:

- 6 persoane- dureri inconstante, usoare, in timpul efectuarii unor exercitii intense

- 9 persoane- tumefiere

Concluzie

Meniscectomia artroscopica poate fi utilizata cu succes in tratamentul leziunilor de menisc.

Exeze extinse in cancerul gastric - Experienta Clinicii I Chirurgie Iasi

Autor: Irina Robu

Coautori: Natalia Ermalai, Codruta Chiscaru

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. Dan Androniç, Conf. Univ. Dr. Cristian Lupascu
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

In intervalul 1995-2005 numarul de cazuri noi de cancer gastric internate anual a avut o tendinta crescatoare. S-a analizat extinderea gastrectomiei pe lotul de 415 pacienti cu cancer gastric ce au beneficiat de gastrectomie in decurs de 11 ani in Clinica I Chirurgie Iasi pentru a preciza valoarea rezectiilor extinse in tratamentul chirurgical al cancerului gastric. Rata de rezecabilitate a fost de 56,3% in intervalul precizat, in crestere semnificativa fata de o rata de rezecabilitate de 44,78% in intervalul 1981-1989. Aceasta a variat in functie de localizarea tumorii la nivelul stomacului: cea mai mare rezecabilitate a fost in cazul tumorilor de pol inferior gastric (63,71%), iar cea mai redusa rata a fost in cancerul pe bont gastric (27,27%). Rata operatiilor declarate curative a fost de 49,88%. Rata complicatiilor a fost de 34% pentru pacientii cu gastrectomie. S-au analizat factorii (localizarea tumorii, tipul de rezectie si stadiul TNM) care au diferentiat pacientii la care s-a efectuat o gastrectomie simpla de pacientii la care s-a efectuat o gastrectomie extinsa. Rezectia tumorii, chiar si in conditiile in care la finalul operatiei exista tesut malign restant, a dus la o ameliorare semnificativa a supravietuirii si a determinat o reducere semnificativa a acesteia, indiferent de caracterul curativ sau paliativ al gastrectomiei. De aceea, rezectia curativa(fara tesut malign restant) cu extindere minima (gastrectomie simpla) ofera cele mai bune sanse de supravietuire; daca prin extinderea gastrectomiei se obtine o rezectie curativa, sansele de supravietuire sunt mai bune decat in situatia de tesut malign restant (operatie paliativa) si de aceea extinderea gastrectomiei este recomandata. Daca insa dupa extinderea gastrectomiei exista tesut tumoral restant, sansele de supravietuire sunt mai reduse fata de o gastrectomie simpla paliativa.

Factori determinanti pentru conversia catre laparotomie in chirurgia laparoscopica ginecologica

Autor: Albert Gheorghe

Coautori: Olaru Florin, Stamatoiu Marius, Caraman Remus

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu
UMF Tg. Mures

Obiectivul lucrarii

Evaluarea patologiei care a condus la conversia catre laparotomie in chirurgia laparoscopica ginecologica.

Material si metoda

Studiul a fost efectuat prin analiza retrospectiva a unui numar de 927 de operatii laparoscopice efectuate in Clinica Obstetrica-Ginecologie I Targu- Mures. Din totalul acestor interventii in 35 de cazuri,

eprezentand 3,77 %, a fost necesara conversia in laparotomie. In continuare am prezentat patologia asociata acestor cazuri care s-au convertit.

Rezultate

Principala cauza de consersie catre laparotomie a constituit-o sindromul aderential pelvin (48,57 % urmat de: chistul dermoid (22,85 %), hemoragie (14,28 %), patologie uterina (11,42 %), tumori ovariene suspecte de malignitate (5,71 %), probleme tehnice cu aparatura (5,71 %), hematom retroperitoneal-complicatie a initiierii pneumoperitoneului (2,85 %) .

Discutii

Conversia la laparotomie este o situatie care trebuie mereu luata in considerare la momentul consilierii informate preoperatorii, in mod particular pacientei cu risc de sindrom aderential (laparotomii in antecedente, endometrioza etc.).

Concluzie

Rata de conversie reprezinta un indicator al performantei tehnice in chirurgia laparoscopica. Va fi cu atat mai mica cu cat abilitatea tehnica si mai ales alegerea cazurilor este mai riguroasa.

Factori obstetricali care influenteaza colectarea de sange din cordonul ombilical pentru stocarea de celule stem

Autor: Cornea Crina Sanda

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu
UMF Tg. Mures

Introducere

Utilizarea de sange din cordonul ombilical ca si sursa de celule stem hematopoietice transplantabile a fost pentru prima data sugerata la inceputul anului 1980. Primul transplant de sange din cordonul ombilical a fost efectuat in anul 1988 la un pacient cu anemie Fanconi. Celulele stem (celulele susa) sunt celule nespecializate care se pot replica sau transforma in celule specializate (care alcatuiesc diferite tipuri de tesuturi din organism). Bancile de stocare a sangelui din cordonul ombilical prezinta cateva beneficii potentiale, dupa cum urmeaza: disponibilitate imediata, risc foarte scazut de transmitere a unor boli infectioase.

Obiective

Identificarea patologiei materno-fetale care poate influenta cantitatea de sange si celule pentru stocare. Material si metoda: evaluarea a 121 de paciente la care s-a recoltat sange ombilical pentru celule stem in Clinica Obstetrica-Ginecologie I Tg. Mures. La aceste paciente s-au urmarit variabilele demografice, precum si eventuala patologie asociata sarcinii.

Rezultate

Factorii obstetricali care influenteaza semnificativ volumul total de sange colectat sunt: calea de nastere, inductia travaliului, prezenta cordonului nuchal, greutatea copilului la nastere, nasteri multiple, greutatea placentei si durata travaliului. Lungimea cordonului de la locul punctiei venoase si perioada de timp pana la colectare afecteaza de asemenea volumul de sange extras.

Concluzii:

Volumul relativ mic de sange extras din cordonul ombilical a limitat acceptarea acestor transplanturi pentru adolescenti si adulti.

Forma rară de hemoragie digestivă superioară (tratamentul endovascular)

Autor: Bulei Mirabela

Coautor: Tacu Irina

Coordonator: Dr. Muresan Adrian

UMF Tg. Mures

Introducere

Printre cazurile rare de hemoragie digestivă superioară se numără și cea cauzată de angiodisplazia submucoasă intestinală.

Material și metoda

Este prezentat cazul unei paciente cu fenomene de hemoragie digestivă superioară la care explorările paraclinice endoscopice identifică sursa sangerării la nivelul intestinului (jejun). Pacienta în vârstă de 63 de ani se internează cu: rectoragie (tuseu rectal), paloare muco-tegmentară, dureri în flancul stâng, tendință la lipotimie în ortostatism. Din antecedente reținem că bolnava este o veche hipertensivă (180/100) aflată sub tratament, fără antecedente patologice. Colonoscopia și gastroscopia nu evidențiază surse de sangerare active, duodenul fiind explorat până la nivelul unghiului Treitz, iar colonoscopia evidențiază cheaguri de sânge până la valvula ileo-cecală. Arteriografia pune în evidență extravazare de substanță de contrast cu origine - ram arterială antero-superior duodeno-jejunal și se decide embolizarea cu granule de Tahocomb.

Rezultate

Evoluția postoperatorie favorabilă, pacienta nu repetă hemoragia, constanțele biologice se normalizează bolnava externându-se la 7 zile după embolizare.

Concluzii

Embolizarea cu granule Tahocomb reprezintă o metodă nouă de tratament endovascular a hemoragiilor digestive. Cuvant cheie: hemoragie, hemostază, embolizare, endovascular.

Importanța materialelor sintetice în tratamentul eventrației

Autor: Mercut Razvan

Coautori: Maranca Alexandra, Lazarescu Stefan, Mercut Andrei

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Mercut Dorin

UMF Craiova

Eventrația postoperatorie rămâne una dintre principalele complicații tardive ale chirurgiei abdominale, rezolvarea terapeutică implicând riscuri de recidivă, care ajung, în funcție de tehnica, până la peste 50%.

Obiectivul studiului

Este acela de a evalua rolul materialelor protetice în tratamentul eventrațiilor prin prisma rezultatelor și complicațiilor semnalate, dar și prin prisma aspectului cosmetic și al calității vieții. În studiu au fost incluși 180 de pacienți cu eventrații primitive ori primar recidivate la care defectul musculo-aponevrotic nu depășește 8 cm în diametru și având suprafața maximă de 60 cm², test de sarcină negativ și vârstă peste 18 ani. Răfia s-a realizat într-un strat în timp ce plastia s-a efectuat cu plase de propilena. În condițiile în care nu s-au consemnat incidente intraoperatorii semnificative, am constatat o mai mare rată de recidivă în cazul răfiei și diferite ne semnificative statistic în perioada postoperatorie imediată între cele două tehnici.

Concluzii

1. Eventratiile reprezinta, inca, o problema care pune la incercare chirurgul generalist practic in orice departament.

2. Retinem superioritatea pe termen lung a plastiei cu material sintetic in fata suturii simple din punct de vedere al recidivei.

Indicatii actuale si rezultate ale decorticarii pleuro-pulmonare

Autor: Plesescu Ionut

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Alexandru Botianu, Dr. Dobrica Adrian
UMF Tg. Mures

Introducere

Printre operatiile care au trecut proba timpului si care ocupa prin numar pozitii fruntase in toate statisticile clinicilor de chirurgie toracica din lume, se afla si decorticarea pleuro-pulmonara.

Scopul lucrarii

Lucrarea isi propune sa evalueze indicatiile actuale ale decorticarii pleuro-pulmonare precum si rezultatele imediate si la distanta ale acestei operatii.

Material si metoda

Lucrarea este un studiu statistic al cazurilor cu decorticare pleuro-pulmonara operate in clinica Chirurgie IV, UMF Targu Mures in perioada Iianuarie 2006 – 31 martie 2008. Lotul studiat cuprinde un numar de 178 de cazuri, 154 barbati si 24 femei.

Rezultate

Principalele indicatii ale decorticarii pleuro-pulmonare au fost urmatoarele:

- pleurezii tuberculoase – 33 de cazuri
- pleurezii netuberculoase – 128 de cazuri
- chilotorace – 2cazuri
- alte revarsate – 15 cazuri

In 67 de cazuri decorticarea s-a facut pentru revarsate asociate cancerului bronho-pulmonar, 107 decorticari au fost decorticari simple (neasociate altor procedee); in 59 de cazuri au fost asociate rezectii pulmonare; in 7 cazuri au fost asociate toracopleuroplastii; in 7 cazuri rezectii si toracopleuroplastii. Evolutia postoperatorie a fost favorabila in marea majoritate a cazurilor, mortalitatea inregistrandu-se in 5 cazuri.

Principalele complicatii postoperatorii au fost: pierderea aeriana prelungita (12 cazuri), hemoragii (11 cazuri), complicatii septice (8 cazuri).

Concluzii

Complexitatea patologiei toracice intalnita in zilele noastre a extins indicatiile decorticarii pleuro-pulmonare. Desi morbiditatea este in continuare destul de importanta, decorticarea (atat in varianta deschisa cat si in varianta minim invaziva - prin chirurgie video asistata) este o operatie ce nu poate fi evitata in marea majoritate a cazurilor.

Leziuni tumorale ale salpingelui. Tumori benigne ale trompei.

Tumori maligne ale trompei

Autori: Kamal Adina Maria, Boara Alina Daniela

Coautori: Dr. Pavel Luci Elena, Pavel George Dan, Kamal Constantin

Coordonator: Dr. Simionescu Crisina

UMF Craiova

Studiul se bazează pe experiența și rezultatele obținute în clinica de Obstetrică – Ginecologie a Spitalului Clinic Nr. 2, fiind completate cu rezultatele citologice înregistrate la Laboratorul de Anatomie Patologică și Citodiagnostic din cadrul aceluiași spital.

Prin această lucrare mi-am propus să scot în evidență că afecțiunile salpingiene sunt destul de frecvente. Acest lucru l-am făcut repartizând cazurile selectate pe medii de proveniență, decade de vârstă, pe afecțiunile salpingiene și pe intervențiile pe afecțiunile asociate.

În al doilea rând mi-am propus să fac o reactualizare a nomenclaturii folosite, ținând seama de variabilitatea leziunilor descrise de clinicieni pentru a permite elaborarea unui diagnostic cât mai precis și concludent în stabilirea unui tratament cât mai adecvat. Am constatat că cele mai frecvente cazuri sunt cele de salpingită acută, cazurile de piosalpinx sunt relativ frecvente, cele cu salpingită cronică forma acutizată sunt frecvente, formele xantomatoase respectiv foliculare fiind rare. Forma istmică nodulară este relativ frecventă, forma hipertrofică este rară, formele atrofică, de hemosalpinx precum și cazurile de sarcină tubară sunt relativ frecvente, iar adenocarcinomul salpingian primar este extrem de rar, metastazele fiind relativ frecvente.

Ligatura de ram portal în chirurgia hepatică. Studiu clinic și experimental.

Autor: Fodor Decebal Romulus

Coautori: Legman Averina, Milăscan Alin, Nilca Maria, Albu Daniel, Catana Ana Maria

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Constantin Copotoiu, Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan, Prof. Univ. Dr. Jung Janos, Med. Vet. Cordos Bogdan, Asist. Univ. Dr. Gurzu Simona, Asist. Univ. Dr. Copotoiu Ruxandra, Prof. Univ. Dr. Copotoiu Sanda, Dr. Nemes Ioan, Dr. Toma Lucian, Dr. Cornățenu

Sorina

UMF Tg. Mureș

Introducere

Chirurgia hepatică este domeniul chirurgiei generale care a cunoscut o dezvoltare spectaculoasă în ultimii 20 ani. Introducerea embolizării portale și a ligaturii de ram portal de către Makuuchi în anul 2001 a permis convertirea la operabilitate a unui număr mare de tumori considerate anterior inoperabile.

Material și metoda

Lucrarea cuprinde un studiu experimental și un studiu clinic.

Studiul experimental

Am luat în studiu un lot de 6 animale, operate în intervalul 2006-2008, suine din rasa Marele Alb, la care s-a practicat ligatura ramului portal stâng. S-a reintervenit chirurgical la 30 zile de la ligatura portală, s-a practicat hepatectomia totală și biopsierea ficatului stâng atrofic și a ficatului drept hipertrofiat. Am efectuat și un studiu cantitativ, determinând masa ficatului drept comparativ cu cea a ficatului stâng.

Studiul clinic

Cuprinde pacienții operați în Clinica Chirurgie I la care s-a practicat ligatura de ram portal. Începând din anul 2005 s-a practicat ligatura de ram portal urmată de hepatectomie în timpul II la un număr de 3 pacienți dintre care 2 cu metastaze voluminoase, multiple de cancer colorectal și unul cu hemangioame gigante bilobare.

Concluzii

Studiul experimental obiectivează modificările histologice ale procesului de atrofie/hipertrofie după ligatura ram portal unilaterală la animalele de experiență.

Studiul clinic prezintă rezultatele postoperatorii ale pacienților cu ligatură de ram portal. Tehnica ligaturii de ram portal este bine codificată, sigură, cu mortalitate zero, permițând convertirea la operabilitate a cazurilor considerate în trecut inoperabile.

Linfangiomul intestinal hemoragic

Autor: Stanica Madalina

Coautori: Ticu Serghei, Stirbulescu Corina, Steolea Oana, Popescu Irina

Coordonator: Dr. Mesina Cristian

UMF Craiova

Lucrarea prezintă cazul particular a unui pacient de sex masculin, în vârstă de 67 de ani, internat în clinică pentru hemoragie digestivă superioară exteriorizată prin melenă. Endoscopia digestivă superioară nu depistează sursa hemoragiei. Sub tratament cu hemostatice, blocați ai pompei de protoni, sange, bolnavul repetă hemoragia, ceea ce impune intervenția cu caracter de urgență având ca drept scop oprirea hemoragiei. Explorarea intraoperatorie descoperă 3 formațiuni submucoase, cu dimensiuni cuprinse între 0,5 și 0,75 cm, care ulcerază mucoasa jejunală, hemoragice, situate la o distanță de 20-25 cm de unghiul duodeno-jejunal. Examenul anatomo-patologic evidențiază un limfangiom jejunal hemoragic. Excizia limfangioamelor submucoase a dus la oprirea hemoragiei.

Locul și rolul colangiografiei intraoperatorii în managementul litiei caili biliare principale

Autor: Dumitroff Luiza

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Burcoveanu Constantin

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Introducere

Litiaza caili biliare principale, fie că este rezultatul unei complicații a litiei veziculare ori este dezvoltată "de novo", necesită o rezolvare terapeutică prin riscul vital potențial pe care îl are. Dezvoltarea metodelor imagistice de diagnostic al afecțiunilor hepatobiliare a permis abordul combinat, diagnostic și terapeutic, și în cazul litiei coledociene. Colangiografia intraoperatorie este o tehnică diagnostică radiologică, invazivă, care permite explorarea cailor biliare principale opacificate prin injectarea unei substanțe de contrast iodate.

Material și metoda

Studiul pe care l-am realizat cuprinde 67 de pacienți internați și tratați în Clinica III Chirurgie, Spitalul "Sf. Spiridon" Iași la care condițiile intraoperatorii sau anumite date preoperatorii au impus efectuarea colangiografiei intraoperatorii. Dintre aceștia, la 38 de pacienți explorarea s-a efectuat pe cale laparoscopică. Angiolcolita, icterul, creșterea diametrului caili biliare principale, evidențiat ecografic, și a valorilor bilirubinei serice sunt principalii factori predictivi preoperatorii pentru litiaza coledociană.

Concluzii

Colangiografia intraoperatorie este o metodă sigură și relativ ușor de efectuat ce permite aprecierea anatomiei biliare în situații dificile și constatarea litiei caili biliare principale nuanțând abordul ulterior. Varianta dinamică, fluoroscopică, permite o adaptare din mers la situațiile speciale ale fiecărui caz. Efectuarea colangiografiei intraoperatorii în cursul intervenției laparoscopice combină avantajele celor două metode

constituindu-se într-un complex diagnostic și terapeutic ce limitează riscul de litiază restantă postoperatorie, dar și necesitatea unor explorări endoscopice suplimentare postoperatorii.

Markeri inflamatori implicați în etiologia nasterii premature

Autor: Nedelcu Monica

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu
UMF Tg. Mures

Introducere

Drumul spre înțelegerea mecanismelor nasterii la om este anevoios și parțial cunoscut. În prezent este recunoscut faptul că nașterea la om este specifică lui, modelele animale putând dezvălui doar aspecte limitate. Mecanismele prin care nașterea umană este declansată spontan, fie la termen, fie înainte de termen, nu sunt suficient cunoscute, dar încep să apară studii care clarifică unele părți ale acestora.

Nașterea prematură reprezintă 8-10% din totalul nașterilor, dar poate ajunge chiar până la 22%, în funcție de identificarea gravidelor cu risc și de evidențierea posibilelor cauze de declansare ale acesteia. Una dintre cauzele incriminate în declansarea nasterii premature este inflamația.

Obiective

Identificarea prezentei markerilor inflamatiei în anexele fetale ale nou-născuților prematuri.

Material și metoda

Studiul nostru prospectiv va fi alcătuit din două grupe de paciente care vor naște în Clinica Obstetrică-Ginecologie Tîrgu-Mureș:

1. grupul de control va fi alcătuit din paciente care vor naște fete sănătoase și la termen, cu sau fără patologii obstetricale supraadăugate;
2. grupul de intervenție va fi alcătuit din paciente care vor naște prematur (varsta gestațională între 26-37 săptămâni)

Ne propunem ca la aceste două grupe de paciente, după naștere, să recoltăm fragmente din placenta, din membranele amniotice și din cordonul ombilical, fragmente care vor fi ulterior analizate la microscopia optică, electronmicroscopie și imunohistochimie, pentru a determina prezența markerilor inflamatiei la nivelul acestor țesuturi.

Rezultate preliminare

Din datele obținute putem afirma prezența mai frecventă a infiltratului inflamator limfo-plasmocitar, precum și a infiltratului granulocitar în anexele fetale ale pacienților care au născut prematur.

Concluzii

Markerii inflamatori în anexele fetale reprezintă o constantă în nașterile premature. Continuarea și finalizarea studiului nostru ne va permite să stabilim dacă această prezență este semnificativ mai mare în cazul nașterilor premature față de nașterile la termen, respectiv care sunt factorii obstetrici care ar putea influența prezența acestor markeri inflamatori.

Materialele sintetice în cura eventarțiilor postoperatorii

Autor: Bordu Silviu

Coautori: Barau Anca, Goganau Alexandru, Bercea Mugurel, Apipie Bogdan

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Georgescu Ion, Asist. Univ. Dr. Surlin Valeriu
UMF Craiova

Scop

Evaluarea indicatiilor si rezultatelor obtinute prin folosirea matrialelor sintetice in cura eventratiilor postoperatorii.

Material si metoda

Sunt analizate 393 (315 femei si 78 barbati) eventratii postoperatorii operate in clinica in perioada 2001-2007. In 204 cazuri au fost folosite materiale sintetice prin 2 procedee diferite: plasa de intarire supraaponevrotica (166 cazuri) si plasa preperitoneala (38 cazuri).

Defectul parietal a fost localizat pe linia mediana (187 cazuri), subcostal drept (5 cazuri), subcostal stang (1 caz) si fosa iliaca dreapta (11 cazuri). Comorbiditatea a fost reprezentata de obezitate, hipertensiune arteriala, diabet zaharat. Postoperator bolnavii au fost urmariti intre 5 si 84 de luni.

Rezultate

Evolutie postoperatorie simpla in 151 cazuri (74,1%). Am inregistrat 53 complicatii postoperatorii (25,9%) generale si locale: embolism pulmonar (2 cazuri), tulburari respiratorii (1 caz), infarct miocardic (1 caz), serom parietal (33 cazuri), hematom parietal (9 cazuri) si infectii ale plagii (7 cazuri). Infectie plasei a fost rezolvata conservator prin lavaj local si antibioticoterapie pana la vindecare. Recidiva a fost inregistrata intr-un singur caz in care a fost folosita o plasa de mici dimensiuni. Am inregistrat 2 decese (mortalitatea - 0,98%): infarct miocardic 1 caz si embolie pulmonara 1 caz.

Concluzii

1. Ambele procedee sunt eficiente daca indicatia si executia tehnica sunt corecte. 2. Infectia materialului sintetic nu necesita obligatoriu indepartarea sa, decat dupa esecul tratamentului conservator.

Melanomul malign cu adenopatie metastatica axilara - prezentare de caz

Autor: Tacu Irina

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Alina
UMF Tg. Mures

Introducere

Melanomul malign este una dintre cele mai invazive, agresive si imprevizibile neoplazii cu o rata de supravietuire de 5 ani care rareori depaseste 50%. Diseminarea acestui cancer cu plecare in celulele melanice ale epidermului se face atat pe cale sanguina si limfatica cat si prin contiguitate si este una din putinele tumori cu implicare imunitara certa.

Material si metoda

Cazul prezentat este cel al unui barbat de 66 de ani care in urma cu 2 ani a prezentat un melanom malign paraombilical stang care a fost extirpat larg in limitele conceptului actual de siguranta oncologica in melanoamele maligne.

Dupa interventia chirurgicala pacientul a fost trimis la clinica oncologica unde s-au facut markerii tumoralii care prezentau insa limite normale; acest fapt a determinat specialistii chimioterapeuti sa nu inceapa tratamentul citostatic (in special cu Dacarbazina) si nici pe cel imunomodulator cu Interferon si Imiquinod. Pacientul se prezinta recent cu o formatiune tumorală la baza axilei stangi care la interventia chirurgicala se dovedeste a fi un grup de 4 ganglioni metastatici de melanom malign. Si de data aceasta specialistii chimioterapeuti au amanat administrarea de citostatice.

Rezultat si discutii

Extirparea ganglionului santinela in cazul melanomului malign ramane inca o mare controversa, multe scoli medicale in urma unor laborioase cercetari considerand lanturile ganglionare limfatice drept o

"umbrela" sau un filtru fiziologic care retine o cantitate apreciabila de celule metastatice. De asemenea valorile markerilor oncogeni si ale melanuriei sunt rareori concordante cu forma clinica, evolutia si prognosticul melanomului malign.

In cazul in speta este posibil ca administrarea citostaticelelor de electie sau macar a tratamentului imunomodulant sa fi avut un efect major prevenind aparitia metastazelor ganglionare.

Concluzii

Desi evolutia si prognosticul melanomului malign ramane incerta chiar si in prezenta celor mai evolute metode de tratament se considera totusi ca urmatoarea "combinatie" ramane "terapia etalon" in astfel de situatii:

- excizia larga in suprafata si in profunzime pana la nivelul fasciei, aceasta din urma fiind considerata o bariera naturala impotriva invaziei neoplazice; marginile exciziei variaza in functie de forma clinica si localizare de la 2,5 la 5-10 cm.

- inceperea precoce a tratamentului citostatic indiferent de valorile melanuriei si ale markerilor tumorali.

- asocierea tratamentului imunomodulator cu Interferon si mai nou cu Imiquinod si supravegherea clinica permanenta pentru depistarea precoce a metastazelor si mai ales a celor ganglionare a caror extirpare maresta substantial rata de supravietuire.

Model experimental de prelevare multiorgan la porc

Autor: Lucaciu Oana Raluca

Coautori: Csiszer Iren, Logigan Ancuta Camelia

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan

UMF Tg. Mures

Scopul lucrarii

Prezentarea unui model experimental de prelevare multiorgan la porc. Prelevarea multiorgan reprezinta unul dintre elementele - cheie ale succesului operatiilor de transplant

Material si metoda

In intervalul 2001-2008 in cadrul statiei experimentale a UMF Targu-Mures au fost efectuate un numar de 30 de prelevari multiorgan in anestezie generala cu xelazina si ketamina. S-a preparat aorta infrarenala si subdiafragmatica, vena cava inferioara infrarenala si subdiafragmatica. Canulele pentru refrigerare intravasculara s-au introdus prin aorta (pentru blocul splahnic) si respectiv prin vena splenica (pentru ficat via vena porta), canula de exangvinare fiind plasata in vena cava inferioara infrarenala. Organele prelevate au fost in 30 de cazuri ficatul si in 4 cazuri rinichii, conform tehnicii rapide Starzl. Solutia de conservare utilizata a fost Ringer lactat la 4oC.

Rezultate si concluzii

Durata medie a interventiei a fost de cca 55 minute, folosindu-se 2 litri de Ringer lactat pe cale aortica, 1 litru de Ringer lactat pe calea venei splenice si cca 2000 ml gheata sterila pentru refrigerare topica. Punerea la punct a tehnicii de prelevare multiorgan este o etapa fundamentala inaintea demararii unui program de transplant la om.

Model experimental de transplant renal heterotopic la porc

Autor: Csiszer Iren

Coautori: Chiorean Mihai, Gligor Mariana

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Constantin Copotoiu, Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan, Med. Vet.
Cordos Bogdan
UMF Tg. Mures

Scopul lucrării

Elaborarea unui model experimental de transplant renal heterotopic la porc urmărind aspectele legate de tehnica chirurgicală, precum și acela de training de țesuturi vii ca etapă pregătitoare în vederea demarării programului de transplant renal.

Material și metoda

Transplantul renal cuprinde trei etape - prelevare multiorgan, conservarea rinichiului în soluție Ringer Lactat de 4°C și implantarea rinichiului în manieră heterotopică cu efectuarea anastomozelor vasculare între vasele renale ale grefei renale și vasele splenice al receptorului.

Pentru a evita complicațiile urinare precum și pentru a evidenția cantitativ și calitativ diureza, ureterul se exteriorizează prin ureterostomie în hipocondru sting adaptată la un colector.

Rezultate și concluzii

Durata medie a intervențiilor a fost de circa 70 de minute, supraviețuirea imediată fiind 100% ceea ce reprezintă un prognostic foarte bun pentru această intervenție în mediu experimental, transplantul renal fiind considerat cel mai simplu dintre transplantele viscerale în literatura de specialitate.

NLP în tratamentul litiazei renale coraliforme

Autor: Covrig Raul

Coautori: Fodor Pal, Blendea Alecsandru, Blendea Ciprian, Ciornohuz Anca Loredana, Stoica Bogdan

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Boja Radu
UMF Tg. Mures

Introducere

Calculii coraliformi sunt definiți ca și calculi care infiltrează sistemul pielocaliceal. Pentru tratamentul modern al calculilor coraliformi 3 factori au importanță majoră pentru a decide tratamentul optim: 1. rasunetul înalt al litiazei; 2. localizarea pietrei (care și câte calice sînt implicate); 3. anatomia sistemului colector renal (posibile dilatații ale sistemului colector).

Scopul acestui studiu este să evidențieze eficiența NLP în tratamentul calculilor coraliformi ca monoterapie.

Material și metoda

Între 1998-2007 în Clinica de Urologie din Targu-Mures au fost tratați 662 de pacienți având diferite tipuri de calculi coraliformi. Am folosit clasificarea Moores-O'Boyle pentru a diferenția diferitele tipuri de calculi coraliformi. 1.3% din pacienți erau între 0 și 20 ani, 17.7% între 20 și 40 ani, 48.8% între 40 și 60 ani, 31.5% între 60 și 80 ani, 0.7% peste 80 ani. 56.1% erau femei și 45.9% erau bărbați.

Rezultate

26.7% erau calculi tip A, 19.6% erau tip C, 13.7% erau tip D, 13% erau tip E și 2.2% erau tip F. 76.6% au necesitat o singură sesiune de NLP pt înlăturarea completă a calculului în timp ce 15.4% au necesitat 2 sau mai multe sesiune.

Concluzii

Datorită eficienței metodei și procentului mic de complicații pe termen scurt și lung, NLP este cea mai indicată tehnică pentru tratarea calculilor coraliformi.

Osteosinteza minim invaziva cu LISS (Less Invasive Stabilisation System) in fracturile femurului distal a " tehnica si rezultate preliminare

Autori: Herghelegiu Irina Ioana, Coclici Sempronia Ecaterina

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Paul Dan Sirbu

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Sistemul LISS consta intr-o placa premulata de sustinere din titan in care se blocheaza suruburile. LISS actioneaza mecanic ca un fixator intern si previne toate problemele legate de contactul os-implant in fracturile femurului distal.

Scop

Scopul acestei lucrari este de a prezenta tehnica chirurgicala si rezultatele precoce a 5 fracturi complexe supracondiliene de femur, tratate cu o placa LISS inserata percutanat.

Material si metoda

Placa LISS a fost inserata printr-o incizie minim invaziva in spatiul epiperiostal cu ajutorul unui dispozitiv de ochire, dupa reducere cu focar inchis, indirecta. Eventualele corectii ale reducerii s-au efectuat cu ajutorul unui instrumentar special. Implantul a fost stabilizat prin suruburi care se blocheaza in gaurile placii si previn bascularea. Aceasta s-a realizat cu ajutorul dispozitivului de ochire, prin intermediul unor incizii punctiforme.

Rezultate

Radiografiile postoperatorii si controlul precoce (6 luni) au aratat o restabilire excelenta a axului, cu o buna stabilitate a montajului os-placa blocata, in ciuda suruburilor monocorticale din diafiza. Aceasta stabilitate excelenta a permis o recuperare rapida a genunchiului.

Concluzii

Rezultatele preliminare demonstreaza ca LISS reprezinta o imbunatatire a tehnicilor percutanate. Pe baza unei bune cunoasteri a tehnicii operatorii si a unui planning preoperator corect, acest sistem reprezinta o procedura excelenta si sigura pentru tratamentul oricarui tip de fractura a femurului distal.

Cuvinte cheie: LISS, fracturi ale femurului distal, MIPO, surub monocorticale, autofiletant

Osteotomia supratuberozitară de închidere-valgizare: evaluare clinica

Autori: Duca Ramona Andreea, Merlusca Ana Maria

Coautor: Olar Ana Maria

Coordonator: Dr. Russu Octav Marius

UMF Tg. Mures

Introducere

Gonartroza este o afectiune degenerativa localizata la nivelul genunchiului, caracterizata prin ruperea echilibrului intre rezistenta structurilor articulare si solicitarile mecanice la care sunt supuse, prin evolutie dureroasa cronica si impotenta functionala. Prognosticul este mai bun decat in coxartroza, rar

jungându-se la forme invalidante, datorită posibilităților de tratament, în special al celui chirurgical, care sunt atât mai eficiente, cu cât sunt efectuate într-un stadiu mai precoce al bolii. Chirurgul se poate orienta către unul din cele 3 tipuri de reconstrucție: osteotomia tibială, artroplastia unicompartmentală a genunchiului sau artroplastia totală.

Scopul lucrării

Evaluarea clinică după osteotomie supratuberozitară de închidere-valgizare.

Material și metodă

Între 1997-2007, în clinica de Ortopedie și Traumatologie II Tg Mureș s-au efectuat 89 OTP pentru gonartroză cu deviere în varus a genunchiului, din care 80 de pacienți cu vârstă între 24 și 74 ani. Evaluarea pre și postoperatorie a genunchilor a fost făcută după The Hospital for Special Surgery Score (HSSS), cu un maximum de 100 puncte.

Rezultate

Postoperator: 3 genunchi au prezentat scoruri de peste 84 puncte, 20 de genunchi au avut scoruri între 70-84 puncte, 23 între 60-69 puncte și 3 au rămas la valori sub 60 puncte.

Complicații: 1 caz-pareză temporară a nervului peroneal superficial, 5-dehiscente de plagă, 1-complicație septică, 1 caz-tromboză venoasă profundă.

Concluzii

Candidatul ideal pentru OTP este pacientul tânăr, cu greutate normală sau ușor supraponderal, cu artroză incipientă (stadiile I, II, III Ahlback), mobilitate a genunchiului peste 90°, laxitate ligamentară absentă sau redusă, compartiment extern fără modificări radiologice marcate și absentă unor defecte osoase severe sau osteofitilor intraarticulare.

Rezultatele obținute ne permit să afirmăm că OTP își păstrează și astăzi locul în arsenalul terapeutic al gonartrozei, fiind un procedeu chirurgical menit să suprimă durerea și progresia gonartrozei pe o perioadă de cel puțin 10 ani.

Pneumotorax, pneumomediastin, pneumopericard. Prezentare de caz

Autor: Dr. Doroftea Bianca Simona

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Alexandru Botianu, Dr. Emilia Turucz, Dr. Bogdan Csillag
Spitalul Clinic de Urgență Tg.Mureș

Decizia de a efectua în spital sau în departamentul de urgență drenajul toracic la un pacient cu semne de pneumotorax este dificilă și controversată, fiind dictată de starea pacientului.

Prezentăm un caz cu evoluție atipică de traumă toracică (fracturi costale, pneumotorax, pneumomediastin), stabilirea diagnosticului fiind îngreunată de o anamneză negativă în sensul unui reumatism recent. Motivul solicitării echipei medicale a fost apariția concomitentă a dispneei mixte și a emfizemului subcutanat generalizat în urma cu aproximativ 24 de ore. În momentul preluării de către echipajul SMURD, se înregistrează următorii parametri: pacient constient (GCS 15 puncte), TA 111/113 mmHg, AV 101b/min, FR 17r/min, mișcări respiratorii diminuate la nivelul hemitoracelui drept, dispnee, fără durere, emfizem subcutanat important, generalizat, MV absent hemitorace drept. Se stabilește diagnosticul de pneumotorax drept, decizia de a temporiza efectuarea drenajului toracic fiind dictată de relativă stabilitate hemodinamică a pacientului și de nivelele adecvate de SpO₂ (98%- 100%) sub oxigenoterapie.

La sosirea in UPU-SMURD se certifica diagnosticul de pneumotorax, pneumomediastin, pneumopericard prin metode imagistice ; datorita unei bune colaborari cu Clinica de Chirurgie IV, s-a decis efectuarea pleurostomiei in sala de operatie, in conditii optime.

Problematica actuala a cancerului de san la sexul masculin

Autori: Mateescu Cristina, Bercea Madalina Elia, Pavel Vlad

Coordonatori: Dr. I. Iordache, Prof. Univ. Dr. O. D. Unc, Prof. Univ. Dr. V. Sarbu

Universitatea "Ovidius" Constanta

Cancerul mamar la femei este un diagnostic greu de suportat din punct de vedere al pacientei. Dar al pacientului?...Desi destul de rar intalnit, cancerul de san la barbat exista si de cele mai multe ori, diagnosticat in stadiu foarte avansat cu posibilitati curative minime.

Printre factorii incriminatori pentru existenta acestui aspect se numara educatia medicala deficitara, in asociere cu lipsa unui program coerent de screening la nivel national avand in vedere situatia dramatica din Romania privind patologia mamara indiferent de sex.

Aceasta lucrare se bazeaza pe un studiu retrospectiv, pe un lot de 976 de pacienti, dintre care 919 femei si 57 barbati, diagnosticati si tratati pentru neoplasm mamar in cadrul Cliniei de Chirurgie II din cadrul Spitalului Judetean Clinic de Urgenta Constanta, intre anii 2001-2006.

Studiind elementele comune anamnestice ale fiecarui pacient in parte, cum ar fi tutunul, stressul, consumul de alcool, expunerea la radiatii, antecedente personale patologice si heredo-colaterale am pus in evidenta un pattern de aparitie al cancerului de san la sexul masculin, acesta putand fi modificat atat printr-o terapie medicamentoasa corespunzatoare, dar mai ales prin adoptarea unui stil de viata sanatos din punct de vedere fizic, psihic si social ceea ce duce la reechilibrarea vietii in sine atat calitativ cat si cantitativ.

Studiul este menit sa evidentieze confirmarile si mai ales discrepantele informationale intre datele din literatura si patologia existenta, din punct de vedere al incidentei pe varsta, tipul de neoplasm, localizare, diagnostic histopatologic, tipuri de interventii chirurgicale practicate precum si identificarea cauzelor ce au condus la intarzierea actului chirurgical cu repercusiuni evidente asupra supravietuirii si calitatii vietii.

Procedeeul Whipple

Autor: Stroe Valentin

Coautori: Emil Grajdeanu, Mereuta Oleg, Bordieanu Corina

Coordonatori: Dr. Strat Alexandru, Dr. Sorlea Sorin

UMF Tg. Mures

Duodenopancreatectomia cefalica (DPC) este interventia chirurgicala care ridica capul pancreasului, duodenul , unghiul duodeno-jejunal, coledocul terminal, antrul gastric si limfonodulii regionali. Este o interventie complexa datorita conexiunilor intime vasculare si topografice dintre duoden si pancreas, a raporturilor vasculare (vena porta, vasele mezenterice) si a „problemei” restabilirii circuitului secretiilor biliare, pancreatice si digestive.

Cele trei puncte cheie ale interventiei

- 1) anastomoza pancreatico-digestiva
- 2) echilibrarea preoperatorie a bolnavului pledand pentru interventiile intr-un singur timp
- 3) stabilirea rezecabilitatii

Numai intraoperator se poate stabili definitiv rezecabilitatea. Ecografia peroperatorie este extrem de utila si usureaza explorarea. Intr-o prima etapa trebuie evaluata starea ficatului, a colecistului si coledocului. De asemenea, trebuie cautate metastazele peritoneale, adenopatiile precum si semnele de invazie locala ale nezocolonului transvers si stomacului.

Splenomegalia sau ectaziile venoase in teritoriul port pot fi semne de invazie a venei porte sau pleneice.

Urmeaza expunerea si explorarea vizual si palpatorie a pancreasului.

Recoltarea de limfonoduli pentru examen extemporaneu este utila. DPC este o operatie care se asociaza cu o morbiditate postoperatorie de 4-30% .Mortalitatea este de asemenea ridicata, dar centrele specializate raporteaza o frecventa de sub5% .Calitatea vietii este dificil de evaluat la acesti bolnavi, desi exista studii care gasesc o calitate a vietii asemanatoare cu cea a pacientilor colecistectomizati.

Reconstructia de san cu lambouri miocutanate pediculate sau transferate liber

Autor: Trambitas Cristian

Coautor: Ciornohuz Anca Loredana

Coordonatori: Dr. Dorin Dorobantu, Prof. Univ. Dr. Klara Brinzaniuc

UMF Tg. Mures

Cancerul mamar reprezinta in prezent cea mai frecventa afectiune neoplazica a populatiei de sex feminin, incidenta acestuia fiind in crestere in ultimele decenii. In ultimii ani, tratamentul cancerului de san a suferit modificari majore, evoluand de la interventii mutilante de tipul mastectomiei Halsted la o chirurgie de tip conservator.

Astazi se opteaza pentru tratamentul cancerului de san de catre echipe multidisciplinare de chirurgi generalisti-oncologi, plasticieni, anatomo/ patologi si oncologi care analizand cazul din toate punctele de vedere sa decida indicatia, momentul si metoda de reconstructie.

Principalele scopuri ale reconstructiei sunt reprezentate de:

- realizarea simetriei (forma si volum)
- obtinere unui aspect cat mai natural ca si consistenta (cu rezultate mai bune prin folosirea ambourilor)
- refacerea complexului areolo-mamar

Reconstructie faciala complexa intr-o arsura profunda a fetei

Autor: Moldovan Alina Veronica

Coautori: Balota Nicoleta, Dulama Raluca Ioana

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Arsurile profunde ale fetei constituie o permanenta provocare pentru chirurgul plastician datorita particularitatilor fizionomice si complexitatilor lezionale.

Material si metoda

Cazul prezentat este cel al unui pacient în vârstă de 25 ani cu schizofrenie paranoică și tentative autolitice care fiind internat în Clinica de Psihiatrie și-a bătut capul în soba din salon suferind arsuri profunde gradul IV la nivelul extremității cefalice. Pacientul este internat de urgență la Clinica Chirurgie Plastică unde este pansat cu bureți poliuretaniici iar după delimitarea leziunilor se practică excizia largă a tuturor escarelor postcombustionale profunde. S-a decis închiderea defectelor postexcizionale și postcombustionale cu lambouri complexe la distanță. Plagile granulare bine debridate cu ajutorul bureților poliuretaniici sunt apoi acoperite cu GPLD varietate groasă. În afara acoperirii defectelor profunde de la nivelul neurocraniului s-au practicat de asemenea și două blefaroplastii consecutive pentru ectropion cicatricial și lagofalmie postcombustională.

Rezultat și discuții

Acoperirea defectelor întinse și de la nivelul feței reprezintă o problemă majoră datorită particularităților fiziologice ale regiunii respective. În cazul nostru un procedeu de elecție ar fi fost epiplonoplastia dar pacientul a refuzat categoric această intervenție.

Concluzii

Procedeu aplicat a fost singurul la îndemână și a adus un aport tegumentar și de părți moi important care a permis acoperirea rapidă a suprafeței mari frontoparietale cât și a orbitei lipsită de globul ocular. Pacientul este în continuare într-un program de reconstrucție facială complexă.

Reconstrucție osteoplastică de police (procedeu Nicoladoni modificat) după amputație traumatică la baza falangei proximale

Autor: Moldovan Alina Veronica

Coautor: Tacu Irina

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mureș

Introducere

Policele asigură 50-60% din funcționalitatea mâinii așa încât pierderea lui reprezintă un handicap important. Există mai multe procedee chirurgicale specifice chirurgiei mâinii care au ca scop reconstrucția sau înlocuirea policei pierdute.

Material și metoda

Cazul prezentat reprezintă un pacient de 19 ani care a suferit o amputație traumatică a policei dr. La Clinica de Chirurgie Plastică din Iași s-a tentat replantarea segmentului amputat care însă s-a necrozat. După 2 luni de la accident pacientul s-a prezentat la Clinica de Chirurgie Plastică din Târgu-Mureș unde i s-a propus reconstrucția osteoplastică a degetului amputat. Într-o primă etapă s-a construit un lambou axial inghinal Mc Gregor Jackson în care a fost introdus bontul prelucrat al policei amputate. După 3 săptămâni lamboul tubular a fost sectionat fiind suturate ambele tranșe de secțiune. După 3 luni s-a practicat armarea lamboului tubular cu grefon osos iliac.

Rezultat și discuții

În urma procedurii s-a obținut o coloană osteotegumentară lungă, supla, cu mobilitate foarte bună din articulația metacarpo-falangiană, care după încă 3 luni de zile a fost prelucrată și scurtată la dimensiunea corespunzătoare.

Concluzii

Reconstrucția osteoplastică de police reprezintă o modalitate practică de înlocuire a segmentului pierdut care asigură funcționalitate aproape normală a mâinii respective. Morbiditatea zonei donatoare este cu mult mai puțin importantă decât în cazul transferului halucelui sau degetului 2. Procedeu este preferat mai

les de persoanele tinere a caror activitate profesionala sau hobby presupune intensa folosire a membrilor nferioare. Singurul sau dezavantaj fiind faptul ca este un procedeu etapizat care se intinde pe perioada unui an le zile cu aproximatie.

Semnificatia frotiurilor Papanicolaou interpretate ASC (celule scuamoase atipice)

Autor: Gherman Mariana Ramona

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Lucian Puscasiu
UMF Tg. Mures

Introducere

In anul 2001 Sistemul Bethesda de raportare a citologiei cervicale retine o categorie echivoca: ASC(celule scuamoase atipice) ce include ASCUS(celule scuamoase atipice de semnificatie nedeterminata) si ASCH(celule scuamoase atipice, nu se poate exclude o leziune scuamoasa intraepiteliala de grad inalt). Se considera ca ASC are o valoare predictiv pozitiva pentru o neoplazie cervicala intraepiteliala de grad nalt(CIN2, 3).

Obiective:

Scopul acestui studiu este de a urmări corelata între citologia ASC și diagnosticul histo-patologic de CIN2, 3 și de a aprecia utilitatea interpretării ASC în diagnosticarea cazurilor de CIN2, 3.

Material si metode:

Au fost analizate rezultatele a 4245 frotiuri Papanicolaou efectuate în perioada 2006-2008 urmarind prezenta anomaliilor celulelor epiteliale. Frotiurile anormale au impus efectuarea biopsiei cervicale. Rezultatele histo-patologice ale acestora s-au corelat ulterior cu diagnosticul initial al frotiurilor Papanicolaou.

Rezultate:

Dintre cele 4245 frotiuri Papanicolaou, 3945(92,93%) au fost interpretate ca negative pentru o eziune intraepiteliala sau maligna. 71 frotiuri(1,67%) au fost interpretate ASCUS. 180 frotiuri(4,24%) au fost nterpretate ASCH. 36 frotiuri(0,84%) au fost interpretate HSIL.Concluzii: din 71 paciente cu citologie ASCUS au urmat biopsiei 18(25,35%) dintre care 8 biopsii au fost negative pentru o leziune de tip CIN2, 3(44,44%), 8 biopsii au fost pozitive pentru o leziune de tip CIN2, 3(44,44%) și 2 biopsii(11,11%) au fost ozitive pentru o leziune de tip CIN 1. Din 180 paciente cu ASCH au urmat biopsie 62(34,44%) dintre care 22 biopsii au fost pozitive pentru o leziune de tip CIN2, 3(35,48%), 36 biopsii au fost negative pentru o leziune de tip CIN2, 3(58,6%), 3 biopsii au fost pozitive pentru o leziune de tip CIN 1(4,83%) și 1 biopsie a fost pozitiva pentru un carcinom scuamos(1,61%).

Tipuri de calculi renali si incidenta lor

Autor: Dr. Brindusa Buda

Coautori: Surdu Al Theodor, Dr. Raluca Pusca, Dr. Mircea Bucur

Coordonator: Fara Coordonator
UMF Tg. Mures

Calculoza renala este o cauza importanta de morbiditate in societatea actuala. Urolitiaza afecteaza intre 1% si 5% din populatia tarilor industrializate, cu un risc de aparitie de 20% la barbati si de 5%-10% la femei. Cea mai mare parte a calculilor, peste 90% au in structura lor calciu, si cei mai multi oxalat (60-75%).

Calculi mai puțin descriși în literatură sunt așa numiții calculi rari: calculii de dihidroadenita, xantina, triamteren, siliciu, matriceali (moi), urat de amoniu.

Transpoziția de vase mari. Experiența Clinicii de Chirurgie Cardiacă și Vase Mari Copii a Institutului de Boli Cardiovasculare și Transplant Targu -Mures

Autor: Stroe Valentin

Coautori: Emil Grajdeanu, Ilie Vlad, Dragan Ioana

Coordonator: Șef Lucr. Dr. Horatiu Suciu

UMF Tg. Mures

Transpoziția de vase mari este una din cele mai des întâlnite maladii cardiace congenitale, având o incidență de 5-8% din totalitatea malformațiilor cardiace și 25% din maladiile cardiace cianogene. Transpoziția de vase mari denotă un paralelism între circulația sistemică și cea pulmonară datorită faptului că originea aortei este în ventricolul drept iar artera pulmonară are originea în ventricolul stâng, saturată în O₂ a sangelui arterial fiind foarte scăzută (20%). Pentru a crește saturatia de O₂ trebuie creat un "mixing" la nivel de canal arterial, sept interatrial sau sept interventricular. Inițial, nou-născutul trebuie supus unei monitorizări complexe și echilibrat din punct de vedere hidro-electrolitic, cardio-respirator, metabolic și infecțios, manevre ce poartă numele de "resuscitarea nou-născutului". Lucrarea de față are ca scop prezentarea experienței clinice în corecția transpoziției de vase mari a Clinicii de Chirurgie Cardiacă și Vase Mari Copii a Institutului de Boli Cardiovasculare și Transplant Targu-Mures, din perioada septembrie 2005-martie 2008, timp în care au existat 25 de cazuri, rezolvate prin atrioseptotomie Raskind și switch arterial. În ultimii ani operația de switch arterial este preferată în corecția transpoziției de vase mari, mortalitatea fiind în descreștere; metoda precisă de transfer al coronarelor, dar și reconstrucția pumonarei și aortei duc la o rată de supraviețuire superioară.

Tratament chirurgical minim-invaziv într-un caz de feocromocitom asociat cu tumora de vezică urinară

Autor: Rachiteanu Claudia

Coautori: Bolocan Simona, Ciubotariu Diana, Tiulica Gabriela

Coordonator: Dr. Vlad Nutu

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Introducere

Tehnicile de chirurgie minim-invazivă s-au dezvoltat vertiginos în ultimii 15 ani. Tot mai pe larg sunt folosite și la tratamentul diverselor tumori de către diverși specialiști. Ele sunt mai bine suportate de către pacienți atât medical cât și estetic.

Material și metode

Studiul s-a realizat pe un grup de 32 de pacienți internați în Clinica I Chirurgie, Iași în perioada ianuarie 2000-decembrie 2007, diagnosticați cu tumora suprarenală, carora li s-a efectuat suprarenalectomie, dintre care 17 au fost realizate pe cale laparoscopică. Vă atragem atenția asupra unui caz la o pacientă de 52 de ani cu două tumori concomitente: una suprarenală, care în urma rezultatului histopatologic s-a dovedit a fi un feocromocitom și o tumora de vezică urinară, ambele fiind tratate prin

metode minim-invazive, respectiv suprarenalectomie laparoscopica urmata de transuretorezeectia tumorii ezicale.

Rezultate

Evolutia post-operatorie a fost favorabila, cu normalizarea valorilor TA si disparitia hematuriei, durerea post-operatorie mult diminuată, cu reducerea necesarului de analgetice majore, restabilirea rapida a tranzitului intestinal si reintegrarea precoce in mediul socio-profesional.

Concluzii

Desi feocromocitomul este o tumora hormonosecretanta, care in timpul manipularii poate secreta cantitati mari de catecolamine, interventiile laparoscopice au decurs fara incidente si sunt recomandate pentru aceasta patologie.

Tratamentul chirurgical al carcinomului hepatocelular

Autor: Emil Grajdeanu

Coautori: Stroe Valentin, Ilie Vlad, Mereuta Oleg

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Moldovan Bogdan

UMF Tg. Mures

Carcinomul hepatocelular este unul din cele mai frecvente tumori maligne, reprezentand 80-90% din totalul transformarilor neoplazice hepatice, aparand desigur dupa varsta de 50 ani, cu precadere la sexul feminin.

Motivul principal al incidentei ridicate este frecventa infectiei cronice cu virusul hepatitei B si C, deseori lipsita de simptome si nedagnosticata la timp. Se presupune ca alimentatia bogata in grasimi contribuie de asemenea la dezvoltarea acestei tumori. Prezenta lucrare evidentiaza experienta clinica a sectiei chirurgie I, intre anii 2000-2007, in tratamentul chirurgical al carcinomului hepatocelular.

Evolutia bolii este rapida, in lipsa tratamentului, tumora duce la deces in 3-6 luni de la diagnosticare. Chirurgia agresiva sau transplantul hepatic ar putea oferi succesul daca tumoarea ar fi diagnosticata precoce; radioterapia si chimioterapia pot avea un rol paliativ, adjuvant. Rezectia chirurgicala ofera singura sansa de vindecare. Alegerea tratamentului, dar si prognosticul, depind de mai multi factori, in special marimea si stadiul tumorii.

Tratamentul chirurgical al fistulelor biliare interne

Autori: Stoenescu Victor, Iordache Monica, Predescu Alexandra, Carstea Andrei

Coordonatori: I. Georgescu, V. Surlin

UMF Craiova

Prezentam 3 cazuri de fistule bilio-biliare interne: colecistoduodenale - 2 cazuri si colecistocoledociene 1 caz. Fistulele colecistoduodenale au fost complicate cu obstructie duodenala (sindrom Bouveret). In primele doua cazuri diagnosticul a fost stabilit preoperator iar in cel de-al treilea a fost o descoperire intraoperatorie. Atitudinea chirurgicala a fost diferita. In cazul sindromului Bouveret s-a optat pentru indepartarea calculului obstructiv din duoden prin gastrotomie. In cel de-al treilea caz s-au realizat: colecistectomie, anastomoza intre orificiul fistulos si o ansa jejunala in Y a la Roux. Evolutia postoperatorie a fost simpla in toate cele 3 cazuri. In cazul sindromului Bouveret atitudinea terapeutica a avut ca prim obiectiv ratarea complicatiei amenintatoare a vietii bolnavului (obstructia duodenala) care a permis evitarea

complicațiilor postoperatorii grave și mortalității inerente unei tentative de reparație complexă. În cel de-al treilea caz modalitatea de reparație chirurgicală aleasă s-a considerat a fi soluția optimă.

Tratamentul chirurgical al piciorului diabetic (prezentare de caz)

Autor: Balota Nicoleta

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Piciorul diabetic este una dintre cele mai frecvente și redutabile complicații ale diabetului zaharat, ducând în prezent ca și în trecut la numeroase amputații ale membrilor inferioare. Totuși tendința modernă este de a rezolva leziunile supurativ-necrotice ce caracterizează această entitate patologică, prin rezecții limitate și procedee reconstructive, în vederea conservării pe termen cât mai lung, a membrului pelvin afectat.

Material și metoda

Cazul prezentat este cel al unui pacient de 53 de ani cu diabet zaharat tip II insulino-necesar și mal perforant calcaneo-plantar drept neglijat, suprainfectat. Supurația, inițial localizată, fuzează ulterior proximal, pe lângă tendonul achilian, producând o gangrenă extensivă a moletului drept, cu miozită necrozantă a gastrocnemienilor și parțial a porțiunii superficiale a mușchiului soleus. Se practică excizia largă a tuturor tesuturilor necrozate și modificate septice și debridarea pasivă cu pansamente din spuma poliuretanică; după obținerea detersiei și granularii adecvate, defectul restant se acoperă cu autogrefă de piele liberă despicată. În următoarea perioadă, pacientul repetă episodul septic cu punct de plecare calcaneo-plantar drept, de fiecare dată însă procesele necrotico-supurative fiind debridate în mod eficient, în ambulator, doar cu ajutorul bureților sintetici poliuretaniți Ligasano.

Rezultate și discuții

În cele din urmă, focarul de inflamație cronică, de tip granulomatos, reprezentat de pseudo-bursă calcaneo-plantară dreaptă, este excizat minucios până în planul osului calcaneu, la nivelul originii mușchiului flexor scurt al degetelor, defectul postexcizional fiind închis direct, fără tensiune, prin mobilizarea marginilor, cu fire separate neresorbabile monoplan.

Concluzii

După eliminarea focarului iritativ granulomatos calcaneo-plantar, cicatricea postoperatorie s-a stabilizat rapid, iar pacientul nu a mai prezentat nici o recidivă în ultimele 18 luni. Piciorul diabetic trebuie tratat cu multă responsabilitate, măsurile profilactice (încălțăminte și igienă adecvată, evitarea calozităților, etc) fiind de cele mai multe ori suficiente pentru prevenirea mutilărilor cauzate de această patologie.

Tratamentul chirurgical al stenozei arterei carotide interne - bilateral (studiu de caz)

Autor: Calimanescu Cristi Teodor

Coautor: Sabau Olimpia Claudia

Coordonator: Dr. Muresan Adrian

UMF Tg. Mures

Istoric

În 1953, în Houston, Texas, DeBakey a realizat prima reconstrucție a unei artere carotide obstruite. Câteva luni mai târziu, la Londra a fost aplicat același procedeu pentru prima dată în Europa.

Etiologie

90% din cazurile de stenoză carotidiană au ca și factor etiologic ateroscleroza. Placă ateromatoasă se formează cu precădere la nivelul bifurcației carotidiene și la originea carotidei interne.

Tablou clinic

Sufiu carotidian la evaluarea clinică generală, infarct retinian, AIT sau stroke evolutiv.

Diagnostic

Clinic se poate face prin examen neurologic/cardiologic, ex. ecoDoppler, ex. angiografic, ex. angiRMN.

Se urmărește administrarea unui tratament preoperator antiagregant, anticoagulant, hipotensor, echilibrarea diabetului și hipolipemiant.

Tratament

Pacientul a suferit inițial o angioplastie cu patch venos safen autolog, datorită unei stenoze la nivelul arterei carotide interne stângi, evoluție bună a circulației carotidiene. După o perioadă de luni de zile, a revenit la clinică datorită apariției unei stenoze la artera carotidă internă dreaptă, fapt pentru care a suferit o tromboendarterectomie.

Alegerea tratamentului chirurgical s-a efectuat în urma alegerii metodei optime de tratament urmărind mai multe criterii precum: tipul leziunii (localizare, întindere); stadiul de evoluție, terenul pacientului, și aspectul arteriografic.

Tratamentul chirurgical al unghiilor incarnate.

Autor: Balota Nicoleta

Coordonatori: Dr. Botan Adrian, Dr. Rosca Anca

UMF Tg. Mures

Introducere

Unghiile incarnate, mai ales cele de la nivelul halucelor, reprezintă afecțiuni dobândite, dar cu important teren congenital, invalidante, și al căror tratament este de multe ori privit cu superficialitate, constând doar în ablația plăcii unghiale, fără a se interveni pe matrice, pat și paronichium.

Material și metoda

Unghia incarnată reprezintă creșterea plăcii unghiale în țesuturile paronichiale, uneori cvasicircular în jurul falangei terminale a halucelui, ceea ce determină de regulă, o reacție granulomatoasă de corp străin (granulom piogen), inflamație și suprainfecție bacteriană și micotică; de aceea orice tratament al unghiei incarnate trebuie să fie precedat de tratament local susținut, pentru o perioadă de minim 3 săptămâni: bai locale frecvente și pansamente cu antibiotice și antimicotice topice. Tratamentul chirurgical propriu-zis, se face de obicei în anestezie locală, fie cu xilina 1%, fie cu marcaină 0,5%, fie cu amestecul celor două anestezice locale în părți egale. Interventia chirurgicală, relativ simplă, trebuie însă executată cu multă minuțiozitate și constă din rezecția cuneiformă, uni sau bilaterală a granulomului piogen, împreună cu patul unghial, matricea germinativă, placa unghială și țesuturile paronichiale modificate inflamator; chiuretarea paronichiumului și deperiostarea falangei terminale în porțiunea afectată, sunt obligatorii. La finalul intervenției, defectul postexcizional este închis cu fire separate, care trec prin paronichium, patul unghial și placa unghială (fire trans-unghiale); aceste fire se scot după 14-21 zile.

Rezultat și discuții

Folosind această metodă, recidivele sunt foarte rare și se datorează resturilor matriceale și de periost, care nu au fost riguros eliminate cu ocazia primei intervenții.

Concluzii

Asa cum am spus si la inceput, unghia incarnata este o afectiune invalidanta, cu nebanuite implicatii sociale si profesionale in viata de zi cu zi a celor care sufera de aceasta afectiune, de aceea tratamentul trebuie efectuat cu maxima responsabilitate.

Tratamentul chirurgical in fibromatoza uterina asociata altor afectiuni genitale. Studiu clinic si statistic.

Autori: Vasiliu Gabriela, Sandu Mihaela

Coordonatori: Sef Lucr. Dr. Molnar Calin, Dr. Molnar Claudiu

UMF Tg. Mures

Scop

Lucrarea isi propune o evaluare statistica in ceea ce priveste tratamentul chirurgical in fibromatoza uterina bazata pe cazuistica Clinicii Obstretica-Ginecologie 1 Targu-Mures, in perioada 01 ianuarie 2008 - 31 martie 2008.

Material si metoda

Lucrarea de fata a luat in studiu un numar de 110 cazuri diagnosticate cu fibromatoza uterina, internate in Clinica Obstretica-Ginecologie 1 Targu-Mures, in perioada 01 ianuarie 2008 -31 martie 2008, care au necesitat tratament chirurgical.

S-au evaluat statistic:

- tipul interventiei chirurgicale in functie de asocierea altor afectiuni ale sferei genitale,
- varsta bolnavelor,
- simptomatologia,
- afectiuni genitale asociate.

Rezultatele lucrarii

In functie de tipul interventiei chirurgicale dictat de varsta si alte afectiuni genitale asociate am constatat 26 de cazuri tratate prin miomectomie, 2 cazuri rezolvate prin extirparea pe cale vaginala a fibromului, 2 cazuri de chiuretaj hemostatic si biopsic, 1 caz de histerectomie totala pe cale vaginala, 15 cazuri de histerectomie totala cu pastrarea anexelor, 7 cazuri de histerectomie totala cu anexectomie unilaterala, si 44 de cazuri rezolvate prin histerectomie totala cu anexectomie bilaterala.

In functie de patologia genitala asociata, disfuncțiile ovariene unilaterale ocupa primul loc 14 cazuri, urmate de dispazia de col uterin 9 cazuri, endometrioza pelvina 6 cazuri, iar tulburările ovariene bilaterale 4 cazuri.

Concluziile lucrarii

Fibromatoza uterina reprezinta una dintre cele mai frecvente patologii ale sferei genitale la femeie, respectiv una din patru femei sunt diagnosticate cu fibrom uterin.

La femeile tinere, sub 40 de ani s-au preferat interventiile conservative.

Majoritatea cazurilor au fost sanctionate chirurgical prin interventii clasice.

Tratamentul herniilor inghino-crurale prin folosirea plaselor sintetice

Autor: Mardari Bogdan Catalin

Coordonatori: Dr. Arvatescu Dan Gabriel, Dr. Marginean Ilie

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Locul plastiei cu plasa(poliester sau polipropilena) e astazi unanim recunoscut.

Totusi datorita dificultatilor legale de costuri sau de acceptarea ei de catre chirurgi , ea nu este folosita in proportia pe care simplitatea metodei si valoarea superioara a rezultatelor ar impune-o.

Lucrarea prezinta experienta sectiei de chirurgie a Spitalului Municipal Roman in utilizarea plaselor sintetice in tratamentul chirurgical al herniilor inghinale si crurale. In ultimii 6 ani, dintr-un total de 1338 de hernii inghinale si crurale au fost operate 241 de cazuri (18%) prin procedee protetice de tip tension-free.

Rezultatele obtinute au fost comparabile cu cele din literatura. Lucrarea recomanda folosirea acestui tip de rezolvare chirurgicala a herniilor, procedeul simplu si cu rata ce mai mica de recidiva.

Tuberculoza abdominala. O dilema clinica

Autor: Voican Roxana Gratiela

Coautori: Tudora Madalina Elena, Tivlea Anida, Turcu Roxana Gabriela

Coordonatori: Asist. Univ. Dr. C. Mesina, Conf. Univ. Dr. M. Pasalega, Conf. Univ. Dr. I. Vasile,
Asist. Univ. Dr. D. Valcea

UMF Craiova

In acest articol prezentam experienta clinicii noastre referitor la tuberculoza abdominala.

Scopul

Este acela de a evalua valoarea diagnostica a diferitelor metode si de a stabili posibilitatile terapeutice ale bolnavilor cu tuberculoza abdominala. Au fost diagnosticati 6 pacienti cu tuberculoza abdominala (3 femei si 3 barbati), cu varste cuprinse intre 22 si 67 de ani, dintre care 2 pacienti au avut tuberculoza peritoneala, 3 pacienti au avut tuberculoza intestinala iar 1 pacient a prezentat tuberculoza infoganglionara mezenterica. Se subliniaza faptul ca un diagnostic precoce este cel mai adesea imposibil, iar metodele paraclinice folosite pentru punerea diagnosticului sunt nespecifice. Avand in vedere ca terapia chirurgicala in cazul tuberculozei intestinale s-a efectuat in faza complicatiilor, consideram ca aducerea perforatiei la perete si transformarea acesteia intr-o enterostomie „a minima” reprezinta modalitatea terapeutica cea mai buna.

Material si metode

Au fost diagnosticati 6 pacienti (3 barbati si 3 femei) cu TBC abdominal la Spitalul Clinic judetean de Urgenta Craiova, clinica II chirurgie. Bolnavii au fost internati prin urgenta, iar o singura bolnava a fost internata prin transfer din clinica ginecologie.

Varsta pacientilor a fost cuprinsa intre 22 si 67 de ani, mediul de provenienta fiind predominant rural.

Concluzii

1. Tuberculoza abdominala pune probleme legate de stabilirea diagnosticului.
2. Metodele paraclinice folosite pentru punerea diagnosticului sunt nespecifice.
3. Tubul digestiv nu poate fi folosit postoperator imediat limitand folosirea tuberculostaticelelor pe cale orala, administrarea lor prin microclisme ramanand o alternativa terapeutica.
4. Avand in vedere ca bolnavii cu TBC abdominal au o stare generala alterata sunt deproteinizati, urtuta perforatiei pe o leziune tuberculoasa fiind precara, consideram ca aducerea ansei perforate la perete si transformarea perforatiei intr-o enterostomie „a minima” reprezinta o solutie viabila.

Tumorile vezicale superficiale si tratamentul lor endoscopic

Autori: Vasiliu Gabriela, Sandu Mihaela

Coautori: Amet Nedea, Hazaparu Andreea Ionela, Stefanescu Mihaela Maria, Morar Silvia Ioana,
Ganea Loredana

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Boja Radu
UMF Tg. Mures

Tumorile vezicale reprezinta o proliferare maligna a unor linii celulare de la nivelul vezicii urinare.

Scopul lucrarii

Determinarea distributiei pe sexe, categorii de varsta a tumorilor vezicale superficiale, precum si evolutia post- TUR-V.

Material si metoda

Lucrarea de fata este un studiu retrospectiv efectuat pe un lot de 2145 de pacienti tratati in perioada 1998-2007 in clinica de Urologie din Targu Mures.

Rezultate

S-a obtinut un procent de 84% barbati si 16% femei cu tumora vezicala superficiala tratata endoscopic, o incidenta maxima intre 60-79 de ani si o recidiva de 25% din cazuri tratate in aceasta perioada.

Concluzii

Cancerul de vezica urinara afecteaza predominant sexul masculin, apare frecvent in a doua decada de varsta iar tratamentul endoscopic al acestora este eficient.

Urgentele chirurgicale la varstnici

Autor: Rosu Iulia

Coordonator: Conf. Univ. Dr. Coros M. F
UMF Tg. Mures

Scop

Avand in vedere cresterea sperantei de viata, un numar tot mai mare de bolnavi varstnici se adreseaza serviciilor de chirurgie cu diverse afectiuni atat in conditii de programare cat si de urgenta. Putem vorbi chiar de o chirurgie geriatrica adaptata la specificul acestor bolnavi, care pe langa stigmatul varstei inaintate sufera de o serie de alte tare care cresc mult riscul morbiditatii si mortalitatii. Scopul lucrarii a fost de a studia caracteristicile patologiei bolnavilor varstnici ce se interneaza in conditii de urgenta si de a stabili anumiti factori de prognostic ai evolutiei acestora.

Material si metoda

Am efectuat un studiu retrospectiv pe un lot de 22.803 bolnavi internati in Clinicile Chirurgie 1 si 3 din Spitalul Clinic Judetean de Urgenta Mures in perioada 1999-2006, rezultatele fiind prelucrate statistic.

Rezultate

In lotul studiat bolnavii varstnici (peste 70 ani) au reprezentat 15,10% (3441 bolnavi). Dintre acestia un numar de 1645 au fost internati in conditii de urgenta (47,80% - aproape jumatate). Bolnavii varstnici reprezinta 20,70% din toate internarile de urgenta. Doar 32,53% (o treime) din bolnavii sub varsta de 70 ani se interneaza in conditii de urgenta. Aproape 77% din bolnavii varstnici internati in urgenta aveau mai multe tare asociate dintre care cele mai frecvente sunt cele cardio-vasculare si pulmonare. Afectiunile maligne au reprezentat 16,72% din cazuri pe cand la bolnavii sub 70 ani internati in urgenta acestea au fost doar de 6,98% (diferenta semnificativa). Urgentele abdominale au reprezentat 83,59% din cazuri fiind datorate in principal ocluziei intestinale si hemoragiilor digestive de diverse etiologii. Rata operabilitatii bolnavilor a fost

le 68%, apropiată de cea a bolnavilor mai tineri (72%). Mortalitatea globală a fost de 3,95% la bolnavii varstnici internați în urgență față de doar 1,61% la cei internați prin programare și cu o mortalitate postoperatorie de 2,14% în urgență față de 1,34% la operațiile electiv.

Concluzii

Urgențele chirurgicale afectează bolnavii cu vârste înaintate în procent mult mai mare (jumătate) decât bolnavii cu vârsta sub 70 ani (o treime). Afecțiunile neoplazice dau un procent de internări în urgență mult mai mare la bolnavii peste 70 ani decât sub această vârstă. Urgența, vârsta înaintată și neoplazia sunt cei mai importanți factorii de prognostic negativ, și cu atât mai mult când sunt cumulați, putând crește riscul de deces de 5 ori față de bolnavii varstnici internați electiv.

Valoarea deconexiunilor azygo-portale în tratamentul hemoragiilor variceale din hipertensiunea portală

Autor: Soldea Valentin

Coautori: Costin Vasile, Prisca Radu

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Constantin Copotoiu, Șef Lucr. Dr. Molnar Calin

UMF Tg. Mures

Scopul lucrării

Morbiditatea și mortalitatea crescută prin hemoragii variceale din hipertensiunea portală rămâne o problemă de sănătate publică, instituirea tratamentului adecvat fiind decisivă.

Material și metodă

Lotul studiat cuprinde un număr de 477 de bolnavi internați și tratați prin diverse procedee în perioada 1 ianuarie 1977- 31 decembrie 2007 în Clinica Chirurgică nr. 1 din Tg. Mures. În elaborarea studiului s-au analizat retrospectiv fișele de observație clinică și protocoalele operatorii.

Se accentuează în deosebi valoarea operațiilor de deconexiune azygoportale atât în urgență cât și în condiții electiv.

Rezultate

Rata mortalității pentru cazurile neoperate a fost de 49,28%. Deconexiunile azygoportale în condiții electiv sunt urmate de supraviețuiri de 100%, în urgență însă având o mortalitate crescută.

Concluzii

Opțiunea terapeutică de deconexiune azygoportale castiga teren în cazurile de urgență prin simplitate, eficiență, și rata scăzută de encefalopatie portală, riscul resangerării fiind însă posibil.

Valoarea suturilor porto-cave în tratamentul hemoragiilor variceale din hipertensiunea portală

Autor: Costin Vasile

Coautor: Soldea Valentin

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Constantin Copotoiu, Șef Lucr. Dr. Molnar Calin

UMF Tg. Mures

Scop

Hemoragiile digestive superioare din hipertensiunea portală reprezintă o urgență medico-chirurgicală majoră cu care se confruntă serviciile de gardă, supraviețuirea acestei categorii de pacienți fiind influențată de atitudinea terapeutică imediată.

Material și metoda

Se analizează retrospectiv pe baza fișilor de observație și protocoalelor operatorii un număr de 477 pacienți internați și tratați în Clinica Chirurgicală nr.1 din Târgu Mureș într-un interval de 31 de ani; se accentuează deosebi valoarea operațiilor de sutură în special selective atât în urgență cât și în condiții electivă.

Rezultate

Rata mortalității pentru cazurile neoperante a fost de 49,28%. Sutura selectivă efectuată în condiții electivă fiind urmată de cea mai mică mortalitate, 18,9%.

Concluzii

Tratamentul chirurgical al varicelor esofagiene rupte în condiții de urgență rămâne o provocare, suturile porto-cave adaptându-se în general cazurilor selectate. Fiind intervenții laborioase și grevate de o mortalitate ridicată în urgență, acestea se adaptează în condiții electivă.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS
17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

SECTIUNEA IV

FARMACIE

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Cercetari experimentale privind efectele unor nitrati asupra nociceptiei viscerale la soareci

Autor: Mihoc Corina

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana
UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Rezumat

Nitatii sunt compusi chimici oxigen - nitrogenati intra in componenta a numeroase substante organice si anorganice. Patrundi in organism nitatii se transforma in nitriti.

Scopul lucrarii

Demonstrarea experimentală a efectului analgezic al unor nitrati, in durerea viscerală, prin testul de contorsiune cu acid acetic la soareci.

Material si metoda

Experimentul a fost realizat pe soareci albi, rasa Swiss cu greutate între 20-25g, de sex masculin, care au fost repartizati in 4 loturi a cate 7 animale fiecare. Substantele au fost administrate zilnic, timp de 6 zile, pe cale orală (pe sonda esogastrică), in acelasi volum (0,3ml).

Lotul I (AD): martor, apa distilata 0,3ml,

Lotul II (NOR): noraminofenazona 0,02g/kg corp,

Lotul III (NaNO₃): NaNO₃ 0,085mg/kg corp,

Lotul IV (KNO₃): KNO₃ 0,1mg/kg corp. Testul de nociceptie viscerală utilizat a fost testul de contorsiune cu acid acetic 0,6%. Datele au fost analizate statistic utilizand metoda ANOVA, varianta 10.0 pentru windows.

Rezultate

Administrarea subacută de NaNO₃ 0,085mg/kg corp si de KNO₃ 0,1mg/kg corp, a determinat efecte analgezice semnificative ($p < 0,05$), rapide si progresive, fata de lotul martor (care a primit doar apa distilata). KNO₃ prezinta o actiune antinociceptivă mai puternică, dar totusi nu semnificativă, comparativ cu cea produsă de NaNO₃.

Cuvinte cheie: nitrati, test de contorsiune, nociceptie, visceral.

Flora medicinala din imprejurimile comunei Sarmas, Judetul Harghita

Autor: Coșarca Sanda Liliana

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Oroian Silvia
UMF Tg. Mures

Flora comunei Sarmas se caracterizeaza printr-o mare diversitate de taxoni vegetali, consecinta a localizării regiunii, dar mai ales a diversității formelor de relief (munti, lunci platouri), a variatelor expozitii si inclinatii a versantilor. La acestea se mai adauga si heterogenitatea solurilor.

Zona aflată in cercetare a fost studiată din punct de vedere geografic, geologic si etnografic din cele mai vechi timpuri, dar a fost studiată mai puțin din punct de vedere botanic.

Scopul lucrării este acela de a stabili rezervele de genofond vegetal de interes terapeutic, care se poate realiza prin inventarierea pantelor pe localitati, deoarece acest lucru reda raspandirea corecta teritorială a plantelor medicinale.

Localitatea Sarmaș, strajuită de munți neasemuit de pitorești și scaldată de valurile unduioase ale Muresului, este încadrată în compartimentul nordic al Depresiunii Giurgeului din Carpații Orientali.

Conspectul florei vasculare din Sarmaș a fost elaborat pe baza cercetărilor proprii, efectuate în cursul anilor 2005-2008, precum și a informațiilor bibliografice foarte sumare. Până în prezent, inventarul floristic cuprinde 226 de taxoni vasculari. Familiile cele mai reprezentative sunt: Asteraceae, Rosaceae, Poaceae, Apiaceae, Lamiaceae etc.

Speciile medicinale din comuna Sarmaș au fost grupate în funcție de principiile active dominante pentru care ele sunt utilizate în medicina tradițională, respectiv în fitoterapie. Astfel observăm că numeroase plante conțin: taninuri, flavonoide, uleiuri volatile, saponine, alcaloizi, mucilagii etc.

În lunca Muresului, primăvara, am identificat și două plante ocrotite de lege laleaua peștrită (*Fritillaria meleagris*) și bulbucii (*Trollius europaeus*).

Hiperalgezia postmorfinică - un paradox cu consecințe terapeutice

Autori: Alexandra Tibuleac, Chiforeanu Anamaria, Jaramani Dina Adnana

Coautori: Ibanescu Irina Magdalena, Mosescu Alexandra Laura

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iași

Morfina constituie un analgezic de primă mărime în tratamentul durerilor severe acute sau cronice. Morfina devine mai ales în tratamentele de lungă durată mai puțin eficientă în pofida creșterii dozelor. Bolnavii se plâng de dureri din ce în ce mai mari care de regulă au fost puse pe seama evoluției bolii și a instalării fenomenului de toleranță la opioide. Observații clinice și experimentale aduc argumente convingătoare asupra faptului că durerea accentuată (=hiperalgezia) sau cea generată de stimuli nenocivi (=alodinia) se datorează de fapt morfinei!. Acest fenomen este cunoscut sub denumirea de durere paradoxală opioid indusă.

Medicamentele opioide pot fi încadrate, în funcție de mecanismul de acțiune, în următoarele categorii: opioide care se comportă predominant agonist față de receptorii specifici, având drept prototip morfina; opioidele cu acțiuni complexe – agonista-antagonista, agonista parțial; opioide cu acțiune antagonista la nivelul receptorilor specifici, indicate ca antidot în intoxicația acută cu morfina sau alte opioide agoniste.

Hiperalgezia postmorfinică se instalează și dacă morfina este administrată fără întrerupere. Mai mult expunerea cronică la opioizi poate converti antagoniști în agonisti inversi.

Pericolul principal în folosirea opioidelor constă în dezvoltarea dependenței. Aceasta este de tip complet, incluzând dependența psihică, toleranța și dependența fizică, psihotoxicitatea.

Inhibarea p-hidroxilării microzomiale de către alcoolii alifatici

Autor: Popescu Renata Maria

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Lepadatu Costinel, Sef Lucr. Dr. Amzoiu Emilia

UMF Craiova

Este binecunoscut faptul că citocromul P450 este implicat în metabolizarea unei game variate de compuși endogeni și exogeni, care ajung în organism prin alimentație. Rolul grupului de enzime, denumite generic citocrom P450, face parte din sistemul de detoxifiere celulară care procesează multe substanțe străine înainte eliminării acestora.

Studiul QSAR efectuat in aceasta lucrare si-a propus drept obiectiv corelarea intre proprietatile fizico-chimice si structurale ale unei clase de 19 alcooli alifatici pentru care s-a estimat experimental activitatea inhibitoare asupra p-hidroxilarii microzomiale a anilinei.

In analiza QSAR au fost utilizati descriptorii amprenta pentru starile moleculare, bazati pe electronegativitatile si sarcinile electrice ale atomilor din molecula. Astfel de descriptori au permis identificarea si localizarea atomilor din structurile chimice studiate, atomi care participa la formarea legaturilor chimice prin transfer de electroni ligand => receptor.

Interactiunea dintre AINS si medicamentele antihipertensive

Autori: Bararu Iris, Gatu Alina Andreea, Jaramani Dina Adnana

Coautor: Alexandrescu Raluca

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Marea majoritate a pacientilor hipertensivi este tratata cu medicamente antihipertensive o perioada indelungata de timp. Alti agenti terapeutici sunt utilizati in mod frecvent simultan, amplificand astfel riscul de dezvoltare a unei interactiuni intre medicamentele administrate. Riscul aparitiei unei interactiuni medicamentoase creste odata cu inaintarea in varsta intrucat pacientii in varsta primesc o terapie plurimedicamentoasa dar si datorita faptului ca excretia renala a mai multor agenti terapeutici este afectata de alterarea functiei renale. Exista date suficiente care evidentiaza interactiunea medicamentoasa dintre AINS si trei categorii importante de medicamente antihipertensive: inhibitorii enzimei de conversie a angiotensinei (IECA), diureticele si β -blocantele. Cel putin o parte a actiunilor acestor medicamente depinde de mecanismele prostaglandinice renale care exercita un efect antihipertensiv per se. AINS pot atenua actiunea IECA, direct prin inhibarea sintezei renale de prostaglandine si indirect prin interferarea productiei de prostaglandine. Una dintre metaanalize arata ca tratamentul cu indometacin si naproxen se asociaza cu o crestere semnificativa a presiunii sanguine, in timp ce aspirina si ibuprofenul au efecte neglijabile asupra acesteia. O alta metaanaliza confirma prezenta actiunii important hipertensive a piroxicamului, indicand in acelasi timp cresterea nesemnificativa a tensiunii arteriale indusa de indometacin si ibuprofen, dar si absenta actiunii hipertensive a naproxenului, aspirinei, flubiprofenului si sulindacului. Timpul minim de aparitie a unui astfel de efect este de o zi pentru indometacin, opt zile pentru ibuprofen si sapte zile pentru flubiprofen si naproxen. Aceste informatii sunt importante pentru terapie, in sensul ca la pacientii care urmeaza tratament cu ACEI, diuretice sau β -blocante se pot prescrie si AINS, cu conditia ca durata acestui tratament sa nu depaseasca patru zile. In concluzie AINS pot fi prescrise fara risc pacientilor aflati sub terapie cu medicamente antihipertensive, cu conditia ca aceasta asociere medicamentoasa sa nu fie de lunga durata.

Prescrierea de analgezice intr-un cabinet de medicina de familie si un cabinet medical privat din orasul Constanta: un studiu farmacoepldemiologic

Autori: Bararu Iris, Gatu Alina Andreea

Coautor: Miron Mihaela

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Tartau Liliana

UMF "Gr. T. Popa" Iasi

Introducere

Durerea este un simptom foarte cunoscut in intreaga patologie medicala. Aparitia durerii este un semn ce indica modificari la nivel micro si macromolecular, modificari ce trebuiesc stiute si tratate. Persistenta durerii, duce la crearea unui cerc vicios, ce implica manifestari somatice, vegetative cat si psihice, ducand uneori chiar si la scaderea increderii pacientului si in medicul curant. Am realizat o cercetare farmacoepidemiologica comparativa privind prescrierea de analgezice la un cabinet de medicina de familie si la un cabinet medical particular din orasul Constanta.

Materiale si mijloace

Studiul a fost realizat pe 1112 pacienti ai unui cabinet de medicina de familie si unui cabinet medical particular, pe baza unui chestionar despre analgezicele recomandate in diferite forme dureroase.

Rezultate

Managementul durerii este realizat in special cu asociatii de analgezice: anti-inflamatoare nesteroidiene si antipiretice. Antidepresivele si opioidele nu au fost utilizate in tratamentul durerii necanceroase.

Concluzii

In concluzie, acest studiu arata ca in ambele centre medicale durerea este tratata necorespunzator, din cauza situatiei economice si conditiilor legale din tara noastra. Cuvinte cheie: durere, analgezice, anti-inflamatoare nesteroidiene.

Studiu comparativ al unor uleiuri volatile de pe piata romaneasca si piata externa prin CSS

Autori: Gheoarta Mariana, Serban Mariana Camelia
Coordonator: Conf. Univ. Dr. Esianu Sigrid
UMF Tg. Mures

Uleiurile volatile sunt lichide uleioase care se evaporă la temperatura normală, au miros caracteristic, gust iute, aromat sau amar și sunt greu solubile în apă. În compoziția chimică a uleiurilor volatile se întâlnesc cu preponderență compuși terpenici și derivați fenilpropanici alături de cantități mai mici de fenoli și eterii lor, hidrocarburi cu catenă aciclică și derivații lor, acizi organici cu catenă scurtă, acizi fenolcarboxilici etc.

În lucrarea de față ne-am propus un studiu comparativ al unor uleiuri volatile existente pe piața internă și cea externă, provenite de la diferite firme producătoare, folosind ca metodă de lucru cromatografia în strat subțire (CSS).

Analiza cromatografică a evidențiat diferențe relativ mari între uleiurile volatile provenite de la producători diferiți, astfel: din cele cinci uleiuri de mentă doar unul corespunde cerințelor Farmacopeei Europene, iar altul conține compuși care nu se regăsesc în celelalte; uleiurile de rozmarin au amprentă cromatografică asemănătoare și îndeplinesc cerințele farmacopeei; uleiul de pin are un conținut crescut în cineol și scăzut în hidrocarburi monoterpene; în uleiul de eucalipt predomină 1,8 cineolul, neremarcându-se diferențe între uleiurile luate în studiu; uleiurile de levănțică diferă prin faptul că unul dintre ele este mai diluat; uleiul de portocale este, de asemenea, diluat; uleiul de bergamotă de proveniență indigenă prezintă o amprentă cromatografică diferită față de cel din import, iar uleiul de anason analizat conform Ph. Eur. este lipsit de anetol.

Studiul QSAR al activității corozive a acizilor carboxilici

Autor: Petcu Adriana Maria

Coordonatori: Prof. Univ. Dr. Lepadatu Costinel, Sef Lucr. Dr. Amzoiu Emilia
UMF Craiova

Efectele produse de compusi chimici iritanti si corozivi asupra pielii au actualmente cea mai relatata frecventa ca boala in tarile dezvoltate.

Scopul acestei lucrari este studiul QSAR al activitatii corozive a acizilor carboxilici alifatici. Ca proprietate principala a acestor substante a fost considerata o marime fizico-chimica si anume coeficientul de partitie octanol/apa pentru care exista, in literatura de specialitate, date experimentale. Alegerea acestei marimi se datoreaza faptului ca actiunea coroziva sau iritanta a substantelor chimice se bazeaza in primul rand pe procesul de penetrare a membranelor biologice ale celulelor.

In studiul de fata am efectuat o analiza de tip QSAR pentru a vedea care dintre descriptorii structurali contribuie la coeficientii de partitie pentru derivatii studiati. Efectuand un astfel de studiu, putem intelege mai bine interactia acestor substante (solventi) cu membranele dermatoase.

Toxina botulinica - aplicatii in terapie si cosmetica, implicatii clinice,riscuri

Autor: Burus Daniela

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Camil E. Vari
UMF Tg. Mures

Toxina botulinica tip A este o proteina produsa de bacilul anaerob Clostridium botulinum, agentul etiologic al botulismului.

Considerat elixir al tinereții, toxina botulinica este un medicament folosit in neurologie, pediatrie, chirurgie, oftalmologie, pe baza proprietatilor caracteristice de a interfera cu neurotransmisia colinergica la nivelul jonctiunii neuro-musculare. Pe baza acestor proprietati, toxina botulinica isi gaseste aplicatii in cosmetologie.

In lucrare sunt prezentate aplicatiile terapeutice consacrate prin studii controlate si riscurile asociate utilizarii in scop terapeutic precum si necesitatea controlului strict al manipularii produsului , tinand cont de potentialul incadrarii ca arma biologica.

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

SECTIUNEA V

MEDICINA DENTARA

SUPLIMENT 2 LA REVISTA UNIVERSITATII DE MEDICINA SI FARMACIE
TG.MURES
NUMAR EDITAT DE LIGA STUDENTILOR TG.MURES

Accidentele din anestezia stomatologica o problema medico-legala

Autor: Grasu Ana Maria

Coautor: Totu Daniel

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Petrovan Cecilia
UMF Tg. Mures

Scopul

Este acela de a sublinia gravitatea consecintelor unui accident cauzat de o anestezie stomatologica, consecinte care se rasfrang atat asupra pacientului cat si asupra medicului.

Am realizat o clasificare a accidentelor, am punctat cauzele ce au dus la producerea lor si de asemenea urmarile medico-legale ale acestora. Totodata am evidenciat tehnici si posibilitati de evitare ale acestui tip de accident. Studiul pe care l-am anexat indica frecventa cu care au loc accidentele din anestezia stomatologica.

Concluzia

Este aceea ca puterea de a evita oricare dintre aceste accidente este in mana medicului dentist corect informat.

Cercetarea fracturilor mandibulare

Autor: Sirbu Irina

Coautor: Balaj Diana

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Petrovan Cecilia
UMF Tg. Mures

Introducere

Fractura – discontinuitate a osului, provocata in general de un soc violent si direct, sau datorita fragilitatii osoase care se datoreaza unei suferinte anterioare (osteoporoza, tumori osoase, osteite, etc.). Prin pozitia sa, in cadrul splanhncraniului (viscerocraniului), prin forma si functia ei, mandibula este mult mai expusa traumatismului decat celelalte oase ale fetei.

Scopul lucrarii

1. Cercetarea incidentei crescute a fracturilor mandibulare din totalitatea fracturilor din regiunea oro-maxilo-faciale, precum si prevalenta intre:

- sexe;
 - mediul de provenienta a pacientului;
 - grupele de varsta mai susceptibile;
 - cauze (agresiuni, accidente);
 - partea mai des afectata (stanga/dreapta);
 - tipurile de fracturi.
2. Analiza patogeniei pe baza arhitecturii mandibulare.
 3. Clasificarea clinica a fracturilor mandibulare (dupa V. Popescu – Burlibasa – Ganuta)
 4. Semne si simptome de localizare ale fracturilor.
 5. Vindecarea.

6. Tratamentul. Materiale si metode: Studiul este unul retrospectiv, in perioada 2005-2006 pe un lot de 197 de persoane cu varsta cuprinsa intre 6-81 ani, cu fracturi in regiunea oro-maxilo-faciala, dintre care 103 au fost de fracturi mandibulare.

Concluzii

- S-a apreciat un raport de 25% in favoarea fracturilor mandibulare;
- Sexul masculine este cel mai afectat (60-80%), in deosebi intre 20-40 ani;
- Partea mai afectata este cea stanga;
- Prevalenta in mediul rural.

Corelatii ocluzo-posturale in reabilitarea orala

Autor: Buta Valentina Tamara

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Sorin Popsor
UMF Tg. Mures

Introducere

Examinarea coloanei cervicale, a posturii cervico-cefalice si a posturii generale a corpului are o insemnatate deosebita in cursul evaluarii pacientului cu disfunctie craniomandibulara. In ciuda relatiilor biomecanice si anatomice intre gat si sistemul orofacial, studii recente au demonstrat ca pacientii cu tulburari ale coloanei cervicale prezinta semne si simptome de disfunctie craniomandibulara comparabile cu cele ale populatiei adulte sanatoase. Cateva studii au indicat faptul ca exista o prevalenta mai ridicata a semnelor si simptomelor proprii disfunctiei coloanei cervicale la pacientii suferind de disfunctie a articulatiei temporomandibulare, comparativ cu indivizii sanatosi (Olivo et al., 2006). Din acest motiv se recomanda evaluarea sistemului masticator la pacientii cu disfunctie a coloanei cervicale si invers, pentru decelarea eventualelor implicatii reciproce.

Scopul

Scopul lucrarii noastre este acela de a prezenta orientarile de actualitate privind relatia dintre postura generala a corpului, cea cervico-craniana si ocluzie.

Material si metoda

S-au studiat datele din literatura de specialitate din ultimii 10 ani referitoare la implicatiile anomalilor posturale asupra ocluziei dentare, rolul posturii ca factor predispozant al disfunctiei craniomandibulare si importanta examenului posturii in tratamentele de reabilitare orala.

Rezultate si discutii

Exista o relatie directa intre postura extinsa a capului si a gatului si adoptarea unei posturi retrognate a mandibulei. Pozitia mandibulei in pozitia de postura este supusa influentei a numerosi factori, cum sunt ocluzia, pierderea dintilor, inserarea unor lucrari protetice, modificari de mediu ambiant, varsta, temperatura, utilizarea unor medicamente, etc... Postura cranio-cervicala are influenta cea mai evidenta si imediata asupra pozitiei mandibulei. Extensia coloanei cervicale determina accentuarea activitatii neuromusculare ridicatoare a mandibulei, efectul fiind ridicarea si retropulsia mandibulei. Flectarea coloanei cervicale determina din contra diminuarea activitatii musculaturii ridicatoare a mandibulei, cu coborarea si retropulsia mandibulei. Un semn indeobste observat in disfunctiile coloanei cervicale este pozitionarea anterioara a capului (=extensia coloanei cervicale!). Aceasta pozitionare determina forte al caror rezultat determina ridicarea si retropulsia mandibulei, cu diminuarea consecutiva a spatiului liber interdental (freeway space). In general se poate spune ca modificarile graduale in pozitia corpului, de la cea cliniostatica la cea ortostatica, altereaza functia buclei aferent-eferenta care controleaza coordonarea neuromusculara discreta si extrem de fina a inchiderii gurii in intercuspidare. Extensia capului si a gatului produce o traiectorie de inchidere habituala a gurii mult mai posterioara, in timp ce flexia produce o traiectorie de inchidere mai anterioara. In pozitie cliniostatica se inregistreaza contacte ocluzale mult mai retrudate.

Concluzie

Pozitionarea anterioara a capului cauzeaza modificari in pozitia ortostatica a mandibulei, avand ca si consecinta directa alterarea traiectoriei de inchidere a gurii, cu modificarea contactului initial interarcadic, avand astfel o influenta directa asupra tratamentelor protetice.

Etiologia tumorilor maligne OMF si notiunea de leziune premaligna

Autor: Tiganici Irina

Coautor: Moldovan Maria

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Petrovan Cecilia

UMF Tg. Mures

Cancerul este una din maladiile grave ale zilelor noastre si este cunoscut faptul ca frecventa acestei boli inregistreaza o continua crestere. In acest cadru general cancerul OMF nu face exceptie, fiind prezent intr-un procent de 2-5% din totalul tumorilor maligne. Medicului stomatolog ii revine un rol important in depistarea precoce a cancerului, prin cunostintele pe care le posedă cu privire la semnele de debut ale acestei boli, cu privire la leziunile premaligne si prin educatia sanitara a populatiei. Boala are un impact grav asupra bolnavilor si apartinatorilor atat prin infirmitatea creata cat si prin caracterul adeseori mutilant al sechelelor. Prin evitarea factorilor etiologici, tratarea corecta a leziunilor cu potential de malignizare cat si prin depistarea precoce a bolii, scade semnificativ posibilitatea de a dezvolta o tumora maligna in teritoriul oro-maxilo-facial.

Motivatia psihica a pacientului adolescent si adult tanar fata de estetica faciala

Autor: Ghibirdic Andreea Cristina

Coautor: Bumb Andrea

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Pacurar Mariana

UMF Tg. Mures

Scop

In prezenta lucrare ne-am propus sa analizam impactul psihologic al anomaliilor dento-maxilare asupra pacientului tanar, estetica jucand un rol deosebit de important.

Material si metoda

Pe baza unor chestionare inmanate pacientilor tineri spre a le completa, am realizat un studiu clinico-statistic privind evolutia psihica a pacientilor aflati in diverse etape ale tratamentului ortodontic cu aparate fixe. Studiul s-a facut pe un lot de 90 de pacienti, 60 fete si 30 baieti, cu varsta cuprinsa intre 16 si 31 de ani, analizand diversi parametri.

Rezultate

Pacientii adolescenti si adulti tineri sunt convinsi de necesitatea corectarii dento-faciale, motivatia de a urma un tratament ortodontic fiind estetica in marea majoritate a cazurilor. Profesionalismul si sinceritatea sunt apreciate in mod deosebit de catre pacientii tineri.

Concluzii

Latura psihica a pacientului tanar trebuie cunoscuta de catre medic pentru a-i intelege doleantele si a stabili o relatie de incredere reciproca. Pacientii adolescenti si adulti tineri doresc ca tratamentul sa se

finalizeze intr-un timp cat mai scurt si prin metode cat mai putin vizibile .Ortodontul trebuie sa priveasca actul terapeutic si din punct de vedere estetic .

Nevralgia trigeminala esentiala - actualizari etiologice si terapeutice

Autor: Ignat Alexandru Mihail

*Coordonatori: Sef Lucr. Dr. Petrovan Cecilia, Asist. Univ. Drd. Alina Ormenisan
UMF Tg. Mures*

Nevralgia trigeminala esentiala este o afectiune ale carei mecanisme etiologice si principii de tratament sunt insuficient cunoscute pana in momentul de fata.

Aceasta stare duce la afectarea relatiilor interfamiliale, schimbarea conditiilor de viata, putand duce chiar la suicid in timpul unei crize sau de frica reapartiei durerii.

In aceasta lucrare am evidentiati cele mai plauzibile mecanisme etiopatogenice care duc la aparitia nevralgiei trigeminale esentiale (compresiunea ramurii nervoase de catre vasele de sange modificate cu varsta) si procedeele terapeutice care au dat cele mai bune rezultate.

Datorita unor anamneze incomplete si al unui examen clinic obiectiv imprecis, nevralgia trigeminala esentiala duce la o frecventa relativ crescuta a diagnosticarii gresite a acestei boli, ea fiind foarte des confundata cu durerile care au cauze obiective, si anume durerile nevralgice secundare cu etiologie dento-parodontala. Aceste greseli de diagnostic au dus in foarte multe cazuri la extractii dentare care nu aveau rost si care nu au produs disparitia durerii.

Diagnosticul pozitiv al nevralgiei trebuie sa fie pus in urma unei anamneze complete si in urma unui examen clinic obiectiv care sa elimine orice suferinta dento-parodontala sau de alta natura ce pot da simptome asemanatoare, mai ales ca durerea este perceputa diferit de fiecare pacient in parte.

Tratamentul nevralgiei trigeminale esentiale este frecvent unul combinat (medicamentos si chirurgical) si de multe ori nu este eficient, aceasta boala avand o evolutie cronica, recidivanta deoarece chiar daca se efectueaza interventii asupra nervilor acestia se regenereaza.

Posibilitati non-extractioniste utilizate in ortodontia fixa

Autor: Dascaleci Daniela

Coautor: Szilaghi Klara

*Coordonator: Conf. Univ. Dr. Pacurar Mariana
UMF Tg. Mures*

Introducere

Extractia considerata pana nu de mult singura metoda care furnizeaza spatiu, in anomalile dento-maxilare cu inghesuire pierde teren in fata tehnicilor non-extractioniste, pacientul preferand aparate de tipul RPE, quadhelix si arc transpalatin. Scopul lucrarii: lucrarea isi propune o analiza statistica a frecvetei aparatelor utilizate in clinica de ortodontie Tg. Mures pentru crearea spatiului pe arcada.

Materiale si metode

Am studiat 50 de fise ale pacientilor cu DDM cu inghesuire tratati in perioada mai 2007-februarie 2008. Lotul a fost impartit in 3 grupe in functie de tipul de aparat utilizat inaintea terapiei ortodontice propriu-zise. Auxiliarele folosite au fost RPE, quadhelix, arcul transpalatin.

Rezultate

Ponderea cea mai mare in cadrul aparatelor o detine RPE,datorita rapiditatii expansioniste la maxilarul superior.

Concluzie

Motivele pentru care se incearca obtinerea de spatiu prin mijloace conservatoare sunt pe de o parte legate de reticenta parintilor si pacientilor in fata extractiei,cat si efectele nefavorabile ale extractiei asupra aspectului facial.

Reabilitarea orala prin terapie protetica a unei despicaturi oro-faciale

Autor: Ghibirdic Andreea Cristina

Coautor: Pop Andreea Maria

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Horga Claudiu

UMF Tg. Mures

Scop

In prezenta lucrare vom descrie reabilitarea protetica complexa a unei malformatii congenitale de tip cheilo-gnato-urano-stafiloschisis tratata incomplet chirurgical.

Material si metoda

Bolnavul ,in varsta de 53 de ani, prezinta o despicatura totala bilaterala (gura de lup) ce intereseaza toate structurile buzei,alveolei si boltii palatine.Ca urmare a anamnezei si examenului clinic, am stabilit planul terapeutic, care a constat in realizarea la mandibula a unei lucrari protetice conjuncte semifizionomica si la maxilar a unei proteze mobilizabile prevazuta cu obturator.

Rezultate

Lucrarile protetice realizate au fost bine asimilate de pacient datorita beneficiilor aduse de acestea : aport fizionomic , alimentatie confortabila ,fonatie imbunatatita .

Concluzii

Este importanta abordarea clinica minutioasa a pacientului cu despicatura oro-faciala si stabilirea unui plan de tratament adecvat pentru ameliorarea tulburarilor functionale si fizionomice .

Restaurari estetice prin tehnici de fatetare minim invaziva

Autor: Kecseti Silvia

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Sorin Popsor

UMF Tg. Mures

Estetica dentara reprezinta un domeniu in continua dezvoltare. Daca la inceputul anilor 1980 estetica dentara era considerata de catre unii "experimentală", astazi este o profesie imbratisata de multi specialisti si este considerata viitorul medicinei dentare. Un sinonim pentru estetica dentara ar fi si "self-esteem dentistry" = "medicina dentara a propriei stime" si ar putea fi sintetizata prin suma dintre stiinta si frumusețe.De asemenea, probabil, datorita impactului major al mass mediei, tot mai multi pacienti doresc sa aiba acel zambet hollywoodian.

Prin prezenta lucrare as dori sa expun cateva aspecte legate de cele mai moderne tehnici de restaurare estetica, tehnica laminarii dentare cu ajutorul fatetelor "no prep" sau "minimal prep". Aceste tehnici

de fatetare au la baza sistemele noi și îmbunătățite de adeziune dentară, respectiv cele integral ceramice, și constau în aplicarea pe dințele nepreparate sau foarte puțin preparate a unui material ceramic cu scopul corectării unor defecte care afectează esteticul.

Datorită abordării conservative asupra structurilor dentare, pe care le impun aceste metode, ele prezintă o serie de avantaje precum și o serie de indicații. Vor fi amintite, de asemenea, dezavantajele, contraindicațiile, etapele clinice și proprietățile acestor fatete.

Pretensiile estetice ale pacienților vor putea fi satisfăcute numai în urma unei examinări clinice atente precum și printr-o bună colaborare cu pacientul.

Rezolvarea unor edentații parțiale, frontale sau laterale cu ajutorul unor lucrări protetice mixte

Autor: Vancu Diana

Coordonator: Asist. Univ. Dr. Cristina Molnar

UMF Tg. Mureș

CONTRIBUȚIE PERSONALĂ

1. Consultarea pacientului și stabilirea indicațiilor tratamentului prin punți
2. Pregătirea câmpului protetic
3. Amprentarea câmpului protetic
4. Proba sablonului de ocluzie
5. Proba scheletului metalic
6. Proba punții în cavitatea bucală
7. Cementarea provizorie a lucrării conjuncte
8. Cementarea de durată a lucrării conjuncte

Similitudini și deosebiri în tehnologia de utilizare a materialelor polimerice dentare "Valplast" și "Biodentaplast"

Autor: Bechir Edwin Sever

Coautor: Balan Cristina

Coordonator: Bechir Anamaria

Universitatea "Ovidius" Constanța

Scopul acestei lucrări este de a cerceta similitudinile și deosebirile existente în tehnologia confecționării protezelor parțiale flexibile, realizate din polimerii dentari "Biodentaplast" și "Valplast".

Cercetările au fost efectuate pe 2 loturi de câte 8 de pacienți, la care au fost confecționate 16 proteze flexibile, 8 din polimerul dentar "Valplast" și 8 din polimerul "Biodentaplast".

Rezultatele studiului demonstrează faptul că etapele tehnologice a protezelor parțiale flexibile confecționate din materialele polimerice Biodentaplast și Valplast sunt diferite, iar elementele directe de menținere și stabilizare a protezelor parțiale confecționate din răsina Biodentaplast și Valplast diferă ca formă, poziție și culoare. De asemenea, restaurările protetice mobilizabile confecționate din polimerul „Biodentaplast”, comparativ cu cele realizate din răsina „Valplast” au indus mai puține leziuni de decubit, au necesitat mai puține sedințe de adaptări și au fost mai repede integrate de către pacienți, aceștia considerându-le mai confortabile.

Cuvinte cheie: proteze parțiale flexibile, Valplast, BioDentaplast.

Studiu clinic asupra cancerului de buza

Autor: Balaj Diana

Coautor: Sirbu Irina

Coordonator: Sef Lucr. Dr. Petrovan Cecilia
UMF Tg. Mures

Lucrarea de fata urmareste un studiu clinic asupra cancerului de buza, a frecventei acestuia in cadrul tumorilor maligne din sfera oro-maxilo-faciala, a distributiei pe sexe, grupe de varsta si mediului de provenienta a subiectilor, cat si a influentei factorilor externi, cum ar fi fumatul si alcoolul.

Studiul clinic a fost efectuat in cadrul Clinicii de Chirurgie OMF Tg. Ms., pentru perioada 2005-2006 si va continua in urmatorii ani.

De asemenea au fost prezentate leziunile din aceasta sfera cu potential crescut de malignizare, formele clinice si diagnosticul diferential cu alte leziuni ale buzelor.

S-au prezentat frecventa metastazelor, sediile cele mai frecvente si incidenta crescuta a recidivelor, ca o caracteristica fundamentala a acestor tumori maligne. S-au evidentiat modalitatile de tratament pentru acest tip de cancer.

In cadrul acestuia s-a urmarit evolutia intraoperatorie a unei forme terebrante - interventie efectuata in cadrul acestei clinici de catre Dr. Laszlo M.

In concluzie, subliniem importanta care trebuie acordata atat de catre clinician cat si de pacienti, oricarei leziuni la nivelul buzei, cat si eliminarii factorilor favorizanti ai aparitiei cancerului de buza cum ar fi alcoolul, tutunul si razele UV.

Studiul clinico-statistic privind frecventa anomaliilor dento-maxilare la pacienti cu tulburari respiratorii de somn

Autor: Jurca Anamaria

Coordonator: Prof. Univ. Dr. Pacurar Mariana
UMF Tg. Mures

Introducere

Tulburarile respiratorii de somn constituie o patologie cu o frecventa tot mai mare in randul adultilor, dar si copiilor, iar diagnosticarea si terapia acestora necesita o abordare pluridisciplinara (O.R.L., ortodontie, pneumologie).

Scop

In aceasta lucrare, autorii si-au propus o investigatie clinico - statistica privind corelatia dintre anomaliile dento-maxilare si tulburarile respiratorii de somn (snoring, hipopnee, apnee).

Material si metoda

Lotul luat in studiu este alcatuit din 30 de pacienti (15 baieti, 15 fete) cu tulburari respiratorii de somn. Impartirea in grupe s-a facut in functie de valoarea indicelui apnee/hipopnee AHI. Pacientii au fost investigati atat clinic O.R.L. si ortodontic cat si radiologic (teloradiografie de profil). Teleradiografia a urmarit modificarea parametrilor cefalometrici in vederea stabilirii unor corelatii intre patologia O.R.L. si ortodontica.

Rezultate

La toti pacientii luati in studiu s-au evidentiat modificari ale parametrilor cefalometrici: PAS, AHF, PHF si ale unghiurilor ANB, SNA, SNB. Acesti parametri prezinta abateri de la valorile normale, ce sunt cu atat mai grave, cu cat valoarea indicelui AHI creste.

Concluzii

1. Pacientii cu tulburari respiratorii de somn prezinta diverse tipuri de anomalii cranio-faciale, iar relatia de cauzalitate este bidirectionala.

2. Depistarea precoce a tulburarilor respiratorii de somn constituie o norma de preventie ortodontica, in special in cazurile de anomalii maxilare in plan transversal.

SPONSORI si PARTENERI

Universitatea de Medicina si Farmacie Tg. Mures

Spitalul Clinic Judetean Mures

Colegiul Medicilor Mures

Colegiul Farmacistilor Mures

Primaria Municipiului Tg. Mures

Casa de Cultura a Studentilor Mures

A&H Advertising

SC RNSS SRL

Solvay Pharma

Servier Pharma

Gedeon Richter

Abbott

Sandoz

Aesculap

Paul Hartmann

Edwards International Group

Banca Transilvania

BRD

Raiffeisen

ASI Pharma International

Nitech

Clini-Lab

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008

a XII – a Editie

- NOTE -

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

**17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie**

- NOTE -

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

- NOTE -

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS
17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

- NOTE -

*Congresul International de
Comunicari Stiintifice Pentru
Studenti, Tineri Medici si
Farmacisti*

MARISIENSIS

17-20 aprilie 2008
a XII – a Editie

- NOTE -

